

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • MARRASKUU 2018

Liahona

Yleiskonferenssi- puheet

Jeesus Kristus –
keskeisellä sijalla
elämässämme ja kirkon
nimessä

Uusi opetusohjelma
ja sunnuntain aikataulu
tasapainottavat
evankeliumin tutkimista
kotona ja kirkossa

12 uudesta temppelistä
ilmoitettu

"Tänä iltana kehotan teitä koko sydämeni toivolla rukoilemaan, että ymmärrätte teillä olevia hengellisiä lahjoja – että vaalitte, käytätte ja laajennatte niitä vielä aiempaakin enemmän. Kun teette niin, te tullette muuttamaan maailmaa. – –

Rakkaat sisareni, me tarvitsemme teitä! Me tarvitsemme teidän voimaanne, teidän kääntymystäanne, teidän vakaumustanne, teidän johtamiskykyäanne, teidän viisauttanne ja teidän ääntänne. Me emme yksinkertaisesti pysty kokoamaan Israelia ilman teitä.

Rakastan teitä, kiitän teitä ja nyt siunaan teitä kyvyllä jättää maailma taaksenne, kun autatte tässä ratkaisevan tärkeässä ja kiireellisessä työssä. Yhdessä me voimme tehdä kaiken, mitä taivaallinen Isämme haluaa meidän tekevän, jotta maailmaa valmistetaan Hänen rakkaan Poikansa toista tulemistä varten."

Presidentti Russell M. Nelson, "Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen", s. 69–70.

Syvä ymmärrys,
Jenedy Paige

Lauantain aamukokous

- 6 **Avaussanat**
Presidentti Russell M. Nelson
- 8 **Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen**
Vanhin Quentin L. Cook
- 12 **Nostakaa pääne ja riemuitkaa**
M. Joseph Brough
- 15 **Suuren työn perustuksen laskeminen**
Vanhin Steven R. Bangerter
- 18 **Älkää olko huolissanne**
Vanhin Ronald A. Rasband
- 21 **Yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken**
Vanhin David A. Bednar
- 25 **Totuus ja suunnitelma**
Presidentti Dallin H. Oaks

Lauantain iltaapäiväkokous

- 28 **Kirkon virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Henry B. Eyring
- 30 **Vahva ja luja uskossa Kristukseen**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 34 **Oi, kuuluu ääntä profeetan**
Piispa Dean M. Davies
- 37 **Yhtä Kristuksessa**
Vanhin Ulisses Soares
- 40 **Uskon leiritulemme**
Vanhin Gerrit W. Gong
- 43 **Kaikkien täytyy ottaa päällensä Isän antama nimi**
Vanhin Paul B. Pieper
- 46 **Uskokaa, rakastakaa, toimikaa**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf

Yleinen naisten kokous

- 50 **Hänelle**
Joy D. Jones
- 52 **Jumalallinen tyytymättömyys**
Michelle D. Craig
- 55 **Iloa epäitsekästä palvelemisesta**
Cristina B. Franco
- 58 **Naiset ja evankeliumin oppiminen kotona**
Presidentti Henry B. Eyring
- 61 **Vanhemmat ja lapset**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 68 **Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain aamukokous

- 71 **Näky kuolleiden lunastuksesta**
Presidentti M. Russell Ballard
- 74 **Paimeneksi tuleminen**
Bonnie H. Cordon
- 77 **Sovinnonteon palvelutehtävä**
Vanhin Jeffrey R. Holland
- 80 **Mormonin kirjan rooli kääntymyksessä**
Vanhin Shayne M. Bowen
- 83 **Haavoittuneet**
Vanhin Neil L. Andersen
- 87 **Kirkon oikea nimi**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain iltaapäiväkokous

- 90 **Yritän**
Presidentti Henry B. Eyring
- 93 **Isä**
Brian K. Ashton
- 97 **Jeesuksen Kristuksen nimen ottaminen päällemme**
Vanhin Robert C. Gay
- 101 **Tahdotko tulla terveeksi?**
Vanhin Matthew L. Carpenter
- 104 **Valitkaa tänä päivänä**
Vanhin Dale G. Renlund
- 107 **Nyt on oikea hetki**
Vanhin Jack N. Gerard
- 110 **Sielujen kaitseminen**
Vanhin Gary E. Stevenson
- 113 **Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi**
Presidentti Russell M. Nelson

- 64 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 115 **Konferenssikertomusten hakemisto**
- 116 **Kirkon uutisia**
- 121 **Tule ja seuraa minua - vanhinten koorumi ja Apuyhdistys**

188. puolivuotiskonferenssi

Lauantaiaamu, 6. lokakuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: vanhin Craig A. Cardon.
Loppurukous: vanhin Adilson de Paula Parrella.
Musiikki: Temppeleaukion tabernaakkeli-kuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Brian Mathias ja Richard Elliott. Laulut: ”Johda meitä, Jehovamme”, *MAP-lauluja*, 42; ”Nyt aamu koittaa armaiden”, *MAP-lauluja*, 1, sovitus Wilberg; ”Jos kuuntelen sydämelläni”, DeFord, sovitus Murphy; ”Laella kukkulan”, *MAP-lauluja*, 4; ”Noudatan Jumalan suunnitelmaa”, *Lasten laulukirja*, s. 86–87, sovitus Hofheins; ”Pelvotta käykää”, *MAP-lauluja*, 17, sovitus Wilberg.

Lauantai-iltapäivä, 6. lokakuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: Sharon Eubank.
Loppurukous: vanhin Joni L. Koch.
Musiikki: lähetyssaarnaajien yhdistetty kuoro Provon lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksesta, johtajina Ryan Eggett ja Elmo Keck, urkureina Linda Margetts ja Bonnie Goodliffe. Laulut: ”Kansat, te kuulkaa”, *MAP-lauluja*, 172, sovitus Schank; sikermä ”Uskollisten laulu”, *Lasten laulukirja*, s. 85, ja ”Jeesuksen Kristuksen kirkko”, *Lasten laulukirja*, s. 48, sovitus Warby; ”Herrasta ja Kuninkaasta”, *MAP-lauluja*, 163; ”Nuoret Israelin”, *MAP-lauluja*, 170, sovitus Schank.

Lauantai-ilta, 6. lokakuuta 2018, yleinen naisten kokous

Kokouksen johtaja: Jean B. Bingham.
Alkurukous: Memnet Lopez.
Loppurukous: Jennefer Free.
Musiikki: Utahin Pleasant Groven seudun vaarnojen nuorten naisten kuoro johtajanaan Tracy Warby ja urkurinaan Bonnie Goodliffe. Laulut: ”Herran lapset saapukaa”, *MAP-lauluja*, 27, sovitus Warby; ”Hän Kristus on”, Faust, Pinborough ja Moody; ”Me riemuiten ootamme”, *MAP-lauluja*, 3; ”Kuin Nefi muinoin”, *Lasten laulukirja*, s. 92–93, sovitus Warby.

Sunnuntaiaamu, 7. lokakuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: vanhin Allan F. Packer.
Loppurukous: vanhin Donald L. Hallstrom.
Musiikki: tabernaakkeli-kuoro, johtajana Mack Wilberg, urkureina Richard Elliott ja Andrew Unsworth. Laulut: ”On Herra Kuningas!”, *MAP-lauluja*, 29; ”On Vapahtaja Israelin”, *MAP-lauluja*, 5, sovitus Wilberg; ”Oikein tee”, *MAP-lauluja*, 156, sovitus Wilberg; ”Kiitos, Luojamme, profetasta”, *MAP-lauluja*, 10; ”His Voice as the Sound”, amerikkalainen kansanlaulu, Walker, sovitus Wilberg; ”It Is Well with My Soul”, Spafford ja Bliss, sovitus Wilberg.

Sunnuntai-iltapäivä, 7. lokakuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin Gary B. Sabin.
Loppurukous: vanhin Michael John U. Teh.
Musiikki: tabernaakkeli-kuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Andrew Unsworth ja Brian Mathias. Laulut: ”Nyt

kunniaa vain laulakaa”, *MAP-lauluja*, 38, sovitus Murphy; ”Uskon Kristukseen”, *MAP-lauluja*, 80, sovitus Wilberg; ”Kiitetty Jumala!”, *MAP-lauluja*, 40; ”Our Prayer to Thee”, Nelson ja Parry, sovitus Wilberg.

Konferenssipuheet saatavana

Yleiskonferenssipuheet ovat saatavana monilla kielillä. Mene osoitteeseen conference.lds.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavana myös Evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksessa. Tietoa yleiskonferenssista vammaisille jäsenille sopivissa formaateissa on saatavana sivustolla disability.lds.org.

Kannessa

Edessä: *Maailman valo*, 2015, Walter Rane, kopiointi kielletty.
Takana: valokuva Cody Bell.

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier ja Christina Smith.

**MARRASKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 11
LIAHONA 14853 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Randy D. Funk

Neuvojat: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittalaushinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisinta että yksinkertaistettua kirjoitusmerkeini), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2018 Vol. 70 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Puhujahakemisto

Andersen, Neil L., 83
Ashton, Brian K., 93
Ballard, M. Russell, 71
Bangarter, Steven R., 15
Bednar, David A., 21
Bowen, Shayne M., 80
Brough, M. Joseph, 12
Carpenter, Matthew L., 101
Christofferson, D. Todd, 30
Cook, Quentin L., 8
Cordon, Bonnie H., 74
Craig, Michelle D., 52
Davies, Dean M., 34
Eyring, Henry B., 28, 58, 90
Franco, Cristina B., 55
Gay, Robert C., 97
Gerard, Jack N., 107
Gong, Gerrit W., 40
Holland, Jeffrey R., 77
Jones, Joy D., 50
Nelson, Russell M., 6, 68, 87, 113
Oaks, Dallin H., 25, 61
Pieper, Paul B., 43
Rasband, Ronald A., 18
Renlund, Dale G., 104
Soares, Ulisses, 37
Stevenson, Gary E., 110
Uchtdorf, Dieter F., 46

Aihehakemisto

Aktivointi, 110
Anteeksianto, 12, 77
Apuyhdistys, 68
Armo, 40, 52, 97
Esimerkki, 113
Henkilökohtainen arvo, 74, 97
Henkimailma, 71
Ilmoitus, 18, 34, 80
Ilo, 12, 40, 46
Israelin huone, 68
Israelin kokoaminen, 21, 68, 74, 80
Jeesus Kristus, 6, 8, 12, 15, 18, 21, 25, 30, 34, 37, 40, 43, 46, 50, 52, 55, 58, 71, 74, 77, 80, 83, 87, 90, 93, 97, 101, 104, 107, 110, 113
Joseph Smith, 34, 52, 80, 107
Jumalallinen luonne, 68
Kaste, 43
Kirkon nimi, 87, 113
Koettelemukset, 83, 90
Koti, 6, 8, 15, 18, 21, 58, 113
Kuolema, 71
Kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo, 93
Käännynnäisten aktiivisena pitäminen, 37
Kääntymys, 8, 21, 30, 37, 80
Lapset, 15, 25, 61
Lepopäivä, 8
Liitot, 30, 43, 80, 107
Luovuus, 40
Media, 68
Mormonin kirja, 34, 68, 80
Nuoret, 74
Näkökulma, 68, 107
Opettaminen, 15, 58, 68
Opetuslapseus, 12, 43, 46, 52
Opetusohjelma, 6, 8, 113
Oppiminen, 58, 113
Palautus, 87
Palveleminen, 37, 40, 50, 52, 55, 74, 97
Palvelutyö, 37, 40, 46, 50, 68, 74, 77, 97, 110

Paraneminen, 46, 83, 97, 101
Parannus, 25, 101, 104
Pelastussuunnitelma, 25, 61, 71, 93, 104
Pelko, 18, 101
Perhe, 6, 8, 15, 25, 58, 61, 113
Perheilta, 8
Perinteet, 15
Profeetan seuraaminen, 34
Profeetat, 18, 34
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 8, 37, 58
Pyhä Henki, 18, 43, 80, 93
Pyhän Hengen kuiskaukset, 52
Rakkaus, 18, 37, 40, 46, 50, 55, 58, 61, 74, 77, 90, 93, 97, 110
Rauha, 18, 77, 83
Rukous, 58
Sakramentti, 8, 43, 90
Sinnikkyys, 30, 83
Sovinnonteko, 77
Tähdönvapaus, 25, 104
Taivaallinen Isä, 25, 40, 93, 104
Tekniikka, 61
Tempelit, 18, 34, 113
Tempelityö, 68, 113
Todistus, 80
Toivo, 46, 90
Totuus, 25, 107
Tuomitseminen, 97
Tärkeysjärjestys, 107
Täydellisyys, 40
Uhri, 55
Usko, 6, 15, 18, 21, 25, 30, 40, 52, 83, 90, 104, 113
Vaino, 83
Vanhemmuus, 15, 61
Vastoinkäymiset, 12, 18, 30, 46, 55, 71, 83, 101
Ylösnousemus, 71, 93
Ystävystyminen, 37
Ystävyys, 37, 74
Ystävällisyys, 61
Äitiys, 58, 61, 68

Kohokohtia 188. puolivuotiskonferenssista

Jälleen kerran yleiskonferenssissa ilmoitettiin merkittävistä muutoksista. Vaikka ilmoitukset olivat tällä kertaa erilaisia, niiden taustalla olevat päämäärät pysyvät samoina: Jumalan profeetta tuntee kiirettä valmistaa meitä Herran toiseen tulemiseen ja kutsuu meitä vahvistamaan uskoamme taivaalliseen Isään ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen.

Tässä on vain muutama niistä tärkeistä kutsuista ja lupauksista, joita presidentti Russell M. Nelson tähdensi konferenssissa.

Tehkää kodista entistä pyhempi

Avaussanoissaan presidentti Nelson toi esiin tarpeen tehdä elämässämme muutoksia, jotka tekisivät kodistamme evankeliumin oppimisen keskuksen. ”Nyt on aika *kotiin keskittyvälle kirkolle*, jota tukee se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnojemme rakennuksissa.”

- Lue esitetyistä muutoksista kotona ja niitä tukevista muutoksista kirkossa (ks. s. 8).
- Etsi lisää tietoa artikkelista ”Muutokset tasapainottavat evankeliumin opetusta kotona ja kirkossa” (s. 117).

Jättäkää maailma taaksenne

Presidentti Nelson kehotti sisaria yleisessä naisten kokouksessa osallistumaan ”*suurimpaan* työhön” maan päällä tänä päivänä. Hän lupasi: ”Yhdessä me voimme tehdä kaiken, mitä taivaallinen Isämme haluaa meidän tekevän, jotta maailmaa valmistetaan [Jeesuksen Kristuksen] toista tulemistä varten.”

- Lue presidentti Nelsonin neljä kutsua sisarille (ks. s. 68).

Palauttakaa Herran kirkon oikea nimi

Presidentti Nelson pyysi jäseniä kutsumaan Vapahtajan kirkkoa sillä

nimellä, jonka Vapahtaja sille antoi. ”Lupaam teille, että jos me teemme parhaamme palauttaaksemme Herran kirkon oikean nimen, niin Hän, jonka kirkko tämä on, vuodattaa voimaansa ja siunauksiaan myöhempien aikojen pyhien päälle toisin kuin olemme koskaan ennen nähneet.”

- Lue kirkon nimeä koskevat presidentti Nelsonin ohjeet (ks. s. 87).

Olkaa Hänen pyhässä huoneessaan

Presidentti Nelson päätti konferenssin ilmoitukseen 12 uudesta temppeleistä ja kutsuun olla ”säännöllisesti – Hänen pyhässä huoneessaan”. Hän sanoi: ”Lupaam teille, että Herra suo niitä ihmeitä, joita Hän tietää teidän tarvitsevan, kun teette uhrauksia palveluksenne Hänen temppeleissään.”

- Katso, missä ilmoitetut temppeleit tulevat sijaitsemaan (ks. s. 113, 116).

Presidentti Russell M. Nelson

Avaussanat

Nyt on aika kotiin keskittyvälle kirkolle, jota tukee se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnojemme rakennuksissa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olemme odottaneet innokkaasti kokoon-tumista kanssanne jälleen tähän kirkon lokakuun yleiskonferenssiin. Toivotamme teidät jokaisen sydämelli-sesti tervetulleeksi. Olemme syvästi kii-tollisia tukea antavista rukouksistanne. Voimme tuntea niiden vaikutuksen. Kiitos teille!

Olemme kiitollisia valtavista pon-nisteluistanne noudattaa neuvoja, jotka

annettiin yleiskonferenssissa puoli vuotta sitten. Vaarnojen johtokunnat ympäri maailman ovat etsineet tar-vitsemaansa innoitusta järjestääkseen vanhinten koorumit uudelleen. Miehet noissa koorumeissa sekä omistautuneet Apuyhdistyksen sisäremme tekevät uut-terasti työtä palvellakseen veljiämme ja sisariamme korkeammalla, pyhemmällä tavalla. Meitä innoittavat teidän hyvyy-tenne sekä ainutlaatuiset ponnistelunne

tuoda Vapahtajan rakkautta perheisiinne, naapurustoihinne ja ystävilleen sekä palvella heitä siten kuin Hän palvelisi.

Huhtikuun konferenssin jälkeen sisar Nelson ja minä olemme tavanneet jäse-niä neljällä mantereella ja meren saarilla. Jerusalemissa Harareen ja Winnipegistä Bangkokiin olemme kokeneet teidän suuren uskonne ja todistustenne voiman.

Olemme hyvin iloisia niiden nuor-temme määrästä, jotka ovat värväytyneet Herran nuorisopataljoonaan auttamaan hajallaan olevan Israelin kokoamisessa.¹ Me kiitämme teitä! Ja kun jatkatte niiden kutsujeni noudattamista, jotka esitin

maailmanlaajuisissa nuorten hartaustilaisuudessa, asetatte meille muille mittapuun, jota seurata. Ja millainen vaikutus teillä nuorilla onkaan!

Viime vuosina olemme kirkon johtavissa neuvostoissa painineet erään peruskysymyksen kanssa: kuinka voimme viedä evankeliumin yksinkertaisessa puhtaudessaan sekä toimitukset niiden iankaikkisine vaikutuksineen *kaikille* Jumalan lapsille?

Me myöhempien aikojen pyhät olemme tottuneet ajattelemaan, että ”kirkko” on jotakin sellaista, mitä tapahtuu seurakuntakeskuksissamme, ja että

sitä tukee se, mitä tapahtuu kotona. Me tarvitsemme muutosta tähän malliin. Nyt on aika *kotiin keskittyvälle kirkolle*, jota tukee se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnojemme rakennuksissa.

Kun kirkko jatkaa laajentumistaan kaikkialle maailmaan, monet jäsenet elävät alueilla, joissa meillä ei ole seurakuntakeskuksia – eikä kenties ole lähitulevaisuudessakaan. Muistan erään perheen, jonka oli sellaisten olosuhteiden vuoksi kokoontuttava kodissaan. Kysyin perheen äidiltä, mitä hän piti siitä, että hän kävi kirkossa omassa kodissaan. Hän vastasi: ”Minä

pidän siitä! Aviomieheni käyttää nyt kotona parempaa kieltä, koska hän tietää siunaavansa täällä sakramentin joka sunnuntai.”

Kirkon pitkäaikaisena tavoitteena on auttaa kaikkia jäseniä lisäämään uskoaan Herraamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, auttaa heitä solmimaan liittoja Jumalan kanssa ja pitämään ne sekä vahvistaa heidän perheitään ja saada ne sinetöidyksi. Tässä monimutkaisessa nykyaikajan maailmassa se ei ole helppoa. Vastustaja lisää hyökkäyksiään uskoa vastaan sekä meitä ja perheitämme

vastaan räjähdysmäisellä vauhdilla. Selviytyäksemme hengellisesti me tarvitsemme vastastrategioita ja proaktiivisia suunnitelmia. Sen mukaisesti haluamme nyt ottaa käyttöön organisatorisia muutoksia, jotka edelleen lujittavat jäseniämme ja heidän perheitään.

Monen vuoden ajan kirkon joh-tohenkilöt ovat työstäneet yhtenäistä opetusohjelmaa vahvistaakseen perheitä ja yksilöitä *kotiin keskittyvällä* ja *kirkon tukemalla* suunnitelmalla saada opetusta opista, vahvistaa uskoa ja edistää suurempaa henkilökohtaista jumalanpalvelusta. Pyrkimyksemme näiden viime vuosien aikana pyhittää lepopäivä – tehdä siitä ilon päivä ja henkilökohtainen merkki Jumalalle rakkaudestamme Häntä kohtaan – laajenevat näiden muutosten myötä, jotka nyt esitämme.

Tänä aamuna ilmoitamme uudesta tasapainosta ja yhteydestä evankeliumin opetuksessa kotona ja kirkossa. Me jokainen olemme vastuussa henkilökohtaisesta hengellisestä kasvustamme. Ja pyhissä kirjoituksissa tehdään selväksi, että vanhemmilla on ensisijainen vastuu opettaa oppi lapsilleen.² Kirkon vastuu on auttaa jokaista jäsentä jumalallisesti määritellyssä tavoitteessa lisätä kunkin jäsenen tuntemusta evankeliumista.

Vanhin Quentin L. Cook selittää nyt nämä tärkeät muutokset. Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin neuvoston kaikki jäsenet tukevat yksimielisinä tätä sanomaa. Tunnustamme kiitollisina Herralta saadun innoituksen, joka on vaikuttanut näiden suunnitelmien ja toimintatapojen kehittämiseen, jotka vanhin Cook esittää.

Rakkaat veljeni ja sisareni, minä tiedän, että Jumala elää! Jeesus on Kristus! Tämä on Hänen kirkkonsa, jota Hän johtaa nöyrille palvelijoilleen antamansa profetian ja ilmoituksen avulla. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson ja Wendy W. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
2. Ks. OL 93:40; Moos. 6:58–62.

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen

Päämääränämme on tasapainottaa kirkossa ja kotona saatuja kokemuksia tavalla, joka lisää suuresti uskoa ja hengellisyyttä sekä syventää kääntymystä.

Kuten presidentti Russell M. Nelson on juuri kauniisti ja vaikuttavasti esittänyt, kirkon johtajat ovat pitkän aikaa työstäneet ”*kotiin keskittyvää* ja *kirkon tukemaa* suunnitelmaa saada opetusta opista, vahvistaa uskoa ja edistää suurempaa henkilökohtaista jumalanpalvelusta”. Sitten presidentti Nelson ilmoitti muutoksesta, jonka avulla pyritään saavuttamaan ”[uusi tasapaino ja yhteys] evankeliumin opetuksessa kotona ja kirkossa”¹.

Näiden päämäärien toteuttamiseksi, jotka presidentti Russell M. Nelson esitti ja jotka on laadittu hänen johdolla ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin neuvoston päätöksen mukaisesti, sunnuntaikokousten aikataulua muutetaan tammikuusta 2019 alkaen seuraavasti.

Sunnuntaikokousten aikataulu

Kirkon sunnuntaikokoukset koostuvat joka sunnuntai 60 minuutin sakramenttikokouksesta, jossa keskitytään Vapahtajaan, sakramenttitoimitukseen ja hengellisiin puheisiin. Luokkiin siirtymisajan jälkeen kirkon jäsenet osallistuvat 50 minuuttia kestäväan luokkaan, joka vaihtelee joka sunnuntai:

- Pyhäkoulu pidetään kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina.
- Pappeskuorumien, Apuyhdistyksen ja Nuorten Naisten kokoukset pidetään toisena ja neljäntenä sunnuntaina.
- Viidennen sunnuntain kokoukset pidetään piispan johdolla.

Alkeisyhdistys pidetään joka viikko tämän saman 50 minuutin aikana, ja

siihen sisältyy laulutuokio ja luokat.

Mitä tulee sunnuntain kokousaikatauluun, kirkon ylimmät johtohenkilöt ovat olleet monia vuosia tietoisia siitä, että osalle kallisarvoisia jäseniämme kolmituntinen sunnuntai-aiakataulu kirkossa voi olla vaikea. Tämä koskee erityisesti pienten lasten vanhempia, Alkeisyhdistyksen lapsia, ikääntyneitä jäseniä, uusia käännynnäisiä ja muita.²

Mutta tähän muutokseen sisältyy hyvin paljon muutakin kuin vain sunnuntain kokousaikataulun lyhentäminen. Presidentti Nelson on huomionnut kiitollisena, kuinka paljon tällä hetkellä saavutetaan sen tuloksena, että olette ottaneet uskollisesti vastaan aiemmat kutsut. Hän ja koko kirkon johtajisto haluavat tuoda kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman tasapainotetun hankkeen avulla enemmän evankeliumin iloa vanhemmille, lapsille, nuorille, naimattomille, ikäihmisille, uusille käännynnäisille ja niille ihmisille, joita lähetyssaarnaajat opettavat. Tähän ja muihin äskettäisiin muutoksiin liittyviä päämääriä ja siunauksia ovat muun muassa seuraavat:

- syvenevä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä uskon vahvistuminen Heihin

- yksilöiden ja perheiden vahvistuminen kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman opetusohjelman avulla, joka edistää iloista evankeliumin mukaista elämää
- lepopäivän kunnioittaminen ja sen keskittyminen sakramenttitoimitukseen
- taivaallisen Isän kaikkien lasten auttaminen kummallakin puolen verhoa lähetystyön avulla sekä vastaanottamalla temppelin toimituksia, liittoja ja siunauksia.

Kotiin keskittyvä ja kirkon tukema evankeliumin oppiminen

Tämä sunnuntai-aiakataulu tuo lisää aikaa koti-illan viettämiseen ja evankeliumin tutkimiseen kotona sunnuntaisin tai muina yksilöiden ja perheiden valitsemina aikoina. Perheen toimintailta voidaan pitää maanantaina tai muuna aikana. Tästä syystä johtohenkilöiden tulee edelleenkin pitää maanantai-illat vapaina kirkon kokouksista ja toiminnoista. Yksilöt ja perheet voivat kuitenkin sopia yksilöllisten olosuhteidensa mukaan ajan, jonka he käyttävät koti-iltaan, evankeliumin opiskeluun ja toimintoihin.

Evankeliumin opiskeleminen kotona

perheen kanssa ja itsekseen lisäänty merkittävästi yhtenäistetyn opetusohjelman ja uuden *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* -aineiston myötä, joka on koordinoitu pyhäkoulussa ja Alkeisyhdistyksessä annettavan opetuksen kanssa.³ Tammikuussa kirkon nuorten ja aikuisten pyhäkoulun sekä Alkeisyhdistyksen luokissa tutkitaan Uutta testamenttia. Uusi kotiopiskeluohjelma *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* – joka sekin käsittelee Uutta testamenttia – on suunniteltu auttamaan jäseniä oppimaan evankeliumia kotona. Siinä selitetään: ”Tämä aineisto on tarkoitettu jokaiselle yksittäiselle jäsenelle ja perheelle kirkossa. Sen tarkoituksena on auttaa [meitä paremmin] evankeliumin oppimisessa – joko [itseksemme] tai yhdessä [perheemme] kanssa. – – Tämän [uuden] aineiston oppimisehdotukset on järjestetty viikoittaisen – – aikataulun mukaan.”⁴

Kirkossa opetetavat uudet Alkeisyhdistyksen *Tule ja seuraa minua* -oppiaiheet noudattavat samaa viikoittaista aikataulua. Aikuisten ja nuorten pyhäkoulun oppiaiheet ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina koordinoitetaan niin, että ne tukevat uutta *Tule ja seuraa minua* -kotiaineistoa. Toisena ja neljäntenä sunnuntaina

aikuiset pappeuskokouksessa ja Apuyhdistyksessä tutkivat edelleen kirkon johtohenkilöiden opetuksia ja painopiste on nykyajan profeettojen ajankohtaisilla sanomilla.⁵ Nuoret naiset ja Aaronin pappeuden nuoret miehet opiskelevat noina sunnuntaina evankeliumin aiheita.

Uudessa kotiopiskeluaineistossa on ”Ideoita pyhien kirjoitusten tutkimiseen yhdessä perheenä ja perheiltään”.⁶ Ehdotukset jokaista viikkoa varten sisältävät hyödyllisiä opiskeluideoita ja toimintoja yksilöille ja perheille. Aineistossa *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* on myös paljon kuvitusta, joka tehostaa henkilökohtaista ja perheen yhteistä opiskelua, etenkin lasten kohdalla.⁷ Tämä uusi aineisto annetaan jokaiselle perhekunnalle tämän vuoden joulukuuhun mennessä.

Ensimmäisestä kirkon jäsenille tammikuussa pitämästään puheesta lähtien presidentti Nelson on kehottanut meitä valmistautumaan Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen kulkeamalla liittopolkua.⁸

Maaailman olosuhteet edellyttävät yhä enenevässä määrin syvenevää henkilökohtaista kääntymystä ja uskon vahvistamista taivaalliseen Isään sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksenensa. Herra on valmistanut meitä rivi rivin päälle niitä vaikeita aikoja varten, jotka ovat nyt edessämme. Viime vuosina Herra on ohjannut meitä käsittelemään siihen liittyviä tärkeimpiä huolenaiheita, kuten:

- Lepopäivän ja pyhän sakramentti-toimituksen kunnioittamista on jälleen tähdennetty kolmen viime vuoden aikana.
- Vahvistuneet vanhinten koorumit ja Apuyhdistykset keskittyvät piispan johdolla kirkon päämäärään ja jumalallisesti annettuihin vastuisiin⁹ sekä auttavat jäseniä solmimaan pyhiä liittoja ja pitämään ne.
- Palveleminen korkeammalla ja pyhemmällä tavalla on otettu iloitte vastaan.
- Kun aloitamme päämäärä mielessä, temppeliliitoista ja sukututkimuksen parissa palvelemisesta tulee merkityksellinen osa liittopolkua.

Tänä aamuna ilmoitettu muutos on jälleen yksi esimerkki opastuksesta, jota saamme aikamme haasteisiin.

Kirkon perinteisessä opetusaineistossa on tähdennetty sunnuntaikokemusta kirkossa. Tiedämme, että kun meillä on parempaa opetusta ja hengellisesti valmistautuneempia luokan jäseniä, meidän sunnuntaikokemuksemme kirkossa paranee. Meitä siunataan niin, että kirkon kokouksissa Henki usein voimistuu ja vahvistaa kääntymystä.

Uuden kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman opetusohjelman pitää vaikuttaa voimakkaammin perheen uskonnon harjoittamiseen ja käyttäytymiseen sekä henkilökohtaiseen uskonnon harjoittamiseen ja käyttäytymiseen. Tiedämme, millainen hengellinen vaikutus sekä syvä ja kestävä kääntymys voidaan saavuttaa kotiympäristössä. Vuosia sitten eräs tutkimus vahvisti, että nuoret miehet ja nuoret naiset tuntevat Pyhän Hengen vaikutusta useimmin silloin kun he itse tutkivat pyhiä kirjoituksia ja rukoilevat kotona. Päämääränämme on tasapainottaa kirkossa ja kotona saatuja kokemuksia tavalla, joka lisää suuresti uskoa ja hengellisyyttä sekä syventää kääntymystä taivaalliseen Isään ja Herään Jeesukseen Kristukseen.

Tämän muutoksen kotiin keskittyvä ja kirkon tukema osuus on joustava, jolloin jokainen yksilö ja perhe voi päättää rukoillen, kuinka ja milloin sitä toteutetaan. Esimerkiksi vaikka tämä on suurena siunauksena kaikille

perheille, niin paikallisten tarpeiden pohjalta on täysin sopivaa, että nuoret naimattomat aikuiset, naimattomat aikuiset, yksinhuoltajat, osajäsenperheet, uudet jäsenet¹⁰ ja muut kokoontuvat ryhmissä normaalien sunnuntain jumalanpalvelusten lisäksi nauttimaan evankeliumin suomasta yhdessäolosta ja vahvistumaan tutkimalla yhdessä kotiin keskittyvää ja kirkon tukemaa aineistoa. Ne, jotka niin haluavat, voivat tehdä näin epävirallisesti.

Monissa osissa maailmaa ihmiset haluavat jäädä seurakuntakeskukseen normaalin sunnuntaiaikataulun jälkeen nauttimaan yhdessäolosta. Tässä ilmoitetussa muutoksessa ei ole mitään, mikä olisi millään tavoin esteenä tälle hienolle ja antoisalle käytännölle.

Auttaakseen jäseniä valmistautumaan lepopäivään jotkut seurakunnat lähettävät jo nyt viikon varrella tietoa sisältävän sähköpostiviestin, tekstiviestin tai viestin sosiaalisessa mediassa. Tämän muutoksen huomioon ottaen suosittelemme lämpimästi tämäntyyppistä viestintää. Nämä kutsut muistuttavat jäseniä sunnuntaikokouksen aikataulusta sille viikolle sisältäen tiedon tulevasta luokan oppiaiheesta ja tukevat jatkuvaa keskustelua evankeliumista kotona. Lisäksi aikuisten sunnuntaikokouksissa annetaan myös tietoa, joka yhdistää joka viikko opiskelun kirkossa ja kotona.

Sakramenttikokousta ja luokkaopetusaikaa on mietittävä rukoillen sen varmistamiseksi, että hallinnollisten toimien sijaan tähdennetään hengellisesti tärkeitä asioita. Esimerkiksi ilmoitukset voidaan suurimmalta osalta esittää viikolla lähetetyssä kutsussa tai painatussa ohjelmassa. Vaikka sakramenttikokouksessa tulee olla alku- ja loppurukous, toisessa kokouksessa tarvitaan vain loppurukous.¹¹

Kuten aiemmin on mainittu, uuden sunnuntaiaikataulun noudattaminen alkaa vasta tammikuussa 2019. Tähän on useita syitä. Kaksi tärkeintä ovat ensinnäkin, että jää aikaa jakaa aineisto *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, ja toiseksi, että vaarnajohtajat ja piispat saavat aikaa järjestää kokousaikataulut tavoitteena saada

useampia seurakuntia kokoontumaan aiemmin päivällä.

Kun johtohenkilöt ovat tavoitelleet ilmoitusta, niin muutaman viime vuoden aikana saadun johdatuksen tarkoituksena on vahvistaa sakramenttikokousta, kunnioittaa lepopäivää sekä kannustaa ja auttaa vanhempia ja yksilöitä tekemään kodistaan hengellisen voiman ja lisääntyneen uskon lähde – ilon ja onnen työssijä.

Poikkeuksellisia siunauksia

Mitä nämä muutokset tarkoittavat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenille? Olemme varmoja siitä, että jäseniä siunataan poikkeuksellisin tavoin. Sunnuntai voi olla evankeliumin oppimisen ja opettamisen päivä kirkossa ja kotona. Kun yksilöt ja perheet osallistuvat perheneuvostoon, sukututkimukseen, palvelutyöhön, palvelemiseen ja henkilökohtaiseen hartaudenharjoitukseen sekä viettävät iloitin perheen yhteistä aikaa, niin lepopäivästä tulee todella ilon päivä.

Eräs brasilialainen perhe kuuluu vaarnaan, jossa on kokeiltu uutta kotiin tarkoitettua *Tule ja seuraa minua* -aineistoa. Perheen isällä Fernandolla, joka on palvellut lähetystyössä, ja hänen vaimollaan Nancylla on neljä pientä lasta. Fernando kertoo: ”Kun *Tule ja seuraa minua* -ohjelma esiteltiin vaarnassamme, olin tosi innoissani ja ajattelin: ”Tapa, jolla tutkimme pyhiä kirjoituksia kotona, tulee muuttumaan.” Niin todella tapahtui kodissamme, ja kirkon johtohenkilönä näin, että niin tapahtui muissakin kodeissa. – – Se auttoi meitä todella keskustelemaan pyhistä kirjoituksista kodissamme. Vaimoni ja minä saimme syvemmän ymmärryksen opiskeltavasta aiheesta. – – Se auttoi meitä – – kasvattamaan evankeliumin tuntemustamme ja vahvistamaan uskoamme ja todistustamme. – – Todistan, – – että tiedän sen olleen Herran innoittamaa, jotta pyhiin kirjoituksiin sisältyvien periaatteiden ja oppien johdonmukainen ja tehokas opiskelu toisi enemmän uskoa, todistusta ja valoa perheisiin – – yhä langenneemmassa maailmassa.”¹²

Eri puolilla maailmaa vaarnoissa, joissa ohjelmaa kokeiltiin, suhtauduttiin erittäin myönteisesti uuteen *Tule ja seuraa minua* -kotiaineistoon. Monet kertoivat, että he edistyivät pyhien kirjoitusten lukemisesta todella tutkimaan pyhiä kirjoituksia. Yleisesti tunnettiin myös, että kokemus oli uskoa edistävä ja että sillä oli suurenmoinen vaikutus seurakuntaan.¹³

Syvä ja kestävä kääntymys

Näiden muutosten tavoitteena on, että aikuiset ja nouseva sukupolvi kokevat syvän ja kestävä kääntymyksen. Kotiin tarkoitettua aineiston ensimmäisellä sivulla huomautetaan: ”Kaiken evankeliumin oppimisen ja opettamisen päämääränä on syventää omaa kääntymystämme ja auttaa meitä tulemaan enemmän Jeesuksen Kristuksen kaltaisiksi. – – Se tarkoittaa sitä, että annamme Kristuksen muuttaa sydäntämme.”¹⁴ Tätä tukee se, että oppiminen ”jatkuu luokkahuoneen ulkopuolella kunkin sydämessä ja kotona. Se edellyttää johdonmukaista päivittäistä pyrkimystä ymmärtää evankeliumia ja elää sen mukaan. Todellinen kääntymys edellyttää Pyhän Hengen vaikutusta.”¹⁵

Syvän ja kestävä kääntymyksen tärkeimpänä tavoitteena ja suurimpana

siunauksena on ottaa kelvollisesti vastaan liittopolun liitot ja toimitukset.¹⁶

Me luotamme siihen, että te neuvottelette yhdessä ja tavoittelette ilmoitusta näiden muutosten toimeenpanemiseksi – ettekä katso yli maalin tai yritä hallita yksilöitä tai perheitä. Lisää tietoa annetaan tulevassa viestinnässä, kuten ensimmäisen presidenttikunnan kirjeessä ja sen mukana seuraavassa liitteessä.

Todistan teille, että ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin neuvoston temppeleissä käymissä keskusteluissa ja rakkaan profeettamme pyydettyä Herralta ilmoitusta näissä muutoksissa etenemiseen me kaikki saimme niistä voimallisen vahvistuksen. Russell M. Nelson on elävä presidenttimme ja profeettamme. Tänä esitetty ilmoitukset johtavat syvällisiin siunauksiin niille, jotka ottavat innokkaasti muutokset vastaan ja tavoittelevat Pyhän Hengen johdatusta. Me pääsemme lähemmäksi taivaallista Isäämme sekä Herraamme ja Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta, jonka varma todistaja minä olen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8.

2. Olemme tietoisia myös siitä, että yhteiskunnassa on yleisesti lyhennetty valtaosaa tiedottamiseen, kouluttamiseen ja jopa viihdyttämiseen tarkoitetuista tapahtumista merkittävästi.
3. Tämä opetusaineisto on saatavissa sekä sähköisessä muodossa että painettuna.
4. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, 2019, s. VI.
5. Ks. ”Tule ja seuraa minua – vanhinten koorumi ja Apuyhdistys”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 140. Toisen ja kolmannen sunnuntain sijaan yleiskonferenssipuheita käsitellään toisena ja neljäntenä sunnuntaina.
6. Ks. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, s. 4. Yksilöt ja perheet päättävät, mikä osa kotona tapahtuvasta evankeliumin tutkimisesta, koti-illasta ja perheen toiminnoista on perheiltaa (jota voi nimittää myös *koti-illaksi*). Koska yksilöt ja perheet tekevät tämän päätöksen, ilmoitetuissa muutoksissa on käytetty *koti-iltaa* ja *perheiltaa* synonyymisinä.
7. Ks. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, s. 29.
8. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
9. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.2. Jumalallisesti annettuja vastuuta ovat ”jäsenten auttaminen elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, Israelin kokoaminen lähetystyön kautta, köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtiminen sekä kuolleiden pelastuksen mahdollistaminen rakentamalla temppelaita ja suorittamalla sijaistointimaksuja”. Ks. myös OL 110, joka sisältää selonteon välttämättömien avainten palauttamisesta.
10. Kiinnittäkää erityistä huomiota niihin lapsiin, joiden vanhemmat eivät ole jäseniä tai eivät käy säännöllisesti kirkossa. Naimattomat ja muut voivat kokoontua myös jonkun perheen kanssa, jos se on hyödyllistä kaikille asianosaisille.
11. Toiseen kokoukseen ei yleensä sisälly alkuohjelmaa.
12. Fernando ja Nancy de Carvalhon perhe Brasiiliassa.
13. Yksilöt ja perheet, jotka olivat mukana kokeilussa, tutkivat evankeliumia keskimäärin useammin, ja heidän pyhien kirjoitusten tutkimisensä ja evankeliumista keskustelemisensä kotona oli merkityksellisempää. He kertoivat käyneensä enemmän epävirallisia evankeliumiaiheisiä keskusteluja perheen ja seurakunnan jäsenten kanssa ja arvostivat sitä, että samaa pyhien kirjoitusten lukualuetta tutkittiin perheenä. Tämä piti erityisesti paikkansa nuorten kohdalla.
14. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, s. V; ks. myös 2. Kor. 5:17.
15. *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi*, s. V.
16. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, s. 7.

M. Joseph Brough

toinen neuvonantaja Nuorten Miesten ylimmässä johtokunnassa

Nostakaa päänne ja riemuitkaa

Kun kohtaamme vaikeita asioita Herran tavalla, nostakaamme päämme ja riemuitkaamme.

Vuonna 1981 isäni, kaksi läheistä ystävää ja minä lähdimme seikkailulle Alaskaan. Meidän oli määrä laskeutua syrjäiselle järvelle ja kiivetä kauniille ylämaille. Vähentäksemme kuormaa, joka meidän kunkin pitäisi kantaa, paketoimme tarvikkeemme laatikoihin, suojasimme ne vaahtomuovilla, kiinnitimme niihin suuria värikkäitä viirejä ja heitimme ne aiotussa määränpäässämme alas pienen potkurikoneemme ikkunasta.

Perille saavuttuamme etsimme etsimistämme mutta tyrmistykseksemme emme löytäneet ainuttakaan laatikkoa. Viimein löysimme yhden. Siinä oli pieni kaasukeitin, pressu, vähän makeisia ja

muutama kuivaruoka-ateriapakkaus – mutta ei niihin lisättävää lihaa. Meillä ei ollut mitään keinoa olla yhteydessä ulkomaailmaan, ja meidät noudettaisiin vasta viikon kuluttua.

Sain tästä kokemuksesta kaksi arvokasta opetusta: Yksi, älä heitä ruokaa pois ikkunasta. Kaksi, joskus meidän on kohdattava vaikeita asioita.

Usein ensimmäinen reaktiomme vaikeisiin asioihin on: ”Miksi minä?” Sen kysyminen ei kuitenkaan koskaan poista sitä vaikeaa asiaa. Herra vaatii, että me voitamme haasteita, ja Hän on ilmaissut, että kaikki tämä antaa meille kokemusta ja on meidän hyväksemme¹.

Joskus Herra pyytää meitä tekemään

jonkin vaikean asian, ja toisinaan haasteemme ovat seurausta siitä, kuinka itse käytämme tai muut käyttävät tahdonvapautta. Nefi koki molempia näistä tilanteista. Kun Lehi kehotti poikiaan palaamaan Labanin luo hakemaan levyt, hän sanoi: ”Katso, sinun veljesi nurisevat sanoen, että se, mitä olen heiltä vaatinut, on vaikeaa; mutta katso, en minä ole sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.”² Eräässä toisessa tilanteessa Nefin veljet käyttivät tahdonvapauttaan Nefin tahdonvapauden rajoittamiseen: ”He kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat tavattoman vihaisia, ja he sitoivat minut köysillä, sillä he tavoittelivat henkeäni.”³

Joseph Smithillä oli vaikeaa Libertyn vankilassa. Kun näkyvässä ei ollut helpotusta, Joseph huudahti epätoivoisaa: ”Oi Jumala, missä olet?”⁴ Epäilemättä jotkut meistä ovat tunteneet samoin kuin Joseph.

Jokainen kohtaa vaikeita asioita: rakkaan kuolema, avioero, harhaan kulkenut lapsi, sairaus, uskon koetukset, menetetty työpaikka tai jokin muu vaikeus.

Minut muuttivat ainaiksi nämä sanat, jotka vanhin Neal A. Maxwell kahdentoista koorumista ilmaisi keskellä kamppailuaan leukemiaa vastaan. Hän sanoi: ”Mietiskelin melkoisesti asioita, ja mieleeni tulivat nämä

opettavaiset ja rohkaisevat sanat: ’Olen antanut sinulle leukemian, jotta voisit opettaa kansaani aitoudella.’” Sitten hän jatkoi kertomalla, kuinka tämä kokemus oli siunannut häntä antaen hänelle ”iankaikkisuuden suurten realiteettien kallisarvoista näkökulmaa. – – Sellaiset iankaikkisuuden pilkahdukset voivat auttaa meitä kulkemaan seuraavat sata metriä, jotka saattavat olla hyvin vaikeita.”⁵

Auttaakseni meitä kulkemaan eteenpäin ja pääsemään voitolle vaikeista ajoistamme sellaisilla iankaikkisuuden pilkahduksilla saanen ehdottaa kahta asiaa. Meidän täytyy kohdata vaikeita asioita, ensiksi, antamalla anteeksi muille, ja toiseksi, antamalla itsemme taivaalliselle Isälle.

Anteeksi antaminen niille, jotka ovat kenties aiheuttaneet meidän vaikeutemme, ja alistuminen Jumalan tahtoon⁶ voivat olla hyvin vaikeaa. Kipeimmältä se voi tuntua silloin kun vaikeutemme aiheuttajana on perheenjäsen, läheinen ystävä tai ihan me itse.

Kun olin nuori piispa, opin anteeksiannosta vaaranjohtajani Bruce M. Cookin kertoessa seuraavan tapauksen. Hän selitti:

”Perustin muutamien työtovereideni kanssa 1970-luvun lopulla liikeyrityksen. Vaikka emme tehneet mitään laitonta, muutamat huonot päätökset

sekä haastava taloudellinen tilanne johtivat epäonnistumiseemme.

Jotkut sijoittajat nostivat kanteen saadakseen menetyksensä takaisin. Heidän asianajajansa sattui olemaan neuvonantaja perheemme piispakunnassa. Oli hyvin vaikeaa tukea tehtävässään miestä, joka näytti pyrkivän tuhoamaan minut. Aloin mielessäni tuntea todellista vihamielisyyttä häntä kohtaan ja pidin häntä vihollisenani. Viiden vuoden oikeustaistelujen jälkeen menetimme kaiken, mitä omistimme, myös kotimme.

Vuonna 2002 vaimoni ja minä saimme tietää, että vaaran johtokunta, jossa palvelin neuvonantajana, järjestettäisiin uudelleen. Kun ennen vapauttamista matkustimme lyhyelle lomalle, vaimoni kysyi minulta, kenet valitsisin neuvonantajikseni, jos minut kutsuttaisiin uudeksi vaaranjohtajaksi. En halunnut puhua asiasta, mutta hän halusi välttämättä tietää. Viimein mieleeni tuli yksi nimi. Sitten vaimoni mainitsi sen asianajajan nimen, joka mielestämme oli ollut vaikeuksiemme keskiössä 20 vuotta aiemmin. Samalla kun vaimoni sanoi miehen nimen, Henki vahvisti, että tuon miehen pitäisi olla toinen neuvonantajista. Voisinko antaa sille miehelle anteeksi?

Kun vanhin David E. Sorensen esitti minulle kutsun palveluun vaaranjohtajana, hän antoi minulle tunnin aikaa

valita neuvonantajat. Silmät kyynelissä ilmaisin, että Herra oli jo antanut siitä ilmoituksen. Sanoessani sen miehen nimen, jota olin pitänyt vihollisenani, hautomani suuttumus, vihamielisyys ja inho hävisivät. Sillä hetkellä opin, mitä on rauha, joka tulee anteeksiannosta Kristuksen sovituksen kautta.”

Toisin sanoen vaarnajohtajani antoi hänelle ”auliisti” anteeksi, kuten entisaikojen Nefi⁷. Tunsin vaarnajohtaja Cookin ja hänen neuvonantajansa kahtena vanhurskaana pappeusjohtajana, jotka rakastivat toinen toistaan. Päätin olla samanlainen kuin he.

Vuosia aiemmin, epäonnisella seikkailullamme Alaskassa, olin oppinut nopeasti, ettei ratkaisuna ollut syyttää olosuhteistamme muita – lentäjää, joka oli pudottanut ruoan iltohämärissä. Mutta kun koimme fyysistä uupumusta, ruoanpuutetta, sairautta ja nukuimme paljaalla maalla suuren myrskyn aikana suojanamme vain pressu, opin, että ”Jumalalle ei mikään ole mahdotonta”⁸.

Nuoret, Jumala vaatii teiltä vaikeita asioita. Eräs 14-vuotias nuori nainen pelasi koripalloa kilpatasolla. Hän uneksi koripallon pelaamisesta lukiojoukkueessa kuten hänen isosiskonsa. Sitten hän sai tietää, että hänen vanhempansa oli kutsuttu palvelemaan lähetysjohtajapariskuntana Guatemalassa.

Saavuttuaan sinne hän sai tietää, että muutamat hänen kurseistaan olisivat espanjankielisiä – kielellä, jota hän ei vielä osannut. Hänen koulussaan ei ollut ainuttakaan tyttöjen urheilujoukkueita. Hän asui tiukasti vartioidun rakennuksen 14. kerroksessa. Ja kaiken kukkuraksi hän ei turvallisuussyistä saanut mennä ulos yksinään.

Hänen vanhempansa kuuntelivat, kuinka hän itki itsensä uneen joka ilta kuukausien ajan. Se särki heidän sydäntään! Viimein he päättivät lähettää hänet kotiin käymään lukiota isoäidin luota.

Kun vaimoni meni tyttäreemme huoneeseen kertoakseen hänelle päätöksestämme, hän näki tyttäreemme polvistuneena rukoukseen Mormonin kirja avoimena vuoteella. Henki kuis-kasi vaimolleni: ”Hän selviytyy kyllä”, ja vaimoni lähti hiljaa huoneesta.

Emme koskaan enää kuulleet tyttäreemme itkevän itseään uneen. Päätäväisensä ja Herran avulla hän otti urhoollisesti vastaan nuo kolme vuotta.

Lähetystyömme lopussa kysyin tyttäreltäni, aikoiko hän palvella kokoikäisessä lähetystyössä. Hänen vastauksensa oli: ”En, isä. Olen jo palvellut.”

Minua se vastaus tyydytti! Mutta noin puoli vuotta myöhemmin Henki herätti minut yöllä tähän ajatukseen: ”Minä olen kutsunut tyttäresi palvelemaan lähetystyössä.”

Reaktion oli: ”Taivaallinen Isä, hän on antanut niin paljon.” Henki oikaisi minua nopeasti, ja opin ymmärtämään, että Herra vaati häneltä palvelemista lähetystyössä.

Vein pian sen jälkeen tyttäreni lounaalle. Sanoin pöydän yli: ”Ganzie, tiedätkö, miksi olemme täällä?”

Hän sanoi: ”Kyllä, isä. Sinä tiedät, että minun on palveltava lähetystyössä. En halua lähteä, mutta lähden kyllä.”

Koska hän alistui taivaallisen Isän tahtoon, hän palveli Jumalaa koko sydäimestään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan. Hän on opettanut isälleen, kuinka tehdään vaikea asia.

Maailmanlaajuudessa hartaustilaisuudessa nuorille presidentti Russell M. Nelson pyysi nuorilta muutamia vaikeita asioita. Presidentti Nelson sanoi: ”Viides kutsuni teille on, että erotutte joukosta, että olette erilaisia kuin maailma. – – Herran tahto on, että te näytätte ja kuulostatte todellisilta Jeesuksen Kristuksen opetuslapsilta ja että toimitte ja pukeudutte heidän tavoin.”⁹ Se voi olla vaikea asia ja silti tiedän, että te voitte tehdä sen – iloiten.

Muistakaa, että ”ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo”¹⁰. Kaikesta siitä huolimatta, mitä Lehi kohtasi, hän koki silti iloa. Muistatteko, kun Alma oli ”murheen painamana”¹¹ ammonihalaisten vuoksi? Enkeli sanoi hänelle: ”Siunattu olet sinä, Alma; nosta sen tähden pääsi ja riemuitse, – – sillä sinä olet ollut uskollinen Jumalan käskyjen pitämässä.”¹² Alma oppi suuren totuuden: me voimme aina riemuita, kun pidämme käskyt. Muistatte, että sotien ja haasteiden aikaan, joita oli sotapäällikkö Moronin eläessä, ”koskaan ei Nefin kansan keskuudessa ollut – – onnellisempaa aikaa”¹³. Me voimme ja meidän tulee löytää iloa, kun kohtaamme vaikeita asioita.

Vapahtaja kohtasi vaikeita asioita: ”Maailma ei pidä häntä minkään arvoisena; sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he sylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hyväntahtoisuuden ja pitkämielisyyden tähden.”¹⁴

Tuon rakastavan hyväntahtoisuuden vuoksi Jeesus Kristus kesti sovituksen. Sen johdosta Hän sanoo meille jokaiselle: ”Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voitannut maailman.”¹⁵ Kristuksen ansiosta mekin voimme voittaa maailman.

Kun kohtaamme vaikeita asioita Herran tavalla, nostakaamme päämme ja riemuitkaamme. Tässä pyhässä tilaisuudessa todistaa maailmalle julistan, että Vapahtajamme elää ja johtaa kirkkoaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 122:7.
2. 1. Nefi 3:5.
3. 1. Nefi 7:16.
4. OL 121:1.
5. Neal A. Maxwell, ”Ilmoitus”, *Ensimmäinen maailmanlaajuinen johtajien koulutusko-kous*, 11. tammikuuta 2003, s. 6–7.
6. Ks. 2. Nefi 10:24.
7. 1. Nefi 7:21.
8. Luuk. 1:37.
9. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
10. 2. Nefi 2:25.
11. Alma 8:14.
12. Alma 8:15.
13. Alma 50:23.
14. 1. Nefi 19:9.
15. Joh. 16:33.

Vanhin Steven R. Bangerter
seitsemänkymmenen koorumista

Suuren työn perustuksen laskeminen

Vaikka asiat, joita opetamme kotiimme vakiinnuttamillamme perinteillä, ovat pieniä ja yksinkertaisia, ne ovat yhä tärkeämpiä nykyajan maailmassa.

Vanhempina Siionissa meillä on pyhä vastuu herättää lapsissamme innostusta ja sitoutumista Jeesuksen Kristuksen evankeliumin iloon, valoon ja totuuksiin. Kasvattaessamme lapsiamme me luomme kotiimme perinteitä ja rakennamme perhesuhteissamme viestinnän ja käytäytymisen malleja. Niin tehdessämme luomiemme perinteiden tulee juurruttaa lapsiimme lujia, horjumattomia hyvyyden ominaispiirteitä, jotka valavat heihin voimaa kohdata elämän haasteet.

Monien vuosien ajan perheemme on nauttinut vuosittaisesta perinteestä viettää leirielämää korkealla Uintahin vuorilla Utahin koillisosassa. Matkaamme kolmisenkymmentä kilometriä kivikkoista soratietä kauniiseen vihreään laaksoon, joka on korkealle kohoavien kanjoninseinämien välissä ja jonka halki virtaa joki täynnä kylmää, kirkasta vettä. Koska toiveenamme on vahvistaa evankeliumin opin ja käytäntöjen arvoa lastemme ja lastenlastemme sydämessä, Susan ja minä pyydämme joka vuosi kutakin kuudesta pojastamme ja heidän perheitään valmistaamaan lyhyen sanoman aiheesta, jonka

he tuntevat olevan tärkeä osatekijä Kristukseen keskittyvän kodin perustuksessa. Sitten kokoonnumme perheen hartaushetken syrjäiseen paikkaan, ja kukin esittää sanomansa.

Tänä vuonna lastenlapsemme kirjoittivat sanomiensa aiheet kiviin, ja sitten he yksi kerrallaan hautasivat ne vierekkäin niiden kuvatessa varmaa perustusta, jolle onnellinen elämä

Sanomia, jotka kuvaavat onnellisen elämän perustusta, jossa Jeesus Kristus on sen perustuksen kulmakivi.

luodaan. Kaikkiin näihin kuuteen sanomaan oli punottuna se muuttumaton, iankaikkinen totuus, että Jeesus Kristus on tuon perustuksen kulmakivi.

Jesajan sanoin: ”Siksi Herra Jumala sanoo näin: – Katsokaa: minä lasken Siioniin peruskiven, huolella valitun kivipaaden, kallisarvoisen kulmakiven sitomaan vankkaa perustaa.”¹ Jeesus Kristus on tuo kallisarvoinen kulmakivi Siionin perustuksessa. Juuri Hän ilmoitti profeetta Joseph Smithille: ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.”²

Vaikka asiat, joita opetamme kotiimme vakiinnuttamillamme perinteillä, ovat pieniä ja yksinkertaisia, ne ovat yhä tärkeämpiä nykyajan maailmassa. Mitä ovat ne pienet ja yksinkertaiset asiat, jotka vakiinnutettuina saavat aikaan suuren työn lastemme elämässä?

Presidentti Russell M. Nelson puhui äskettäin suurelle kuulijakunnalle lähellä Torontoa Kanadassa ja muistutti koskettavasti vanhempia pyhästä vastuusta, joka meillä on opettaa lapsiamme. Mainitsemiensa välttämättömien vastuiden joukossa presidentti Nelson tähdensi niitä velvollisuuksia, jotka meillä vanhemmilla on opettaa lapsiamme ymmärtämään, miksi me nautimme sakramentin, mitä merkitsee olla syntynyt liitossa ja miksi on tärkeää valmistautua saamaan ja saada patriarkallinen siunaus. Hän myös kannusti

vanhempia johtamaan perhettä pyhien kirjoitusten lukemisessa yhdessä.³ Näiden pyrkimysten avulla rakas profeettamme kehottaa meitä tekemään kodeistamme ”uskon pyhäkköjä”⁴.

Mormonin kirjassa Enos kirjoittaa syvästä kiitollisuudesta, jota hän tunsi isänsä esimerkistä – isän, joka ”opetti [häntä] omalla kielellään sekä kasvatti ja ojensi [häntä] Herran tahdon mukaan”. Hyvin tunteikkaasti Enos huudahti: ”Ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi.”⁵

Vaalin niitä pieniä ja yksinkertaisia perinteitä, joita olemme noudattaneet kodissamme avioliittomme 35 vuoden aikana. Monet perinteistämme ovat hienovaraisia ja silti merkityksellisiä. Esimerkiksi:

- Iltoina, jolloin olin poissa kotoa, tiesin aina, että Susanin johdolla vanhin kotona ollut poikamme otti tehtäväkseen johtaa perhettä pyhien kirjoitusten tutkimisessa ja perherukouksessa.⁶
- Toinen perinne – emme koskaan lähde kotoa tai pääätä puhelinkeskustelua sanomatta: ”Rakastan sinua.”
- Elämäämme on siunattu, kun olemme varanneet aikaa säännöllisesti siihen, että käymme

henkilökohtaisia puhutteluja kunkin poikamme kanssa. Yhden sellaisen puhuttelun aikana kysyin pojaltamme hänen halustaan palvella lähetystyössä ja valmistautumisestaan siihen. Keskusteltuamme jonkin aikaa seurasi pohtivan hiljaisuuden hetki. Sitten poikani kumartui eteenpäin ja ilmoitti mieteliäänä: ”Isä, muistatko, kun olin pieni ja aloimme pitää isän puhutteluja?” Sanoin: ”Muistan.” ”No”, hän sanoi, ”lupasin sinulle silloin, että palvelisin lähetystyössä, ja sinä ja äiti lupasitte minulle, että te palvelisitte lähetystyössä, kun vanhenisitte.” Sitten seurasi toinen tauko. ”Onko teillä jokin ongelma, joka estää teitä palvelemasta – koska ehkäpä minä voin auttaa?”

Johdonmukaiset, tervehenkiset perheen perinteet, joihin sisältyvät rukous, pyhien kirjoitusten lukeminen, perheiltä ja osallistuminen kirkon kokouksiin – vaikka ne ovat näennäisen pieniä ja yksinkertaisia asioita – luovat rakkauden, arvostuksen, ykseyden ja turvallisuuden kulttuuria. Siinä hengessä, joka seuraa näitä ponnistuksia, lapsemme tulevat suojelluiksi vastustajan palavilta nuolilta,

jotka ovat niin syväälle iskostuneina aikamme maailmalliseen kulttuuriin.

Meitä muistutetaan Helamanin viisaasta neuvosta pojilleen: ”Muistakaa, että teidän on rakennettava perustuksenne meidän Lunastajamme kalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörrettuullessa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä myrskynsä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.”⁷

Vuosia sitten, kun palvelin nuorena püsäpana, eräs vanhempi herrasmies pyysi tapaamista kanssani. Hän kuvaili kääntymistään pois kirkosta ja vanhempiensa vanhurskaista perinteistä ollessaan nuori. Hän kuvaili yksityiskohtaisesti murhetta, jota hän oli kokenut elämässään etsiessään turhaan kestävää iloa sen hetkellisen onnen keskellä, jota maailmalla on tarjota. Nyt, elämänsä myöhemminä vuosina, hän koki lempeitä, joskus mieltä kalvavia Jumalan Hengen kuiskauksen aistimuksia, jotka ohjasivat häntä takaisin hänen

nuoruutensa opetuksiin, käytäntöihin, tuntemuksiin ja hengelliseen turvaan. Hän ilmaisi kiittolisuutensa vanhempiensa perinteistä, ja nykypäivän termein hän toisti Enosin julistuksen: ”Siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi.”

Kokemukseni mukaan tämän hyvän miehen paluu evankeliumin pariin on tyypillistä monille ja toistuu usein niiden Jumalan lasten keskuudessa, jotka lähtevät pois joksikin aikaa mutta palaavat nuoruutensa opetuksiin ja käytäntöihin. Noina hetkinä näemme sananlaskun kirjoittajan viisauden hänen kehottaessaan vanhempia: ”Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, niin hän vanhanakaan ei siltä poikkea.”⁸

Jokainen isä ja äiti lapsia kasvatessaan kohtaa turhautumisen hetkiä ja kokee päättäväisyyttä ja voimaa vaihtelevassa määrin. Kun vanhemmat kuitenkin osoittavat uskoa opettamalla lapsiaan vilpittömästi ja rakastavasti sekä tekemällä kaiken voitavansa auttaakseen lapsiaan matkan varrella, he saavat enemmän toivoa siihen, että kylvetyt siemenet juurtuvat heidän lastensa sydämeen ja mieleen.

Mooses ymmärsi jatkuvan opettamisen perustavanlaatuisen tarpeen hyvin. Hän neuvoi: ”Teroita [näitä sanoja] alinomaa lastesi mieleen ja puhu niistä, olitpa kotona tai matkalla, makuulla tai jalkeilla.”⁹

Me polvistumme lastemme viereen perherukouksessa, me huolehdimme heistä pyrkimällä pitämään mielekkäitä perheen pyhien kirjoitusten lukutuokioita, me huolehdimme heistä kärsivällisesti ja rakastavasti osallistuessamme yhdessä perheiltään ja me tunnemme tuskaa heidän vuokseen lausuessamme polvistuneina omia rukouksiamme kohti taivasta. Voi kuinka kaipaammekaan sitä, että kylvämme siemenet juurtuisivat lastemme sydämeen ja mieleen.

Uskon, ettei kyse ole niinkään siitä, tajuavatko lapsemme kaiken opettaessamme heitä, kuten pyrkiesämme lukemaan pyhiä kirjoituksia tai pitämään perheiltään tai osallistumaan toimintailtaan ja muihin kirkon kokouksiin. Kyse ei ole niinkään siitä,

ymmärtävätkö he niinä hetkinä sen, miten tärkeitä nuo toiminnat ovat, vaan enemmänkin kyse on siitä, osoittameko me vanhemmat riittävästi uskoa noudattaaksemme Herran antamaa neuvoa ututterasti elää, opettaa, kehoittaa ja asettaa odotuksia, joihin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi innoittaa. Se on pyrkimys, johon motivoi uskomme – meidän uskomme siihen, että jonakin päivänä heidän nuoruudessaan kylvetyt siemenet juurtuvat ja alkavat itää ja kasvaa.

Se, mistä puhumme, se, mitä saarnaamme ja opetamme, määrää sen, mitä keskuudessamme tapahtuu. Kun luomme tervehenkisiä perinteitä, jotka opettavat Kristuksen oppia, niin Pyhä Henki todistaa sanomamme totuudesta

ja ravitsee evankeliumin siemeniä, joita olemme kaiken aikaa matkan varrella pyrkinneet kylvämään syvälle lastemme sydämeen. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jes. 28:16.
2. OL 64:33.
3. Ks. Neil L. Andersenin Facebook-sivu, julkaistu 19. elokuuta 2018, facebook.com/lds.neil.l.andersen.
4. Artikkelissa Sarah Jane Weaver, ”President Nelson Urges Members in British Columbia to ‘Teach the Children’”, *Church News*, 23. syyskuuta 2018, s. 11.
5. En. 1:1.
6. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 24–27.
7. Hel. 5:12.
8. Sananl. 22:6.
9. 5. Moos. 6:7.

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

Älkää olko huolissanne

Olkaa rohkeita, veljet ja sisaret. Niin, me elämme vaikeita aikoja, mutta kun pysymme liittopolulla, meidän ei tarvitse pelätä.

Isään todistukseni presidentti Russell M. Nelsonin ja vanhin Quentin L. Cookin hetki sitten esittämiin sanomiin ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin neuvoston sopusoinnusta ja yksimielisyydestä. Tiedän, että nämä ilmoitukset tulleet muutokset ovat Herran mieli ja tahto ja ne siunaavat ja vahvistavat yksilöitä, perheitä ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoa sukupolvien ajan.

Joitakin vuosia sitten yksi nuorista naimisissa olevista tyttäristämme ja hänen aviomiehensä esittivät sisar Rasbandille ja minulle hyvin tärkeän, elämään vaikuttavan kysymyksen: ”Onko yhä turvallista ja viisasta tuoda lapsia tähän ilmeisen jumalattomaan ja pelottavaan maailmaan, jossa elämme?”

Se oli tärkeä kysymys äidille ja isälle pohdittavaksi heille rakkaiden naimisissa olevien lastensa kanssa. Kuulimme pelon heidän äänessään ja saatoimme tuntea pelon heidän sydämessään. Vastauksemme heille oli vakaa ”Kyllä, se on enemmän kuin viisasta”, kun keskustelimme evankeliumin perusopetuksista sekä omista vilpittömistä vaikutelmistamme ja elämäkokemuksistamme.

Pelko ei ole uutta. Jeesuksen Kristuksen opetuslapset, jotka olivat

Galileanjärvellä, pelkäsivät myrskytuulta ja aaltoja yön pimeydessä.¹ Meilläkin, Hänen opetuslapsillaan tänä aikana, on pelkoja. Naimattomat aikuisemme pelkäävät tehdä sitoumuksia, kuten mennä naimisiin. Nuoret naimisissa olevat, kuten lapsemme, voivat pelätä lasten saattamista yhä jumalattomampaan maailmaan. Lähetysaarnajat pelkäävät monia asioita, etenkin lähestyä tuntemattomia. Lesket pelkäävät elämän jatkamista yksin. Teini-ikäiset pelkäävät, ettei heitä hyväksytä, alakoululaiset pelkäävät ensimmäistä koulupäivää, yliopisto-opiskelijat pelkäävät tentin palautusta. Me pelkäämme epäonnistumista, torjuntaa, pettymystä ja tuntematonta. Me pelkäämme hurrikaaneja, maanjäristyksiä ja tulipaloja, jotka hävittävät maata ja elämäämme. Me pelkäämme, ettei meitä valita, ja toisaalta me pelkäämme tulla valituiksi. Me pelkäämme, ettemme ole riittävän hyviä, ja pelkäämme, ettei Herralla ole siunauksia meitä varten. Me pelkäämme muuttua, ja pelkomme voivat voimistua kauhuksi. Olenko nyt sisällyttänyt luettelooni miltei jokaisen?

Muinaisista ajoista lähtien pelko on rajoittanut Jumalan lasten näkökulmaa. Olen aina pitänyt kovasti Elisän kertomuksesta Toisessa kuninkaiden kirjassa.

Syyrian kuningas oli lähettänyt suuren joukon sotilaita, jotka ”tulivat yöllä ja saartoivat kaupungin”². Heidän aikomuksenaan oli ottaa profeetta Elisa vangiksi ja surmata hänet. Aikakirja kertoo:

”Kun Jumalan miehen palvelija aamulla nousi ja meni ulos, kaupungin ympärillä oli kaikkialla sotilaita, hevosia ja vaunuja. Palvelija sanoi Elisalle: ’Voi, herrani! Mitä me nyt teemme?’³

Siinä puhui pelko.

”Älä pelkää’, Elisa vastasi, ’meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä.’⁴

Mutta hän ei lopettanut siihen.

Elisa ”rukoili Herraa ja sanoi: ’Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi.’ Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki, että vuori Elisän ympärillä oli tulisia hevosia ja vaunuja täynnään.”⁵

Meille saatetaan lähettää tulisia vaunuja karkottamaan pelkomme ja voittamaan demonimme tai sitten ei, mutta opetus on selkeä. Herra on kanssamme, tietoinen meistä ja siunaa meitä tavoilla, joilla vain Hän voi sen tehdä. Rukous voi kutsua alas voimaa ja ilmoitusta, joita tarvitsemme keskittääksemme ajatuksemme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitusuhriinsa. Herra tiesi, että toisinaan me tuntisimme pelkoa. Niin on käynyt minulle, ja niin on käynyt teillekin,

ja siksi pyhät kirjoitukset ovat täynnä Herran neuvoja:

”Olkaa rohkealla mielellä älkääkä pelätkö.”⁶

”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa; älkää epäilkö, älkää pelätkö.”⁷

”Älä – – pelkää, pieni lauma.”⁸ Rakastan sanojen ”pieni lauma” lempeyttä. Tässä kirkossa voimme olla lukumäärältämme vähäisiä siinä suhteessa, kuinka maailma laskee vaikutusvallan, mutta kun avaamme hengelliset silmämme, ”meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä”⁹. Sitten rakastava Paimenemme Jeesus Kristus jatkaa: ”Yhdistykööt vaikka maa ja helvetti teitä vastaan, sillä ne eivät voi voittaa, jos teidät on rakennettu minun kalliolleni.”¹⁰

Kuinka pelko karkotetaan? Nuoren palveluspojan osalta sen karkotti seisominen aivan Elisan, Jumalan profeetan, vieressä. Meille on annettu tuo sama lupaus. Kun kuuntelemme presidentti Russell M. Nelsonia, kun otamme varteen hänen neuvonsa, me seisomme Jumalan profeetan kanssa. Muistakaa Joseph Smithin sanat: ”Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen, kaikista uusimman, me annamme hänestä, että hän elää!”¹¹ Jeesus Kristus elää. Rakkautemme Häntä ja Hänen evankeliumiaan kohtaan karkottaa pelon.

Meidän toiveemme, ”jotta hänen Henkensä olisi aina”¹² kanssamme, työntää pelon sivuun avaten iankaikisemmän näkymän kuolevaisesta elämästämme. Presidentti Nelson on varoittanut: ”Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.”¹³

Herra on sanonut vitsauksista, jotka peittäisivät maan ja kovettaisivat monien sydämen: ”Minun opetuslapseni seisovat pyhissä paikoissa eivätkä horju.”¹⁴

Ja sitten tämä jumalallinen neuvo: ”Älkää olko huolissanne, sillä kun kaikki tämä tapahtuu, te tiedätte, että teille annetut lupaukset täyttyvät.”¹⁵

Seisokaa pyhissä paikoissa – älkää olko huolissanne – ja lupaukset täyttyvät. Tarkastelkaamme kutakin näistä kohdista suhteessa pelkoihimme.

Ensiksi, seisokaa pyhissä paikoissa. Kun seisomme pyhissä paikoissa – vanhurskaissa kodeissamme, vihityissä kappeleissamme, pyhitetyissä tempeleissämme – me tunnemme Herran Hengen kanssamme. Me löydämme vastauksia kysymyksiin, jotka huoletuttavat meitä, tai rauhan olla yksinkertaisesti välittämättä niistä nyt. Sitä on Henki toiminnassa. Nämä pyhät paikat Jumalan valtakunnassa maan päällä kutsuvat meitä olemaan kunnioittavia, arvostamaan muita, olemaan paras oma itsemme eläessämme evankeliumin mukaan ja tuntemaan toivoa siirtää syrjään pelkomme ja etsiä Jeesuksen Kristuksen parantavaa voimaa Hänen sovituksensa kautta.

Pelolle ei ole sijaa näissä Jumalan pyhissä paikoissa eikä Hänen lastensa sydämessä. Miksi? Rakkauten tähden. Jumala rakastaa meitä – aina – ja me rakastamme Häntä. Rakkautemme Jumalaa kohtaan on vastalääke kaikkein pelkoihin, ja Hänen rakkautensa on runsaana pyhissä paikoissa. Ajatelkaa sitä. Kun haparoimme sitoumuksissamme Herralle, kun harhaudumme Hänen iankaikkiseen elämään johtavalta polultaan, kun kyseenalaistamme

oman merkityksemme Hänen jumalallisessa suunnitelmassaan tai epäilemme sitä, kun annamme pelon avata oven kaikille sen kumppaneille – lannistumiselle, vihalle, turhautumiselle, pettymykselle – niin Henki jättää meidät ja me olemme ilman Herraa. Jos tiedätte, millaista se on, tiedätte, ettei se tunnu hyvältä. Sen sijaan kun me seisomme pyhissä paikoissa, me voimme tuntea Jumalan rakkautta, ja ”täydellinen rakkaus karkottaa kaiken pelon”¹⁶.

Seuraava lupaus on: ”Älkää olko huolissanne.”¹⁷ Täyttivätppä maailman kuinka suuri jumalattomuus ja sekasorto hyvänsä, meille luvataan, että kun olemme päivittäin uskollisia Jeesukselle Kristukselle, me saamme ”Jumalan [rauhan], joka ylittää kaiken ymmärryksen”¹⁸. Ja kun Kristus tulee kaikessa voimassa ja kirkkaudessa, niin pahuus, kapinointi ja epäoikeudenmukaisuus loppuvat.

Kauan sitten apostoli Paavali profetoi meidän ajoistamme sanoen nuorelle Timoteukselle:

”Sinun on tiedettävä, että viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat.

Silloin ihmiset rakastavat vain itseään ja rahaa, he ovat rehenteleviä ja

pöyhkeitä, he herjaavat ja ovat vanhemmilleen tottelemattomia. He ovat kiittämättömiä, jumalattomia –.

He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa.”¹⁹

Muistakaa, että ”meillä on puolellemme enemmän väkeä kuin heillä”²⁰ – verhon molemmin puolin meillä on niitä, jotka rakastavat Herraa koko sydämeästään, väkevydestään, mielestään ja voimastaan. Jos aktiivisesti luotamme Herraan ja Hänen teihinsä, jos olemme mukana Hänen työssään, me emme pelkää maailman suuntauksia tai anna niiden huolestuttaa meitä. Pyydän teitä siirtämään sivuun maailmalliset vaikutteet ja paineet ja etsimään hengellisyyttä päivittäisessä elämässänne. Rakastakaa sitä, mitä Herra rakastaa – ja siihen kuuluvat Hänen käskynsä, Hänen pyhät huoneensa, pyhät liittomme Hänen kanssaan, sakramentti jokaisena lepopäivänä ja yhteydenpitomme rukoilemalla – niin ette ole huolissanne.

Viimeinen kohta: luottakaa Herraan ja Hänen lupauksiinsa. Tiedän, että kaikki Hänen lupauksensa täyttyvät. Tiedän sen yhtä varmasti kuin seison täällä edessänne tässä pyhässä kokouksessa.

Herra on ilmoittanut: ”Sillä niitä, jotka ovat viisaita ja ovat ottaneet vastaan totuuden ja ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet – totisesti minä sanon teille, ettei heitä kaadeta maahan eikä heitetä

tuleen, vaan he kestävät sen päivän.”²¹

Tästä syystä meidän ei pitäisi olla huolissamme nykyajan sekasorrosta, niistä, jotka ovat suuressa ja avarassa rakennuksessa, niistä, jotka pilkkaavat rehellisiä pyrkimyksiä ja Herran Jeesuksen Kristuksen harrasta palvelemista. Toiveikkaus, rohkeus, myös lähimmäisenrakkaus kumpuavat sydämeistä, jota eivät kuormita vaikeudet tai sekasorto. Presidentti Nelson, joka suhtautuu tulevaisuuteen toiveikkaasti, on muistuttanut meille: ”Jos haluamme, että meillä on minkäänlaista toivoa seuloa niitä lukeuttomia ääniä ja ihmisfilosofioita, jotka hyökkäävät totuutta vastaan, meidän täytyy oppia vastaanottamaan ilmoitusta.”²²

Saadaksemme henkilökohtaista ilmoitusta meidän täytyy asettaa tärkeälle sijalle eläminen evankeliumin mukaan sekä muiden ja myös itsemme kannustaminen uskollisuuteen ja hengellisyyteen.

Spencer W. Kimball oli yksi nuoruuteni profeetoista. Näinä muutamaa kuluneena vuonna sen jälkeen kun minut kutsuttiin apostoliksi olen saanut rauhaa hänen ensimmäisestä yleiskonferenssipuheestaan lokakuussa 1943. Hänen kutsumuksensa tuntui hänestä ylivoimaiselta, ja tiedän tuon tunteen. Vanhin Kimball sanoi: ”Ajattelin ja rukoulin ja paastoin ja rukoulin paljon. Mieleeni tulvi ristiriitaisia ajatuksia – ikään kuin ääniä sanoen: ’Et pysty siihen työhön. Et ole kelvollinen. Sinulla ei ole tarvittavia kykyjä’ – ja aina viimeksi tuli voitonriemuinen ajatus: ’Sinun täytyy tehdä sinulle määrätty työ – sinun täytyy tehdä itsesi kykeneväksi, kelvolliseksi ja päteväksi.’ Ja taistelu raivosi edelleen.”²³

Saan rohkeutta tuosta puhdassydämisestä todistuksesta tältä apostolilta, josta tuli myöhemmin tämän mahtavan kirkon 12. presidentti. Hän ymmärsi, että hänen oli jätettävä taakseen pelkonsa ja tehtävä hänelle ”määrätty työ” ja että hänen oli turvattava Herraan saadakseen voimaa tehdä itsensä ”kykeneväksi, kelvolliseksi ja päteväksi”. Mekin voimme tehdä niin. Taistelut raivoavat, mutta me kohtaaamme ne Herran

Hengen avulla. Me emme ole huolissamme, koska kun me seisomme Herran kanssa ja puolustamme Hänen periaatteitaan ja Hänen iankaikkista suunnitelmaansa, me seisomme pyhällä maalla.

Mutta palataan siihen tyttären ja vävyyn, jotka vuosia sitten esittivät sen hyvin vilpittömän ja tutkailevan, pelkoon perustuvan kysymyksen. He pohjivat vakavasti keskusteluamme sinä iltana. He rukoilivat ja paastosivat ja tekivät omat johtopäätöksensä. Onnellisesti ja iloisesti heille ja meille isovanhemmille heitä on nyt siunattu seitsemällä hienolla lapsella, kun he kulkevat eteenpäin uskossa ja rakkaudessa.

Olkaa rohkeita, veljet ja sisaret. Niin, me elämme vaikeita aikoja, mutta kun pysymme liittopolulla, meidän ei tarvitse pelätä. Siunaan teitä, että kun teette niin, teitä eivät huolestuta ajat, joita elämme, eivätkä ongelmat, joita eteenne tulee. Siunaan teitä tekemään valinnan seisoa pyhissä paikoissa horjumatta. Siunaan teitä uskolla Jeesuksen Kristuksen lupauksiin, että Hän elää ja että Hän kaitsee meitä, pitää meistä huolta ja seisoo rinnallamme. Meidän Herramme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Mark. 4:37.
2. 2. Kun. 6:14.
3. 2. Kun. 6:15.
4. 2. Kun. 6:16.
5. 2. Kun. 6:17.
6. OL 68:6.
7. OL 6:36.
8. OL 6:34.
9. 2. Kun. 6:16.
10. Ks. OL 6:34.
11. OL 76:22.
12. OL 20:77.
13. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.
14. OL 45:32.
15. OL 45:35.
16. Moroni 8:16.
17. OL 45:35.
18. Fil. 4:7.
19. 2. Tim. 3:1–2, 4.
20. 2. Kun. 6:16.
21. OL 45:57.
22. Russell M. Nelson, ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 96.
23. Spencer W. Kimball, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1943, s. 16–17.

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

Yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken

Vapahtajan evankeliumin voima, joka muuttaa ja siunaa meitä, virtaa evankeliumin opin, periaatteiden ja käytäntöjen keskinäisten suhteiden huomaamisesta ja niiden soveltamisesta käytäntöön.

Köysi on tärkeä, meille kaikille tuttu väline. Köysiä valmistetaan kuitu-, kasvi- ja metallisäikeistä ja muista materiaaleista niin, että jokainen yksittäinen säie kierretään tai punotaan yhteen. On kiinnostavaa, että melko odottamattomia ainesosia voidaan punoa yhteen ja tehdä köydestä harvinaislaatuiseen vahva. Näin tavallisia materiaaleja yhdistämällä ja sitomalla voidaan saada aikaan poikkeuksellinen työväline.

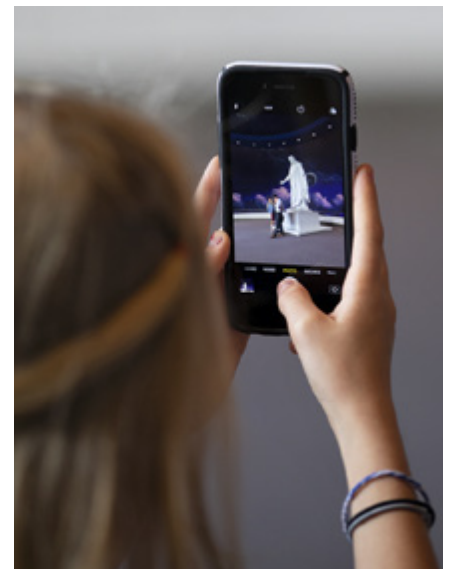
Aivan kuten köysi saa vahvuutensa monista yhteen kiedotuista yksittäisistä säikeistä, samoin Jeesuksen Kristuksen evankeliumi antaa suurenmoisimman näkökulman totuuteen ja tarjoaa rikkaimmat siunaukset, kun otamme varteen Paavalin kehotuksen ”[yhdistää] Kristuksessa yhdeksi kaiken, mitä on taivaassa ja maan päällä”¹. Mikä tärkeintä, tämä elintärkeä totuuden yhdistäminen keskittyy ja kohdistuu Herraan Jeesukseen Kristukseen, koska Hän on ”tie, totuus ja elämä”².

Rukoilen, että Pyhä Henki valaisee meitä jokaista pohtiessamme, kuinka *yhdistää Kristuksessa yhdeksi kaikki* -periaate soveltuu käytännön keinoihin

oppia Hänen palautettua evankeliumiaan ja elää sen mukaan päivittäisessä elämässämme.

Ilmoituskentäyteistä aikaa

Me elämme Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon merkittävää ja ilmoituskentäyteistä aikaa. Tänäa ilmoitustuilla historiallisilla muutoksilla on vain yksi kaikenkattava tarkoitus: vahvistaa

uskoa taivaalliseen Isään ja Hänen suunnitelmaansa sekä Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja Kristuksen sovitukseseen. Sunnuntaikokousten aikataulua ei pelkästään lyhennetty. Sen sijaan nyt meillä on entistä enemmän mahdollisuuksia ja vastuuta yksilöinä ja perheinä käyttää aikaamme parantaaksemme lepopäivän kokemista ilon päivänä kotona ja kirkossa.

Viime huhtikuussa ei muuttunut pelkästään pappesuskoorumien organisaattiorakenne. Sen sijaan tähdennettiin ja vahvistettiin korkeampaa ja pyhempää tapaa palvella veljiämme ja sisariamme.

Paljolti samoin kuin köyden yhteen punotut säikeet saavat aikaan voimakkaita ja kestävästä työstä, kaikki nämä toisiinsa liittyvät toimenpiteet ovat osa yhtenäistä pyrkimystä sovittaa Vapahtajan palautetun kirkon keskitetty huomio, voimavarat ja työ paremmin samaan linjaan kirkon perustehtävän kanssa: auttaa Jumalaa Hänen työssään toteuttaa Hänen lastensa pelastus ja korotus. Pyydän, ettette keskity pelkästään logistiseen puoleen siinä, mitä on ilmoitettu. Emme saa antaa toimintatapoihin liittyvien yksityiskohtien hämärtää niitä kaikenkattavia hengellisiä syitä, joiden vuoksi nämä muutokset nyt tehdään.

Toiveenamme on, että usko Isän suunnitelmaan ja Vapahtajan lunastavaan tehtävään voi lisääntyä maan päällä ja että Jumalan ikuinen liitto voidaan vahvistaa.³ Ainoina tavoitteinamme on edistää jatkuvaa kääntymystä Herraan sekä rakastaa täydemmin ja palvella tehokkaammin veljiämme ja sisariamme.

Lokerointi ja erottelu

Joskus me kirkon jäsenet lokeeroimme, erottelemme ja sovellamme evankeliumia elämäämme luomalla pitkiä listoja yksittäisistä tutkittavista aiheista ja toteutettavista tehtävistä. Mutta sellainen lähestymistapa saattaa rajoittaa ymmärrystämme ja näkemystämme. Meidän täytyy olla varovaisia, koska fariseusmainen keskittyminen listoihimme voi estää meitä pääsemästä lähemmäksi Herraa.

Me emme voi löytää tarkoitusta ja puhdistumista, onnellisuutta ja iloa sekä jatkuvaa kääntymystä ja varjelusta, jotka koituvat siitä, että annamme sydämemme Jumalalle⁴ ja saamme Hänen kuvansa kasvoihimme⁵, pelkästään suorittamalla ja ruksaamalla pois listaltamme kaikki ne hengelliset asiat, jotka meidän odotetaan tekevän. Vapahtajan

evankeliumin voima, joka muuttaa ja siunaa meitä, virtaa ennemminkin evankeliumin opin, periaatteiden ja käytäntöjen keskinäisten suhteiden huomaamisesta ja niiden soveltamisesta käytäntöön. Vasta kun me *yhdistämme Kristuksessa yhdeksi kaiken* keskittyen lujasti Häneen, evankeliumin totuudet voivat yhdessä toimien mahdollistaa sen, että meistä tulee sellaisia, jollaisiksi Jumala haluaa meidän tulevan⁶, ja me kestämmme uskollisesti loppuun asti⁷.

Evankeliumin totuuksien oppiminen ja toisiinsa liittäminen

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on totuuden suurenmoinen kuvakudos, joka on tarkoin liitetty⁸ ja punottu yhteen. Kun opimme ilmoitettuja evankeliumin totuuksia ja liitämme ne yhteen, meitä siunataan kallisarvoisella näkökulmalla ja lisääntyneellä hengellisellä kyvyllä nähdä silmin, jotka havaitsevat Herran vaikutuksen elämässämme, ja kuulla korvin, jotka kuulevat Hänen äänensä.⁹ Ja *yhdistää yhdeksi – Hänessä* -periaate voi auttaa meitä muuttamaan perinteiset listat yhteiseksi, yhtenäiseksi ja täydeksi kokonaisuudeksi. Saanen esittää sekä opillisen että kirkollisen esimerkin siitä, mistä puhun.

Esimerkki 1. Neljäs uskonkappale on yksi parhaita esimerkkejä kaiken yhdistämisestä Kristuksessa: ”Me uskomme, että evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset ovat ensimmäiseksi, usko Herraan Jeesukseen Kristukseen; toiseksi, parannus; kolmanneksi, upotuskaste syntien anteeksisaamiseksi; neljänneksi, kätten päällepaneminen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi.”¹⁰

Tosi usko kohdistuu Herraan Jeesukseen Kristukseen – Häneen Isän jumalallisena ja ainosyntyisenä Poikana sekä Hänen täyttämänsä lunastustehtävään. ”Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, joilla on usko häneen; ja ne, joilla on usko häneen, pitävät kiinni kaikesta hyvästä; sen vuoksi hän puolustaa ihmislasten asiaa.”¹¹ Uskon osoittaminen Kristukseen on *luottamista* ja turvaamista Häneen Vapahtajanamme, Hänen nimeensä ja Hänen lupauksiinsa.

Ensimmäinen ja luonnollinen seuraus luottamisesta Vapahtajaan on se, että tekee parannuksen ja kääntyy pois pahasta. Kun todella osoitamme uskoa Herraan, me luonnollisesti käännymme kohti Häntä, tulemme Hänen luokseen ja luotamme Häneen. Siten parannus on *luottamista* ja *turvautumista* siihen, että Lunastaja tekee puolestamme sen, mitä me emme voi tehdä itse. Jokaisen meistä täytyy "[*turvautua*] täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan"¹², koska vain "pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta"¹³ meistä voi tulla uusia luomuksia Kristuksessa¹⁴ ja voimme lopulta palata asumaan Jumalan luokse.

Kastetoimitus upottamalla syntien anteeksisaamiseksi vaatii meitä *luottamaan* Häneen, *turvautumaan* Häneen ja *seuraamaan* Häntä. Nefi julisti: "Minä tiedän, että jos te *seuraatte Poikaa* täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen

synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällenne kasteen kautta – eli *seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne* alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tullen ja Pyhän Hengen kaste."¹⁵

Kätten päällepanemisen toimitus Pyhän Hengen lahjan saamiseksi vaatii meitä *luottamaan* Häneen, *turvautumaan* Häneen, *seuraamaan* Häntä ja *ponnistelemaan eteenpäin* Hänessä Hänen Pyhän Henkensä avulla. Kuten Nefi julisti: "Ja nyt, -- minä tiedän tästä, että ellei ihminen kestä loppuun asti noudattaen elävän Jumalan Pojan esimerkkiä, hän ei voi pelastua."¹⁶

Neljännessä uskonkappaleessa ei pelkästään esitetä palautetun evankeliumin peruseriaatteita ja -toimituksia. Tämä innoitettu lausunto uskonkäsityksistä ennemminkin yhdistää Kristuksessa yhdeksi kaiken: *luottamisen* Häneen, *turvautumisen* Häneen, Hänen *seuramisensa* ja *ponnistelemisen eteenpäin* Hänen kanssaan – vieläpä pyrkimyksen

tulla Hänen kaltaiseksi.

Esimerkki 2. Haluan nyt kuvailla, kuinka kaikki kirkon ohjelmat ja hankkeet yhdistyvät yhdeksi Kristuksessa. Tästä voitaisiin esittää monia havaintoesimerkkejä lisää. Käytän vain muutamaa valitsemani.

Vuonna 1978 presidentti Spencer W. Kimball ohjasi kirkon jäseniä rakentamaan Siionin voimaa kaikkialla maailmassa. Hän neuvoi pyhiä pysymään kotimaassaan ja perustamaan vahvoja vaarvoja kokoamalla Jumalan perhettä ja opettamalla heille Herran teitä. Lisäksi hän ilmaisi, että lisää temppeleitä rakennettaisiin ja pyhät saisivat luvattut siunaukset, missä he sitten asuvatkin maailmassa.¹⁷

Kun vaarvojen lukumäärä lisääntyi, voimistui tarve, että jäsenten kodeista "tulisi paikkoja, joissa perheenjäsenet haluaisivat olla, joissa he voisivat rikkautta elämäänsä ja kokea keskinäistä rakkautta, tukea, arvostusta ja rohkaisua"¹⁸. Siitä johtuen vuonna 1980 sunnuntaikokoukset yhdistettiin kolmetuntiseksi kokonaisuudeksi "tähdentämään edelleen henkilökohtaista ja perheen vastuuta oppia evankeliumia, elää sen mukaan ja opettaa sitä"¹⁹. Tätä perheen ja kodin tähdentämistä vahvistettiin jälleen presidentti Gordon B. Hinckleyn vuonna 1995 esittelemässä asiakirjassa "Perhe – julistus maailmalle"²⁰.

Huhtikuussa 1998 presidentti Hinckley ilmoitti monien uusien pienten temppelien rakentamisesta tuoden näin Herran huoneen pyhät toimitukset lähemmäksi myöhempien aikojen pyhiä ja heidän perheitään kautta maailman.²¹ Ja näitä lisääntyneitä tilaisuuksia hengelliseen kasvuun ja kehittymiseen täydensivät niihin liittyvä ajallisen omavaraisuuden lisääntyminen jatkuvan koulutusrahaston avulla. Siitä ilmoitettiin vuonna 2001.²²

Johtamiskaudellaan presidentti Thomas S. Monson kehotti toistuvasti pyhiä lähtemään "pelastamaan" ja tähdensi köyhistä ja apua tarvitsevista huolehtimisen olevan yksi kirkon Jumalalta saamista vastuista. Ajallista valmistautumista tähdensi edelleen omavaraisuuspalveluhanke, joka otettiin käyttöön vuonna 2012.

Useiden viime vuosien aikana on korostettu ja painotettu keskeisiä periaatteita lepopäivän tekemisestä ilon päiväksi kotona ja kirkossa²³, ja näin meitä on valmistettu siihen sunnuntaikokousaikataulun muutokseen, josta ilmoitettiin tässä yleiskonferenssikokouksessa.

Ja puoli vuotta sitten Melkisedekin pappeuden koorumeita vahvistettiin ja ne järjestettiin tehokkaammin samaan linjaan apujärjestöjen kanssa toteuttamaan korkeampaa ja pyhempää tapaa palvella.

Uskon, että näiden toimenpiteiden järjestys ja ajoitus monen vuosikymmenen kuluessa voivat auttaa meitä näkemään yhden yhtenäisen ja kokonaisvaltaisen työn eikä vain sarjaa toisistaan riippumattomia ja erillisiä hankkeita. ”Jumala on ilmoittanut mallin, jossa yksilöt ja perheet edistyvät hengellisesti toimitusten, opetuksen, ohjelmien ja toimintojen kautta, jotka ovat **kotiin keskittyviä ja kirkon tukemia**. Kirkon järjestöt ja ohjelmat eivät ole itsetarkoitusta, vaan ne ovat olemassa yksilöiden ja perheiden siunaamiseksi.”²⁴

Rukoilen, että me ymmärrämme Herran työn yhtenä suurena maailmanlaajuisena työnä, joka muuttuu yhä enemmän kotiin keskittyväksi ja kirkon tukemaksi. Tiedän ja todistan, että Herra ilmoittaa nykyään ja ”ilmoittaa

vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita”²⁵.

Lupaus ja todistus

Aloitin sanomani tähdentämällä vahvuutta, joka syntyy, kun materiaalin yksittäisiä säikeitä kierretään tai punotaan yhteen köydeksi. Lupaen, että samaan tapaan saamme selvästi lisääntyntä näkökulmaa, tarkoitusta ja voimaa Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin oppimiseemme ja siihen kuinka elämme sen mukaan pyrkissemme yhdistämään kaiken yhdeksi Kristuksessa – nimenomaan Hänessä.

Kaikki tilaisuudet ja siunaukset, joilla on iankaikkisia seurauksia, ovat lähtöisin, ovat mahdollisia ja saavat tarkoituksensa Herran Jeesuksen Kristuksen ansiosta ja kestävät Hänen kauttaan. Alma todistikin: ”[Ei] ole mitään muuta keinoa tai tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain Kristuksessa ja Kristuksen kautta. Katso, hän on maailman elämä ja valo.”²⁶

Julistan riemuiten todistukseni iankaikkisen Isän ja Hänen rakkaan Poikansa Jeesuksen Kristuksen jumallisuudesta ja elävästä todellisuudesta. Vapahtajassamme me löydämme ilon. Ja Hänessä me löydämme varmuuden rauhasta tässä maailmassa ja iankaikkisesta elämästä tulevassa maailmassa²⁷. Todistan niin Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ef. 1:10.
2. Joh. 14:6.
3. Ks. OL 1:21–22.
4. Ks. Hel. 3:35.
5. Ks. Alma 5:14.
6. Ks. Matt. 5:48; 3. Nefi 12:48.
7. Ks. OL 121:29.
8. Ks. Ef. 2:21.
9. Ks. OL 136:32.
10. UK 4.
11. Moroni 7:28.
12. 2. Nefi 31:19.
13. 2. Nefi 2:8.
14. Ks. 2. Kor. 5:17.
15. 2. Nefi 31:13, kursivointi lisätty.
16. 2. Nefi 31:16.
17. Ks. Spencer W. Kimball, ”The Fruit of Our Welfare Services Labors”, *Ensign*, marraskuu 1978, s. 76.
18. Ohjeita vaarajohdokselle ja piispakunnille, artikkelissa ”Church Consolidates Meeting Schedules”, *Ensign*, maaliskuu 1980, s. 73.
19. Ohjeita artikkelissa ”Church Consolidates Meeting Schedules”, s. 73.
20. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
21. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Uusia temppeleitä tarjoamaan evankeliumin kruunaavia siunauksia”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 100.
22. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Jatkuva opiskelurahasto”, *Liahona*, heinäkuu 2001, s. 60–62, 67.
23. Ks. Russell M. Nelson, ”Lepopäivä on ilon päivä”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 129–132.
24. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.4, kursivointi lisätty.
25. UK 9.
26. Alma 38:9.
27. Ks. OL 59:23.

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Totuus ja suunnitelma

Kun etsimme uskontoa koskevaa totuutta, meidän tulee käyttää hengellisiä menetelmiä, jotka ovat sopivia sellaiseen etsintään.

Nykyajan ilmoitus määrittelee totuuden tietona ”asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan” (OL 93:24). Tämä on täydellinen määritelmä pelastussuunnitelmasta sekä asiakirjasta ”Perhe – julistus maailmalle”.

Me elämme suuresti lisääntyneen ja levinneen tiedon aikaa. Kaikki tämä tieto ei kuitenkaan ole totta. Meidän pitää olla varovaisia etsiessämme totuutta ja valitessamme lähteitä etsimiseemme. Meidän ei tule pitää maallista asemaa tai vaikutusvaltaa pätevinä totuuden lähteinä. Meidän tulee varoa luottamasta viihdealan tähtien, huomattavien urheilijoiden tai nimettömien internetlähteiden tarjoamaan tietoon tai neuvoihin. Asiantuntemusta yhdellä saralla ei pidä tulkita asiantuntemukseksi totuudesta muissa aiheissa.

Meidän tulee harkita huolella myös tiedon tarjoajan vaikuttimia. Siitä syystä pyhissä kirjoituksissa meitä varoitetaan pappisvallasta (ks. 2. Nefi 26:29). Jos lähde on nimetön tai tuntematon, myös sen antama tieto voi olla epäilyttävää.

Henkilökohtaisten päätöstemme tulee perustua sellaisista lähteistä saatuun tietoon, jotka ovat päteviä juuri kyseisessä aiheessa ja vapaita itsekäistä vaikuttimista.

IKun etsimme uskontoa koskevaa totuutta, meidän tulee käyttää hengellisiä menetelmiä, jotka ovat sopivia sellaiseen etsintään: rukousta, Pyhän Hengen todistusta sekä pyhien kirjoitusten ja nykyajan profeettojen sanojen tutkimista. Minua surettaa aina, kun kuulen jostakusta, joka kertoo menettäneensä uskonnollisen vakaumuksensa maallisten opetusten vuoksi. Ne, joilla oli kerran hengellinen näkökyky,

voivat kärsiä itse aiheutetusta hengellisestä sokeudesta. Presidentti Henry B. Eyring onkin sanonut: ”Heidän ongelmansa ei ole siinä, mitä he luulevat näkevänsä. Se on siinä, mitä he eivät näe vielä.”¹

Tieteelliset menetelmät johtavat meidät siihen, mitä nimitämme tieteelliseksi totuudeksi. Mutta tämä ”tieteellinen totuus” ei ole elämä kokonaisuudessaan. Ne, jotka eivät opi ”tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118), rajoittavat ymmärryksensä totuudesta siihen, mitä he voivat todentaa tieteellisin menetelmin. Se asettaa heidän totuudenetsinnälleen keinotekoisia rajoja.

Presidentti James E. Faust on sanonut: ”Ne, jotka on [kastettu], vaarantavat iankaikkisen sielunsa seuraamalla huolettomasti vain maallisia tiedon lähteitä. Me uskomme, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolla on Kristuksen evankeliumin täyteys, joka on totuuden ja iankaikkisen valistuksen ydin.”²

Me löydämme todellista ja kestävä iloa oppimalla tuntemaan totuuden siitä, keitä me olemme, mikä on kuolevaisen elämän tarkoitus ja minne olemme menossa kuoltuamme, sekä toimimalla tämän totuuden mukaan. Niitä totuuksia ei voi oppia tieteellisin tai maallisin menetelmin.

II

Puhun nyt palautetun evankeliumin totuuksista, jotka ovat perustavanlaatuisia Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon opille. Mietitähän näitä totuuksia tarkoin. Ne selittävät paljon oppiamme ja käytäntöjämme sisältäen kenties sellaista, mitä ei vielä ole ymmärretty.

On olemassa Jumala, joka on kaikkien niiden henkien rakastava Isä, jotka ovat joskus eläneet tai tulevat elämään.

Sukupuoli on iankaikkinen. Ennen kuin synnyimme tähän maailmaan, me kaikki elimme mies- tai naispuolisina henkinä Jumalan luona.

Olemme juuri kuulleet Temppeleaukion tabernaakkeliukuoron laulavan laulun ”Noudatan Jumalan suunnitelmaa”³. Se on suunnitelma, jonka Jumala sääti, jotta kaikki Hänen henkilapsensa voisivat edistyä iankaikkisesti. Se suunnitelma on meille jokaiselle elintärkeä.

Tuon suunnitelman mukaan Jumala loi tämän maapallon paikaksi, jossa Hänen rakkaat henkilapsensa voisivat syntyä kuolevaisuuteen saadakseen fyysisen ruumiin ja tilaisuuden iankaikkiseen edistymiseen tekemällä vanhurskaita valintoja.

Jotta kuolevaisuuden valinnat olisivat merkityksellisiä, ne oli tehtävä hyvän ja pahan kilpailevien voimien välillä. Oli oltava vastakohtaisuutta ja siitä syystä myös vastustaja, joka karkotettiin pois

kapinoimisen tähden ja jonka sallittiin houkutella Jumalan lapsia toimimaan vastoin Jumalan suunnitelmaa.

Jumalan suunnitelman tarkoituksena oli antaa Hänen lapsilleen tilaisuus valita iankaikkinen elämä. Se voitaisiin toteuttaa vain saamalla kokemusta kuolevaisuudessa ja saavuttamalla kasvua kuoleman jälkeen henkimaailmassa.

Eläessämme kuolevaisuudessa synti tahraisi meidät kaikki, kun antaisimme periksi vastustajan pahoille kiusauksille, ja lopulta me kuolisimme. Me hyväksyimme nuo haasteet luottaen suunnitelman vakuutukseen, että Isämme Jumala varaisi Vapahtajan, ainosyntyisen Poikansa, joka pelastaisi meidät yleismaailmallisella ylönousemuksella kuoleman jälkeiseen elämään, jossa meillä on ruumis. Vapahtaja myös soivtaisi synnin maksamalla hinnan, jolla kaikki puhdistuisivat Hänen määräämillään ehdoilla. Noihin ehtoihin sisältyi usko Kristukseen, parannus, kaste, Pyhän Hengen lahja ja muut pappeuden valtuudella suoritettut toimitukset.

Jumalan suuri onnensuunnitelma tarjoaa täydellisen tasapainon iankaikkisen oikeudenmukaisuuden ja sen armon välillä, jonka voimme saada Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Se myös mahdollistaa meidän muuttumisemme uusiksi luomuksiksi Kristuksessa.

Rakastava Jumala lähestyy meitä jokaista. Tiedämme, että Hänen rakkautensa ja Hänen ainosyntyisen

Poikansa sovituksen ansiosta ”koko ihmissuku voi pelastua – noudattamalla [Hänen evankeliuminsa] lakeja ja toimituksia” (UK 3, kursivointi lisätty).

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko tunnetaan aivan oikein perhekeskeisenä kirkkona. Mutta kovinkaan hyvin ei ymmärretä sitä, että perhekeskeisyytemme keskittyy laajemmalle kuin kuolevaisuuden ihmissuhteisiin. Perustavanlaatuisia teologiallemme ovat myös iankaikkiset ihmissuhteet. ”Perhe on Jumalan säättämä.”⁴ Rakastavan Luojamme suuressa suunnitelmassa Hänen palautetun kirkkonsa tehtävänä on auttaa Jumalan lapsia saavuttamaan korotuksen ylimaallinen siunaus selestisessä valtakunnassa, ja se voidaan saavuttaa vain siten, että mies ja nainen solmivat iankaikkisen avioliiton (ks. OL 131:1–3). Vahvistamme Herran opeukset, että ”sukupuoli on yksilön kuolevaisuutta edeltävän, kuolevaisuuden aikaisen ja iankaikkisen identiteetin ja tarkoituksen oleellinen ominaisuus” ja että ”Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto”.⁵

Lopuksi, Jumalan rakkaus on niin suurta, että lukuun ottamatta niitä harvoja, joista tieteen tahtoen tulee kadotuksen poikia, Hän on varannut kirkkauden määränpään kaikille lapsilleen. ”Kaikille lapsilleen” sisältää kaikki, jotka ovat kuolleet. Me suoritamme sijaistoimituksia heidän puolestaan temppeleisämme. Jeesuksen Kristuksen kirkon tarkoituksena on saada Hänen lapsensa kelvollisiksi korkeimpaan kirkkauden asteeseen, joka on korotus eli iankaikkinen elämä. Niille, jotka eivät halua sitä eivätkä tule kelvollisiksi siihen, Jumala on varannut muita, vaikkakin vähäisempiä, kirkkauden valtakuntia.

Jokainen, joka ymmärtää nämä iankaikkiset totuudet, voi ymmärtää, miksi me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet ajattelemme siten kuin ajattelemme ja toimimme siten kuin toimimme.

III

Mainitsen nyt näistä iankaikkisista totuuksista joitakin käytännön

sovelluksia, jotka voidaan ymmärtää vain Jumalan suunnitelman valossa.

Ensinnäkin, me kunnioitamme yksilön tahdonvapautta. Useimmat ovat tietoisia palautetun kirkon suurista pyrkimyksistä edistää uskonnonvapautta Yhdysvalloissa ja kaikkialla maailmassa. Nämä pyrkimykset eivät edistä vain omia etujamme, vaan Hänen suunnitelmansa mukaisesti ne pyrkivät auttamaan kaikkia Jumalan lapsia nauttimaan vapaudesta valita.

Toiseksi, me olemme lähetystyötä tekevää kansaa. Toisinaan meiltä kysytään, miksi me lähetämme lähetysaarnajia niin moniin kansakuntiin, jopa kristillisten kansojen keskuuteen. Meiltä kysytään samoin siitä, miksi annamme monia miljoonia dollareita humanitaarista apua ihmisille, jotka eivät ole kirkkomme jäseniä, ja miksi emme liitä tätä apua lähetystyöpyrkimyksiimme. Me teemme näin, koska me pidämme kaikkia kuolevaisia Jumalan lapsina – veljinämme ja sisarinamme – ja me haluamme jakaa hengellistä ja ajallista runsauttamme kaikille.

Kolmanneksi, elämä kuolevaisuudessa on meille pyhää. Sitoutumisemme Jumalan suunnitelmaan vaatii meitä vastustamaan aborttia ja eutanasiaa.

Neljänneksi, joitakuista vaivaavat jotkin kirkkomme avioliittoa ja lapsia koskevat kannanotot. Tietomme Jumalan ilmoittamasta pelastussuunnitelmasta vaatii meitä vastustamaan nykyisiä yhteiskunnallisia ja lainsäädännöllisiä paineita vetäytyä perinteisestä avioliitosta ja tehdä muutoksia, jotka hämmentävät käsitystä sukupuolesta tai muuttavat sukupuolta tai hävittävät eroja miesten ja naisten välillä. Me tiedämme, että miesten ja naisten väliset suhteet, identiteetti ja tehtävät ovat välttämättömiä Jumalan suuren suunnitelman toteuttamiseksi.

Viidenneksi, meillä on myös omaleimainen näkökulma lapsiin. Me pidämme lasten hankkimista ja kasvattamista osana Jumalan suunnitelmaa ja niiden riemullisena ja pyhänä velvollisuutena, joille on annettu voima osallistua siihen. Näkemyksemme mukaan parhaat aarteet maan

päällä ja taivaassa ovat lapsemme ja jälkeläisemme. Siksi meidän täytyy opettaa ja puolustaa periaatteita ja käytäntöjä, jotka luovat parhaat olosuhteet lasten – kaikkien lasten – kehitykselle ja onnelle.

Lopuksi, me olemme taivaallisen Isän rakkaita lapsia. Hän on opettanut meille, että miehenä ja naisena oleminen, avioliitto miehen ja naisen välillä ja lasten hankkiminen ja kasvattaminen ovat kaikki välttämättömiä Hänen suurelle onnensuunnitelmalleen. Kantamme näihin perusasioihin herättää usein vastustusta kirkkoa kohtaan. Pidämme sitä väistämättömänä. Vastustus kuuluu suunnitelmaan, ja Saatanan hellittämättömin vastustus kohdistuu kaikkeen siihen, mikä on tärkeintä Jumalan suunnitelmalle. Hän pyrkii hävittämään Jumalan työn. Hänen ensisijaisina menetelminään on horjuttaa uskoa Vapahtajaan ja Hänen jumalalliseen valtuuteensa, pyyhkiä pois Jeesuksen Kristuksen sovituksen vaikutukset, koettaa estää parannuskenteko, väärentää ilmoitusta ja kiistää

yksilön vastuullisuus. Hän pyrkii myös hämmentämään sukupuolieroja, vääristämään avioliiton ja saamaan – erityisesti sellaiset vanhemmat, jotka kasvattavat lapsia totuudessa – luopumaan lasten hankkimisesta.

IV

Herran työ etenee huolimatta järjestyneestä ja jatkuvasta vastustuksesta, jota kohtaamme pyrkiessämme elämään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon opetusten mukaan. Niille, jotka horjuvat tuon vastustuksen edessä, tarjoan nämä ehdotukset.

Muistakaa parannuksen periaate, jonka on tehnyt mahdolliseksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen voima. Kuten vanhin Neal A. Maxwell varoitti, älkää olko niiden joukossa, ”jotka yrittävät mieluummin muuttaa kirkkoa kuin muuttaa itseään”⁶.

Vanhin Jeffrey R. Holland onkin opettanut:

”Pitäkää lujasti kiinni siitä, mitä te jo tiedätte, ja pysykää vahvoina, kunnes saatte lisää tietoa. – –

*Tässä kirkossa se, mitä me tiedämme, vie aina voiton siitä, mitä me emme tiedä.*⁷

Osoittakaa uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, mikä on evankeliumin ensimmäinen periaate.

Lopuksi, pyytäkää apua. Kirkkomme johtohenkilöt rakastavat teitä ja etsivät hengellistä johdatusta auttaakseen teitä. Tarjoamme paljon lähdeaineistoa, kuten se, jonka löydätte lds.orgin kautta, ja muuta tukea evankeliumin opiskeleminen kotona. Meillä on myös palvelutyöveljiä ja -sisaria, jotka on kutsuttu antamaan rakastavaa apua.

Rakastava taivaallinen Isämme haluaa, että Hänen lapsillaan on ilo, joka on luomisemme tarkoitus. Tuo ilontäyteinen määränpää on iankaikkinen elämä, jonka voimme saada ponnistelemalla eteenpäin sillä polulla, jota profeettamme, presidentti Russell M. Nelson nimittää usein ”liittopoluksi”. Näin hän sanoi ensimmäisessä sanomassaan kirkon presidenttinä: ”Pysykää liittopolulla. Teidän sitoumuksenne seurata Vapahtajaa tekemällä Hänen kanssaan liittoja ja sitten pitämällä ne liitot avaa mahdollisuuden jokaiseen hengelliseen siunaukseen ja etuoikeuteen, joka on miesten, naisten ja lasten saatavilla kaikkialla.”⁸

Todistan vakaasti, että puhumani asiat ovat totta, ja ne on tehty mahdollisiksi Jeesuksen Kristuksen opetusten ja sovituksen voimalla – Hänen, joka tekee kaiken mahdolliseksi Jumalan, iankaikkisen Isämme suuressa suunnitelmassa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God: A Collection of Discourses*, 1997, s. 143.
2. James E. Faust, ”Yltäkylläinen elämä”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssista, s. 7.
3. ”Noudatan Jumalan suunnitelmaa”, *Lasten laulukirja*, s. 86–87.
4. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
5. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 145.
6. Neal A. Maxwell, *If Thou Endure It Well*, 1996, s. 101.
7. Jeffrey R. Holland, ”Minä uskon”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 94, kursivointi alkuperäisessä.
8. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.

Presidentti Henry B. Eyring

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kirkon virkailijoiden hyväksyminen

Veljet ja sisaret, esitän nyt hyväksyttäväksenne kirkon johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat.

Ehdotetaan, että hyväksymme Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi,

Dallin Harris Oaksin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa ja Henry Bennion Eyringin toiseksi neuvonantajaksi ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Dallin H. Oaksin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja M. Russell Ballardin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi seuraavat: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E.

Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong ja Ulisses Soares.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeteoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Ehdotetaan, että annamme tukemme Brook P. Halesille, joka on kutsuttu palvelemaan johtavana auktoriteettina palvelevana seitsenkymmenenä.

Niitä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku vastustaa ehdotusta, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että vapautamme kiitoksin vanhimmat Mervyn B. Arnold, Craig A. Cardon, Larry J. Echo

Hawk, C. Scott Grow, Allan F. Packer, Gregory A. Schwitzer ja Claudio D. Zivic omistautuneesta palvelustaan johtavana auktoriteettina palvelevan seitsenkymmenen tehtävässä ja nimitämme heidät täysinpalvelleiksi johtaviksi auktoriteeteiksi.

Kaikkia, jotka haluavat ilmaista kanssamme kiitollisuutta näille veljille heidän merkittävästä palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat vyöhykeseitsenkymmenet: B. Sergio Antunes, Alan C. Batt, R. Randall Bluth, Hans T. Boom, Fernando E. Calderón, H. Marcelo Cardus, Paul R. Coward, Marion B. De Antuñano, Robert A. Dryden, Daniel F. Dunnigan, Jeffrey D. Erekson, Mervyn C. Giddey, João Roberto Grahl, Richard K. Hansen, Todd B. Hansen, Michael R. Jensen, Daniel W. Jones, Steven O. Laing, Axel H. Leimer, Tasara Makasi, Alvin F. Meredith III, Adonay S. Obando, Katsuyuki Otahara, Fred A. Parker, José C. Pineda, Gary S. Price, Miguel A. Reyes, Alfredo L. Salas, Netzahualcoyotl Salinas, Michael L. Southward, G. Lawrence Spackman, William H. Stoddard, Stephen E. Thompson, David J. Thomson, George J. Tobias, Jacques A. Van Reenen, Raul Edgardo A. Vicencio, Keith P. Walker ja Daniel Yirenya-Tawiah.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiitollisuuden ilmaukseen heidän erinomaisesta palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat nykyisessä kokoonpanossaan.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Vastaan olevat, mikäli heitä on, osoittakoot samoin.

Niiden, jotka ovat vastustaneet jokin tehty ehdotusta, tulee olla yhteydessä vaaranjohtajaansa.

Veljet ja sisaret, olemme kiitollisia jatkuvasta uskostanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi. ■

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Vahva ja luja uskossa Kristukseen

Kestäminen vahvana ja lujana uskossa Kristukseen edellyttää sitä, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi painuu syvälle ihmisen sydämeen ja sieluun.

Vanhan testamentin historiassa kerrotaan perättäisistä aikakausista, jolloin israelilaiset kunnioittivat Jehovan kanssa tekemäänsä liittoa ja palvelivat Häntä, sekä muista ajanjaksoista, jolloin he eivät piitaneet siitä liitosta vaan palvoivat epäjumalia eli Baalia.¹

Ahabin hallintokausi oli yksi luopumuksen aikakausista Israelin

pohjoisessa valtakunnassa. Kerran profeetta Elia kehotti kuningas Ahabia kokoamaan Israelin kansan sekä Baalin profeetat eli papit Karmelinvuorelle. Kun kansa oli kokoontunut yhteen, Elia sanoi heille: ”Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? [Eli toisin sanoen: ”Milloin aiotte päättää lopullisesti?”] Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, jos taas Baal, seuratkaa sitten häntä! Kansan

ei vastannut hänelle mitään.”² Niinpä Elia määräsi, että niin hän kuin Baalin profeetat paloittelivat nuoren sonnin ja panevat sen polttopuiden päälle kumpikin omalle alttarilleen, mutta ”tulta älkööt sytyttäkö”.³ ”Huuatakoot he sitten avuksi omaa jumalaansa, minä huudan Herraa. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala. Väki huusi yhteen ääneen: ’Hyvä!’”⁴

Muistatte, että tuntikausia Baalin papit huusivat kovalla äänellä olematonta jumalaansa lähettämään alas tulen, mutta ”ei kuulunut ääntä, ei tullut vastausta, mitään ei tapahtunut”.⁵ Kun oli Elian vuoro, hän korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu, latoi puut ja pani puiden päälle uhrin. Ja sitten hän määräsi, että niiden kaikkien päälle valutetaan vettä – ei vain kerran vaan kolme kertaa. Ei ollut epäilystäkään siitä, ettei hän tai mikään muukaan ihmisvoima voisi sytyttää niitä tuleen.

”Ruokauhrin aikaan profeetta Elia astui kansan eteen ja sanoi: ’Herra, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala! Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen palvelijasi ja olen tehnyt kaiken tämän sinun käskystäsi. –

Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden.

Kun kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja huusivat: ’Herra on Jumala! Herra on Jumala!’⁶

Tänä päivänä Elia saattaisi sanoa:

- Joko Jumala, meidän taivaallinen Isämme, on olemassa tai Häntä ei ole, mutta jos Hän on olemassa, palvelkaa Häntä.
- Joko Jeesus Kristus on Jumalan Poika, ylösnoussut ihmiskunnan Lunastaja, tai Hän ei ole, mutta jos Hän on, seuratkaa Häntä.
- Joko Mormonin kirja on Jumalan sanaa tai se ei ole, mutta jos se on, meidän tulee pyrkiä ”läheemmäksi Jumalaa [tutkimalla ja] noudattamalla sen opetuksia”⁷.
- Joko Joseph Smith näki Isän ja Pojan ja puhui Heidän kanssaan sinä kevätpäivänä vuonna 1820 tai hän ei tehnyt niin, mutta jos hän teki niin, seuratkaa profeetallista viittaa, mukaan lukien sinetöimisavaimia, jotka minä Elia olen antanut hänelle.

Viime yleiskonferenssissa presidentti Russell M. Nelson julisti: ”Teidän ei tarvitse ihmetellä, mikä on totta [ks. Moroni 10:5]. Teidän ei tarvitse ihmetellä, kehen voitte turvallisesti luottaa. Henkilökohtaisen ilmoituksen kautta te voitte saada oman todistuksen siitä, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, että Joseph Smith on profeetta ja että tämä on Herran kirkko. Riippumatta siitä, mitä muut saattavat sanoa tai tehdä, kukaan ei voi koskaan ottaa pois todistusta, joka on syntynyt sydämeenne ja mieleenne siitä, mikä on totta.”⁸

Kun Jaakob lupasi, että ”Jumala antaa auliisti kaikille”, jotka etsivät Jumalan viisautta⁹, hän myös varoitti:

”Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.

Älköön sellainen luulko saavansa Herralta mitään,

kahtaalle horjuva ihminen [on] epävakaa kaikessa mitä tekee.”¹⁰

Sen sijaan meidän Vapahtajamme oli täydellinen esimerkki vakaudesta. Hän sanoi: ”[Isä] ei ole jättänyt minua yksin, koska minä teen *kaiken* hänen mielensä mukaan.”¹¹ Miettikää näitä pyhien kirjoitusten kuvauksia miehistä ja naisista, jotka Vapahtajan tavoin olivat vahvoja ja lujia:

He ”olivat kääntyneet tosi uskoon; eivätkä he tahtoneet luopua siitä, sillä he olivat vahvoja ja lujia ja järkkymättömiä, haluten hyvin tarkasti pitää Herran käskyt”¹².

”Heidän mielensä on luja, ja he turvaavat alati Jumalaa.”¹³

”Ja katso, te tiedätte itse, koska olette sen nähneet, että heistä kaikki, jotka on johdatettu tuntemaan totuus – –, ovat vahvoja ja lujia uskossa ja siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.”¹⁴

”Seurakunta kuunteli ja noudatti uskollisesti apostolien opetusta. Uskovat elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat.”¹⁵

Kestäminen vahvana ja lujana uskossa Kristukseen edellyttää sitä, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumi painuu syvälle ihmisen sydämeen ja sieluun, mikä tarkoittaa sitä, että evankeliumi ei enää ole vain yksi monista vaikutteista ihmisen elämässä vaan hänen elämänsä ja luonnettaan eniten määrittävä tekijä. Herra sanoo:

”Minä annan teille uuden sydämen ja teidän sisimpäanne uuden hengen. Minä otan teidän rinnastanne kivisydämen pois ja annan tilalle elävän sydämen.

Minä annan henkeni teidän sisimpäanne ja ohjaan teidät seuraamaan säädöksiäni, ottamaan varteen minun käskyni ja elämään niiden mukaan.

– – Te olette minun kansani ja minä olen teidän Jumalanne.”¹⁶

Tämän liiton me teemme kasteesamme ja temppelitoimituksissa. Mutta jotkut eivät ole vielä täysin vastaanottaneet elämänsä Jeesuksen Kristuksen evankeliumia. Vaikka heidät, kuten Paavali sanoo, ”kasteessa – – haudattiin yhdessä [Kristuksen kanssa]”, heiltä puuttuu yhä se osuus, että hekin alkaisivat ”elää uutta elämää, niin kuin Kristus – – herätettiin kuolleista”.¹⁷ Evankeliumi ei vielä määrittele heitä. He eivät ole vielä keskittyneitä Kristukseen. He valikoivat, mitä oppeja ja käskyjä he noudattavat ja missä ja milloin he palvelevat kirkossa. Sen sijaan ne, ”jotka ovat valittuja liiton mukaan”¹⁸, välttivät petoksen ja pysyivät lujina uskossa Kristukseen siten, että he pitivät täsmällisesti liitot.

Useimmat meistä ovat tällä hetkellä jossakin kohtaa jatkumoa, jonka toisessa päässä on sosiaalisesti motivoitunut osallistuminen evankeliumiin kuuluviin

jumalanpalvelusmenoihin ja toisessa päässä täydelliseksi kehittynyt Kristuksen kaltainen sitoutuminen Jumalan tahtoon. Jossakin sillä jatkumolla Jeesuksen Kristuksen evankeliumin hyvä uutinen tulee sydämeemme ja valtaa sielumme. Se ei välttämättä tapahdu hetkessä, mutta meidän kaikkien tulisi kulkea sitä siunattua olotilaa kohti.

On haasteellista mutta ratkaisevan tärkeää pysyä vahvana ja lujana, kun meitä jalostetaan ”ahdingon ahjossa”¹⁹, mitä tapahtuu jossakin vaiheessa meille kaikille kuolevaisuudessa. Ilman Jumalaa nämä synkät kokemukset kallistuvat kohti epätoivoa, toivottomuutta ja jopa katkeruutta. Jumalan avulla tuskan tilalle tulee lohtu, sekasorron tilalle rauha ja murheen tilalle toivo. Pysyminen vahvana uskossa Kristukseen tuo mukanaan Hänen hyväksyvän armonsa ja tukensa.²⁰ Hän kääntää koetuksen siunaukseksi ja Jesajan sanoin antaa ”tuhkan sijaan juhlapäähineen”²¹.

Saanan mainita kolme esimerkkiä, jotka tunnen henkilökohtaisesti:

Eräs nainen kärsii heikentävästä, kroonisesta sairaudesta, joka jatkuu huolimatta lääkärinhoidosta, pappeuden siunauksista, paastosta ja rukouksista. Hänen uskonsa rukouksen

voimaan ja Jumalan häntä kohtaan tunteman rakkauden todellisuuteen ei ole kuitenkaan heikentynyt. Hän jatkaa eteenpäin päivä kerrallaan (ja toisinaan tunti kerrallaan) palvelen kirkossa niissä tehtävissä, joihin hänet on kutsuttu, ja yhdessä aviomiehensä kanssa huolehtii nuoresta perheestään hymyillen mahdollisimman usein. Hänen myötätuntonsa muita kohtaan on syvään juurtunutta ja hänen oman kärsimyksensä jalostamaa, ja usein hän kadottaa itsensä muita palvellessaan. Hän pysyy edelleen vahvana, ja ihmiset ovat onnellisia hänen seurassaan.

Eräs mies, joka varttui kirkossa, palveli kokoaikaisena lähetyssaarnaajana ja solmi avioliiton ihanan naisen kanssa, yllättyi, kun jotkut hänen sisaruksistaan alkoivat arvostella kirkkoa ja profeetta Joseph Smithiä. Jonkin ajan kuluttua he jättivät kirkon ja yrittivät houkutella häntäkin tekemään samoin. Kuten sellaisissa tilanteissa usein tapahtuu, he pommittivat häntä kirjoitelmilla, podcasteilla ja videoilla, joita olivat tuottaneet arvostelijat, joista useimmat olivat itse tyytymättömiä kirkon entisiä jäseniä. Miehen sisarukset pilkkasivat hänen uskoaan väittäen hänen olevan hyväuskoinen

ja harhaanjohdettu. Hänellä ei ollut vastauksia kaikkiin heidän väitteisiinsä, ja hänen uskonsa alkoi horjua jatkuvan vastustuksen alla. Hän mietti, pitäisikö hänen lakata käymästä kirkossa. Hän puhui vaimonsa kanssa. Hän puhui niiden kanssa, joihin hän luotti. Hän rukoili. Kun hän pohdiskeli tässä levottomassa mielentilassa, hän muisti tilanteita, jolloin hän oli tuntenut Pyhän Hengen ja oli saanut Hengen kautta todistuksen totuudesta. Hän päätteli: ”Jos olen rehellinen, niin minun täytyy myöntää, että Henki on koskettanut minua useammin kuin kerran, ja Hengen todistus on todellinen.” Hänellä on uudistunut onnellisuuden ja rauhan tunne, jonka myös hänen vaimonsa ja lapsensa ovat tunteneet.

Eräs aviomies ja vaimo, jotka ovat johdonmukaisesti ja onnellisina noudattaneet johtavien veljien neuvoja elämässään, tunsivat murhetta siitä, miten vaikeaa heidän oli saada lapsia. He käyttivät huomattavan määrän varoja päteviin lääketieteellisiin hoitoihin, ja jonkin ajan kuluttua heitä siunattiin pojalla. Valitettavasti kuitenkin vain suunnilleen vuoden kuluttua pienokainen joutui onnettomuuteen, joka ei ollut kenenkään vika,

mutta sen seurauksena hän jäi lähes tajuttomuuden tilaan kärsien merkittävästä aivovauriosta. Hän on saanut parhainta hoitoa, mutta lääkärit eivät osaa ennustaa, miten tilanne etenee jatkossa. Tämä lapsi, jonka syntymän hyväksi aviopari työskenteli ja rukoili niin uutterasti, on eräässä mielessä otettu pois, eivätkä he tiedä, palautetaanko häntä heille. Heillä on nyt vaikeuksia huolehtia pienokaisensa tärkeimmistä tarpeista täyttäessään muita vastuitaan. Tänä äärimmäisen vaikeana hetkenä he ovat kääntyneet Herran puoleen. He turvaavat siihen ”jokapäiväiseen leipään”, jota he saavat Häneltä. Heitä auttavat myötätuntoiset ystävät ja sukulaiset, ja heitä vahvistavat pappeuden siunaukset. Heistä on tullut läheisempiä toisilleen, ja heidän liittonsa on nyt ehkä syvempi ja täydellisempi kuin olisi muutoin voinut olla mahdollista.

Heinäkuun 23. päivänä 1837 Herra osoitti ilmoituksen silloiselle kahdentoista apostolin koorumin presidentille Thomas B. Marshille. Siinä sanottiin seuraavaa:

”Ja rukoile veljiesi, kahdentoista, puolesta. Ojenna heitä ankarasti minun nimeni tähden, ja ojennettakoon heitä kaikista heidän synneistään, ja ole uskollinen minun edessäni minun nimelleni.

Ja heidän koetustensa ja paljon ahdingon jälkeen, katso, minä, Herra, etsin heitä, ja elleivät he paaduta sydäntään eivätkä niskoittele minua vastaan, heidät käännytetään ja minä parannan heidät.”²²

Uskon, että näissä jakeissa esitetyt periaatteet koskevat meitä kaikkia. Kiusaukset ja koettelemukset, joita kohtaamme, sekä kaikki koetukset, joita Herra näkee hyväksi meidän kokea, voivat johtaa meidän täydelliseen kääntymykseemme ja parantumiseemme. Mutta se tapahtuu, jos – ja vain jos – me emme paaduta sydäntämme tai niskoittele Häntä vastaan. Jos pysymme vahvoina ja lujina, niin tapahtuipa mitä tahansa, me saavutamme sen kääntymyksen, jota Vapahtaja tarkoitti, kun Hän sanoi Pietarille: ”Kun olet [kääntynyt], vahvista

veljiäsi”²³ – niin täydellisen kääntymyksen, ettei sitä voi kumota. Luvattu parantuminen on syntien haavoittaman sielumme puhdistumista ja pyhittymistä, jolloin meistä tulee pyhiä.

Mieleeni muistuu äitini neuvo: ”Syö vihannekseksi. Ne tekevät sinulle hyvää.” Äitimme ovat oikeassa, ja mitä tulee lujuteen uskossa, ”vihannesten syöminen” on sitä, että rukoilee jatkuvasti, kestitsee itseään pyhillä kirjoituksilla päivittäin, palvelee lähimmäisiä ja Jumalaa kirkossa, nauttii sakramentin kelvollisena joka viikko, rakastaa lähimmäisiään ja ottaa joka päivä ristinsä kuuliaisena Jumalalle.²⁴

Muistakaa aina lupaus siitä hyvästä, joka odottaa – sekä nyt että tuonpuoleisessa – niitä, jotka ovat vahvoja ja lujia uskossa Kristukseen. Muistakaa iankaikkinen elämä ja pyhien ilo.²⁵ ”Oite kaikki puhdassydämiset, nostakaa päanne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakkaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on luja, ikuisesti.”²⁶ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. PKO, ”Baal”.
2. 1. Kun. 18:21.
3. 1. Kun. 18:23.
4. 1. Kun. 18:24.
5. 1. Kun. 18:29.
6. 1. Kun. 18:36, 38–39.
7. Mormonin kirjan johdanto.
8. Russell M. Nelson ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 95.

9. Jaak. 1:5.
10. Jaak. 1:6–8.
11. Joh. 8:29, kursivointi lisätty.
12. 3. Nefi 6:14; ks. myös Alma 27:27.
13. Alma 57:27.
14. Hel. 15:7–8.
15. Ap. t. 2:42.
16. Hes. 36:26–28; ks. myös 2. Kor. 3:3.
17. Room. 6:4.
18. Ks. JS–M 22–23; ks. myös Matt. 24:24–25.
19. 1. Nefi 20:10; ks. myös Jes. 48:10.
20. Kuten Herra sanoi 22-vuotiaalle Joseph Smithille, kun osa Mormonin kirjan käännöksestä oli kadonnut: ”Sinä et olisi saanut pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa. – Hän olisi ojentanut käsivartensa ja suojellut sinua kaikilta vastustajan palavilta nuolilta ja hän olisi ollut sinun kanssasi kaikkina ahdingon aikoina.” (OL 3:7–8.) Alma todisti, että kääntymyksensä jälkeen ”minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinkäymisissä ja kaikenlaisissa ahdingoissa; niin, Jumala on vapauttanut minut vankilasta ja kahleista ja kuolemasta; niin, ja minä turvaan häneen, ja hän vapauttaa minut vieläkin. Ja minä tiedän, että hän herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan kirkkaudessa.” (Alma 36:27–28.)
21. Jes. 61:3.
22. OL 112:12–13.
23. Luuk. 22:32.
24. Ks. Luuk. 9:23. Presidentti Russell M. Nelson muistuttaa meitä: ”Mikään ei avaa taivaita samalla tavoin kuin yhdistelmä entistä suurempaa puhtautta, täsmällistä kuuliaisuutta, vilpittöntä etsimistä, päivittäistä kestitsemistä Kristuksen sanoilla, joita on Mormonin kirjassa [ks. 2. Nefi 32:3], ja säännöllistä aikaa, joka on omistettu temppele- ja sukututkimustyöhön” (”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, s. 96).
25. Ks. En. 1:3.
26. MK Jaak. 3:2.

Piispa Dean M. Davies

ensimmäinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

Oi, kuulkaa ääntä profeetan

Kun vakiinnutamme elämäämme tottuksen kuunnella elävien profeettojen ääntä ja ottaa sen varteen, me saamme korjata satona iankaikkisia siunauksia.

Puhuessaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentistä Herra julisti:

”Ja vielä, ylipappisuuden viran presidentin velvollisuutena on johtaa koko kirkkoa ja olla Mooseksen kaltainen – –, niin, olla näkijä, ilmoituksensaaja, kääntäjä ja profeetta, ja *hänellä on kaikki Jumalan lahjat, jotka hän suo kirkon päämiehelle*” (OL 107:91–92, kursivointi lisätty).

Minua on siunattu mahdollisuudella olla todistamassa Jumalan profeettoilleen suomina lahjoja. Saanen kertoa teille yhdestä sellaisesta pyhästä kokemuksesta. Ennen nykyistä tehtävääni avustin tulevien temppelintonttien etsimisessä ja suosittamisessa. Vuoden 2001 syyskuun 11. päivän jälkeen Yhdysvaltain rajojen ylittämisestä tuli valvotumpaa. Sen seurauksena monilta kirkon jäseniltä kesti kahdesta kolmeen tuntia ylittää raja Kanadan Vancouverissa heidän mennessään Seattlen temppeleihin Washingtoniin Yhdysvaltoihin. Presidentti Gordon B. Hinckley, kirkon silloinen presidentti, ehdotti, että temppeleitä Vancouverissa olisi siunauksena kirkon jäsenille. Lupa tontin etsimiseen

annettiin, ja kun olimme tarkastelleet useita kirkon omistamia tontteja, tutkitiin myös muita maa-alueita, jotka eivät olleet kirkon omistamia.

Sitten Trans-Kanadan valtatievarrelta löydettiin eräs kaunis tontti, jonka alueella kaava sallii uskonnolliset rakennukset. Tontille oli erinomaiset yhteydet, sillä kasvoi kauniita

kanadanmäntyjä ja sen sijainti oli erinomainen niin että se näkyisi tuhansille ohi ajaville autoilijoille.

Esittelimme tontin kuvien ja karttojen kera temppelintonttikomitean kuukausittaisessa kokouksessa. Presidentti Hinckley antoi luvan esittää tarjouksen ja viimeistellä välttämättömät tutkimukset. Saman vuoden joulukuussa raportoimme komitealle, että tutkimustyö oli valmis, ja pyysimme lupaa ostaa tontin. Kuultuaan raporttimme presidentti Hinckley sanoi: ”Minulla on tunne, että minun pitäisi nähdä tämä tontti.”

Myöhemmin sen kuukauden aikana, kaksi päivää joulun jälkeen, lähdimme Vancouveriin presidentti Hinckleyn, presidentti Thomas S. Monsonin ja Bill Williamsin kanssa, joka on temppeleiden arkkitehti. Meitä oli vastassa Paul Christensen, paikallinen vaaranjohtaja, joka vei meidät tontille. Sinä päivänä oli hieman märkää ja sumuista, mutta presidentti Hinckley hyppäsi ulos autosta ja alkoi kävellä tontilla ympäriinsä.

Vietettyämme jonkin aikaa tontilla kysyin presidentti Hinckleyltä, haluaisiko hän nähdä joitakin muitakin tontteja, joita oli harkittu. Hän sanoi haluavansa. Tiedättehän, että kun katsoo muita tontteja, pystyy vertailemaan niiden hyviä puolia.

Teimme ison kierroksen myötävältyä ympärillä Vancouveria katsellen muita maa-alueita ja päädyimme lopulta takaisin alkuperäiselle tontille. Presidentti Hinckley sanoi: ”Tämä on kaunis tontti.” Sitten hän kysyi: ”Voimmeko mennä kirkon omistaman seurakuntakeskuksen luo, joka on alle puolen kilometrin päässä?”

”Tietenkin voimme, presidentti”, vastasimme.

Nousimme takaisin autoihin ja ajoimme läheisen seurakuntakeskuksen luokse. Kun saavuimme kappelirakennuksen luo, presidentti Hinckley sanoi: ”Käänny tästä vasemmalle.” Käännyimme ja ajoimme katua pitkin ohjeiden mukaan. Katu alkoi hieman kohota.

Juuri kun auto pääsi mäen huipulle, presidentti Hinckley sanoi: ”Pysäytä auto, pysäytä auto.” Sitten hän osoitti oikealla olevaa maa-aluetta ja sanoi: ”Entä tämä tontti? Tähän temppele

tulee. Tähän Herra haluaa temppelin. Voitteko järjestää asian? Voitteko järjestää asian?”

Emme olleet katsooneet tätä tonttia. Se oli kauempana päätieltä, eikä se ollut myynnissä. Kun vastasimme, ettemme tienneet, presidentti Hinckley osoitti tonttia ja sanoi jälleen: ”Tähän temppeli tulee.” Viivyimme muutaman minuutin, ja sitten ajoimme lentokentälle palataksemme kotiin.

Seuraavana päivänä veli Williams ja minut kutsuttiin presidentti Hinckleyn toimistoon. Hän oli piirtänyt kaiken paperille: tiet, kappelirakennus, käänny tästä vasemmalle, X tarkoitti temppelin paikkaa. Hän kysyi, mitä olimme saaneet selville. Kerroimme hänelle, ettei hän olisi voinut valita vaikeampaa tonttia. Tontin omisti kolme henkilöä: yksi Kanadasta, yksi Intiasta ja yksi Kiinasta! Eikä alueen kaavaan ollut hyväksytyt uskonnollisia rakennuksia.

”No, tehkää parhaanne”, hän sanoi.

Sitten tapahtui ihmeitä. Muutaman seuraavan kuukauden kuluessa kirkko jo omisti tontin, ja myöhemmin Langleyn kaupunki Brittiläisessä Kolumbiassa antoi luvan temppelin rakentamiseen.

Muistellessani tätä kokemusta minut tekee nöyräksi sen käsittäminen, että siinä missä veli Williamsilla ja minulla on kiinteistöalan ja temppelien suunnittelutyön muodollinen koulutus ja vuosien kokemus, presidentti Hinckleyllä ei ollut mitään sellaista muodollista koulutusta. Mutta hänellä oli jotakin paljon suurempaa – profeettallisen näkemisen lahja. Hän pystyi näkemään mielessään, missä Jumalan temppelin tulisi olla.

Kun Herra käski tämän taloudenhoitokauden varhaisia pyhiä rakentamaan temppelin, Hän julisti:

”Vaan huone rakennettakoon minun nimelleni mallin mukaan, jonka minä näytän heille.

Ja ellei kansani rakenna sitä sen mallin mukaan, jonka minä näytän sen presidenttikunnalle, minä en ota sitä vastaan sen käsistä.” (OL 115:14–15.)

Aivan kuten varhaisten pyhien kohdalla, samoin on meidän kohdallamme nykyään: Herra on ilmoittanut

ja edelleen ilmoittaa kirkon presidentille ne mallit, joiden mukaan Jumalan valtakuntaa on määrä johtaa meidän aikanamme. Ja henkilökohtaisella tasolla hän antaa johdatusta siihen, kuinka meidän jokaisen tulee ohjata elämäämme niin että meidän käytöksemme voi olla samalla tavoin otollista Herralle.

Huhtikuussa 2013 puhuin kovasta työstä, jota tarvitaan jokaisen temppelin perustuksen valmisteluun, jotta varmistetaan, että se voi kestää ne myrskyt ja tuhot, joille se altistuu. Mutta perustus on vasta alku. Temppeli muodostuu monista rakennuskivistä, jotka sovitaan yhteen aiemmin suunniteltujen mallien mukaisesti. Jos elämästämme on tarkoitus muodostua sellainen temppeli, jollaisen jokainen meistä pyrkii rakentamaan Herran opetuksen mukaisesti (ks. 1. Kor. 3:16–17), voimme kohtuudella kysyä itseltämme: ”Mitä rakennuskiviä meidän tulisi laittaa paikalleen, jotta elämästämme tulisi kaunista ja majesteettista ja se kestäisi maailman myrskyt?”

Löydämme vastauksen tähän kysymykseen Mormonin kirjasta. Profeetta Joseph Smith on sanonut Mormonin

kirjasta: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla” (Mormonin kirjan johdanto). Mormonin kirjan johdannossa meille sanotaan, että ne, jotka saavat Pyhäältä Hengeltä jumalallisen todistuksen siitä, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on Hänen ilmoitussensaajansa ja palautuksen profeetta ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Herran valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle.

Silloin nämä ovat muutamia yksilöllisen uskomme ja todistuksemme keskeisiä rakennuskiviä:

1. Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja.
2. Mormonin kirja on Jumalan sanaa.
3. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä.

4. Joseph Smith on profeetta, ja meillä on eläviä profeettoja maan päällä nykyään.

Viime kuukausina olen kuunnellut jokaisen yleiskonferenssipuheen, jonka presidentti Nelson on pitänyt sen jälkeen kun hänet kutsuttiin apostoliksi. Tämän tekeminen on muuttanut elämäni. Kun olen tutkinut ja pohtinut presidentti Nelsonin 34 vuoden ajalta koottua viisautta, niin hänen opetuksistaan nousee esiin selkeitä ja johdonmukaisia teemoja. Kukin näistä teemoista liittyy niihin juuri mainittuihin rakennuskiviin tai on jälleen yksi tärkeä rakennuskivi henkilökohtaiseen temppeliimme. Niitä ovat usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, parannus, kaste syntien anteeksisaamiseksi, Pyhän Hengen lahja, kuolleiden lunastus ja temppelityö, lepopäivän pyhittäminen, päämäärä mielessä aloittaminen, liittopolulla pysyminen. Presidentti Nelson on puhunut niistä kaikista rakkaudella ja omistautuneesti.

Kirkon ja meidän elämämme pääkulmakivi ja rakennuskivi on Jeesus Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Presidentti Nelson on Hänen profeettansa. Presidentti Nelsonin opetukset

todistavat ja ilmoittavat Jeesuksen Kristuksen elämästä ja luonteesta meidän hyväksemme. Hän puhuu rakastavasti ja perehtyneesti Vapahtajan luonteesta ja Hänen palvelutyöstään. Hän on myös todistanut usein ja palavasti niiden elävien profeettojen – kirkon presidenttien – jumalallisesta kutsumuksesta, joiden johdolla hän on palvellut.

Nyt tänä päivänä meillä on etuoikeus antaa tukemme *hänelle* Herran elävänä profeettana maan päällä. Olemme tottuneet antamaan tukemme kirkon johtohenkilöille jumalallisen mallin mukaan nostamalla kätemme suoraan kulmaan ilmaistaksemme hyväksyntämme ja tukemme. Teimme tämän vain muutama minuutti sitten. Mutta todellinen tukeminen on paljon enemmän kuin tämä fyysinen merkki. Kuten mainitaan kohdassa OL 107:22, ensimmäistä presidenttikuntaa tukevat kirkon luottamus, usko ja rukoukset. Me opimme täysin ja todella tukemaan elävää profeettaa, kun omaksumme mallin luottaa hänen sanoihinsa, osoittaa niihin uskoa, niin että toimimme niiden mukaan, ja sitten rukoilla hänelle Herran jatkuvia siunauksia.

Kun ajattelen presidentti Russell M. Nelsonia, saan lohtua Vapahtajan

sanoista, kun Hän sanoi: ”Ja jos kansani kuulee minun ääntäni ja niiden palvelijoideni ääntä, jotka olen nimittänyt johtamaan kansaani, katso, totisesti minä sanon teille, että sitä ei siirretä pois sijaltaan” (OL 124:45).

Elävien profeettojen kuuntelemisella ja kuulemisella on syvällisiä, jopa elämää mullistavia vaikutuksia meidän elämäämme. Me vahvistumme. Olemme varmempia ja luottavaisempia Herrassa. Kuulemme Herran sanaa. Tunnetta Jumalan rakkautta. Tiedämme, kuinka elää elämäämme päämäärä mielessämme.

Rakastan ja tuen presidentti Russell M. Nelsonia ja muita, jotka on kutsuttu profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi. Todistan, että hänellä on ne lahjat, jotka Herra on suonut hänelle, ja todistan, että kun vakiinnutamme elämäämme tottumuksen kuunnella elävien profeettojen ääntä ja ottaa sen varteen, meidän elämämme rakentuu Herran meitä varten laatiman jumalallisen mallin mukaan ja me saamme korjata satona iankaikkisia siunauksia. Kutsu on esitetty kaikille. Oi, kuulkaa ääntä profeetan. Niin, tulkaa Kristuksen luokse ja eläkää. Jeesuksen Kristuksen luokse ja eläkää. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Vanhin Ulisses Soares
kahdentoista apostolin koorumista

Yhtä Kristuksessa

Rakkaat toverini Herran työssä, uskon, että me voimme onnistua paljon paremmin ja meidän tuleekin onnistua paremmin toivottaessamme uusia ystäviä tervetulleiksi kirkkoon.

Hyvää iltapäivää, rakkaat veljeni ja sisareni. Kuten äidinkielelläni brasilianportugaliksi sanotaan: "Boa tarde!" Tunnen olevani siunattu voidessamme kokoontua yhdessä tähän Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon suurenmoiseen yleiskonferenssiin rakkaan profeettamme, presidentti Russell M. Nelsonin johdolla. Hämmästelen sitä suurenmoista mahdollisuutta, joka meillä jokaisella on kuunnella Herran ääntä Hänen palvelijoidensa välityksellä maan päällä näinä myöhempinä aikoina, joita elämme.

Kotimaani Brasilia on luonnonvaroiltaan hyvin rikas. Yksi niistä on tunnettu Amazon, yksi maailman leveimmistä ja pisimmistä joista. Se muodostuu kahdesta erillisestä joesta – Rio Solimões ja Rio Negro. Mikä mielenkiintoista, ne virtaavat yhdessä useita kilometrejä ennen kuin niiden vedet sekoittuvat, koska jokien alkulähde, virtausnopeus, lämpötila ja kemiallinen koostumus ovat hyvin erilaiset. Useiden kilometrien jälkeen vedet viimein sekoittuvat keskenään muodostaen joen, joka on hyvin erilainen kuin sen yksittäiset laskujoet. Vasta kun nämä laskujoet yhdistyvät, Amazonista tulee niin voimakas, että kun se pääsee Atlantin valtamerelle,

se puskee merivettä tieltään niin että makeaa vettä löytyy vielä useiden kilometrienkin päästä valtamereltä.

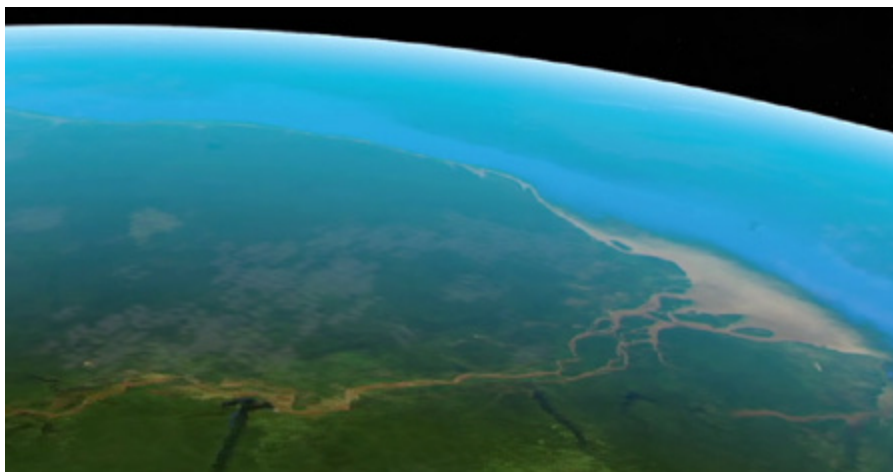
Aivan kuten Rio Solimões ja Rio Negro soljuvat yhdessä muodostaen suuren Amazonin, samoin Jumalan lapset tulevat yhdessä Jeesuksen Kristuksen palautettuun kirkkoon erilaisista yhteiskunnallisista taustoista, perinteistä ja kulttuureista muodostaen tämän erinomaisen Kristuksen pyhien yhteisön. Kun me kannustamme, tuemme ja rakastamme toisiamme, me lopulta yhdistymme vaikuttavaksi hyvää

aikaansaavaksi voimaksi maailmassa. Kulkien yhdessä tässä hyvyyden virrassa me Jeesuksen Kristuksen seuraajat pystymme tarjoamaan janoiselle maailmalle evankeliumin "makeaa vettä".

Herra on innoittanut profeettojaan opettamaan meille, kuinka voimme tukea ja rakastaa toisiamme, jotta meistä voi tulla yhtä uskossa ja tarkoituksessa seurattessamme Jeesusta Kristusta. Uuden testamentin apostoli Paavali opetti, että ne, jotka on kastettu Kristukseen, ovat pukeneet Kristuksen yllensä, "sillä *Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi*"¹.

Kun kasteessa lupaamme seurata Vapahtajaa, me todistamme Isän edessä, että olemme halukkaita ottamaan päällemme Kristuksen nimen.² Kun pyrimme omaksumaan omaan elämäämme Hänen jumalallisia ominaisuuksiaan, meistä tulee Herran Kristuksen sovituksen ansiosta erilaisia kuin olimme ja rakkautemme kaikkia ihmisiä kohtaan kasvaa luontaisesti.³ Kannamme vilpittömästi huolta kaikkien hyvinvoinnista ja onnellisuudesta. Näemme toisemme veljinä ja sisarina, Jumalan lapsina, joilla on jumalallinen syntyperä, jumalallisia ominaisuuksia ja mahdollisuuksia. Tunnetemme halua huolehtia toisistamme ja kantaa toistemme kuormia.⁴

Tätä Paavali kuvaili rakkaudeksi.⁵ Mormonin kirjan profeetta Mormon kuvaili sitä "Kristuksen puhtaaksi rakkaudeksi"⁶, joka on ylin, jaloin

Aivan kuten voimakas Amazon, joka Atlantin valtamerelle päästessään puskee merivettä tieltään, samoin Jeesuksen Kristuksen seuraajat tarjoavat janoiselle maailmalle evankeliumin "makeaa vettä".

ja voimakkain rakkauden muoto. Nykyinen profeettamme, presidentti Russell M. Nelson, kuvaili hiljattain tätä Kristuksen puhtaan rakkauden ilmenemistä palvelutyöksi, joka on keskittyneempi ja pyhempi tapa rakastaa ja huolehtia muista ihmisistä kuten Vapahtaja teki.⁷

Miettikäämme tätä Vapahtajan kaltaisen rakkauden ja huolenpidon periaatetta, mitä tulee niiden kannustamiseen, auttamiseen ja tukemiseen, jotka ovat uusia käännyttäviä tai jotka alkavat osoittaa kiinnostusta käydä kirkkomme jumalanpalveluksissa.

Kun nämä uudet ystävät tulevat maailmasta ja ottavat vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin liittyen Hänen kirkkoonsa, heistä tulee Hänen opetuslapsiaan ja he syntyvät uudesti Hänen kauttaan.⁸ He jättävät taakseen maailman, jonka he tunsivat hyvin, ja päättävät seurata Jeesusta Kristusta täysin vilpittömin sydämin, liittyen mahtavan Amazonin kaltaiseen uuteen ”virtaan” – virtaan, joka on uljas voima hyvään ja vanhurskauteen ja joka kulkee kohti Jumalan valtakuntaa. Apostoli Pietari kuvaili sitä nimityksillä ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, Jumalan oma kansa”.⁹ Kun nämä uudet ystävät liittyvät mukaan tähän uuteen ja outoon virtaan, he saattavat alussa tuntea olevansa hieman eksyksissä. Nämä uudet ystävät huomaavat yhdistyvänsä virtaan, jolla on ainutlaatuinen alkulähde, lämpötila ja kemiallinen koostumus – jokeen, jolla on omat perinteet, kulttuuri ja sanasto. Tämä uusi elämä Kristuksessa saattaa tuntua heistä häkellyttävältä. Ajatelkaapa hetki, miltei heistä mahtaa tuntua, kun he ensi kertaa kuulevat ilmauksia kuten ”NNA”, ”PKO”, ”paastosunnuntai”, ”kaste kuoleiden puolesta”, ”kolmoissidos” jne.

On helppo ymmärtää, miksi heistä saattaa tuntua, etteivät he kuulu joukkoon. Tällaisissa tilanteissa he saattavat kysyä itseltään: ”Onko täällä tilaa minulle? Sovinko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon? Tarvitseeko kirkko minua? Löydänkö uusia ystäviä, jotka haluavat auttaa ja tukea minua?”

Rakkaat ystäväni, sellaisina hetkinä niiden meistä, jotka olemme eri vaiheissa opetuslapsuuden pitkää taivalta, täytyy ojentaa uusille ystävillemme lämmintä toveruuden kätemme, hyväksyä heidät joukkoomme, missä he ovatkin, ja auttaa, rakastaa ja ottaa heidät mukaan omaan elämäämme. Kaikki nämä uudet ystävät ovat kallisarvoisia Jumalan poikia ja tyttäriä.¹⁰ Meillä ei ole varaa menettää yhtäkään heistä, koska kuten Amazon, joka on riippuvainen siihen virtaavista laskujoista, mekin tarvitsemme heitä aivan yhtä paljon kuin he tarvitsevat meitä – tullaksemme vaikuttavaksi hyvää aikaansaavaksi voimaksi maailmassa.

Uudet ystävämmme tuovat mukanaan Jumalan antamia lahjoja, innostusta ja hyvyttä. Heidän innokkuutensa evankeliumia kohtaan voi olla tarttuvaa siten auttaen meitä elävöittämään omaa todistustamme. He tuovat myös tuoreita näkökulmia ymmärrykseemme elämästä ja evankeliumista.

Meille on pitkään opetettu, kuinka voimme auttaa uusia ystäviämme tuntemaan itsensä tervetulleiksi ja rakastetuiksi Jeesuksen Kristuksen palautetussa kirkossa. He tarvitsevat kolme asiaa, jotta he voivat pysyä vahvoina ja uskollisina läpi elämänsä:

Ensiksi, he tarvitsevat kirkossa veljiä ja sisaria, jotka ovat vilpittömän kiinnostuneita heistä, todellisia ja uskollisia ystäviä, joiden puoleen he voivat

jatkuvasti kääntyä, jotka kulkevat heidän rinnallaan ja jotka vastaavat heidän kysymyksiinsä. Meidän jäsenten tulisi kirkon toimintoihin ja kokouksiin osallistua aina olla valppaita ja etsiä uusia kasvoja riippumatta niistä vastuista, tehtävistä tai huolista, joita meillä saattaa olla. Voimme tehdä yksinkertaisia asioita auttaaksemme näitä uusia ystäviä tuntemaan, että heidät hyväksytään ja otetaan iloiten vastaan kirkossa, kuten tervehdymällä lämpimästi, hymyilemällä heille vilpittömästi, istumalla heidän viereensä laulamaan ja palvelemaan Jumalaa yhdessä sekä esittelemällä heidät muille jäsenille ja niin edelleen. Kun avaamme sydämemme uusille ystävillemme joillakin näistä tavoista, me toimimme palvelutyön hengessä. Kun palvelemme heitä kuten Vapahtaja, heistä ei tunnu, että he ovat muukalaisia. Heistä tuntuu, että he voivat sopia joukkoon ja saada uusia ystäviä, ja mikä tärkeintä, he tuntevat Vapahtajan rakkautta meidän aidon huolenpitomme välityksellä.

Toiseksi, uudet ystävät tarvitsevat tehtävän – mahdollisuuden palvella muita. Palveleminen on yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon mahtavista nerokkuuden osoituksista. Se on prosessi, jonka avulla uskomme voi vahvistua. Jokainen uusi ystävä ansaitsee sen mahdollisuuden. Vaikka piispalla ja seurakuntaneuvostolla on suora vastuu antaa näille uusille ystäville tehtäviä pian heidän kasteensa jälkeen, niin mikään ei estä meitä jäseniä kutsumasta näitä uusia ystäviä auttamaan meitä palvelemaan muita epävirallisesti tai palveluprojekteissa.

Kolmanneksi, uusia ystäviä täytyy ”[ravita] Jumalan hyvällä sanalla”¹¹. Voimme auttaa heitä rakastamaan pyhiä kirjoituksia ja perehtymään niihin, kun luemme niitä heidän kanssaan ja keskustelemme niistä antaen kertomuksille taustaa ja selittäen vaikeita sanoja. Voimme myös opettaa heille, kuinka saada henkilökohtaista johdatusta tutkimalla säännöllisesti pyhiä kirjoituksia. Lisäksi voimme auttaa uusia ystäviämme heidän kotonaan ja kutsua heitä omaan kotiin säännöllisten kirkon kokousten ja toimintojen ulkopuolella auttaen

heitä pääsemään mukaan pyhien yhteisön mahtavaan virtaan.

Huomatessamme, mitä sopeutumista ja haasteita uudet ystävämme kohtaavat tullessaan Jumalan perheen jäseniksi, meidän veljiksemme ja sisariksemme, voimme kertoa, kuinka itse olemme voittaneet samanlaisia haasteita omassa elämässämme. Tämä auttaa heitä tietämään, että he eivät ole yksin ja että Jumala siunaa heitä, kun he osoittavat uskoa Hänen lupauksiinsa.¹²

Kun Rio Solimões ja Rio Negro yhdistyvät, Amazonista tulee mahtava ja voimakas. Samalla tavoin kun me ja meidän uudet ystävämme todella liitymme yhteen, Jeesuksen Kristuksen palaute-tusta kirkosta tulee vieläkin vahvempi ja vakaampi. Rakas vaimoni Rosana ja minä olemme hyvin kiitollisia kaikille niille, jotka monia vuosia sitten auttoivat meitä yhdistymään tähän uuteen virtaan, kun otimme vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin omassa koti-maassamme Brasiliassa. Vuosien varrella nämä suurenmoiset ihmiset ovat todellakin palvelleet meitä ja auttaneet meitä jatkamaan kulkua vanhurskaudessa. Olemme hyvin kiitollisia heistä.

Profeetat läntisellä pallonpuolis-kolla tiesivät hyvin, kuinka pitää uudet ystävät soljumassa uskollisesti yhdessä tähän uuteen hyvyyden virtaan kohti iankaikkista elämää. Esimerkiksi nähdessään meidän aikamme ja tietäessään, että me kohtaisimme samanlaisia haasteita¹³, Moroni otti Mormonin kirjan kirjoituksiinsa mukaan joitakin niistä tärkeistä tavoista:

”Ja kun heidät oli päästetty kasteelle ja Pyhän Hengen voima oli vaikuttanut heihin ja puhdistanut heidät, heidät luettiin Kristuksen kirkon kansaan; ja heidän nimensä merkittiin muistiin, jotta heitä muistettaisiin ja ravittaisiin Jumalan hyvällä sanalla, heidän pitämi-sekseen oikealla tiellä, heidän pitämi-sekseen alati valppaina rukoilemaan, luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä.

Ja seurakunta kokoontui usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja puhu-maan keskenään sielujensa parhaasta.”¹⁴

Rakkaat toverini Herran työssä,

uskon, että me voimme onnistua paljon paremmin ja meidän tuleekin onnistua paremmin toivottaessamme uusia ystäviä tervetulleiksi kirkkoon. Kehotan teitä miettimään, mitä me voimme tehdä, jotta paremmin ottaisimme heidät vastaan, hyväksyisimme heidät ja auttaisimme heitä heti tästä seuraavasta sunnuntaista alkaen. Varokaa, ettette anna kirkon tehtävienne olla esteenä sille, että toivotatte uudet ystävät tervetulleiksi kirkon kokouksiin ja toimintoihin. Ovathan nämä sielut kallisarvoisia Jumalan silmissä ja paljon tärkeämpiä kuin ohjelmat ja toiminnot. Jos palvelemme uusia ystäviämme Vapahtajan lailla sydän täynnä puhdasta rakkautta, lupaan teille Hänen nimessään, että Hän auttaa meitä pyrkimyksissämme. Kun toimimme uskollisina palvelutyöntekijöinä kuten Vapahtaja, meidän uudet ystävämme saavat sitä apua, jota he tarvitsevat pysyäkseen vahvoina, omistautuneina ja uskollisina loppuun asti. He liittyvät meidän joukkoomme, kun meistä tulee voimallinen Jumalan kansa, ja he auttavat meitä tuomaan makeaa vettä maailmalle, joka tarvitsee kipeästi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin siunauksia. Näistä Jumalan lapsista tuntuu, etteivät he ole enää ”vieraita ja muukalaisia, vaan [kuuluvat] Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät”¹⁵. Lupaan teille, että he tunnustavat Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen läsnäolon Hänen omassa kirkossaan. He

jatkavat meidän kanssamme kulkemista kuin virta kaiken hyvyyden lähteeseen, kunnes meidän Herramme Jeesus Kristus ottaa heidät avosylin vastaan, ja he kuulevat Isän sanovan: ”Te saatte iankaikkisen elämän.”¹⁶

Kutsun teitä tavoittelemaan Herran apua rakastaaksenne muita kuten Hän on rakastanut teitä. Noudattakaamme kaikki Mormonin antamaa neuvoa: ”Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni [ja sisareni], Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille.”¹⁷ Näistä totuuksista todistan ja teen sen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

- Gal. 3:27–28, kursivointi lisätty.
- Ks. OL 20:37.
- Ks. Moosia 3:19.
- Ks. Moosia 18:8.
- Ks. 1. Kor. 13.
- Ks. Moroni 7:47.
- Ks. Russell M. Nelson, ”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 68–75.
- Ks. Moosia 27:25.
1. Piet. 2:9.
- Ks. OL 18.10.
- Moroni 6:4; ks. myös ”Kuinka työskentelen vaarnan ja seurakunnan johtohenkilöiden kanssa?”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 225–234.
- Ks. 1. Nefi 7:12.
- Ks. Morm. 8:35.
- Moroni 6:4–5.
- Ef. 2:19.
2. Nefi 31:20, kursivointi lisätty.
- Moroni 7:48.

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

Uskon leiritulemme

Uskon aamunsarastus tulee tai voi palata - toisinaan vähitellen - niille, jotka etsivät sitä, sallivat sen tulla ja elävät saavuttaakseen sen.

Rakkaat veljet ja sisaret, eikö ole ihmeellistä vastaanottaa presidentti Russell M. Nelsonin ja kirkkomme johtajien välityksellä taivaasta annettua jatkuvaa ilmoitusta, joka kutsuu meitä elämään uusilla ja pyhemmillä tavoilla¹ kotona ja kirkossa koko sydäme-stämme, mielestämme ja voimastamme?

Onko teillä koskaan ollut tilaisuutta tehdä jotakin, mihin olette kokeneet olevanne valmistautumattomia tai riittä-mättömiä mutta minkä kokeilemisesta olette saaneet siunauksia?

Minulla on. Tässä on yksi esimerkki. Joitakin vuosia sitten vanhin Richard G. Scott, kahdentoista apostolin

koorumin jäsen, esitti ystävällisen kutsun: ”Gerrit, haluaisitko maalata kanssani vesiväreillä?”

Vanhin Scott sanoi, että maalaa-minen auttoi häntä havainnoimaan ja luomaan. Hän on kirjoittanut: ”Yritä olla luova, vaikka tulokset olisivatkin vaatimattomia. – – Luovuus voi synny-tää kiitollisen mielialan elämää kohtaan ja sitä kohtaan, mitä Herra on punonut olemukseemme. – – Jos valitset viisaasti, sen ei tarvitse viedä paljon aikaa.”²

Presidentti Henry B. Eyring kuvai-lee, että hänen omia taiteellisia mietis-kelyjään motivoi ”rakkauden tunne”, mukaan lukien ”rakkaus Luoja

kohtaan, joka odottaa lastensa tulevan kaltaisikseen – odottaa heidän luovan ja rakentavan”.³ Presidentti Eyringin taiteelliset luomukset tarjoavat ”ainut-laatuisen, hengellisen näkemyksen todistukseen ja uskoon”⁴.

Presidentti Boyd K. Packerin luoma taide havainnollistaa evankeliumin perusluonteista sanomaa: ”Jumala on taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan Luoja, että koko luonto todistaa siitä jumalallisesti ohjatusta luomisesta ja että luonnon, tieteen ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumin välillä vallitsee täysi sopusointu.”⁵

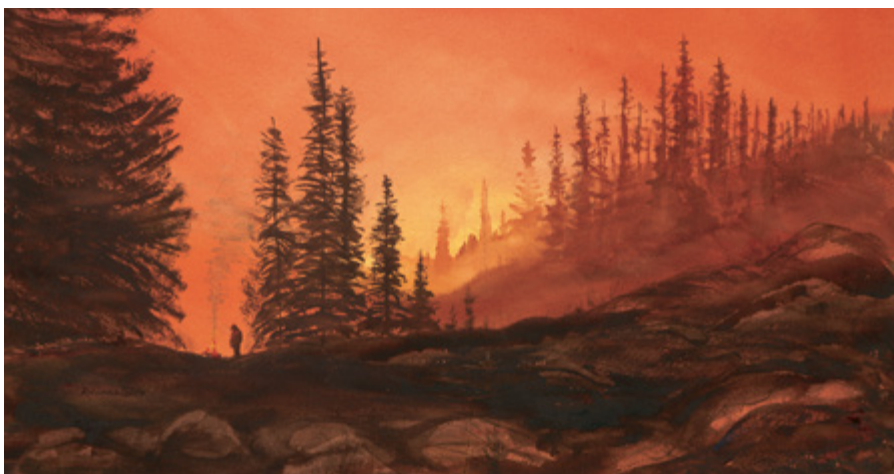
Alma todistaa: ”Kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala.”⁶ Alkeisyhdistyk-sen lapsemme laulavat: ”Kun lintujen laulun kuulla saan Tai sinisen taivaan nään, – – Niin ihmettelen, kuinka kau-niin maan Meille loi Isä taivaallinen.”⁷ Kirjailija Victor Hugo ylistää: ”Elollisen ja elottoman välillä on ihmeellisiä suh-teita; tässä tyhjentyttömässä kaikkeu-dessa, auringosta pienimpään hiukka-seen saakka. – – Kaikkien lentävien lintujen jalassa on äärettömyyden lanka. – – Tähtisumu [on] sikermä tähtiä.”⁸

Ja siitä pääsemme takaisin vanhin Scottin kutsuun.

”Vanhin Scott”, vastasin, ”haluaisin oppia luovemmaksi ja paremmaksi havainnoimaan. Minua sykähdyttää kuvitella, että taivaallinen Isä maalaa kumpuilevia pilviä sekä taivaan ja vesistön jokaisen värisävyn. Mutta” – seurasi pitkä tauko – ”vanhin Scott”, sanoin, ”en ole lainkaan taitava vesivä-rien kanssa. Olen huolissani siitä, että turhaudut yrittäessäsi opettaa minua.”

Vanhin Scott hymyili ja järjesti meille tapaamisen. Sovittuna päivänä hän val-misteli paperin, värit ja siveltimet. Hän teki joitakin luonnoksia ja auttoi minua kostuttamaan paperin.

Käytimme mallina hänen kaunista akvarellityötään nimeltä *Leirituli auringonlaskun aikaan*. Maalatessamme me puhuimme uskosta – kuinka, kun katsomme leiritulen valoon ja lämpöön, me jätämme taaksemme pimeyden ja epävarmuuden – kuinka toisinaan pit-kinä, yksinäisinä öinä meidän uskon lei-ritulemme voi antaa toivoa ja varmuutta. Ja aamu tosiaankin sarastaa. Uskon

Leirituli auringonlaskun aikaan, vanhin Richard G. Scott

leiritulemme – meidän muistomme, kokemuksemme ja perintömme, jotka koskevat uskoa Jumalan hyvytyteen ja lempeisiin armotekoihin elämässämme – on vahvistanut meitä läpi yön.

Todistukseni on, että uskon aamun-sarastus tulee tai voi palata – toisinaan vähitellen – niille, jotka etsivät sitä, sallivat sen tulla ja elävät saavuttaakseen sen. Valo tulee, kun haluamme ja etsimme sitä, kun olemme kärsivällisiä ja kuuliaisia Jumalan käskyille, kun olemme avoimia Jumalan armolle, parantamiselle ja liitoille.

Kun aloimme maalata, vanhin Scott kannusti: ”Gerrit, jo yhden oppitunnin myötä maalaat jotakin, minkä haluat säilyttää ja muistaa.” Vanhin Scott oli oikeassa. Pidän arvossa sitä vesiväri-maalausta uskon leiritulestamme, jonka vanhin Scott auttoi minua maalaamaan. Taiteelliset kykyini olivat ja ovat yhä rajalliset, mutta uskon leiritulemme muistaminen voi kannustaa meitä viidellä tavalla.

Ensiksi, uskon leiritulemme voi kannustaa meitä löytämään iloa tervehkisestä luovuudesta.

Voimme kokea iloa, kun käytämme mielikuvitusta, opimme, teemme arvokkaita uusia asioita. Tämä on erityisen totta, kun syvennämme uskoa ja luottamusta taivaalliseen Isään ja Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen. Emme voi rakastaa itseämme kylliksi pelastaaksemme itsemme. Mutta taivaallinen Isä rakastaa meitä enemmän kuin me rakastamme itseämme, ja Hän tuntee meidät paremmin kuin me tunnemme itsemme. Me voimme olla jättämättä elämäämme oman ymmärryksemme varaan ja turvata Herraan.⁹

Oletteko koskaan olleet ainoa, jota ei ole kutsuttu jonkun syntymäpäiväkutsuille?

Onko teitä koskaan joukkueita muodostettaessa valittu viimeisenä tai jätetty kokonaan valitsematta?

Oletteko valmistautuneet johonkin kokeeseen koulussa, työhaastatteluun tai johonkin haluamaanne tilaisuuteen – ja tunteneet epäonnistuneenne?

Oletteko rukoilleet jonkin ihmissuhteen hyväksi, joka – syystä tai toisesta – ei ole toiminut?

Oletteko sairastuneet kroonisesti,

jääneet puolison hylkäämäksi, tunteet tuskaa perheen vuoksi?

Vapahtajamme tuntee meidän olosuhteemme. Kun käytämme Jumalan antamaa tahdonvapautta ja hyödynnämme kaikkia kykyjämme nöyryydessä ja uskossa, niin meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus voi auttaa meitä kohtaamaan elämän haasteet ja ilot. Uskoon sisältyy halu ja päätös uskoa. Usko tulee myös siitä, että noudatamme Jumalan käskyjä, jotka on annettu meille siunaukseksi seuratesamme Hänen liittopolkuaan.

Kun olemme tunteneet tai tuntemme olevamme epävarmoja, yksin, turhautuneita, vihaisia, petettyjä, pettyneitä tai vieraantuneita Jumalasta ja Hänen palautetusta kirkostaan, saate-taan tarvita tavallista enemmän ponnistelua ja uskoa päästä jälleen Hänen liittopolulleen. Mutta se on sen arvoista! Pyydän, tulkaa tai tulkaa takaisin Herran Jeesuksen Kristuksen luo! Jumalan rakkaus on vahvempi kuin kuoleman siteet – ajallisen tai hengellisen kuoleman.¹⁰ Vapahtajamme sovitus on ääretön ja iankaikkinen. Jokainen meistä kulkee harhaan ja epäonnistuu. Saatamme jokikin aikaa eksyä tieltä. Jumala vakuuttaa meille rakastavasti, että olimmepa missä tahansa tai olimmepa tehneet mitä tahansa, niin ei ole kohtaa, josta ei olisi paluuta. Hän odottaa valmiina sulkemaan meidät syliinsä.¹¹

Toiseksi, uskon leiritulemme voi kannustaa meitä palvelemaan uusilla,

korkeammilla ja pyhemmillä Hengen täyttämällä tavoilla.

Sellainen palvelutyö saa aikaan ihmeitä ja liittoon perustuvaa yhteenkuuluvuutta – jolloin tunnemme Jumalan rakkautta ja pyrimme palvelemaan muita siinä hengessä.

Jokin aika sitten sisar Gong ja minä tutustuimme erääseen mieheen ja tämän perheeseen. Heidän siunauksenaan oli uskollinen pappeudenhaltijaveli, joka meni heidän piispansa luo ja kysyi, voisiko hän (pappeusveli) olla perheen isän kotiopetustoveri. Perheen isä ei ollut aktiivinen eikä kiinnostunut kotiopetuksesta. Mutta kun hänen sydämensä muuttui, hän ja tämä rakastava pappeusveli alkoivat käydä tapaamassa piirinsä perheitä. Yhden sellaisen käynnin jälkeen vaimo – joka ei käynyt kirkossa – kysyi mieheltään, kuinka heillä oli sujunut. Mies myönsi: ”Saatoin tuntea jotakin” – ja meni sitten keittiöön hakemaan oluen.¹²

Mutta yksi asia johti toiseen: lempeitä kokemuksia, palvelutyötä, sydämen muuttumista, temppeleihin valmistautumisen kurssi, kirkossa käymistä, tuleminen sinetöidyksi perheenä pyhässä temppeleissä. Kuvitelkaapa, kuinka kiitollisia lapset ja lastenlapset ovat isälleen ja äidilleen ja sille palvelutyöveljelle, joka tuli ystäväksi ja toveriksi heidän isälleen palvelemaan ja rakastamaan muita.

Uskon leiritulen kolmas kannustus: evankeliumin aikaansaamaa luovaa iloa

ja siunauksia tulee, kun pyrimme rakastamaan Herraa ja muita koko sydämeštämme ja sielustamme.

Pyhät kirjoitukset kehottavat meitä laittamaan kaiken, mitä olemme ja mitä meistä on tulossa, rakkauden ja palvelamisen alttarille. Vanhan testamentin Viides Mooseksen kirja käsksee meitä rakastamaan Herraa, Jumalaamme, koko sydämeštämme, sielustamme ja voimastamme.¹³ Joosua kehottaa: ”Rakastakaa Herraa, Jumalaanne, kulkekaa aina hänen teitään, noudattakaa hänen käskyjään, pysykää hänelle uskollisina ja palvelkaa häntä koko sydämeštänne ja sielustanne.”¹⁴

Uudessa testamentissa Vapahtajamme esittää kaksi suurinta käskyä: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeštäsi ja koko sielustasi, koko voimallasi – –, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”¹⁵

Mormonin kirjassa, joka on toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, kuningas Benjamin teki työtä ”ruumiinsa kaikin voimin ja koko sielunsa kyvyin” ja vakiinnutti maahan rauhan.¹⁶ Opissa ja liitoissa, kuten jokainen lähetyssaarnaaja tietää, Herra kehottaa meitä palvelemaan Häntä koko sydämeštämme, väkevyydeštämme, mieleštämme ja voimastamme.¹⁷ Kun pyhät saapuivat

Jacksonin piirikuntaan, Herra käski heitä pyhittämään lepopäivän rakastamalla Herraa, Jumalaansa, koko sydämeštään, koko väkevyydeštään, mieleštään ja voimastaan sekä palvelemaan Häntä Jeesuksen Kristuksen nimessä.¹⁸

Riemuitsemme kutsusta omistaa koko sielumme siihen, että etsimme korkeampia ja pyhempitä tapoja rakastaa Jumalaa ja lähipiirissämme olevia sekä vahvistaa uskoamme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen sydämeštämme sekä kodissamme ja kirkossa.

Neljänneksi, uskon leiritulemme kannustaa meitä luomaan vanhurskaan elämän säännöllisiä malleja, jotka syventävät uskoa ja hengellisyyttä.

Näitä pyhiä tapoja, vanhurskaita rutiineja tai rukouksen täyttämää malleja voivat olla rukous, pyhien kirjoitusten tutkiminen, paasto, Vapahtajamme ja liittojemme muistaminen sakramenttitoimituksessa, evankeliumin siunausten jakaminen lähetystyön, temppele- ja sukututkimustyön ja muun palveluksen välityksellä, pohdiskelevan päiväkirjan pitäminen ja niin edelleen.

Kun vanhurskaat mallit ja hengelliset kaipaukset yhdistyvät, aika ja iankaikkisuus liittyvät yhteen. Säännöllinen uskonnon harjoittaminen lähentää meitä

taivaalliseen Isäämme ja Vapahtajamme Jeesukseen Kristukseen tuoden hengellistä valoa ja elämää. Kun rakastamme lain henkeä ja kirjainta, iankaikkisuutta koskevat asiat voivat laskeutua sielumme kuin kaste taivaasta.¹⁹ Päivittäinen kuuliaisuus ja virkistävä elävä vesi tuovat meille vastauksia, uskoa ja voimaa kohdata jokapäiväiset haasteet ja mahdollisuudet evankeliumin suomalla kärsivällisyydeillä, näkemyksellä ja ilolla.

Viidenneksi, kun säilytämme meille tutuista malleista parhaat ja etsimme samalla uusia ja pyhempitä tapoja rakastaa Jumalaa ja auttaa meitä ja muita valmistautumaan kohtaamaan Hänet, uskon leiritulemme voi kannustaa meitä muistamaan, että täydellisyys on Kristuksessa, ei meissä itsessämme eikä maailman täydellisyudentavoittelussa.

Jumalan kutsut ovat täynnä rakkaudesta ja mahdollisuuksia, koska Jeesus Kristus on ”tie, totuus ja elämä”²⁰.

Niitä, jotka tuntevat olevansa kuormien uuvuttamia, Hän kutsuu: ”Tulkaa minun luokseni”, ja niille, jotka tulevat Hänen luokseen, Hän lupaa: ”Minä annan teille levon.”²¹ ”Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä – – [rakastakaa] Jumalaa koko väkevyydeštänne, mieleštänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa.”²²

Tähän vakuutukseen ”hänen armonsa voitte olla täydellisiä Kristuksessa” sisältyy myös lohtua, rauhaa ja lupaus siitä, että voimme jatkaa eteenpäin uskoen ja luottaen Herraan silloinkin, kun asiat eivät suju toivomustemme, odotustemme tai kenties ansiomme mukaan, ilman omaa syytämme, senkään jälkeen kun olemme tehneet parhaamme.

Eri aikoina ja eri tavoin me kaikki tunnemme riittämättömyyttä, epävarmuutta, kenties kelvottomuutta. Kuitenkin kun uskollisesti pyrimme rakastamaan Jumalaa ja palvelemaan lähimmäistäme, me voimme tuntea Jumalan rakkaudesta ja saada tarvitsemaamme innoitusta heidän elämänsä ja omaa elämäämme varten uusilla ja pyhemmillä tavoilla.

Myötätuntoa tuntien meidän Vapahtajamme kannustaa ja lupaa,

että voimme ”ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että [meillä] on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan”²³. Kristuksen oppi, Vapahtajamme sovitus ja se, että seuraamme Hänen liittopolkuaan koko sydämeistämme, voivat auttaa meitä tuntemaan Hänen totuutensa ja tehdä meistä vapaita.²⁴

Todistan, että Hänen evankeliuminsa täyteys ja Hänen onnensuunnitelmansa on palautettu ja niitä opetetaan Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ja pyhissä kirjoituksissa ja niitä ovat opettaneet profeetat Joseph Smithistä presidentti Russell M. Nelsoniin tänä päivänä. Todistan, että Hänen liittopolkunsa johtaa rakastavan taivaallisen Isämme lupaamaan suurimpaan lahjaan: ”Te saatte iankaikkisen elämän.”²⁵

Olkoot Hänen siunauksensa ja kestävä ilonsa meidän, kun lämmitämme sydäntämme, toiveitamme ja sitoutumistamme uskon leiritulemme ääressä. Tätä rukoilen Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100.
2. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy*, 2007, s. 162–163; lainattuna julkaisussa *Elder Richard G. Scott Art Exhibit: A Self-Guided Tour*, lehtinen, 2010.
3. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring*, kirjainen, 2017, s. 2.
4. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring*, s. 28.
5. Boyd K. Packer, *The Earth Shall Teach Thee: The Lifework of an Amateur Artist*, 2012, s. ix.
6. Alma 30:44.
7. ”Taivaallinen Isä rakastaa minua”, *Lasten laulukirja*, s. 16–17.
8. Victor Hugo, *Kurjat*, suom. Eino Voionmaa, 1930, kirja 4, s. 98.
9. Ks. Sananl. 3:5–6.
10. Ks. OL 121:44.
11. Ks. Luuk. 15:20.
12. Kokemusta käytetty luvalla.
13. Ks. 5. Moos. 6:5.
14. Joos. 22:5.
15. Luuk. 10:27.
16. Morm. s. 18.
17. Ks. OL 4:2.
18. Ks. OL 59:5.
19. Ks. OL 121:45–46.
20. Joh. 14:6.
21. Matt. 11:28.
22. Moroni 10:32.
23. 2. Nefi 31:20.
24. Ks. Joh. 8:32.
25. 2. Nefi 31:20.

Vanhin Paul B. Pieper
seitsemänkymmenen koorumista

Kaikkien täytyy ottaa päällensä Isän antama nimi

Vapahtajan nimellä on ainutlaatuinen ja välttämätön voima. Se on ainoa nimi, jonka kautta pelastus on mahdollinen.

Muutama viikko sitten osallistuin useille kahdeksanvuotiaille lapsille järjestettyyn kastetilaisuuteen. He olivat alkaneet oppia Jeesuksen Kristuksen evankeliumia vanhemmiltaan ja opettajiltaan. Heidän Häneen kohdistuvan uskonsa siemen oli alkanut kasvaa. Ja nyt he halusivat seurata Häntä kasteen vesiin tullakseen Hänen palautetun kirkkonsa jäseniksi. Kun katselin heidän innokasta odotustaan, mietin, kuinka paljon he mahtoivatkaan ymmärtää

kasteenliittonsa yhtä tärkeää osatekijää: sitoumustaan ottaa päällensä Jeesuksen Kristuksen nimi.

Alusta asti Jumala on julistanut Jeesuksen Kristuksen nimen ensisijaisuutta Hänen suunnitelmassaan meitä varten. Enkeli opetti meidän ensimmäiselle isällemme Aadamille: ”Tee siis kaikki, minkä teet, Pojan nimessä, ja tee parannus ja huuda avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti.”¹

Mormonin kirjan profeetta, kuningatias Benjamin, opetti kansalleen, ”ettei

muuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta pelastus voi tulla”².

Herra toisti tämän totuuden profeetta Joseph Smithille: ”Katso, Jeesus Kristus on Isän antama nimi, eikä ole annettu muuta nimeä, jonka kautta ihminen voi pelastua.”³

Meidän aikanamme presidentti Dallin H. Oaks on opettanut, että ”ne, jotka osoittavat uskoa Jeesuksen Kristuksen pyhään nimeen – – [ja] solmivat liiton Hänen kanssaan – –, voivat vaatia osakseen Jeesuksen Kristuksen sovitusuhria”⁴.

Taivaallinen Isämme haluaa tehdä ehdottoman selväksi sen, että Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimi ei ole ainoastaan yksi nimi monien joukossa. Vapahtajan nimellä on ainutlaatuinen ja välttämätön voima. Se on ainoa nimi, jonka kautta pelastus on mahdollinen. Tähdentämällä tätä totuutta jokaisena taloudenhoitokautena meidän rakastava Isämme vakuuttaa kaikille lapsilleen, että on olemassa tie takaisin Hänen luokseen. Mutta se, että saatavilla on varma keino, ei tarkoita sitä, että meidän paluumme olisi automaattisesti taattu. Jumala on sanonut meille, että vaaditaan toimintaa: ”Sen tähden kaikkien ihmisten täytyy *ottaa* päällensä Isän antama nimi.”⁵

Jotta pääsisimme osallisiksi pelastavasta voimasta, joka tulee ainoastaan Kristuksen nimen kautta, meidän täytyy nöyryyä Jumalan edessä, tulla särkynein sydämin ja murtunein mielin sekä tuntea halua *ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi* ja siten tulla kelpoiksi – kuten kahdeksanvuotiaat ystäväni – siihen, että meidät otetaan kasteen kautta Hänen kirkkoonsa.⁶

Kaikkien, jotka vilpittömästi haluavat ottaa päällensä Vapahtajan nimen, täytyy tulla kelpoiksi kastetoimitukseen ja vastaanottaa tämä toimitus fyysisenä todisteena Jumalalle päätöksestään.⁷ Mutta kaste on vasta alku.

Sana *ottaa* ei ole passiivinen. Se on toimintaa kuvaava sana, jolla on useita merkityksiä.⁸ Samalla tavoin meidän sitoutumisemme ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi edellyttää toimintaa, ja sillä on useita ulottuvuuksia.

Esimerkiksi yksi sanan *ottaa* merkitys on nauttia eli vastaanottaa jotakin omaan kehoon, kuten *otamme* kulakseen juomaa. Ottamalla päällemme Kristuksen nimen me sitoudumme *ottamaan* Hänen opetuksensa, Hänen luonteensa ja lopulta Hänen rakkautensa syvälle olemukseemme niin että niistä tulee osa sitä, millaisia olemme. Presidentti Russell M. Nelsonin kutsu nuorille aikuisille pyrkiä ”rukoillen ja tarkokkaasti ymmärtämään, mitä jokainen Hänen [Vapahtajan] eri nimikkeistään ja nimistään merkitsee [heille] *henkilökohtaisesti*”⁹ ja kestitsemään itseään Kristuksen sanoilla, joita on pyhissä kirjoituksissa, varsinkin Mormonin kirjassa¹⁰, on siksi niin tärkeä.

Toinen merkitys sanalle *ottaa* on ottaa vastaan joku henkilö tiettyssä roolissa tai vastaanottaa eli hyväksyä jonkin ajatuksen tai periaatteen totuudellisuus. Kun otamme päällemme Kristuksen nimen, me otamme Hänet vastaan Vapahtajanamme ja jatkuvasti vastaanotamme Hänen opetuksensa oppaaksi elämäämme. Jokaisessa merkityksellisessä päätöksessä, jonka teemme, me voimme *vastaanottaa* Hänen evankeliuminsa totena ja elää kuuliaisina sen mukaisesti koko sydämestämme, väkevyydestämme,

mielestämme ja voimastamme.

Sana *ottaa* voi tarkoittaa myös sitä, että asettuu jonkin nimityksen tai asian kannalle. Useimmilla meistä on kokemusta siitä, että *otamme vastuuta* työssä tai *otamme osaa* johonkin asiaan tai liikkeeseen. Kun otamme päällemme Kristuksen nimen, me otamme harteillemme tosi opetuslapsuuteen liittyvät vastuut, puolustamme Hänen asiaansa ja olemme Hänen todistajinaan kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienemmekin¹¹. Presidentti Nelson on kutsunut ”*jokaisen* nuoren naisen ja *jokaisen* nuoren miehen – – värväytymään Herran nuorisopataljoonaan ja auttamaan Israelin kokoamisessa”¹². Ja me kaikki otamme kiitollisina osaa profeetalliseen kutsuun tunnustaa Vapahtajan palautetun kirkon nimeä, kuten Hän on sen itse ilmoittanut: Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.¹³

Kun otamme Vapahtajan nimen päällemme, meidän täytyy ymmärtää, että Kristuksen asia ja Hänen kirkkonsa ovat yksi ja sama. Niitä ei voi erottaa toisistaan. Samalla tavoin meidän henkilökohtainen opetuslapsuutemme Vapahtajaa kohtaan ja aktiivinen jäsenyytemme Hänen kirkossaan ovat

myös erottamattomia. Jos sitoutumemme toiseen horjuu, niin sitoutumemme toiseenkin heikkenee – yhtä varmasti kuin yö seuraa päivää.

Jotkut ovat haluttomia ottamaan omakseen Jeesuksen Kristuksen nimeä ja Hänen asiaansa, koska he pitävät sitä kohtuuttoman ahtaana, rajoittavana ja kahlehtivana. Todellisuudessa Kristuksen nimen ottaminen päällemme on sekä vapauttavaa että avartavaa. Se herättää halun, jota tunsimme, kun hyväksyimme Jumalan suunnitelman osoittamalla uskoa Vapahtajaan. Kun tämä halu on elävänä sydämessämme, me voimme löytää Jumalan meille antamien lahjojen ja kykyjen todellisen tarkoituksen, kokea Hänen voimaannuttavaa rakkauttaan ja tuntea entistä suurempaa huolta muiden hyvinvoinnista. Kun otamme päällemme Vapahtajan nimen, me todellakin tartumme kaikkeen hyvään ja meistä tulee Hänen kaltaisiaan.¹⁴

On tärkeää muistaa, että Vapahtajan nimen ottaminen päällemme on liitonalainen sitoumus – alkaen siitä liitosta, jonka teemme kasteessa. Presidentti Nelson on opettanut: "[Meidän sitoumuksellemme] seurata Vapahtajaa tekemällä Hänen kanssaan liittoja ja sitten pitämällä ne liitot avaa mahdollisuuden jokaiseen hengelliseen siunaukseen ja etuoikeuteen, joka on – – saatavilla."¹⁵ Yksi Vapahtajan nimen kasteessa päällemme ottamisen taivaallisia etuoikeuksia on sen suoma pääsy seuraavaan toimitukseen liittopolulla – meidän konfirmointiimme. Kun kysyin yhdeltä kahdeksanvuotiaista ystävästäni, mitä Kristuksen nimen ottaminen merkitsee hänelle, hän vastasi yksinkertaisesti: "Se tarkoittaa, että minulla voi olla Pyhä Henki." Hän oli oikeassa.

Pyhän Hengen lahja saadaan konfirmoinnin kautta sen jälkeen kun olemme saaneet kastetoimituksen. Tämä lahja on oikeus ja mahdollisuus saada Pyhä Henki jatkuvaksi kumppaniksi. Jos kuuntelemme ja noudatamme Hänen hiljaista, vienoa ääntään, niin Hän pitää meidät liittopolulla, jolle astuimme kasteen kautta, Hän varoittaa meitä, kun tunnemme kiusausta poiketa siltä, ja kannustaa meitä parannukseen ja tekemään muutoksia

tarpeen mukaan. Kasteen jälkeen me keskitymme pitämään Pyhän Hengen aina luonamme, jotta voimme jatkaa edistymistä liittopolulla. Pyhä Henki voi olla meidän kanssamme vain siinä määrin kuin pidämme elämämme puhtaana ja vapaana synnistä.

Tästä syystä Herra on järjestänyt meille keinon uudistaa jatkuvasti kasteemme puhdistava vaikutus erään toisen toimituksen kautta – sakramentin. Me voimme joka viikko todistaa, että olemme jälleen *halukkaita ottamaan Pojan nimen päällemme*¹⁶ ottamalla Herran lihan ja veren vertauskuvat käteemme – leivän ja veden – ja *ottamalla* ne osaksi sieluumme. Vapahtaja puolestaan suorittaa puhdistavan ihmeensä jälleen kerran ja tekee meidät kelvollisiksi saamaan Pyhän Hengen jatkuvan vaikutuksen. Eikö tämä ole osoitus siitä äärettömästä armosta, jota on ainoastaan Jeesuksen Kristuksen nimessä? Aivan kuten otamme Hänen nimensä *päällemme*, samoin Hän ottaa meidän syntimme ja murheemme *päälensä*, ja kuitenkin Hänen armon käsivartensa on yhä ojennettuna¹⁷ ja Hän ympäröi meidät rakkautensa käsivarsilla¹⁸.

Sakramentti on viikoittainen muistuttaja siitä, että Jeesuksen Kristuksen nimen *ottaminen* päällemme on elävä ja jatkuva sitoumus, ei yksittäinen tapahtuma, joka tapahtuu vain kerran kastepäivänämme.¹⁹ Voimme jatkuvasti ja toistuvasti kokea tätä: "Oi, pyhä uhri suuri! Ken ymmärtäisikään, Kun anteeks synnit saamme, Ja leivän, maljan tän."²⁰ Ei siis ole yllättävää,

että milloin vain Jumalan lapset ymmärtävät niitä voimallisia, hengellisiä siunauksia, joita voi tulla, kun ottaa päällensä Kristuksen nimen, he tuntevat aina iloa ja heillä on aina halu solmia liitto Jumalansa kanssa.²¹

Kun seuraamme tätä jumalallisesti suunniteltua liittopolkua, meidän sitoutumisemme ja pyrkimyksemme ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi antavat meille voimaa pitää Hänen nimensä aina sydämiimme kirjoitettuna.²² Rakastamme Jumalaa ja lähimmäisiämme sekä tunnemme halua palvella heitä. Pidämme Hänen käskynsä ja kaipaamme päästä lähemmäksi Häntä solmimalla lisää liittoja Hänen kanssaan. Ja kun huomaamme olevamme heikkoja ja kyvyttömiä toimimaan vanhurskaiden halujemme mukaisesti, me pyydämme voimaa, jota tulee ainoastaan Hänen nimensä kautta, ja Hän tulee meidän avuksemme. Kun kestämmme uskollisina, päivä on tuleva, jolloin näemme Hänet ja olemme Hänen kanssaan ja huomaamme, että meistä on tullut Hänen kaltaisiaan ja siten kelvollisia palaamaan Isän luo.

Sillä Vapahtajan lupaus on varma: ne, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen nimeen ja palvelevat Isää Hänen nimessään ja kestävät uskossa Hänen nimeensä loppuun asti²³, pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Teidän kanssanne riemuitsen siitä, että nämä verrattomat siunaukset tulevat mahdollisiksi, kun otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen. Hänestä ja Hänen nimessään todistan. Aamen. ■

VIITTEET

1. Moos. 5:8.
2. Moosia 3:17.
3. OL 18:23.
4. Ks. Dallin H. Oaks, ”Mitä merkitsee, että otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme”, *Valkeus*, 1985, konferenssi-raportti 155. vuosikonferenssista, s. 76.
5. OL 18:24, kursivointi lisätty.
6. Ks. OL 20:37.
7. Presidentti Dallin H. Oaks on opettanut: ”Me otamme Vapahtajan nimen päällemme, kun meistä tulee Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniä. – – Kristukseen vakaasti uskovina kristittyinä olemme ilomielin ottaneet Hänen nimensä päällemme.” (”Mitä merkitsee, että otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme”, s. 74.)
8. Kielitoimiston sanakirjassa on 14 erilaista synonyymistä merkitystä verbille *ottaa*, jota käytetään ilmauksessa ”ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi”.
9. Russell M. Nelson, ”Profeetat, johtajuus ja jumalallinen laki”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 8. tammiukuuta 2017, broadcasts.lds.org.
10. Ks. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 60–63.
11. Ks. Moosia 18:9.
12. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
13. ”Herra on tähdentänyt mieleeni sen nimen tärkeyttä, jonka Hän on ilmoittanut kirkolleen – nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Meillä on työtä tehtävänä, jotta saattaisimme itsemme sopusointuun Hänen tahtonsa kanssa.” (Russell M. Nelson, ”Kirkon nimi”, virallinen lausunto, 18. elokuuta 2018, mormonienuutishuone.fi.)
14. Ks. Moroni 7:19.
15. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
16. Ks. OL 20:77.
17. Ks. 3. Nefi 9:14; ks. myös Alma 5:33–34.
18. Ks. 2. Nefi 1:15.
19. ”Kun me todistamme olevamme *halukkaat* ottamaan Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme, me tuomme julki sitouksemme tehdä kaikkemme, jotta saavutamme iankaikkisen elämän Isämme valtakunnassa. Me ilmaisemme päättäneemme pyrkiä korotukseen selestisessä valtakunnassa. – –
Me emme todista, että *me otamme* Hänen nimensä päällemme vaan että me olemme *halukkaat* tekemään sen. Tässä mielessä todistuksemme liittyy johonkin tulevaan tapahtumaan tai tilaan, jonka saavuttaminen ei ole itsestään selvää vaan riippuu Vapahtajan itsensä valtuutuksesta tai tahdosta.” (Ks. Dallin H. Oaks, ”Mitä merkitsee, että otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme”, s. 76–77.)
20. ”Oi Isämme, Sä Luoja”, *MAP-lauluja*, 104.
21. Ks. Moosia 5; 6; 18; 3. Nefi 19.
22. Ks. Moosia 5:12.
23. Ks. OL 20:29.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf
kahdentoista apostolin koorumista

Uskokaa, rakastakaa, toimikaa

Me saavutamme yltäkylläisen elämän tulemalle Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapsiksi – seuraamalla Hänen teitään ja osallistumalla Hänen työhönsä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, on todella loistava tilaisuus olla kanssanne tässä suurenmoisessa yleiskonferenssikokouksessa tänään: kuunnella innoitettuja sanomia, kuunnella tätä suurenmoista, ihmeellistä lähetysaarnaa kuoroa – he edustavat monia tuhansia lähetysaarnajia kaikkialla maailmassa, tyttäriämme ja poikiamme – ja varsinkin olla yhtä uskossamme tänään, antaen jälleen tukemme rakkaalle presidentillemme ja profeetallemme, presidentti Russell M. Nelsonille, ensimmäiselle presidenttikunnalle ja kirkon johtaville virkailijoille. Millainen ilon päivä olla teidän kanssanne tänään.

Muinainen kuningas Salomo oli yksi historian ulkonaaisesti menestyksikkäimmistä ihmisistä.¹ Hänellä tuntuu olleen kaikkea – rahaa, valtaa, ihailua, kunnia. Mutta millaisen yhteenvedon kuningas Salomo esitti elämästään halujen tyydyttämisen ja ylellisyyden vuosikymmenten jälkeen?

”Kaikki on turhuutta”², hän sanoi.

Tästä miehestä, jolla oli kaikkea, tuli lopulta pettynyt, pessimistinen ja onneton huolimatta kaikesta siitä, mitä hänellä oli.³

On olemassa eräs saksankielinen sana, *Weltschmerz*, maailmantuska. Löyhästi määriteltynä se tarkoittaa surullisuutta, joka tulee sen murehtimisesta, kuinka maailma on kehnempi kuin sen meidän mielestämme pitäisi olla.

Kenties meissä kaikissa on hieman *Weltschmerz*ä.

Kun hiljaiset murheet hiipivät elämämme nurkkiin. Kun surullisuus kyllästää päivämme ja langettaa synkkiä varjoja öidemme ylle. Kun murhenäytelmä ja epäoikeudenmukaisuus astuvat meitä ympäröivään maailmaan, tai myös rakkaidemme elämään. Kun matkaamme pitkän omaa yksilöllistä ja yksinäistä vastoinkäymisten polkuamme ja tuska synkentää tyyneytemme ja rikkoo levollisuutemme – saatamme tuntea houkutusta olla Salomon kanssa yhtä mieltä siitä, että elämä on turhuutta ja vailla merkitystä.

Suuri toivo

Hyvä uutinen on se, että toivoa on. On olemassa ratkaisu elämän tyhjyyteen, turhuuteen ja *Weltschmerz*in. On olemassa ratkaisu jopa syvimpään

toivottomuuteen ja lannistumiseen, jota saatatte tuntea.

Tämä toivo on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin muutosta aikaansaavassa voimassa ja Vapahtajan lunastavassa voimassa parantaa meidät sielun vaivastamme.

Jeesus julisti: ”Minä olen tullut antamaan elämän, yltäkyläisen elämän.”⁴

Me emme saavuta tätä yltäkyläistä elämää keskittymällä omiin tarpeisiimme tai omiin saavutuksiimme vaan tulemalla Jeesuksen Kristuksen tosi opetuslapsiksi – seuraamalla Hänen teitään ja osallistumalla Hänen työhönsä. Me löydämme yltäkyläisen elämän unohtamalla itsemme ja osallistumalla Kristuksen suureen asiaan.

Entä mitä on Kristuksen asia? Se on uskomista Häneen, Hänen laillaan rakastamista ja Hänen laillaan toimimista.

Jeesus ”kulki ympäri maata, teki hyvää”⁵. Hän kulki köyhien, hyljeksittyjen, sairaiden ja häpeissään olevien keskuudessa. Hän palveli voimattomia, heikkoja ja niitä, joilla ei ollut ystäviä. Hän vietti aikaa heidän kanssaan. Hän puhui heidän kanssaan. ”Ja hän paransi kaikki sairaat.”⁶

Kaikkialle, minne Vapahtaja meni, Hän opetti evankeliumin ”hyvää uutista”⁷. Hän opetti iankaikkisia totuuksia, jotka vapauttivat ihmiset niin hengellisesti kuin ajallisestikin.

Ne, jotka omistautuvat Kristuksen asialle, huomaavat Vapahtajan lupauksen olevan totta: ”Joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.”⁸

Salomo oli väärässä, rakkaat veljeni ja sisareni – elämä ei ole ”turhuutta”. Päinvastoin – se voi olla täynnä tarkoitusta, merkitystä ja rauhaa.

Jeesuksen Kristuksen parantavat kädet ojentuvat kaikkia niitä kohti, jotka etsivät Häntä. Olen oppinut tietämään ilman epäilystä, että uskominen Jumalaan, rakkaus Häntä kohtaan ja pyrkimys seurata Kristusta voivat muuttaa sydämemme⁹, lievittää tuskaamme ja täyttää sielumme ”tavattoman suurella ilolla”¹⁰.

Uskokaa, rakastakaa, toimikaa

Tietenkin meidän täytyy tehdä enemmän kuin ainoastaan älyllisesti ymmärtää

evankeliumia, jotta sillä voi olla tämä parantava vaikutus meidän elämäämme. Meidän täytyy sisällyttää evankeliumi elämäämme – tehdä se osaksi sitä, millaisia olemme ja mitä teemme.

Saanan ehdottaa, että opetuslapseus alkaa näillä kolmella yksinkertaisella sanalla:

Uskokaa, rakastakaa ja toimikaa.

Se, että uskomme Jumalaa, johtaa siihen, että uskomme Häneen ja meissä kehittyvä luottamus Hänen sanaansa. Usko saa sydämemme kasvamaan rakkaudessa Jumalaa ja muita kohtaan. Kun se rakkaus kasvaa, tuntemme innoitusta noudattaen Vapahtajan esimerkkiä jatkaessamme omaa suurenmoista matkaamme opetuslapseuden tiellä.

”Mutta”, te sanotte, ”tuo vaikuttaa hieman liian yksinkertaistetuksi. Elämän ongelmat – ainakin minun ongelmiani – ovat aivan liian monimutkaisia ratketakseen noin yksinkertaisesti. Ei *Weltschmerz*iä voi parantaa kolmella yksinkertaisella sanalla: *uskokaa, rakastakaa, toimikaa.*”

Ei tämä ajatelma parannakaan. Se, mikä pelastaa, palauttaa ja elvyttää, on Jumalan rakkaus.

Jumala tuntee teidät. Te olette Hänen lapsiaan. Hän rakastaa teitä.

Silloinkin, kun luulette, ettei teitä voi rakastaa, Hän lähestyy teitä.

Juuri tänä päivänä – jokaisena päivänä – Hän ojentaa kätensä puoleenne,

haluaa parantaa teidät, nostaa teitä ja korvata sydämessänne olevan tyhyyden kestäväällä ilolla. Hän haluaa pyyhkiä pois kaiken synkkyyden, joka varjostaa elämäännä, ja täyttää sen loppumattoman kirkkautensa pyhällä ja loistavalla valolla.

Olen kokenut tätä omakohtaisesti.

Ja todistukseni Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina on, että kaikki, jotka tulevat Jumalan luo – kaikki, jotka todella *uskovat, rakastavat ja toimivat* – voivat kokea samaa.

Me uskomme

Pyhissä kirjoituksissa meille opetetaan, että ”ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa.”¹¹

Joillekin uskominen on vaikeaa. Toisinaan esteeksi tulee meidän ylpeytemme. Kenties ajattelemme, että koska olemme älykkäitä, oppineita tai kokeneita, me emme kerta kaikkiaan voi uskoa Jumalaan. Ja alamme pitää uskontoa typeränä perimätietona.¹²

Kokemukseni mukaan usko ei ole niinkään kuin maalaus, jota katsomme ja ihailimme ja jonka pohjalta keskustelemme ja rakennamme teorioita. Se on ennemminkin kuin aura, jonka viemme pellolle ja jonka avulla otsa hiessä kynämme maahan vakoja, jotka ottavat vastaan siemeniä ja tuottavat hedelmää, joka pysyy.¹³

”Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä.”¹⁴ Tämä on lupaus kaikille, jotka pyrkivät uskomaan.

Me rakastamme

Pyhissä kirjoituksissa ilmoitetaan, että mitä enemmän rakastamme Jumalaa ja Hänen lapsiaan, sitä onnellisemmiksi tulemme.¹⁵ Rakkaus, josta Jeesus puhui, ei kuitenkaan ole lahjakortilla annettavaa, kertakäyttöistä tai ”siirrytänpä sitten muihin asioihin” -rakkautta. Se ei ole rakkautta, josta puhutaan ja joka sitten unohdetaan. Se ei ole mitään ”kerro, jos on jotakin, mitä voin tehdä” -rakkautta.

Rakkaus, josta Jumala puhuu, on sellaista, joka astuu sydämeemme, kun aamulla heräämme, pysyy luonamme koko päivän ajan ja pakahduttaa sydämemme, kun lausumme kiitosrukouksemme illan päätteeksi.

Juuri tätä sanoin kuvaamatonta rakkautta taivaallinen Isä tuntee meitä kohtaan.

Juuri tämä loputon myötätunto sallii meidän nähdä muut selkeämmin sellaisina, mitä he ovat. Puhtaan rakkauden silmin me näemme kuolematomia olentoja, joilla on äärettömät mahdollisuudet ja ääretön arvo ja jotka ovat kaikkivaltiaan Jumalan rakkaita poikia ja tyttäriä.

Kun näemme muut tällä tavoin, niin me emme voi väheksyä, halveksua tai syrjiä ketään.

Me toimimme

Vapahtajan työssä usein ”pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria”¹⁶.

Tiedämme, että hyväksi tuleminen missä tahansa asiassa vaatii toistuvaa harjoittelua. Olipa kyse klarinetin soittamisesta, pallon potkaisemisesta maaliverkkoon, auton korjaamisesta tai jopa lentokoneella lentämisestä, niin juuri harjoittelun myötä meistä voi tulla yhä parempia.¹⁷

Organisaatio, jonka Vapahtajamme perusti maan päälle – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesus Kristuksen Kirkko – auttaa meitä tekemään juuri sitä. Se tarjoaa paikan, jossa harjoitella Hänen opetustensa mukaan elämistä ja

muiden siunaamista Hänen laillaan.

Meille kirkon jäsenille annetaan tehtäviä, vastuuta ja mahdollisuuksia ojentaa auttava kätemme myötätuntoa osoittaen ja muita palvellen.

Viime aikoina kirkko on painottanut uudella tavalla palvelutyötä eli muiden palvelemista eli rakastamista. Sitä, mitä nimitystä meidän pitäisi käyttää tästä erityisestä painotuksesta, mietittiin suurella huolella.

Yhtenä nimityksenä pohdittiin sanaa *shepherding* [paimentaminen], osuva viittaus Kristuksen kutsuun: ”Kaitse minun lampaistani.”¹⁸ Siinä oli kuitenkin ainakin yksi ongelma: sen nimityksen käyttäminen olisi tehnyt minusta *German shepherdin* [saksanpaimenkoiran]. Näin ollen olen varsin tyytyväinen nimitykseen *ministering* [palvelutyö].

Tämä työ on kaikille

Tämä painotus ei tietenkään ole mitään uutta. Se pelkästään tarjoaa meille uudistuneen ja hiotun mahdollisuuden harjoitella Vapahtajan käskyä ”rakastakaa toisiaanne”¹⁹, hiotun tavan toteuttaa kirkon tarkoitusta ja panna se täytäntöön.

Ajatelkaapa vain lähetystyötä. Evankeliumista kertominen rohkeasti, nöyrästi ja luottavaisesti on loistava esimerkki palvelutyöstä, jossa täytetään muiden hengellisiä tarpeita, keitä he ovatkin.

Tai temppelelyön tekeminen – kun etsimme esivanhempiemme nimiä ja tarjoamme heille iankaikkisuuden siunaukset. Kuinka jumalallinen tapa tehdä palvelutyötä.

Miettikääpä köyhien ja apua tarvitsevien etsimistä, hervonneiden käsien nostamista tai sairaiden ja ahdistettujen siunaamista. Eivätkö nämä ole juuri sitä puhdasta palvelutyötä, jota Herra teki, kun Hän kulki maan päällä?

Mikäli et ole kirkon jäsen, kutsun sinua tulemaan ja näkemään²⁰. Tule ja liity joukkoomme. Mikäli olet kirkon jäsen, mutta et tällä hetkellä osallistu aktiivisesti, kutsun sinua: tulethan takaisin. Me tarvitsemme sinua!

Tulkaa, lisätkää omat voimanne meidän voimiimme.

Ainutlaatuisten lahjojenne, kykyjenne ja luonteenne ansiosta te autatte meitä tulemaan paremmiksi ja onnellisemmiksi. Vastavuoroisesti mekin autamme teitä tulemaan paremmiksi ja onnellisemmiksi.

Tulkaa, auttakaa meitä rakentamaan ja vahvistamaan parantumisen, ystävällisyyden ja armeliaisuuden ilmapiiriä kaikkia Jumalan lapsia kohtaan. Sillä me kaikki pyrimme tulemaan uusiksi luomuksiksi, jolloin ”vanha on kadonnut” ja ”uusi on tullut tilalle”²¹. Vapahtaja näyttää meille suunnan, johon kulkea – eteenpäin ja ylöspäin. Hän

sanoo: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni.”²² Työskennelkäämme kaikki yhdessä tullaksemme sellaisiksi ihmisiksi, jollaisiksi Jumala on tarkoittanut meidät.

Juuri tällaista evankeliumin ilma-
piiriä me haluamme vaalia kaik-
kiällä Jeesuksen Kristuksen kirkossa.
Pyrimme vahvistamaan kirkkoa paik-
kana, jossa annamme anteeksi toisil-
lemme. Jossa vastustamme kiusausta
etsiä vikoja, juoruilla ja painaa muita
alas. Jossa puutteiden osoittelemisen
sijaan nostamme ja autamme toisiamme
yltämään parhaimpaamme.

Saanan kutsua teitä jälleen. Tulkaa
katsomaan. Liittykää joukkoomme. Me
tarvitsemme teitä.

Epätäydellisiä ihmisiä

Huomaatte, että tämä kirkko on
täynnä eräitä parhaimpia ihmisiä,
mitä maailmalla on tarjota. He ovat
lämminhenkisiä, rakastavia, ystävälli-
siä ja vilpittömiä. He ovat työteliäitä,
halukkaita uhrautumaan ja toisinaan
jopa sankarillisia.

Ja he ovat myös tuskallisen
epätäydellisiä.

He tekevät virheitä.

Aika ajoin he sanovat asioita, joita
heidän ei pitäisi. He tekevät asioita,
joita he toivovat, etteivät olisi tehneet.

Mutta tämä on heille yhteistä – he
haluavat kehittyä ja päästä lähem-
mäksi Herraa, Vapahtajaamme
Jeesusta Kristusta.

He yrittävät toimia oikein.

He *uskovat*. He *rakastavat*. He
toimivat.

He haluavat tulla epätäydellisiksi,
myötätuntoisemmiksi, jalostuneem-
miksi, enemmän Jeesuksen kaltaisiksi.

Onnellisuuden suunnitelma

Kyllä, elämä voi ajoittain olla vai-
keaa. Epäilemättä meillä kaikilla on
epätoivon ja lannistumisen hetkiä.

Mutta Jeesuksen Kristuksen evan-
keliumi tarjoaa toivon. Ja Jeesuksen
Kristuksen kirkossa meidän kanssamme
on muitakin, jotka etsivät kodilta tuntu-
vaa paikkaa – paikkaa, jossa kasvaa ja
jossa voimme yhdessä *uskoa, rakastaa*
ja *toimia*.

Eroavuuksistamme huolimatta me
pyrimme hyväksymään toinen toi-
semme rakkaan taivaallisen Isämme
poikina ja tyttärinä.

Olen mittaamattoman kiitollinen
siitä, että olen Myöhempien Aikojen
Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon
jäsen ja että tiedän Jumalan rakasta-
van lapsiaan kylliksi antaakseen heille
suunnitelman, joka tuo onnellisuutta
ja merkitystä tähän elämään, ja keinon
kokea iankaikkista iloa tulevan elämän
kirkkauden saleissa.

Olen kiitollinen siitä, että Jumala on
antanut meille keinon parantaa sielun
vaivat ja elämän *Weltschmerz*.

Todistan ja jätän teille siunaukseni,
että kun *uskomme* Jumalaan, kun
rakastamme Häntä ja *rakastamme*
Hänen lapsiaan koko sydämeistämme ja
kun pyrimme *toimimaan*, kuten Jumala
on käskenyt meitä, niin me löydämme
parantumisen ja rauhan, onnellisuuden
ja merkityksen. Jeesuksen Kristuksen
pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Msn.com-sivuston teettämässä
kyselytutkimuksessa Salomon mainittiin
olevan viidenneksi rikkain koskaan elänyt
henkilö. ”Raamatun mukaan kuningas
Salomo hallitsi vuosina 970–931 eKr.,

- ja tänä aikana hänen sanotaan saaneen
23 tonnia kultaa hallituskautensa
jokaisena 39 vuotena, mikä vuonna
2016 tarkoittaisi miljardien dollarien
omaisuutta. Verotuksen ja kaupankäynnin
avulla kootut käsittämättömät rikkaudet
mukaan lukien tämän raamatullisen
hallitsijan henkilökohtainen omaisuus on
voinut ylittää nykyrahassa kaksi biljoonaa
dollaria.” (“The 20 Richest People of All
Time”, 25. huhtikuuta 2017, msn.com.)
2. Ks. Saarn. 1:1–2.
3. Ks. Saarn. 2:17.
4. Joh. 10:10.
5. Ap. t. 10:38.
6. Matt. 12:15; ks. myös Matt. 15:30.
7. [Englanninkielisen] sanan *gospel*
'evankeliumi' kantasana on peräisin
kreikankielisestä sanasta, joka tarkoittaa
kirjaimellisesti 'hyvä uutinen' (ks. Bible
Dictionary, ”Gospels”).
8. Matt. 16:25.
9. Ks. Hes. 36:26; Jer. 24:7.
10. 1. Nefi 8:12.
11. Hepr. 11:6.
12. Ks. 2. Nefi 9:28.
13. Ks. Joh. 15:16.
14. Jaak. 4:8.
15. Ks. 4. Nefi 15–16.
16. Alma 37:6.
17. Aristoteles uskoi, että ”hurskas ihminen
syntyy sen tuloksena, että hän tekee
hurskaita tekoja” (*The Nicomachean Ethics*,
toim. Lesley Brown, 2009, s. 28).
18. Ks. Joh. 21:15–17.
19. Joh. 15:12.
20. Ks. Joh. 1:39.
21. 2. Kor. 5:17.
22. Joh. 14:15.

Joy D. Jones

Alkeisyhdistyksen ylijohtaja

Hänelle

Se, että palvellessamme muita tiedämme ketä ja miksi palvelemme, auttaa meitä ymmärtämään, että omistautuminen Jumalalle ilmentää rakkautta parhaimmillaan.

Tänä historiallisena iltana ilmaisen rakkauteni ja kiitollisuuteni teille jokaiselle, rakkaat sisareni. Olimpa minkä ikäisiä ja missä tahansa tai olivatpa olosuhteemme millaisia tahansa, me kokoonnumme tänä iltana siinä ykseydessä, voimassa, tarkoituksessa ja todistuksessa, että meidän taivaallinen Isämme, Vapahtajamme Jeesus Kristus ja elävä profeettamme, presidentti Russell M. Nelson, rakastavat ja johtavat meitä.

Kun aviomieheni ja minä olimme nuoripari, piispa pyysi meitä käymään erään perheen luona, joka ei ollut käynyt kirkossa moniin vuosiin, ja palvelemaan heitä. Otimme auliisti tehtävän vastaan, ja muutama päivä myöhemmin menimme heidän kotiinsa. Meille kävi välittömästi selväksi, ettei perhe halunnut vierailijoita kirkosta.

Niinpä seuraavalla käynnillämme veimme heille lautasellisen pikkuleipiä varmoina siitä, että suklaapalat sulattaisivat heidän sydämensä. Niin ei käynyt. Pariskunta puhui meille verkko-oven läpi, mikä teki entistä selemmäksi, ettemme olleet tervetulleita. Mutta kun ajoimme kotiin, olimme varsin varmoja siitä, että onnistuminen olisi saavutettu, jos vain olisimme tarjonneet heille toisenlaisia, vähän herkullisempia pikkuleipiä.

Koska meiltä puuttui hengellistä näkemystä, myöhemmät epäonnistuneet yritykset tuntuivat turhauttavilta. Torjutuksi tuleminen ei ole koskaan miellyttävää. Ajan mittaan aloimme kysyä itseltämme: ”Miksi me teemme tätä? Mikä on meidän päämäärämme?”

Vanhin Carl B. Cook on esittänyt tämän havainnon: ”Kirkossa palveleminen voi – olla haasteellista, jos meitä pyydetään tekemään jotakin, mikä pelottaa meitä, jos palveleminen alkaa uuvuttaa meitä tai jos meitä kutsutaan tekemään jotakin sellaista, mikä ei tunnu meistä alussa houkuttelevalta.”¹ Koimme vanhin Cookin sanojen pitävän paikkansa päättäessämme, että meidän piti etsiä ohjausta Häneltä, jolla on meitä laajempi näkemys.

Niinpä kun olimme vilpittömästi rukoilleet ja tutkineet paljon, saimme vastauksen siihen, *miksi* palvelimme. Koimme ymmärryksessämme muutoksen, sydämenmuutoksen, itse asiassa ilmoitusta tuovan kokemuksen.² Kun etsimme johdatusta pyhistä kirjoituksista, Herra opetti meille, kuinka tehdä muiden palveleminen helpommaksi ja merkityksellisemmäksi. Tässä on jae, jonka luimme ja joka muutti sekä sydämemme että asenteemme: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi,

koko väkevyydestäsi, mielestäsi ja voimastasi; ja *palvele häntä* Jeesuksen Kristuksen nimessä.”³ Vaikka tämä jae oli hyvin tuttu, se tuntui puhuvan meille uudella ja tärkeällä tavalla.

Käsitimme, että pyrimme vilpittömästi palvelemaan tätä perhettä ja palvelemaan piispaamme, mutta meidän piti kysyä itseltämme, palvelimme me todellakin rakkaudesta Herraa kohtaan. Kuningas Benjamin teki selväksi tämän eron, kun hän sanoi: ”Katso, minä sanon teille, että sanoessani teille viettäneeni elinaikani teidän palveluksessa, en halua kerskua, sillä *minä olen ollut vain Jumalan palveluksessa.*”⁴

Ketä kuningas Benjamin siis tosiasiaa palveli? Taivaallista Isää ja Vapahtajaa. Se, että palvellessamme muita tiedämme *ketä* ja *miksi* palvelemme, auttaa meitä ymmärtämään, että omistautuminen Jumalalle ilmentää rakkautta parhaimmillaan.

Vähitellen se, mihin kiinnitimme huomiomme, muuttui, ja samoin kävi rukouksillemme. Aloimme innolla odottaa käyntejä tämän rakkaan perheen luona, koska tunsimme rakkautta Herraa kohtaan.⁵ Teimme sitä Hänelle. Hänen avullaan vaikeus ei enää tuntunut vaikealta. Seisottuamme monien kuukausien ajan ovella perhe alkoi päästää meidät sisään. Lopulta rukoilimme säännöllisesti yhdessä ja kävimme lempeitä evankeliumiaiheisiä keskusteluja. Syntyi pitkäaikainen ystävyys. Me palvelimme ja rakastimme Häntä rakastamalla Hänen lapsiaan.

Voitteko muistaa jonkin sellaisen tilanteen, jolloin rakastaen ja vilpittömästi pyritte auttamaan jotakuta avun tarpeessa olevaa ja tunsitte, että ponnistelunne jäivät vaille huomiota tai kenties niitä ei arvostettu tai edes kaihattu? Kyseenalaistitteko te sinä hetkenä palvelutyönne arvon? Jos teitte niin, korvatkoot kuningas Benjaminin sanat teidän epäilyksenne ja myös kokemanne mielipahan: ”Olette pelkästään Jumalanne palveluksessa.”⁶

Sen sijaan, että kasvattaisimme kaunaa, me voimme palvelemisen avulla kasvattaa täydellisempää suhdetta taivaalliseen Isäämme. Rakkautemme ja omistautumisemme Häntä kohtaan

menee tunnustuksen tai kiitoksen tarpeen edelle ja sallii Hänen rakkautensa virrata meihin ja meidän kauttamme.

Toisinaan saatamme alussa palvella velvollisuudentunteesta tai veloitteesta, mutta sellainenkin palveleminen voi johtaa meitä etsimään sisimmätämme jotakin korkeampaa, mikä saa meidät palvelemaan verrattomasti paremmin⁷ – otamme presidentti Nelsonin kutsun mukaisesti käyttöön ”uudemman, pyhemmän tavan pitää huolta muista ja palvella heitä”⁸.

Kun keskitymme kaikkeen siihen, mitä Jumala on tehnyt meidän hyväksemme, meidän palvelemisemme kumpuaa kiitollisesta sydäimestä. Alkaessamme kantaa vähemmän huolta siitä, että palvelemisemme toisi kunniaa meille, me ymmärrämme sen sijaan, että palvelemisemme tulee keskittyä siihen, että laitamme Jumalan ensimmäiseksi.⁹

Presidentti M. Russell Ballard on opettanut: ”Vasta silloin kun me rakastamme Jumalaa ja Kristusta koko sydämeistämme, sielustamme ja mielestämme, me kykenemme osoittamaan tätä rakkautta lähimmäisillemme ystävällisillä ja palvelevilla teoilla.”¹⁰

Kymmenestä käskystä ensimmäisessä toistetaan tämä jumalallinen viisus: ”Minä olen Herra, sinun Jumalasi – –. Sinulla ei saa olla muita jumalia.”¹¹ Se, että tämä käsky on sijoitettu ensimmäiseksi, auttaa meitä ymmärtämään, että jos me asetamme Hänet tärkeimmälle sijalle, niin kaikki muu asettuu

kohdalleen – myös muiden palvelemisemme. Kun tietoisien valintamme ansiosta Hän saa elämässämme tärkeimmän sijan, Hän voi siunata meidän tekemme meidän parhaaksemme ja muiden parhaaksi.

Herra on neuvonut: ”Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa.”¹² Ja joka viikko me lupaamme tehdä juuri niin – muistaa Hänet aina.¹³ Voiko tällainen jumalinen keskittyminen koskea kaikkea, mitä teemme? Voiko jonkin vähäpätöisenkin tehtävän suorittamisesta tulla tilaisuus osoittaa rakkautemme ja omistautumisemme Häntä kohtaan? Uskon, että niin voi käydä ja käykin.

Voimme tehdä jokaisesta tehtäväluterelomme asiasta keinon tuoda kunniaa Hänelle. Pystymme näkemään jokaisen tehtävän etuoikeutena ja mahdollisuutena palvella Häntä – silloinkin kun olemme keskellä umpeutuvia määräaikoja, velvollisuuksia tai likaisia vaippoja.

Kuten Ammon sanoi: ”Niin, minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en kersku itsestäni, vaan kerskun Jumalastani, sillä hänen voimassaan minä voin tehdä kaiken.”¹⁴

Kun Jumalan palvelemisesta tulee tärkein asia elämässämme, me kadotamme itsemme, ja aikanaan me löydämme itsemme.¹⁵

Vapahtaja opetti tätä periaatetta hyvin yksinkertaisesti ja suoraan: ”Niin loistakoon siis teidän valonne tämän kansan edessä, että se näkisi

teidän hyvät tekonne ja *ylistäisi Isääänne*, joka on taivaassa.”¹⁶

Saanen kertoa teille joitakin viisauden sanoja, jotka löytyivät erään orpokodin seinästä Kalkutassa Intiassa: ”Jos olet ystävällinen, ihmiset saattavat syyttää sinua itsekkäistä, alhaisista tarkoituspieristä. Ole ystävällinen kuitenkin. Sen, minkä rakentamiseen käytät vuosia, joku voi tuhota yhdessä yössä. Rakenna kuitenkin. Sen hyvän, mitä teet tänään, ihmiset usein unohtavat huomenna. Tee hyvää kuitenkin. Anna maailmalle parhaasi, eikä se ehkä kuitenkaan riitä. Anna maailmalle parhaasi kuitenkin. Nimittäin viime kädessä kyse on sinusta ja Jumalastasi... kuitenkin.”¹⁷

Sisaret, kyse on aina meistä ja Herrasta. Kuten presidentti James E. Faust sanoi: ”Mitä maailmassa tarvitaan eniten? – – ’Eikö koko maailmassa tarvita eniten sitä, että jokaisella ihmisellä olisi henkilökohtainen, jatkuva, päivittäinen, kestävä suhde Vapahtajaan? Se, että meillä on tällainen suhde, voi paljastaa meissä piilevän jumalallisuuden, eikä mikään voi vaikuttaa enemmän elämäämme kuin että tulemme tuntemaan ja ymmärtämään jumalallisen suhteemme Jumalaan.”¹⁸

Samalla tavoin Alma selitti pojalleen: ”Niin, olkoot kaikki tekemisessä Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.”¹⁹

Ja presidentti Russell M. Nelson on samoin opettanut meille: ”Kun ymmärrämme Hänen vapaaehtoisen sovituksensa, kaikki ajatukset omista uhrauksistamme jäävät täysin syvällisen kiitollisuuden tunteen varjoon siitä, että meillä on etuoikeus palvella Häntä.”²⁰

Sisaret, todistan, että kun Jeesus Kristus työskentelee sovituksensa voimalla *meidän* hyväksemme ja *meissä*, Hän alkaa työskennellä *meidän kauttamme* muiden siunaukseksi. Palvelemme muita, mutta teemme sen rakastaen ja palvellen Häntä. Meistä tulee sellaisia, mitä pyhissä kirjoituksissa kuvataan näin: ”Jokaisen tavoittellessa lähimmäisensä parasta ja tehdessä kaiken silmämääränä vain Jumalan kunnia.”²¹

Kenties piispamme tiesi, että aviomieheni ja minä oppisimme tämän asian niistä varhaisista ja hyvää tarkoittavista vaikkakaan ei täydellisistä pyrkimyksistä palvella Jumalan rakkaita poikia ja tyttäriä. Lausun henkilökohtaisen ja varman todistukseni siitä hyvydestä ja rakkaudesta, jota Hän suo meille silloin, kun me pyrimme palvelemaan Hänen puolestaan. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Carl B. Cook, ”Palvelkaa”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 110–111.
2. Ks. Moosia 5:2.
3. OL 59:5, kursivointi lisätty.
4. Moosia 2:16, kursivointi lisätty.
5. Ks. 1. Nefi 11:22.
6. Moosia 2:17.
7. Ks. 1. Kor. 12:31.
8. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100.
9. Ks. Matt. 6:1–4, 33.
10. M. Russell Ballard, ”Iloa rakastavasta palvelemisesta”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 47.
11. 2. Moos. 20:2–3.
12. OL 6:36.
13. Ks. OL 20:77, 79.
14. Alma 26:12.
15. Ks. Matt. 16:24–25.
16. 3. Nefi 12:16, kursivointi lisätty.
17. Pidetään usein äiti Teresan esittämänä; ks. Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments*, 1968.
18. James E. Faust, ”A Personal Relationship with the Savior”, *Ensign*, marraskuu 1976, s. 58.
19. Alma 37:36.
20. Ks. Russell M. Nelson, ”Sovitus”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 34.
21. OL 82:19.

Michelle D. Craig

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Jumalallinen tyytymättömyys

Jumalallinen tyytymättömyys voi saada meidät toimimaan uskossa, noudattamaan Vapahtajan kutsuja tehdä hyvää ja antamaan elämämme nöyrästi Hänelle.

Kun olin alakoulussa, kävelin kotiin päällystettyä tietä, joka kiemurteli edestakaisin erään kukkulan rinnettä. Siellä oli toinenkin reitti, päällystämätön, jota nimitettiin ”poikien reitiksi”. Poikien reitti oli maastoon muovautunut polku, joka nousi suoraan rinnettä ylös. Se oli lyhyempi, mutta paljon jyrkempi. Nuorena tyttönä tiesin, että pystyisin kävelemään mitä tahansa reittiä mitä pojatkin pystyivät. Mikä tärkeämpää, tiesin, että elän myöhempiä aikoja ja että minun pitäisi

tehdä vaikeita asioita, kuten pioneerit olivat tehneet – ja halusin olla valmis. Niinpä aina silloin tällöin jättäydyin jälkeen ystäväjoukostani, joka kulki päällystettyä tietä pitkin, riisuin kenkäni ja kävelin paljain jaloin ylös pitkin poikien reittiä. Yritin karaista jalkojani.

Nuorena Alkeisyhdistyksen tyttönä luulin, että sillä tavoin voisin valmistautua. Nyt tiedän toisin! Sen sijaan että kävelisin paljain jaloin ylös vuoristoreittejä, tiedän, että voin valmistaa jalkojani kulkemaan liittopolkua vastaamalla

Pyhän Hengen kutsuihin, sillä Herra kutsuu profeettansa kautta meitä jokaista elämään ja huolehtimaan muista ”korkeammalla ja pyhemmällä tavalla” ja ”ottamaan askeleen ylemmäs”¹.

Nämä profeetalliset kutsut toimia yhdistettyinä luontaiseen käsitykseen meitä, mitä voimme tehdä ja miten voimme olla enemmän, saavat toisinaan meissä aikaan sen, mitä vanhin Neal A. Maxwell kutsui ”jumalalliseksi tyytymättömyydeksi”². Koemme jumalallista tyytymättömyyttä, kun vertaamme sitä, ”mitä me olemme, [siihen], millaisiksi meillä on voima tulla”³. Jokainen meistä – jos olemme rehellisiä – tuntee kuilun sen välillä, missä ja keitä me olemme, ja sen välillä, mihin haluamme mennä ja millaisiksi haluamme tulla.

Janoamme suurempaa henkilökohtaista kyvykkyyttä. Meillä on näitä tuntemuksia, koska olemme Jumalan tyttäriä ja poikia, jotka ovat syntyessään saaneet Kristuksen valon ja kuitenkin elävät langenneessa maailmassa. Nämä tuntemukset on saatu Jumalalta, ja ne synnyttävät pakottavan tarpeen toimia.

Meidän tulisi ottaa mielellämme vastaan jumalallisen tyytymättömyyden tuntemukset, jotka kutsuvat meitä korkeammalle tielle, ja samalla tunnistaa Saatanan väärennös – halvaannuttava lannistus – ja välttää sitä. Nämä ovat arvokkaita tuntemuksia, joita Saatana on turhankin innokas hyödyntämään. Voimme päättää kulkea korkeampaa polkua, joka johtaa meidät etsimään Jumalaa ja Hänen rauhaansa ja armoaan, tai voimme kuunnella Saatanaa, joka pommittaa meitä viesteillä siitä, ettemme koskaan ole riittäviä: riittävän rikkaita, riittävän älykkäitä, riittävän kauniita, riittävän mitään. Tyytymättömyytemme voi muodostua jumalalliseksi – tai tuhoisaksi.

Toimikaa uskossa

Yksi tapa erottaa jumalallinen tyytymättömyys Saatanan väärennöksestä on se, että jumalallinen tyytymättömyys johtaa meidät uskolliseen toimintaan. Jumalallinen tyytymättömyys ei ole kutsu pysyä mukavuusalueellamme, eikä se johda meitä epätoivoon. Olen oppinut, että kun piehtaroin kaikessa

siinä, mitä *en* ole, niin *en* edisty, ja huomaa, että on paljon vaikeampaa tuntea ja noudattaa Hengen ääntä.⁴

Kun Joseph Smith oli nuori mies, hän tuli hyvin tietoiseksi omista puutteistaan ja hän kantoi huolta kuolemattoman sielunsa hyvinvoinnista. Hän sanoi: ”Mieleni tuli tavattoman levottomaksi, sillä tulin vakuuttuneeksi synneistäni, ja – minua murehduuttivat omat syntini ja maailman synnit.”⁵ Tämä sai hänet pohtimaan asioita mielessään vakavasti ja sangen levottomana.⁶ Kuulostaako tämä tutulta? Tunnettko te levottomuutta omista puutteistanne?

No, Joseph *teki* jotakin. Hän kertoo: ”Sanoin usein itselleni: Mitä on *tehtävissä*?”⁷ Joseph toimi uskossa. Hän kääntyi pyhien kirjoitusten puoleen, luki kutsun jakeesta Jaak. 1:5 ja kääntyi Jumalan puoleen saadakseen apua. Sen seurauksena tullut näky aloitti palautuksen. Kuinka kiitollinen olenkaan, että Josephin jumalallinen tyytymättömyys, hänen levottomuuden ja hämmennyksen vaiheensa, rohkaisi häntä uskolliseen toimintaan.

Noudattakaa Hengen kuiskauksia tehdä hyvää

Maailma käyttää tyytymättömyyden tunnetta usein puolusteluna itsekeskeisyydelle – sille, että käänämme ajatuksemme sisäänpäin ja taaksepäin ja keskitymme yksilönä siihen, kuka *minä* olen, kuka *minä* en ole ja mitä *minä*

haluan. Jumalallinen tyytymättömyys kannustaa meitä seuraamaan Vapahtajan esimerkkiä – Hänen, joka ”kulki ympäri maata, teki hyvää”⁸. Kun kuljemme opetuslapseuden polkua, me saamme hengellisiä kehotuksia auttaa muita.

Eräs kertomus, jonka kuulin vuosia sitten, on auttanut minua ymmärtämään Pyhän Hengen kehotuksia ja sitten toimimaan niiden mukaan. Sisar Bonnie D. Parkin, Apuyhdistyksen entinen ylijohtaja, kertoi seuraavaa:

”Susan – oli suurenmoinen ompelija. Presidentti [Spencer W.] Kimball asui [hänen] seurakunnassaan. Eräänä sunnuntaina Susan huomasi, että presidentti Kimballilla oli uusi puku. Susanin isä oli hiljattain – ostanut hänelle erittäin hienoa silkkikangasta. Susan ajatteli, että kankaasta saisi komean solmion, joka sopisi presidentti Kimballin uuteen pukuun. Niinpä maanantaina hän ompeli solmion. Hän kääri sen silkkipaperiin ja käveli korttelin päähän presidentti Kimballin kodin luo.

Kun hän oli menossa etuovelle, hän yhtäkkiä pysähtyi ja ajatteli: ’Kuka minä olen ompelimaan solmiota profeetalle? Luultavasti hänellä on niitä useita.’ Hän päätteli tehneensä virheen ja kääntyi lähteäkseen.

Juuri silloin sisar Kimball avasi etuoven ja sanoi: ’Hei, Susan!’

Hyvin hämillään Susan sanoi: ’Näin sunnuntaina presidentti Kimballilla uuden puvun. Isä toi minulle juuri

silkkiä New Yorkista, – – ja niinpä ompelin presidentti Kimballille solmion.’

Ennen kuin Susan ehti jatkaa, sisar Kimball keskeytti hänet, otti häntä kiinni hartioista ja sanoi: ‘Susan, älä koskaan vaienna anteliasta ajatusta.’⁹

Pidän siitä! ”Älä koskaan vaienna anteliasta ajatusta.” Toisinaan kun saan vaikutelman siitä, että minun pitäisi tehdä jotakin jonkun hyväksi, mietin, onko se Hengen kehotusta vai pelkästään omia ajatuksiani. Mutta minua muistutetaan, että ”se, mikä on Jumalasta, kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää jatkuvasti; sen tähden kaikki, mikä kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan innoittama”¹⁰.

Olipa kyse suorasta Hengen kehotuksesta tai vain mielijohteesta auttaa, hyvä teko ei mene koskaan hukkaan, sillä ”rakkaus ei koskaan katoa”¹¹ – eikä se ole koskaan väärä vastaus.

Ajoitus on monesti hankala, emmekä useinkaan tiedä, miten pienet palveluksemme ovat vaikuttaneet. Mutta aina silloin tällöin käsitämme olleemme välineitä Jumalan käsissä ja olemme kiitollisia tietäessämme, että Pyhä Henki, joka työskentelee meidän kauttamme, ilmaisee Jumalan hyväksynnän.

Sisaret, te ja minä voimme pyytää Pyhää Henkeä näyttämään meille ”kaiken, mitä [meidän] tulee tehdä”¹², silloinkin kun tehtäväluettelomme näyttää jo täydeltä. Kun tunnemme Hengen kehottavan, voimme jättää

astiat tiskialtaaseen tai sähköpostin Saapuneet-kansion täyteen huomioitamme vaativia haasteita, niin että voimme lukea lapselle, käydä tapamassa ystävää, vahtia naapurin lapsia tai palvella temppelissä. Älkää käsitkö minua väärin – laadin mielelläni luetteloja, pidän kovasti siitä, kun voin merkitä asioita tehdyiksi luettelossani. Mutta rauha tulee tietäessäni, että *olla* enemmän ei välttämättä ole samaa kuin *tehdä* enemmän. Se, että reagoin tyytymättömyyteen päättämällä noudattaa saamiani kehotuksia, muuttaa tavan, jolla suhtaudun ”omaan aikaani”, ja näen ihmiset elämäni taroituksena, en häiritsevinä tekijöinä.

Jumalallinen tyytymättömyys johtaa meitä Kristuksen luo

Jumalallinen tyytymättömyys johtaa nöyryyteen, ei itsesääliin tai lannistumiseen, joka tulee siitä, että teemme vertailuja, joissa emme koskaan täytä odotuksia. Liittonsa pitävät naiset ovat keskenään hyvin erilaisia. Heidän perheensä, heidän elämäkokemuksensa ja heidän olosuhteensa vaihtelevat.

Tietenkään kukaan meistä ei täytä kaikkia jumalallisia mahdollisuuksiamme, ja on tavallaan totta, että *yksin* me emme riitä. Mutta evan geliumin hyvä sanoma on, että Jumalan armon avulla me *olemme* riittäviä. Kristuksen avulla me voimme tehdä kaiken.¹³ Pyhissä kirjoituksissa luvataan, että me ”[löydämme] avun silloin kun sitä tarvitsemme”¹⁴.

Yllättävä totuus on, että meidän heikkoutemme voivat olla siunaus, kun ne saavat meidät nöyriksi ja kääntävät meidät Kristuksen puoleen.¹⁵ Tyytymättömyydestä tulee jumalallista, kun nöyrästi lähestymme puutteinemme Jeesusta Kristusta emmekä vain epäröi tuntien itsesääliä.

Itse asiassa Jeesuksen ihmeet alkavat usein puutteen, tarpeen, epäonnistumisen tai riittämättömyyden tunnustamisesta. Muistattehan leivät ja kalat? Jokainen evankelista kertoo, kuinka Jeesus ruokki ihmeellisellä tavalla tuhansia, jotka seurasivat Häntä.¹⁶ Mutta kertomus alkaa siitä, kun opetuslapset tunnustivat heillä olevan puutteen. He käsittivät, että heillä oli vain ”viisi ohraleipää ja kaksi kalaa. Mutta miten ne riittäisivät noin suurelle joukolle?”¹⁷ Opetuslapset olivat oikeassa: heillä *ei ollut* riittävästi ruokaa, mutta he antoivat Jeesukselle sen, mitä heillä oli, ja sitten *Hän* teki ihmeen.

Onko teistä koskaan tuntunut, että kykyne ja lahjanne ovat olleet liian vähäisiä edessä olevaan tehtävään? Minusta on. Mutta te ja minä voimme antaa Kristukselle sen, mitä meillä on, niin Hän moninkertaistaa pyrkimyksemme. Se, mitä teillä on tarjottavana, on enemmän kuin kylliksi – inhimillisine heikkouksinanne ja puutteinennekin – *jos* turvaudutte Jumalan armoon.

Totuus on, että jokainen meistä on yhden sukupolven päässä Jumalasta – jokainen on Jumalan lapsi.¹⁸ Ja aivan kuten taivaallinen Isä on toiminut sekä profeettojen että tavallisten miesten ja naisten kohdalla kautta aikojen, samoin Hän aikoo muuttaa meidät.

C. S. Lewis selitti Jumalan muuttavaa voimaa tällä tavalla: ”Kuvittele olevasi elävä talo. Jumala ryhtyy siinä korjaustöihin. Aluksi ehkä ymmärrät Hänen puuhiaan. Hän korjaa viemäriputket, paikkaa katon jne. Se on ollut sinunkin mielestäsi tarpeen, etkä ole siitä yllättynyt. Mutta sitten hän alkaa naputella paikoissa, joissa se koskee kauheasti, etkä käsitä alkuunkaan. – – [Tiedäthän,] hän rakentaa sinusta aivan toisenlaista taloa kuin itse olit ajatellut. – – Sinä luulit, että hän tekisi sinusta kunnollisen pikku mökin, mutta hän rakentaakin palatsia. Hän aikoo itse muuttaa siihen asumaan.”¹⁹

Vapahtajamme sovitusuhriin ansiosta meidät voidaan tehdä kykeneviksi edessä oleviin tehtäviin. Profeetat ovat opettaneet, että kun kiipeämme opetuslapseuden polkua, meidät voidaan pyhittää Kristuksen armon ansiosta. Jumalallinen tyytymättömyys voi saada meidät toimimaan uskossa, noudattamaan Vapahtajan kutsuja tehdä hyvää ja antamaan elämämme nöyrästi Hänelle. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, Tad Walchin artikkelissa ”The Lord’s Message Is for Everyone’: President Nelson Talks about Global Tour”, *Deseret News*, 12. huhtikuuta 2018, deseretnews.com.
2. Neal A. Maxwell, ”Becoming a Disciple”, *Ensign*, kesäkuu 1996, s. 18.
3. Neal A. Maxwell, ”Becoming a Disciple”, s. 16, kursivointi lisätty.
4. ”Lannistuminen heikentää uskoasi. Jos madallat odotuksiasi, tehokkuutesi vähenee, tahtosi heikkenee ja sinun on vaikeampaa seurata Henkeä.” (”Mikä on tarkoitukseni lähetyssaarnaajana?”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 10, lds.org/manual/missionary.
5. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 30.
6. Ks. JS–H 8.
7. JS–H 10, kursivointi lisätty.
8. Ap. t. 10:38.
9. Bonnie D. Parkin, ”Personal Ministry: Sacred and Precious”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 13. helmikuuta 2007, s. 1, speeches.byu.edu.
10. Moroni 7:13.
11. 1. Kor. 13:8.
12. 2. Nefi 32:5.
13. ”Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa” (Fil. 4:13).
14. Hepr. 4:16.
15. ”Ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän heikkoutensa. Minä annan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun *armoni* riittää kaikille ihmisille, jotka nöyryvät minun edessäni; sillä jos he nöyryvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi.” (Et. 12:27, kursivointi lisätty.)
16. Ks. Matt. 14:13–21; Mark. 6:31–44; Luuk. 9:10–17; Joh. 6:1–14.
17. Joh. 6:9.
18. Presidentti Boyd K. Packer opetti: ”Polveuduitepa kuinka monesta kuolevaisesta sukupolvesta tahansa, edustittepa mitä tahansa rotua tai kansaa, teidän henkenne sukupuu voidaan ilmaista yhdellä rivillä: Te olette Jumalan lapsia!” (Ks. ”Nuorille naisille ja miehille”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 51.)
19. C. S. Lewis, *Tätä on kristinuskko*, 1985, s. 191–192.

Cristina B. Franco

toinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Iloa epäitsekästä palvelemisesta

Olemme luvanneet Isällemme taivaassa, että palvelemme Häntä ja muita rakkautta osoittaen ja teemme Hänen tahtonsa kaikessa.

Viime yleiskonferenssin jälkeen moni tuli luokseni ja esitti saman kysymyksen: ”Ovatko ne tuolit mukavia?” Vastaukseni oli joka kerta sama: ”Ne tuolit ovat hyvin mukavia, ellei tarvitse puhua.” Sehän on totta, eikö niin? Tässä konferenssissa minun tuolini ei ole ollut yhtä mukava, mutta olen vilpittömän kiitollinen siunauksesta ja kunniaista puhua teille tänä iltana.

Kun palvelemme, me saamme toisinaan istua erilaisilla istuimilla. Toiset ovat varsin mukavia ja toiset puolestaan eivät ole, mutta olemme luvanneet Isällemme taivaassa, että palvelemme Häntä ja muita rakkautta osoittaen ja teemme Hänen tahtonsa kaikessa.

Muutama vuosi sitten kirkon nuoret oppivat, että ”kun ryhdyt palvelemaan Jumalaa [ks. OL 4:2], liityt kaikista hankkeista suurimpaan. Autat Jumalaa jouduttamaan työtään, ja se on suurenmoinen, riemullinen ja ihmeellinen kokemus.”¹ Se hanke on tarjolla meille kaikille – kaikenikäisille – ja se on myös hanke, joka ohjaa meitä kulkemaan pitkin sitä, mitä rakas profeettamme nimitti ”liittopoluksi”².

Valitettavasti me kuitenkin elämme itsekkäässä maailmassa, missä ihmiset kysyvät jatkuvasti ”Mitä minä siitä hyödyn?” sen sijaan että kysyisivät ”Ketä minä voin auttaa tänään?” tai ”Kuinka voin paremmin palvella Herraa tehtävässäni?” tai ”Annanko Herralle kaikkeni?”

Yksi suurenmoinen esimerkki omassa elämässäni epäitsekästä palvelemisesta on sisar Victoria Antonietti. Victoria oli seurakunnassamme yksi

Alkeisyhdistyksen opettajista kasvuvuosi-Argentiinassa. Joka tiistai-iltapäivä, kun kokoonnuimme Alkeisyhdistykseen, hän toi meille suklaakakun. Kaikki rakastivat sitä kakkua – no, kaikki paitsi minä. Inhosin suklaakakkua! Ja vaikka hän kuinka yritti tarjota minulle kakkua, en koskaan maistanut sitä.

Eräänä päivänä kun hän oli tarjonnut suklaakakkua muille lapsille, kysyin häneltä: ”Mikset sinä tuo jotakin muuta makua – vaikka appelsiini- tai vaniljakakkua?”

Naurahdettuaan hieman hän kysyi minulta: ”Mikset *sinä* maista pientä palaa? Tässä kakussa on käytetty erästä erityistä ainesosaa, ja lupaan, että jos maistat kakkua, pidät siitä!”

Katsoin ympärilleni ja yllätyksekseni kaikki muut näyttivät nauttivan kakusta. Päätin maistaa sitä. Arvaatteko, mitä tapahtui? Pidin siitä! Se oli aivan ensimmäinen kerta, kun pidin suklaakakusta.

Vasta monia vuosia myöhemmin sain selville, mikä sisar Antoniettin suklaakakussa käyttämä salainen ainesosa oli. Lapseni ja minä kävimme äitini luona joka viikko. Yhdellä näistä käynneistä äiti ja minä söimme suklaakakkua, ja kerroin hänelle, kuinka opin pitämään siitä kakusta aivan ensimmäisen kerran. Silloin hän kertoi minulle tarinaa jatkoa.

”Tiedätkö, Cris”, äiti sanoi, ”Victorialla ja hänen perheellään ei ollut paljon varallisuutta, ja joka viikko

hän piti valita, käyttääkö hän rahaa bussiin, joka veisi hänet ja hänen neljä lastaan Alkeisyhdistykseen, vai ostaisiko hän ainekset, joista leipoa suklaakakku omaa Alkeisyhdistyksen luokkaansa varten. Hän valitsi bussin sijaan aina suklaakakun, ja hän ja hänen lapsensa kävelivät yli kolme kilometriä kumpaankin suuntaan säästä riippumatta.”

Sinä päivänä osasin paremmin arvostaa hänen suklaakakkuaan. Mikä tärkeämpää, opin, että Victorian kakun salainen ainesosa oli rakkaus, jota hän tunsu palvelemaan ihmisiä kohtaan, ja hänen epäitsekäs uhrautumisensa meidän hyväksemme.

Victorian leipoman kakun muisteleminen auttaa minua muistamaan erään epäitsekänsä uhrauksen niissä ajattomissa opetuksissa, joita Herra antoi opetuslapsilleen, kun Hän kulki kohti temppelein uhriarkkua. Tunnette kertomuksen. Vanhin James E. Talmage opetti, että siellä oli kolmetoista arkkua, ”ja näihin ihmiset pudottivat lahjoituksensa niitä eri tarkoituksia varten, jotka kävivät ilmi lippaissa olevista päällekirjoituksista”. Jeesus katseli lahjoittajien jonoja, joissa oli kaikenlaisia ihmisiä. Jotkut antoivat lahjansa ”ilmeisen hartaina ja vilpittöminä”, kun taas toiset pudottivat ”suuria hopea- ja kultamääriä” toivoen tulevansa lahjoituksineen nähdyiksi, huomatuiksi ja ylistetyiksi.

”Joukossa oli köyhä leski, joka – – pudotti yhteen uhriarkuista kaksi pientä pronssikolikkoa, joita nimitettiin rovoiksi. Herra kutsui opetuslapset ympärilleen, kiinnitti heidän huomionsa tuohon köyhään leskeen ja hänen tekoonsa ja sanoi: ”Totisesti: tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen. Kaikki muut antoivat liiastaan, mutta hän antoi vähästään, kaiken mitä hänellä oli, kaiken mitä hän elääkseen tarvitsi.” [Mark. 12:43–44.]”³

Leskellä ei näyttänyt olevan huomattavaa asemaa oman aikansa yhteiskunnassa. Hänellä oli itse asiassa jotakin tärkeämpää: hänellä oli puhtaat aikeet, ja hän antoi kaiken, mitä hänellä oli annettavana. Kenties hän antoi vähemmän kuin muut, huomaamattomammin kuin muut, eri tavalla kuin muut. Joidenkin silmissä se, mitä hän antoi, oli vähäpätöistä, mutta Vapahtajan silmissä – Hänen, joka ”paljastaa sydämen ajatukset ja aikeet”⁴ – hän antoi kaikkensa.

Sisaret, annammeko me kaikkemme Herralle ilman varauksia? Uhraammeko me ajastamme ja kyvyistämme, jotta nouseva sukupolvi voi oppia rakastamaan Herraa ja pitämään Hänen käskynsä? Palvelemmeko me huolehtien ja uutteruudella sekä lähipiirissämme olevia että niitä, jotka on uskottu tehtäväksemme – uhraten aikaa ja voimavaroja, joita voisi käyttää muilla tavoin? Elämmekö me kahden suurimman käskyn mukaisesti – rakastaen Jumalaa ja rakastaen Hänen lapsiaan?⁵ Usein tämä rakkaus ilmenee palvelemalla.

Presidentti Dallin H. Oaks on opettanut: ”Vapahtajamme antoi itsensä epäitsekänsä palvelemiseen. Hän opetti, että jokaisen meistä tulee seurata Häntä kieltäytymällä itsekkäistä pyrkimyksistä palvellaksemme toisia.”

Hän jatkoi:

”Tuttu esimerkki itsemme kadottamisesta toisten palveluksessa – – on uhraus, jonka vanhemmat tekevät lastensa hyväksi. Äidit kokevat tuskaa sekä itselle tärkeiden asioiden ja mukavuuksien menetystä synnyttäessään ja kasvattaessaan jokaista lastaan. Isät sopeuttavat elämänsä ja tärkeysjärjestyksensä elättääkseen perheensä. – –

Iloitsemme myös niistä, jotka

huolehtivat vammaisista perheenjäsenistä ja iäkkäistä vanhemmista. Missään tällaisessa palvelutyössä ei kysytä, mitä minä siitä hyödyn. Se kaikki vaatii henkilökohtaisen mukavuuden panemista syrjään epäitsekään palvelemisen vuoksi. – –

[Ja] tämä kaikki valaisee sitä iankaikista periaatetta, että olemme onnellisempia ja saamme enemmän tyydytystä, kun toimimme ja palvelemme sen vuoksi, mitä annamme, emmekä sen vuoksi, mitä saamme.

Vapahtajamme opettaa meitä seuraamaan Häntä tehden tarvittavia uhrauksia voidaksemme kadottaa itsemme toisten epäitsekääseen palvelemiseen.”⁶

Presidentti Thomas S. Monson opetti samalla tavoin: ”Ehkäpä silloin, kun kohtaamme Luojamme kasvoista kasvoihin, meiltä ei kysytäkään ’Kuinka monta virkaa sinulla oli?’ vaan ennemminkin ’Kuinka monia ihmisiä autoit?’ Tosiasiassa ette voi koskaan rakastaa Herraa, ennen kuin palvelette Häntä palvelemalla Hänen kansaansa.”⁷

Toisin sanoen, sisaret, sillä ei ole merkitystä, istuimmeko me mukavilla istuimilla vai pinnistelimmekö

kokouksen takarivissä ruosteisilla taittotuoleilla. Silläkään ei ole väliä, joutuimmeko me pakon edessä siirtymään eteisaulaan tynnyttelemään itkevää pienokaista. Sillä on väliä, että tulimme tuntien halua palvella, että huomasimme ne, jotka kuuluvat palvelutyöpiiriimme, ja tervehdimme heitä iloiten, ja esitelimme itsemme niille, jotka istuivat

kanssamme samalla taittotuolien rivillä – osoittaen ystävyyttä, vaikka meille *ei olekaan* annettu siihen liittyvää palvelutyötehtävää. Ja sillä on varmastikin väliä, että teemme kaiken, mitä teemme, sen erityisen palvelemisen sekä rakkauden ja uhrautumisen ainesosan höystämään.

Olen oppinut, ettei meidän tarvitse leipoa suklaakakkua ollaksemme menestyvä tai omistautunut Alkeisyhdistyksen opettaja, koska kyse ei ollut kakusta. Kyse oli teon taustalla vaikuttavasta rakkaudesta.

Todistan, että tämän rakkauden tekee pyhäksi uhrautuminen – opettajan uhrautuminen ja vieläkin enemmän Jumalan Pojan tärkein ja iankaikkinen uhri. Todistan, että Hän elää! Rakastan Häntä ja haluan siirtää syrjään itsekäät halut, jotta rakastaisin ja palvelisin kuten Hän. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Nuorten Miesten ylin johtokunta, ”Tämä ihmeellinen työ”, *Liahona*, tammikuu 2015, s. 49.
2. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
3. Ks. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 393.
4. OL 33:1.
5. Ks. Matt. 22:37, 39.
6. Dallin H. Oaks, ”Epäitsekäs palveleminen”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 93–94, 96.
7. Thomas S. Monson, ”Great Expectations”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 11. tammikuuta 2009, s. 6; speeches.byu.edu.

Presidentti Henry B. Eyring

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Naiset ja evankeliumin oppiminen kotona

Vapahtaja on teille täydellinen esimerkki siitä, kuinka teillä on hyvin tärkeä osa Hänen asettaessaan entistä suuremman painon evankeliumin oppimiselle kotona.

Rakkaat sisareni, on suurenmoista kokoontua teidän kanssanne. Tämä on jännittävää aikaa Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Herra vuodattaa tietoa kirkolleen kuten Hän on luvannut tehdä.

Muistatte, mitä Hän sanoi: ”Kuinka kauan voi virtaava vesi pysyä epäpuhtaana? Mikä voima estää taivaata? Yhtä hyvin ihminen voisi ojentaa heiveröisen käsivartensa pysäyttääkseen Missourivirran säädetyn juoksun tai kääntää sen ylävirtaan kuin estää Kaikkivaltiaasta vuodattamasta tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle.”¹

Herran nykyistä tiedon antamista luonnehtii se, että Hän vuodattaa iankaikkista totuutta kiihtyvällä tahdilla kansansa mieleen ja sydämeen. Taivaallinen Isä on tehnyt selväksi, että Hänen tyttärillään on tärkeä rooli tässä tahdin ihmeellisessä kiihdyttämisessä. Yksi osoitus ihmeestä on se, että Hän johtaa elävää profeettaansa tähdentämään entistä enemmän evankeliumin opettamista kotona ja perheessä.

Saatatte kysyä: ”Millä tavoin se tekee

uskollisista sisarista ensisijaisen voiman auttamaan Herraa vuodattamaan tietoa pyhiensä päälle?” Herra vastaa siihen asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”. Muistatte nämä sanat, mutta saatatte huomata uutta merkitystä ja havaita, että Herra on nähnyt ennalta nämä jännittävät muutokset, joita nyt tapahtuu. Tässä julistuksessa Hän antoi näillä sanoilla sisarille tehtävän olla pääasiallisia evankeliumin opettajia

perheessä: ”Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta.”² Tähän sisältyy hoivaaminen evankeliumin totuudella ja tiedolla.

Julistus jatkuu: ”Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan tasavertaisina kumppaneina.”³ He ovat tasavertaisia kumppaneita, tasavertaisia mahdollisuuksissaan hengelliseen kasvuun ja tiedon omaksumiseen sekä ovat siten yhtä auttaessaan toisiaan. He ovat tasavertaisia jumalallisessa päämäärässään tulla korotetuiksi yhdessä. Itse asiassa miehet ja naiset eivät voi tulla korotetuiksi yksin.

Miksi sitten Jumalan tytär yhteisessä ja tasavertaisessa suhteessa saa ensisijaisen vastuun hoivata sillä kaikkein tärkeimmällä ravintoaineella, mitä meidän kaikkien täytyy saada – tiedolla totuudesta, joka tulee taivaasta? Ymmärrykseni mukaan se on ollut Herran tapa siitä lähtien, kun perheitä on luotu tähän maailmaan.

Esimerkiksi nimenomaan Eeva sai tiedon, että Aadamin piti nauttia tiedon puun hedelmää, jotta he voisivat pitää kaikki Jumalan käskyt ja muodostaa perheen. En tiedä, miksi tämä tieto tuli ensin Eevalle, mutta Adam ja Eeva olivat täysin yhtä, kun se tieto vuodattiin Aadamille.

Toinen esimerkki siitä, kuinka Herra käyttää naisilla olevia hoivaimen lahjoja, on se tapa, jolla Hän vahvisti Helamanin poikia. Tunnen

palan kurkussani, kun luen tätä kertomusta ja muistan oman äitini hiljaisia vakuutuksen sanoja lähtiessäni kotoa asepalvelukseen.

Helaman kirjoitti:

”Heidän äitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitienne tienneen sitä.”⁴

Vaikka en tiedäkään kaikkia Herran syitä siihen, miksi Hän on antanut ensisijaisen vastuun hoivaamisesta perheessä uskollisille sisarille, niin uskon, että se liittyy kykyynne rakastaa. Tarvitaan suurta rakkautta, jotta voi huomata jonkun toisen ihmisen tarpeet ennenkin kuin omansa. Se on Kristuksen puhdasta rakkautta sitä henkilöä kohtaan, jota hoivaatte. Sitä rakkautta tuntee henkilö, joka on päättänyt olla hoivaaja ja joka on tullut kelvolliseksi pääsemään osalliseksi Jeesuksen Kristuksen sovituksen vaikutuksista. Apuyhdistyksen tunnuslause – josta oma äitini oli esimerkkinä – tuntuu minusta innoitetulta: ”Rakkaus ei koskaan katoa.”

Teillä Jumalan tyttäriillä on luontainen ja suurenmoinen kyky aistia muiden tarpeita ja rakastaa. Se puolestaan saa teidät vastaanottavemmiksi Hengen kuiskauksille. Henki voi sitten opastaa ajatuksianne, sanojanne ja tekojanne hoivataksenne ihmisiä, niin että Herra voi vuodattaa heille tietoa,

totuutta ja rohkeutta.

Te sisaret, jotka kuulette ääneni, olette kukin ainutlaatuisessa kohdassa matkallanne läpi elämän. Jotkut ovat nuoria tyttöjä ja ensimmäistä kertaa yleisessä naisten kokouksessa. Jotkut ovat nuoria naisia ja valmistautuvat olemaan niitä hoivaajia, joita Jumala haluaa heidän olevan. Jotkut ovat äskettäin menneet naimisiin eikä heillä vielä ole lapsia, toiset ovat nuoria äitejä, joilla on yksi tai useampia lapsia. Jotkut ovat teini-ikäisten äitejä, ja toisilla on lapsia lähetyksentällä. Joillakuilla on lapsia, jotka ovat heikentyneet uskossa ja jotka ovat kaukana kotoa. Jotkut asuvat yksin ilman uskollista kumppania. Jotkut ovat isoäitejä.

Olivatpa henkilökohtaiset olosuhteenne millaisia tahansa, te olette kuitenkin osa – tärkeä osa – Jumalan perhettä ja omaa perhettänne, toteutipa se tulevaisuudessa, tässä maailmassa tai henkimaailmassa. Jumalan teille antamana luottamustehtävänä on hoivata mahdollisimman monia Hänen perheensä ja oman perheenne jäseniä rakkauttanne ja uskollanne Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Teidän käytännön haasteenne on tietää, ketä hoivata, kuinka ja milloin. Te tarvitsette Herran apua. Hän tuntee muiden sydämen, ja Hän tietää, milloin he ovat valmiita vastaanottamaan teidän hoivaamistanne. Teidän uskon rukouksenne tulee olemaan teidän avaimenne menestykseen. Te voitte luottaa siihen,

että saatte Häneltä johdatusta.

Hän on kannustanut meitä näin: ”Pyytäkää uskossa Isältä minun nimesäni uskoen saavanne, niin te saatte Pyhän Hengen, joka ilmoittaa kaikki asiat, jotka ovat hyväksi.”⁵

Rukouksen lisäksi pyhien kirjoitusten vakava tutkiminen on oleva osa kasvavaa voimaanne hoivata. Lupaus on tämä: ”Älkääk olko etukäteen huolissanne siitä, mitä sanotte; vaan kootkaa mieleenne alati elämän sanoja, niin teille annetaan tuona hetkenä se osa, mikä mitataan kullekin ihmiselle.”⁶

Niinpä te käytätte enemmän aikaa rukoilemiseen, pohtimiseen ja hengellisten asioiden mietiskelemiseen. Teidän päällenne vuodatetaan tietoa totuudesta, ja te kasvatte voimassanne hoivata muita perheessänne.

Tulee aikoja, jolloin teistä tuntuu, että edistymisenne sen oppimisessa, kuinka hoivata paremmin, tapahtuu hitaasti. Kestäminen vaatii uskoa. Vapahtaja on lähettänyt teille tämän rohkaisun:

”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.

Katso, Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä; ja alttiit ja kuuliaisat saavat syödä Siionin maan hyvyyttä näinä viimeisinä aikoina.”⁷

Teidän läsnäolonne täällä tänä iltana on todiste siitä, että te olette halukkaita vastaanottamaan Herran kutsun hoivata

muita. Se on totta jopa teidän tänä iltana paikalla olevien nuorimpienkin kohdalla. Te voitte tietää, ketä hoivata perheessänne. Jos rukoillette vakain aikein, mieleenne tulee jokin nimi tai kasvot. Jos rukoillette tietääksenne, mitä tehdä tai mitä sanoa, te tunnette vastauksen. Joka kerta kun olette kuuliaisia, teidän voimanne hoivata kasvaa. Valmistaudutte sitä päivää varten, kun hoivaatte omia lapsianne.

Teini-ikäisten äidit voisivat rukoilla tietääkseen, kuinka hoivata poikaa tai tyttäätä, joka ei vaikuta piittaavan hoivaamisesta. Voisitte rukoilla tietääksenne, kenellä voisi olla sitä hengellistä vaikutusta, jota lapsenne tarvitsee ja jota hän ottaisi vastaan. Jumala kuulee tällaiset huolta kantavien äitien vilpittömät rukoukset ja vastaa niihin sekä lähettää apua.

Lisäksi joku isoäiti täällä tänä iltana saattaa tuntea syvää murhetta lastensa ja lastenlastensa räsytysten ja vaikeuksien vuoksi. Voisitte saada rohkeutta ja ohjausta pyhien kirjoitusten perheiden kokemuksista.

Eevan ja Aadamin ajoista lähtien isä Israelin aikaan asti ja jatkuen jokaiseen perheeseen Mormonin kirjassa on

olemassa yksi varma opetus siitä, mitä tehdä piittaamattomien lasten aiheuttamien murheiden suhteen: älkää koskaan lakatko rakastamasta.

Meillä on Vapahtajan rohkaiseva esimerkki, kun Hän ravitsi taivaallisen Isänsä kapinoivia henkilöitä. Silloinkin kun he ja me aiheutamme tuskaa, Vapahtajan käsi on yhä ojennettuna.⁸ Kolmannessa Nefissä Hän puhui henkisisaristaan ja -veljistään, joita Hän oli yrittänyt turhaan hoivata: ”Oi, te, – – jotka olette Israelin huonetta, kuinka usein olenkaan koonnut teidät, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan, ja olen ravinnut teitä.”⁹

Sisaret elämän matkan kaikissa vaiheissa, kaikissa perhetilanteissa ja kaikissa kulttuureissa – Vapahtaja on teille täydellinen esimerkki siitä, kuinka teillä on hyvin tärkeä osa Hänen asettaessaan entistä suuremman painon evankeliumin oppimiselle kotona ja perheessä.

Te tuotte oman luontaisen rakkauten tunteen muutoksiin perheenne toiminnoissa ja käytännöissä. Se saa aikaan suurempaa hengellistä kasvua. Kun rukoillette perheenne jäsenten kanssa ja heidän puolestaan, tunnette

rakastavanne heitä ja tunnette, että Vapahtaja rakastaa heitä. Siitä tulee yhä kasvavassa määrin teidän hengellinen lahjanne, kun tavoittelette sitä. Teidän perheenne jäsenet tuntevat sen, kun rukoillette osoittaen suurempaa uskoa.

Kun perhe kokoontuu lukemaan pyhiä kirjoituksia ääneen, te olette jo valmistautuneet itse lukemalla niitä ja rukoilemalla niiden pohjalta. Olette löytäneet hetkiä, jolloin rukoilla Hengen vaikutusta valaisemaan mieltänne. Sitten kun on teidän vuoronne lukea, perheenjäsenet tuntevat teidän rakkautenne Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan. He saavat hoivaa Häneltä ja Hänen Hengeltään.

Samaa vuodatusta voi tulla missä tahansa perheen kokoontumisessa, jos rukoillette ja suunnittelette sitä. Se saattaa vaatia aikaa ja ponnisteluja, mutta se tuo ihmeitä. Muistan erään opetuksen, jonka sain äidiltäni ollessani pieni. Näen yhä mielessäni sen väritetyn kartan, jonka hän oli tehnyt apostoli Paavalin matkoista. Ihmettelen, kuinka hän löysi aikaa ja voimia valmistaa sen. Ja vielä tänäkin päivänä minua siunaa hänen rakkautensa sitä uskollista apostolia kohtaan.

Te jokainen löydätte keinoja myötävaikuttaa totuuden vuodattamiseen perheellenne Herran palautetussa kirkossa. Jokainen teistä rukoilee, tutkii ja pohtii tietääkseen, mikä tulee olemaan teidän ainutlaatuinen panoksenne. Mutta tämän minä tiedän: jokainen teistä tasavertaisina kumppaneina Jumalan poikien kanssa tulee olemaan tärkeänä osana sitä evankeliumin oppimisen ja sen mukaan elämisen ihmettä, joka jouduttaa Israelin kokoamista ja valmistaa Jumalan perhettä Herran Jeesuksen Kristuksen loistavaa paluuta varten. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 121:33.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”, s. 145.
4. Alma 56:47–48.
5. OL 18:18.
6. OL 84:85.
7. OL 64:33–34.
8. Ks. 2. Nefi 19:12, 21.
9. 3. Nefi 10:4.

Presidentti Dallin H. Oaks

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Vanhemmat ja lapset

Taivaallisen Isämme suuressa onnensuunnitelmassa teille kerrotaan, keitä te olette ja mikä on elämänne tarkoitus.

Rakkaat sisareni, kuinka suuremoista onkaan, että meillä on tämä uusi yleiskonferenssikokous kirkon naisille ja tytöille, jotka ovat täyttäneet kahdeksan vuotta. Olemme kuulleet innoittavia sanomia sisarjohtajilta ja presidentti Henry B. Eyringilta. Presidentti Eyring ja minä rakastamme sitä, että voimme työskennellä presidentti Russell M. Nelsonin johdolla, ja odotamme innolla hänen profetaalista puhettaan.

I
Lapset ovat kallisarvoisin Jumalan meille antama lahja – iankaikkinen

enentymisemme. Kuitenkin elämme aikaa, jolloin monet naiset eivät halua olla missään tekemisissä lasten saamisen ja hoivaamisen kanssa. Monet nuoret aikuiset lykkäävät naimisiinmenoa, kunnes ajalliset tarpeet on tyydytetty. Avioliiton solmimisen keskimääräinen ikä kirkkomme jäsenten keskuudessa on kohonnut yli kahdella vuodella, ja syntyvien lasten lukumäärä kirkon jäsenten keskuudessa laskee. Yhdysvalloissa ja joissakin muissa maissa on tulevaisuudessa liian vähän lapsia, jotka ovat kasvamassa aikuisiksi, jotta nämä voisivat huolehtia eläköityvien

aikuisten määrästä.¹ Yli 40 prosenttia lapsista Yhdysvalloissa syntyy naimattomille äideille. Nämä lapset ovat haavoittuvia. Kukin näistä suuntauksista toimii vastoin Isämme jumalallista pelastussuunnitelmaa.

II

Möyhempien aikojen pyhiin kuuluvat naiset ymmärtävät, että äitinä oleminen on heidän tärkein tehtävänsä, heidän korkein ilonsa. Presidentti Gordon B. Hinckley sanoi: ”Useimmiten naiset kokevat suurimman täytty-myksensä, suurimman onnensa kotona ja perheessä. Jumala istutti naiseen jotakin jumalallista, joka ilmenee hiljaisena voimana, hienostuneisuutena, rauhana, hyvytenä, hyveellisyytenä, totuutena ja rakkautena. Ja kaikki nämä merkittävät ominaisuudet saavat aidoimman ja suurinta tyydytystä tuotavan ilmauksensa äitiydessä.”

Hän jatkoi: ”Suurin työ, mitä kukaan nainen voi milloinkaan tehdä, on lastensa hoivaaminen ja opettaminen, kohottaminen, kannustaminen ja kasvattaminen vanhurskaudessa ja totuudessa. Ei ole mitään muuta asiaa, joka on siihen verrattavissa, tekipä hän mitä tahansa.”²

Äidit, rakkaat sisaret, me rakastamme teitä sen vuoksi, keitä te olette ja mitä te teette meidän kaikkien hyväksi.

Vuonna 2015 pitämässään tärkeässä puheessa nimeltä ”Vetoomus sisarilleni” presidentti Russell M. Nelson sanoi:

”Jumalan valtakunta ei ole eikä voi olla kokonainen ilman naisia, jotka tekevät pyhiä liittoja ja sitten pitävät ne, naisia, jotka voivat puhua Jumalan voimalla ja valtuudella! – –

Tänään – – me tarvitsemme naisia, jotka tietävät, kuinka saada tärkeitä asioita tapahtumaan uskollaan, ja jotka ovat moraalien ja perheiden rohkeita puolustajia synnistä sairaassa maailmassa. Me tarvitsemme naisia, jotka ovat omistautuneet Jumalan lasten kaitsemiselle liittopolulla kohti korotusta; naisia, jotka tietävät, kuinka voi saada henkilökohtaista ilmoitusta, jotka ymmärtävät temppeliendaumentin tuoman voiman ja rauhan; naisia, jotka tietävät, kuinka kutsua apuun taivaan

säkeistö, jota me kaikki olemme laulaneet ja jonka me kaikki uskomme:

*Lapsset Herran, öin ja päivin
Saatte olla suojassaan,
Teitä siunaa, jos vain teillä
Pyrkimys on oikeaan.*⁵

Tässä säkeistössä on kaksi opetusta: ensiksi, meidän taivaallinen Isämme on suojanamme öin ja päivin. Ajatella sitä! Jumala rakastaa meitä, Hän on lähellämme, ja Hän suojaa meitä. Toiseksi, Hän mielellään siunaa meitä, kun vain meillä ”pyrkimys on oikeaan”. Millaista lohtua se tuokaan ahdistustemme ja vaikeuksiemme keskellä!

Niin, nuoret naiset, te olette siunattuja, ja te olette suurenmoisia, mutta te olette samanlaisia kuin kaikki taivaallisen Isän lapset siinä, että teillä pitää olla pyrkimys oikeaan.

Tässä yhteydessä voisin antaa teille neuvoja monissa eri asioissa, mutta olen valinnut puheeseeni vain kaksi.

Ensimmäinen neuvoni koskee matkapuhelimia. Äskettäisessä valtakunnallisessa kyselyssä selvisi, että yli puolet teini-ikäisistä Yhdysvalloissa sanoi käyttävänsä liian paljon aikaa matkapuhelimensa parissa. Yli 40 prosenttia sanoi tuntevansa levottomuutta ollessaan erossa matkapuhelimestaan.⁶ Tämä oli yleisempää tyttöjen keskuudessa kuin poikien. Nuoret sisareni – ja myös aikuiset naiset – elämällemme on siunaukseksi, jos rajoitatte matkapuhelimenne käyttöä ja riippuvuutta siitä.

Toinen neuvoni on vieläkin tärkeämpi. Olkaa ystävällisiä muille. Ystävällisyys on jotakin, mitä monet nuoristamme jo osoittavat. Jotkut nuorten ryhmät joillakin paikkakunnilla ovat näytäneet meille kaikille mallia. Meitä ovat innoittaneet nuoremme ystävällisyyden osoitukset niitä kohtaan, jotka tarvitsevat rakkautta ja apua. Te annatte sitä apua ja osoitate sitä rakkautta toisianne kohtaan monin tavoin. Toivomme, että kaikki noudattaisivat teidän esimerkkiänne.

Samaan aikaan tiedämme, että vastustaja houkuttelee meitä kaikkia olemaan epäystävällisiä, ja tästä on yhä monia esimerkkejä, jopa lasten ja nuorten keskuudessa. Alituista

voimia suojelemaan ja vahvistamaan lapsia ja perheitä; naisia, jotka opettavat pelottomasti.”³

Nämä innoitetut opetukset perustuvat kaikki asiakirjaan ”Perhe – julistus maailmalle”, jossa tämä palautettu kirkko vahvistaa opin ja käytännöt, jotka ovat olleet keskeisiä Luojan suunnitelmassa ennen kuin Hän loi tämän maan.

III

Nyt puhun tämän yleisön nuorempien ryhmälle. Rakkaat nuoret sisareni, koska teillä on tieto Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista, te olette ainutlaatuisia. Teidän tietonne tekee teidät kykeneviksi kestämaan ja voittamaan aikuistumiseen liittyvät vaikeudet. Pienestä pitäen olette osallistuneet projekteihin ja ohjelmiin, jotka ovat kehittäneet kykyjänne, kuten kirjoittaminen, puhuminen ja suunnitteleminen. Olette oppineet vastuullista käytöstä sekä sitä, kuinka vastustaa kiusauksia valehdella, pettää, varastaa tai käyttää alkoholia tai huumeita.

Teidän ainutlaatuisuutenne sai tunnustusta eräässä Pohjois-Carolinan yliopistossa tehdyssä tutkimuksessa, joka koski amerikkalaisia teinejä ja uskontoa. *Charlotte Observer* -lehden eräs artikkeli oli nimeltään ”Mormon teens cope best: Study finds they top peers

at handling adolescence” [Mormoniteinit pärjäävät parhaiten: tutkimus osoittaa, että he päihittävät ikätoverinsa murrosiästä selviytymisessä]. Tämän artikkelin loppupäätelmänä oli, että ”mormonit suoriutuivat parhaiten, mitä tulee riskialttiin käytöksen välttämiseen, koulussa pärjäämiseen ja myönteiseen asennoitumiseen tulevaisuutta kohtaan”. Yksi tutkimuksessa mukana olleista tutkijoista, joka haastatteli useimpia nuoriamme, sanoi: ”Miltei kaikissa kategorioissa, joita tarkastelimme, näkyi selkeä kaava: mormonit olivat ensimmäisinä.”⁴

Miksi te selviydte parhaiten aikuiseksi kasvamisen vaikeuksista? Nuoret naiset, tämä johtuu siitä, että te ymmärrätte taivaallisen Isämme suuren onnensuunnitelman. Siinä teille kerrotaan, keitä te olette ja mikä on elämänne tarkoitus. Nuoret, joilla on tämä ymmärrys, ovat ensimmäisinä ratkaisemassa ongelmaa ja ensimmäisinä valitsemassa oikein. Te tiedätte, että voitte saada Herralta apua kaikkien aikuistumiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseen.

Toinen syy siihen, miksi olette tehokkaimpia, on se, että te ymmärrätte olevanne teitä rakastavan taivaallisen Isän lapsia. Olen varma, että tunnette suurenmoisen laulumme ”Lapsset Herran”. Tässä on sen ensimmäinen

epäystävällisyyttä on monenlaista, kuten kiusaamista, liittoutumista jotakuta vastaan tai muiden torjumista yhteisvoimin. Nämä esimerkit aiheuttavat tahallista tuskaa luokkatovereissa tai ystäväissä. Nuoret sisareni, Herra ei ole mielistynyt siihen, että olemme julmia tai ilkeitä muita kohtaan.

Tässä on yksi esimerkki. Tiedän erään nuoren miehen, joka on pakolaisena täällä Utahissa ja jota kiusattiin sen vuoksi, että hän oli erilainen ja myös koska hän toisinaan puhui omaa äidinkieltään. Eräs etuoikeutettujen nuorten joukko vainosi häntä, kunnes hän kosti tavalla, jonka vuoksi hän joutui vankilaan yli 70 päiväksi samalla kun hänen karkottamistaan maasta harkitaan. En tiedä, mikä yllytti tätä nuorten ryhmää, joista monet ovat teidän laillanne myöhempien aikojen pyhiä, mutta näen heidän ilkeytensä vaikutuksen, murheellisen kokemuksen ja murheelliset seuraamukset yhdelle Jumalan lapselle. Pienillä epäystävällisillä teoilla voi olla tuhoiset seuraukset.

Kun kuulin tästä tapauksesta, vertasin sitä siihen, mitä profeettamme, presidentti Nelson, sanoi äskettäisessä maailmanlaajuisessa hartaustilaisuudessaan nuorille. Pyytäessään teitä ja kaikkia muita nuoria auttamaan Israelin kokoamisessa hän sanoi: "[Erottukaa] joukosta, [olkaa] erilaisia kuin maailma. Te ja minä tiedämme, että teidän on määrä olla valona maailmalle. Siksi Herran tahto on, että te näytätte ja kuulostatte todellisilta Jeesuksen Kristuksen opetuslapsilta ja että toimitte ja pukeudutte heidän tavoin.”⁷

Nuorisopataljoona, johon presidentti Nelson kutsui teitä liittymään, ei ole *ilkeä* toisiaan kohtaan. He noudattavat Vapahtajan opetusta antaa apua sekä olla rakastavia ja huomaavaisia muita kohtaan, jopa kääntää toinen poski, kun tunnemme jonkun tehneen meille vääryyttä.

Eräessä yleiskonferenssipuheessa niihin aikoihin, kun monet teistä syntyivät, presidentti Gordon B. Hinckley ylisti ”kauniita nuoria naisia, jotka pyrkivät elämään evankeliumin mukaan”. Hän kuvaili heitä, aivan kuten minäkin haluan kuvailla teitä:

”He ovat auliita toisiaan kohtaan. He pyrkivät vahvistamaan toisiaan. He ovat kunniaksi vanhemmilleen ja kodeille, joista he tulevat. He ovat tulossa naisiksi ja toteuttavat kautta elämänsä ihanteita, jotka motivoivat heitä tällä hetkellä.”⁸

Herran palvelijana sanon teille nuorille naisille, että maailmamme tarvitsee teidän hyvyttänne ja rakkauttanne. Olkaa ystävällisiä toisillemme. Jeesus opetti meitä rakastamaan toisiamme ja kohtelemaan muita siten kuin haluamme itseämme kohdeltavan. Kun pyrimme olemaan ystävällisiä, me pääsemme lähemmäksi Häntä ja Hänen rakastavaa vaikutustaan.

Rakkaat sisareni, jos olette mukana minkäänlaisessa ilkeydessä tai pikkumaisuudessa – yksin tai ryhmässä – päättäkää nyt muuttua ja kannustakaa muita muuttumaan. Se on neuvoni, ja annan sen teille Herran Jeesuksen Kristuksen palvelijana, koska Hänen Henkensä on kehottanut minua puhumaan teille tästä tärkeästä aiheesta. Todistan Jeesuksesta Kristuksesta,

Vapahtajastamme, joka on opettanut meitä rakastamaan toisiamme niin kuin Hän on rakastanut meitä. Rukoilen, että teemme niin. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Sara Berg, ”Nation’s Latest Challenge: Too Few Children”, AMA Wire, 18. kesäkuuta 2018, wire.ama-assn.org.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 387, 390; ks. myös M. Russell Ballard, ”Äidit ja tyttäret”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 18 (julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 164).
3. Russell M. Nelson, ”Vetoamus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 96; ks. myös Russell M. Nelson, ”Liiton lapsia”, *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 32–35.
4. Tutkimuksen julkaisi Oxford University Press, Christian Smith ja Melinda Lundquist Denton, *Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers*, 2005.
5. ”Lapset Herran”, *MAP-lauluja*, 49.
6. Ks. ”In Our Opinion: You Don’t Need to Be Captured by Screen Time”, *Deseret News*, 31. elokuuta 2018, deseretnews.com.
7. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
8. Gordon B. Hinckley, ”Suuremman ystävällisyyden tarve”, *Liahona*, toukokuu 2006, s. 60–61.

Presidentti Russell M. Nelson

Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen

Esitän teille, kirkon naisille, profeetallisen kutsun muovata tulevaisuutta auttamalla hajallaan olevan Israelin kokoamisessa.

On suurenmoista olla kanssanne, rakkaat ja kallisarvoiset sisareni. Kenties eräs äskettäinen kokemus antaa teille pilkahduksen siitä, mitä ajattelen teistä ja niistä ylimalaisista kyvyistä, joita teille on suotu.

Yhtenä päivänä puhuessani erälle kuulijakunnalle Etelä-Amerikassa innostuin tavattomasti aiheestani, ja eräällä ratkaisevalla hetkellä sanoin: ”Kymmenen lapsen *äitinä* voin kertoa teille, että...” Ja sitten jatkoin ja esitin sanomani loppuun asti.

En huomannut, että olin käyttänyt sanaa *äiti*. Tulkkini, olettaen sanaa lipsahdukseksi, vaihtoi sanan *äiti* sanaan *isä*, joten kuulijakunta ei saanut tietää, että olin käyttänyt itsestäni sanaa *äiti*. Mutta vaimoni Wendy kuuli sen, ja häntä tämä freudilainen lipsahdukseni ihastutti.

Sinä hetkenä sydämeni syvä kaipaus saada vaikuttaa maailmaan – kuten vain äiti voi – pulpahti esiin sydämeistäni. Vuosien varrella aina kun minulta on kysytty, miksi *valitsin* lääkärin ammatin, vastaukseni on aina ollut sama: ”Koska en voinut *valita* sitä, että olisin äiti.”

Pyydän teitä huomaamaan, että kun käytän sanaa *äiti*, en koskaan puhu

ainoastaan naisista, jotka ovat synnyttäneet tai adoptoineet lapsia tässä elämässä. Puhun *kaikista* taivaallisten vanhempiemme aikuisista tyttäristä. *Jokainen* nainen on äiti iankaikkisen jumalallisen päämääränsä ansiosta.

Niinpä tänä iltana, kymmenen lapsen – *yhdeksän tyttären* ja yhden pojan – *isänä* ja kirkon presidenttinä rukouilen, että te tunnette, kuinka syväisiä tunteita minulla on teistä – siitä,

keitä te olette ja mitä kaikkea hyvää te pystytte tekemään. Kukaan ei pysty tekemään samaa, mitä vanhurskas nainen pystyy tekemään. Kukaan ei voi jäljitellä äidin vaikutusta.

Miehet voivat välittää ja usein välittävätkin muille taivaallisen Isän ja Vapah-tajan rakkautta. Mutta naisilla on siihen erityinen lahjakkuus – jumalallinen lahja. Teillä on kyky aistia, mitä joku tarvitsee – ja *milloin* hän sitä tarvitsee. Te voitte auttaa, lohduttaa, opettaa ja vahvistaa toista ihmistä silloin kun hän sitä tarvitsee.

Naiset näkevät asioita eri tavalla kuin miehet, ja voi, kuinka tarvitsemekaan teidän näkemystänne! Teidän luonteenne saa teidät ajattelemaan muita *ensin*, huomioimaan, mikä vaikutus jollakin toimenpiteellä on muihin.

Kuten presidentti Eyring toi esiin, juuri suurenmoinen äitimme Eeva – jolla oli kauaskantoinen näkemys taivaallisen Isämme suunnitelmasta – pani alulle sen, mistä käytämme nimitystä ”lankeemus”. Hänen viisas ja rohkea valintansa ja Aadamin tukea antava päätös veivät Jumalan onnensuunnitelmaa eteenpäin. Heidän ansiostaan jokainen meistä voi tulla maan päälle, saada ruumiin ja osoittaa, että päätämme puolustaa Jeesta Kristusta *nyt*, aivan kuten puolustimme Häntä ennen kuolevaisuutta.

Rakkaat sisareni, teillä on erityisiä hengellisiä lahjoja ja taipumuksia. Tänä

iltana kehotan teitä koko sydämeni toivolla rukoilemaan, että ymmärrätte *teillä olevia hengellisiä lahjoja* – että vaalitte, käytätte ja laajennatte niitä vielä aiempaakin enemmän. Kun teette niin, te tulette muuttamaan maailmaa.

Te naiset innoitate muita ja näytätte noudattamisen arvoista esimerkkiä. Saanen kertoa teille hieman taustaa kahdelle tärkeälle ilmoitusasiaille, jotka esitettiin viime yleiskonferenssissamme. Te, rakkaat sisareni, olitte ratkaisevan tärkeitä kummallekin niistä.

Ensiksi, palvelutyö. Ylimpänä palvelemisen mallina on meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus. Yleensä naiset ovat ja ovat aina olleet lähempänä sitä mallia kuin miehet. Kun te todella palvelette, te toimitte tuntemustenne mukaan auttaen jotakuta muuta kokemaan enemmän Vapahtajan rakkautta. Vanhurskailla naisilla on luontainen taipumus palvella. Tunnen naisia, jotka rukoilevat joka päivä: ”Ketä Sinä haluaisit minun auttavan tänään?”

Ennen kuin huhtikuussa 2018 ilmoitettiin korkeammasta ja pyhemmästä tavasta huolehtia muista, joillakin miehillä oli tapana merkitä kotiopetustehtävänsä suoritetuksi ja siirtyä eteenpäin seuraavaan tehtävään.

Mutta kun *te* tunsitte jonkun sisaren, jonka luona kävitte kotikäynnillä, tarvitsevan apua, te toimitte heti ja sitten koko kuukauden ajan. Näin se, *kuinka* te teitte kotikäyntiopetusta, innoitti meitä siirtymään ylöspäin palvelutyöhön.

Toiseksi, viime yleiskonferenssissa me myös järjestimme Melkisedekin pappeuden koorumit uudelleen. Kun painiskelimme sen suhteen, kuinka auttaa kirkon miehiä olemaan tehokkaampia vastuissaan, tarkastelimme huolellisesti Apuyhdistyksen esimerkkiä.

Apuyhdistyksessä eri-ikäiset ja eri elämänvaiheissa olevat naiset kokoontuvat yhdessä. Elämän jokainen vuosikymmen tuo ainutlaatuisia haasteita, ja silti *te* – viikko toisensa jälkeen – kokoonnuitte yhdessä kasvaen ja opettaen evankeliumia yhdessä ja todella vaikuttaen maailmaan.

Nyt teidän esimerkkiänne noudattaen Melkisedekin pappeuden haltijat ovat jäseniä vanhinten

koorumuissa. Nämä miehet ovat iältään 18–98-vuotiaita (kenties vanhempia), ja heillä on yhtä lailla kokemuksia laidasta laitaan pappeudessa ja kirkossa. Nämä veljet voivat nyt luoda vahvempia veljeyden siteitä, oppia yhdessä ja siunata muita tehokkaammin.

Muistatte, että viime kesäkuussa sisar Nelson ja minä puhuimme kirkon nuorille. Kutsuimme heitä värväytymään Herran nuorisopataljoonaan ja auttamaan Israelin kokoamisessa verhon kummallakin puolella. Tämä kokoaminen on *suurin* haaste, *suurin* asia ja *suurin* työ maan päällä tänä päivänä!¹

Se on työtä, jossa tarvitaan kipeästi naisia, koska naiset muovaavat tulevaisuutta. Niinpä tänä iltana esitän teille, kirkon naisille, profeetallisen kutsun muovata tulevaisuutta auttamalla hajalään olevan Israelin kokoamisessa.

Mistä voitte aloittaa?

Saanen esittää *neljä kutsua*:

Ensimmäiseksi, kutsun teitä osallistumaan kymmenen päivän paastoon sosiaalisesta mediasta ja kaikesta muustakin mediasta, joka tuo kielteisiä ja epäpuhtaita ajatuksia mieleenne. Rukoilkaa tietääksenne, mitkä vaikutteet tulee poistaa paastonne aikana. Kymmenen päivän paastonne vaikutukset voivat yllättää teidät. Mitä

huomaatte pidettyänne taukoa maailman näkemyksistä, jotka ovat haavoittaneet henkeänne? Muuttuuko se, mihin haluatte *nyt* käyttää aikaanne ja voimavarojanne? Ovatko mitkään asiat tärkeysjärjestyksessänne muuttuneet – edes hieman? Kehotan teitä kirjoittamaan muistiin jokaisen vaikutelman ja toimimaan niiden mukaisesti.

Toiseksi, kehotan teitä lukemaan Mormonin kirjan tämän loppuvuoden aikana. Niin mahdottomalta kuin se saattaa tuntuakin kaiken sen lisäksi, mitä yritätte tehdä elämässänne, niin jos otatte vastaan tämän kutsun täysin vilpittömin sydämin, Herra auttaa teitä löytämään keinon sen toteuttamiseen. Ja kun rukoillen tutkutte, lupaan, että taivaat avautuvat teille. Herra siunaa teitä entistä suuremmalla innoituksella ja ilmoituksella.

Kun luette, kannustan teitä merkitsemään jokaisen jakeen, jossa puhutaan Vapahtajasta tai viitataan Häneen. Sitten päämäärätietoisesti puhukaa Kristuksesta, riemuitkaa Kristuksessa ja saarnatkaa Kristuksesta perheellenne ja ystävillemme.² Tämän ansiosta te ja he pääsette lähemmäksi Vapahtajaa. Ja muutoksia – jopa ihmeitä – alkaa tapahtua.

Tänä aamuna ilmoitettiin uudesta sunnuntain aikataulusta ja kotiin

keskittyvästä, kirkon tukemasta opetusohjelmasta. Te, rakkaat sisareni, olette avain onnistumiseen tässä uudessa tasapainotetussa ja koordinoitussa evankeliumin opettamisen pyrkimyksessä. Opetattehan rakkaillenne sitä, mitä itse opitte pyhistä kirjoituksista. Opettakaa heille, kuinka he voivat syntiä tehtyään kääntyä Vapahtajan puoleen saadakseen Hänen parantavaa ja puhdistavaa voimaansa. Ja opettakaa heille, kuinka he voivat ammentaa Hänen vahvistavaa voimaansa elämänsä jokaisena päivänä.

Kolmanneksi, ottakaa tavaksi käydä temppelissä säännöllisesti. Tämä saattaa edellyttää hieman enemmän uhrauksia elämässänne. Kun vietätte säännöllisesti enemmän aikaa temppelissä, Herra voi opettaa teille, kuinka ammentaa Hänen pappautensa voimaa, joka teille on suotu Hänen temppelissään. Niitä teistä, jotka eivät asu temppelin lähellä, kehotan tutkimaan rukoillen temppeliä koskevia opetuksia pyhistä kirjoituksista ja elävien profeettojen sanoista. Pyrkikää siihen, että teillä on enemmän *tietoa* temppelistä, enemmän *ymmärrystä* niistä ja enemmän *tunteita* niitä kohtaan kuin koskaan aiemmin.

Maailmanlaajuisessa hartaustilaisuudessaamme nuorille viime kesäkuussa kerroin eräästä nuoresta miehestä, jonka elämä muuttui, kun hänen vanhempansa vaihtoivat hänen älypuhelimensa peruspuhelimeseen. Tämän nuoren miehen äiti on peloton nainen, jolla on uskoa. Hän näki poikansa ajautuvan kohti valintoja, jotka voisivat estää tätä palvelemasta lähetystyössä. Hän vei anovat rukouksensa temppeliin

tietääkseen, kuinka parhaiten auttaa poikaansa. Sitten hän toimi jokaisen saamansa vaikutelman mukaan.

Hän kertoo: ”Tunsin Hengen ohjaavan minua tarkistamaan poikani puhelimen tiettyinä ajankohtina, jotta huomaisin tiettyjä asioita. En osaa navigoida näillä älypuhelimilla, mutta Henki johdatti minua läpi kaiken sen sosiaalisen median, jota en edes käytä! Tiedän, että Henki auttaa vanhempia, jotka etsivät johdatusta suojellakseen lapsiaan. [Alkuun] poikani oli minulle raivoissaan. – – Mutta jo kolmen päivän jälkeen hän kiitti minua! Hän pystyi tuntemaan eron.”

Hänen poikansa käytös ja asenteet muuttuivat valtavasti. Pojasta tuli

Apuyhdistyksen tarkoitus

Apuyhdistys auttaa naisia valmistautumaan iankaikkisen elämän siunauksiin, kun he

- lisäävät uskoa taivaalliseen Isään sekä Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa
- vahvistavat yksilöitä, perheitä ja koteja toimituksin ja liitoin
- työskentelevät ykseydessä auttaakseen apua tarvitsevia.

Asiakirja löytyy osoitteesta lds.org/callings/relief-society/purposes tai sen voi tilata sivustolta store.lds.org.

avuliaampi kotona, hän hymyili enemmän ja oli tarkkaavaisempi kirkossa. Hänestä oli mukavaa palvella jonkin aikaa temppelein kastetiloissa ja valmistautua lähetystyötään varten.

Neljäs kutsuni – teille, jotka olette sopivan ikäisiä – on osallistua täysin Apuyhdistykseen. Kehotan teitä tutkimaan nykyistä Apuyhdistyksen päämäärää koskevaa lausuntoa. Se on innoittava. Se voi ohjata teitä laatiessanne omaa elämänne päämäärää koskevaa lausuntoa. Pyydän teitä myös hartaasti nauttimaan miltei 20 vuotta sitten julkaistussa Apuyhdistyksen julistuksessa olevista totuuksista.³ Tämä julistus on kehystettyinä ensimmäisen presidenttikunnan toimiston seinällä. Olen haltioissani *joka* kerta kun luen sen. Siinä kuvaillaan, millaisia te olette ja millaisia Herra haluaa teidän olevan tänä *nimenomaisena* aikana, kun teette *oman* osanne auttaaksenne hajallaan olevan Israelin kokoamisessa.

Rakkaat sisareni, me tarvitsemme *teitä!* Me tarvitsemme *teidän* voimaanne, *teidän* kääntymystänne, *teidän* vakaumustanne, *teidän* johtamiskykyänne, *teidän* viisauttanne ja *teidän* ääntänne.⁴ Me emme yksinkertaisesti pysty kokoamaan Israelia ilman teitä.

Rakastan teitä, kiitän teitä ja nyt siunaan teitä kyvyllä jättää maailma taaksenne, kun autatte tässä ratkaisevan tärkeässä ja kiireellisessä työssä. Yhdessä me voimme tehdä kaiken, mitä taivaallinen Isämme haluaa meidän tekevän, jotta maailmaa valmistetaan Hänen rakkaan Poikansa toista tulemistä varten.

Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
2. Ks. 2. Nefi 25:26.
3. Nämä asiakirjat ovat saatavana verkossa. Apuyhdistyksen päämäärää koskeva lausunto on [englanninkielisenä] osoitteessa lds.org/callings/relief-society. Apuyhdistyksen julistus on Mary Ellen Smootin puheessa ”Riemuitkaa, Siionin tyttäret”, *Liahona*, tammikuu 2000, s. 111–114.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 96.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja

Russell M. Nelson
kirkon presidentti

Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godby

JOHTAVINA AUKTORITEETEINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENET

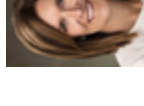
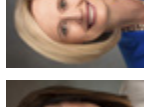

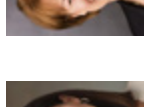

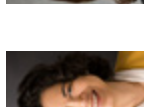
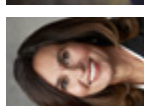
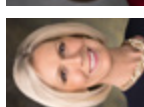

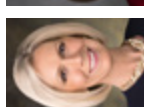
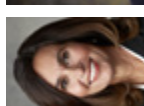
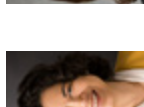

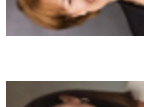

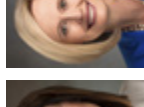
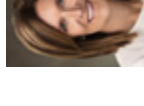
(aakkosjärjestyksessä)

 Marcos A. Alibekatis	 Jose L. Alonso	 Wilford W. Andersen	 Ian S. Arden	 Steven R. Bangenter	 W. Mark Bassett	 David S. Baxter	 Randall K. Bennett	 Shayne M. Bowen	 Mark A. Bragg	 Matthew L. Carpenter	 Yoon Hwan Choi	 Craig C. Christensen	 Kim B. Clark	 Weatherford T. Clayton	 Jack N. Gerardo
 Valeri V. Gorodin	 J. Devin Cornish	 Claudio R. Mi. Costa	 Joaquin E. Cosia	 Leonard R. Curtis Jr.	 Massimo De Feo	 Benjamin De Hoyos	 Edward Dube	 Kevin R. Duncan	 Timothy J. Dycelles	 David F. Evans	 Enrique R. Fabella	 Bradley D. Foster	 Randy D. Funk	 Eduardo Gavarrat	
 Taylor G. Goboy	 Christoffer Golden	 Walter F. Gonzalez	 O. Vincent Haleck	 Brook P. Hales	 Donald L. Hallstrom	 Kevin S. Hamilton	 Allen D. Haynie	 Mathias Held	 David P. Homer	 Paul V. Johnson	 Lary S. Kacher	 Jörg Klingebing	 Jori L. Koch	 Erih M. Kopaschke	 Hugo E. Martinez
 James B. Martino	 Richard J. Maynes	 Kyle S. Mckay	 Peter F. Meaus	 Hugo Montoya	 Marcus B. Nash	 K. Brett Nattress	 S. Gifford Nielsen	 Brent H. Nielsen	 Adrian Ochoa	 S. Mark Palmer	 Adilson de Paula Parreira	 Kevin W. Pearson	 Anthony D. Perkins	 Paul B. Peiper	 John C. Pignone Jr.
 Ratael E. Pino	 Michael T. Ringwood	 Lynn G. Robbins	 Gary B. Sabain	 Evan A. Schmutz	 Joseph W. Shabi	 Steven E. Snow	 Vern P. Stanfill	 Brian K. Taylor	 Michael John U. Teh	 Juan A. Uceda	 Amulio Valenzuela	 Juan Pablo Villar	 Takashi Wada	 Isaniela B. Vekolo	 Scott D. Whiting
 Larry Y. Wilson	 Chi Hong (Sam) Wong	 Kazuhiko Yamashita	 Jorge F. Zaballós												

JOHTAVA PIISPAKUNTA

 Dean M. Davites ensimmäinen neuvonantaja	 Gerald Causse johtava piispa	 W. Christopher Yaddelli toinen neuvonantaja
--	--	---

JOHTAVAT VIRKAILIJAT

 Devin G. Durant ensimmäinen neuvonantaja	 Tad R. Callister johtaja	 Brian K. Ashton toinen neuvonantaja
 Michelle D. Craig ensimmäinen neuvonantaja	 Bonnie H. Gordon johtaja	 Becky Craven toinen neuvonantaja
 Sharon Eubaek ensimmäinen neuvonantaja	 Jean B. Bingham johtaja	 Reyna L. Alburto toinen neuvonantaja
 Lisa L. Harneiss ensimmäinen neuvonantaja	 Joy D. Jones johtaja	 Cristina B. Franco toinen neuvonantaja
 Douglas D. Holmes ensimmäinen neuvonantaja	 Stephen W. Owen johtaja	 M. Joseph Brough toinen neuvonantaja
NUORET NAISET		
 M. Joseph Brough toinen neuvonantaja	 Stephen W. Owen johtaja	 Douglas D. Holmes ensimmäinen neuvonantaja
ALKEISYHDISTYS		
 Joy D. Jones johtaja	 Cristina B. Franco toinen neuvonantaja	 Douglas D. Holmes ensimmäinen neuvonantaja
APUYHDISTYS		
 Joy D. Jones johtaja	 Cristina B. Franco toinen neuvonantaja	 Douglas D. Holmes ensimmäinen neuvonantaja
NUORET MIEHET		
 Douglas D. Holmes ensimmäinen neuvonantaja	 Stephen W. Owen johtaja	 M. Joseph Brough toinen neuvonantaja

Presidentti M. Russell Ballard

kahentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Näky kuolleiden lunastuksesta

Todistan, että presidentti Joseph F. Smithin saama näky on totta.

Todistan, että jokainen ihminen voi tulla tietämään, että se on totta.

Veljeni ja sisareni, puheeni on valmistettu jokin aika ennen rakkaan vaimoni Barbaran kuolemaa. Perheeni ja minä kiitämme teitä teidän rakkaudestanne ja osoittamastanne ystävällisyydestä. Rukoilen Herraa siunaamaan minua, kun puhun teille tänä aamuna.

Lokakuussa 1918, sata vuotta sitten, presidentti Joseph F. Smith sai loistavan näyn. Vain muutamia viikkoja ennen kuolemaansa 19. marraskuuta 1918 ja lähes 65:n Herralle omistetun palveluvuoden jälkeen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa hän istui huoneessaan pohtimassa Kristuksen sovitushuria ja lukemassa apostoli Pietarin kuvausta Vapahtajan palvelutyöstä henkimaailmassa Vapahtajan ristiinnaulitsemisen jälkeen.

Hän kirjoitti, että hänen lukemansa vaikutti häneen suuresti. ”Pohtiessani näitä asioita – – ymmärrykseni silmät avautuivat ja Herran Henki lepäsi päälläni ja näin kuolleiden joukot, sekä pienet että suuret.”¹ Näyn koko teksti on tallennettu Opin ja liittojen lukuun 138.

Saanan kertoa hieman taustaa, jotta voimme arvostaa täydemmin Joseph F:n elinikäistä valmistautumista

tämän merkittävän näyn saamiseen.

Ollessaan kirkon presidentti hän kävi Nauvoossa vuonna 1906 ja kertoi muistosta, jonka hän oli saanut ollessaan vasta viisivuotias. Hän sanoi: ”Tämä on juuri se kohta, jossa seisoin, kun [setäni Joseph ja isäni Hyrum] tulivat ratsastaen paikalle matkallaan Carthageen. Hevosen selästä laskeutumatta isäni kumartui satulansa yli ja nosti minut maasta. Hän suukotti minua hyvästiksi ja laski minut jälleen maahan, ja minä näin hänen ratsastaen pois.”²

Kun Joseph F. näki heidät seuraavan kerran, hänen äitinsä Mary Fielding Smith nosti hänet katsomaan vierekkäin makaavia marttyyreja sen jälkeen kun heidät oli raa’asti murhattu Carthagen vankilassa 27. kesäkuuta 1844.

Kaksi vuotta myöhemmin Joseph F. sekä hänen perheensä ja uskollinen äitinsä Mary Fielding Smith jättivät kotinsa Nauvoossa lähtiessään kohti Winter Quartersia. Vaikka Joseph F. ei ollut vielä edes kahdeksanvuotias, hänen oli ajettava yksi härkävaljakoista Montrosesta Iowan osavaltiota Winter Quartersiin Nebraskan osavaltioon ja sitten myöhemmin Suolajärven

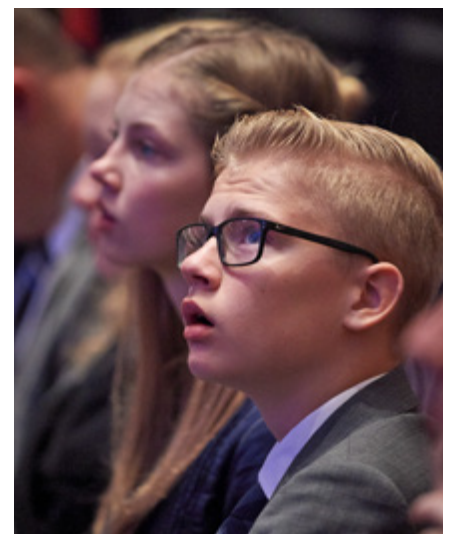
laaksoon Utahiin, jonne he saapuivat, kun hän oli lähes kymmenvuotias. Toivon, että te pojat ja nuoret miehet kuuntelette ja ymmärrätte sen vastuun ja ne odotukset, jotka Joseph F:lle sälytettiin hänen lapsuudessaan.

Vain neljä vuotta myöhemmin, vuonna 1852, kun Joseph F. oli 13-vuotias, hänen rakas äitinsä kuoli ja Joseph ja hänen sisaruksensa jäivät orvoiksi.³

Joseph F. kutsuttiin palvelemaan lähetystyössä Havaijin saarilla vuonna 1854, kun hän oli 15-vuotias. Tämä lähetystyö, joka kesti yli kolme vuotta, oli alkuna elinikäiselle palvelemiselle kirkossa.

Palattuaan Utahiin Joseph F. meni naimisiin vuonna 1859.⁴ Muutamina seuraavina vuosina hänen elämänsä täyttivät työ, perhevelvollisuudet ja kaksi muuta lähetystyötä. Heinäkuun 1. päivänä 1866, kun Joseph F. oli 27-vuotias, hänen elämänsä muuttui iäksi Brigham Youngin asettaessa hänet apostoliksi. Seuraavan vuoden lokakuussa hän täytti vapaaksi jääneen paikan kahdenkatoista neuvostossa.⁵ Hän palveli Brigham Youngin, John Taylorin, Wilford Woodruffin ja Lorenzo Snow’n neuvonantajana, ennen kuin hänestä itsestään tuli kirkon presidentti vuonna 1901.⁶

Joseph F. ja hänen vaimonsa Julina olivat iloisia, kun heidän perheeseensä syntyi ensimmäinen lapsi, Mercy Josephine.⁷ Josephine oli kuollessaan vasta kaksi- ja puolivuotias. Pian sen jälkeen Joseph F. kirjoitti: ”Eilen tuli kuluneeksi kuukausi – – sulaisen

Loistavassa näyssä lokakuussa 1918 presidentti Joseph F. Smith näki isänsä Hyrumin ja profeetta Joseph Smithin.

Josephineni kuolemasta. Voi kunpa olisin voinut pelastaa hänet varttumaan naiseksi. Kaipaan häntä joka päivä ja olen yksinäinen. – Jumala antakoon anteeksi heikkouteni, jos on väärin rakastaa pikkuisiani niin kuin minä heitä rakastan.”⁸

Elämänsä aikana presidentti Smith menetti isänsä, äitinsä, yhden veljensä, kaksi siskoaan, kaksi vaimoaa ja kolmetoista lastaan. Hän tunsu hyvin murheen ja rakkaiden menettämisen.

Kun hänen poikansa Albert Jesse kuoli, Joseph F. kirjoitti sisarelleen Martha Annille, että hän oli anonut Herraa säästämään pojan ja kysynyt: ”Miksi niin on? Oi Jumala, miksi niin täytyi olla?”⁹

Huolimatta rukouksistaan sinä aikana Joseph F. ei saanut vastausta tähän asiaan.¹⁰ Käsitellessään aiheita kuolema ja henkimaailma hän sanoi Martha Annille, että ”taivaat [tuntuivat kuin] vas-kelta päämme päällä”. Siitä huolimatta hänen uskonsa Herran iankaikkisiin lupauksiin oli luja ja järkkymätön.

Herran hyväksi näkemänä aikana presidentti Smithille annettiin nuo hänen tavoittelemansa lisävastaukset, lohtu ja ymmärrys henkimaailmasta

siinä ihmeellisessä näyssä, jonka hän sai lokakuussa 1918.

Tuo vuosi oli hänelle erityisen tuskallinen. Hän suri valtavaa kuolonuhrien määrää suuressa maailmansodassa, ja uhrimäärä jatkoi kasvuaan, kunnes yli 20 miljoonaa ihmistä oli menettänyt henkensä. Lisäksi ympäri maailman levisi kulkutautina influenssa, joka vei jopa sadan miljoonan ihmisen hengen.

Tuona vuonna presidentti Smith menetti myös kolme muuta hänelle rakasta perheenjäsentä. Kahdentoista apostolin koorumin jäsen, vanhin Hyrum Mack Smith, joka oli hänen esikoispoikansa ja minun isoisäni, kuoli äkillisesti, kun hänen umpilisäkkeensä puhkesi.

Presidentti Smith kirjoitti: ”Olen sanaton – [turtana] murheesta! – Sydämeni on murtunut ja pakahtumaisillaan! – Voi! Minä rakastin häntä! – Tulen aina rakastamaan häntä. Ja niin on ja on aina oleva kaikkien poikieni ja tyttärieni kohdalla, mutta hän oli esikoispoikani, ensimmäinen, joka toi minulle ilon ja toivon loputtomasta, kunniallisesta nimestä ihmisten joukossa. – Sieluni syvyyksistä minä kiitän Jumalaa hänestä! Mutta – voi! Minä tarvitsin häntä! Me kaikki tarvitsimme häntä!

Hän oli erittäin hyödyllinen kirkolle.
– Ja nyt – Voi, mitä minä voin tehdä?
– Voi! Jumala minua auttakoon.”¹¹

Seuraavassa kuussa presidentti Smithin vävy Alonzo Kesler kuoli järkyttävässä onnettomuudessa.¹² Presidentti Smith kirjoitti päiväkirjaansa: ”Tämä mitä kauhein ja sydäntä raastavin, kohtalokas onnettomuus on jälleen langettanut lohduttomuuden verhon koko perheeni ylle.”¹³

Seitsemän kuukautta myöhemmin, syyskuussa 1918, presidentti Smithin miniä ja minun isoäitini Ida Bowman Smith kuoli synnytyttyään viidennen lapsensa, enoni Hyrumin.¹⁴

Ja niin 3. lokakuuta 1918, koettuaan musertavaa surua niistä miljoonista, jotka olivat kuolleet maailmassa sotaan ja sairauksiin, sekä omien perheenjäsentensä kuolemasta, presidentti Smith sai taivaallisen ilmoituksen, joka tunnetaan ”näkyä kuolleiden lunastuksesta”.

Hän viittasi tähän ilmoitukseen seuraavana päivänä lokakuun yleiskonferenssin ensimmäisessä kokouksessa. Vaikka presidentti Smithin terveys horjui, hän puhui lyhyesti: ”En yritä, en uskalla yrittää puuttua moniin asioihin, joita mielessäni on tänä aamuna, ja jätän ne johonkin myöhempään aikaan, ja mikäli Herra suo, yritän kertoa teille jotakin niistä asioista, joita on mielessäni ja jotka asuvat sydämessäni. En ole elänyt yksin näitä viittä [viimeistä] kuukautta. Olen elänyt rukouksen, anomisen, uskon ja päättäväisyyden hengessä, ja Herran Henki on ollut kanssani alati.”¹⁵

Hänen lokakuun 3. päivänä saamansa ilmoitus toi lohtua hänen sydämelleen ja vastauksia moniin hänen kysymyksistään. Mekin voimme tuntea lohtua ja oppia lisää siitä, mikä meitä odottaa, kun me ja rakkaamme kuolemme ja menemme henkimaailmaan, tutkimalla tätä ilmoitusta ja pohtimalla, mikä merkitys sillä on jokapäiväiseen elämäntapaamme.

Niiden monien asioiden joukossa, jotka presidentti Smith näki, oli Vapahtajan käynti uskollisten luona henkimaailmassa sen jälkeen kun Hän oli kuollut ristillä. Lainaan otteen tästä näystä:

”Vaan katso, vanhurskaiden keskuudesta hän järjesti joukkonsa ja nimitti voimalla ja valtuudella puetuja sanansaattajia ja valtuutti heidät lähtemään ja viemään evankeliumin valon pimeydessä oleville, tosiaankin kaikille ihmisten [miesten ja naisten]¹⁶ hengille; ja näin evankeliumia saarnattiin kuolleille. – –

Näille opetettiin uskoa Jumalaan, parannusta synnistä, sijaistetta syntien anteeksisaamiseksi, Pyhän Hengen lahjaa kännen päällepanemisen kautta ja kaikkia muita evankeliumin periaatteita, jotka heidän oli välttämätöntä tuntea tullakseen kelvollisiksi, jotta he eläisivät hengessä, niin kuin Jumala elää, vaikka he lihassa ovat saaneet saman tuomion kuin kaikki ihmiset. – –

sillä kuolleet olivat pitäneet henkensä pitkää eroa ruumiistaan vankeutena.

Näitä Herra opetti ja antoi heille vallan tulla esiin hänen kuolleista nousemisensa jälkeen, käydä hänen Isänsä valtakuntaan, siellä tulla kruunatuiksi kuolematuomudella ja iankaikkisella elämällä

ja jatkaa siitä eteenpäin työtään, kuten Herra oli luvannut, sekä päästä osallisiksi kaikista siunauksista, jotka oli pidetty varattuina niille, jotka häntä rakastavat.”¹⁷

Tässä näyssä presidentti Smith näki isänsä Hyrumin ja profeetta Joseph Smithin. Oli kulunut 74 vuotta siitä, kun hän oli nähnyt heidät viimeksi pienenä poikana Nauvoossa. Voimme vain kuvitella hänen iloaan, kun hän näki rakkaan isänsä ja setänsä. Hän on varmasti saanut innoitusta ja lohtua tiedosta, että kaikki henget säilyttävät kuolevaisen ruumiinsa yhdennäköisyyden ja että he odottavat innokkaina luvattua ylösnousemuksensa hetkeä. Näky toi ilmi täydellisemmin taivaallisen Isän lapsiaan varten laatiman suunnitelman syvyyden ja laajuuden sekä Kristuksen lunastavan rakkauden ja Hänen sovituksensa vertaansa vailla olevan voiman.¹⁸

Tänä erityisenä satavuotispäivänä kutsun teitä lukemaan tämän ilmoituksen läpikotaisin ja ajatuksella. Kun teette niin, Herra siunatkoon teitä siten, että ymmärrätte ja arvostatte täydemmin Jumalan rakkautta ja Hänen pelastus- ja onnensuunnitelmaansa lapsiaan varten.

Todistan, että presidentti Joseph F. Smithin saama näky on totta. Todistan, että jokainen ihminen voi lukea sen ja tulla tietämään, että se on totta. Ne, jotka eivät saa tätä tietoa tässä

elämässä, tulevat varmasti tietämään sen olevan totta, kun he jokainen saapuvat henkimaailmaan. Siellä kaikki rakastavat ja ylistävät Jumalaa ja Herraa Jeesusta Kristusta suuren pelastussuunnitelman johdosta sekä luvattua ylösnousemuksen siunauksesta, jolloin ruumis ja henki yhdistyvät jälleen eikä niitä enää koskaan eroteta.¹⁹

Kuinka kiitollinen olenkaan tietäessäni, missä kallisarvoinen Barbarani on ja että tulemme olemaan yhdessä jälleen perheemme kanssa koko iankaikkisuuden. Vahvistakoon Herran rauha meitä nyt ja aina, on nöyrä rukoukseni. Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

1. OL 138:6, 11.
2. Joseph F. Smith, julkaisussa Preston Nibley, *The Presidents of the Church*, 1959, s. 228.
3. Ks. Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith*, 1938, s. 13.
4. Hän solmi avioliiton Levira Clarkin kanssa vuonna 1859, Julina Lambsonin kanssa vuonna 1866, Sarah Richardsin kanssa vuonna 1868, Edna Lambsonin kanssa vuonna 1871, Alice Kimballin kanssa vuonna 1883 ja Mary Schwartzin kanssa vuonna 1884.
5. Joseph F. Smith kutsuttiin lisäneuvonantajaksi ensimmäiseen presidenttikuntaan (jonka muodostivat Brigham Young, Heber C. Kimball ja Daniel H. Wells). Hän

palveli myös toisena neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa kolmen kirkon presidentin aikana: presidenttien John Taylor, Wilford Woodruff ja Lorenzo Snow.

6. Joseph F. Smith palveli neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa Brigham Youngin hallintokaudella ja toisena neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa John Taylorin, Wilford Woodruffin ja Lorenzo Snow'n hallintokausina. Hän oli ensimmäinen kirkon presidentti, joka oli palvellut ensimmäisessä presidenttikunnassa ennen kutsua presidentiksi.
7. Mercy Josephine, Joseph F:n esikoinen, syntyi 14. elokuuta 1867 ja kuoli 6. kesäkuuta 1870.
8. Joseph F. Smith, päiväkirja, 7. heinäkuuta 1870, kirkon historian kirjasto, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko, Utah.
9. Joseph F. Smithin kirje Martha Ann Smith Harrisille, 26. elokuuta 1883, kirkon historian kirjasto. Ks. Richard Neitzel Holzapfel ja David M. Whitchurch, *My Dear Sister: The Letters between Joseph F. Smith and His Sister Martha Ann*, 2018, s. 290–291.
10. Monissa tilanteissa Herra antoi Joseph F. Smithille ohjeita hänen henkilökohtaisessa elämässään ja hänen palvelutyössään apostolina ja kirkon presidenttinä innoitettujen unien, ilmoitusten ja näkyjen välityksellä. Usein nämä kallisarvoiset Herralta saadut lahjat tallennettiin hänen päiväkirjoihinsa, saarnoihinsa, muistelmiinsa ja kirkon virallisiin aikakirjoihin.
11. Joseph F. Smith, päiväkirja, 23. tammikuuta 1918, kirkon historian kirjasto. Ks. Joseph Fielding Smith, *The Life of Joseph F. Smith*, s. 473–474.
12. Ks. "A. [P.] Kesler Is Killed in Fall from a Building", *Ogden Standard*, 5. helmikuuta 1918, s. 5.
13. Joseph F. Smith, päiväkirja, 4. helmikuuta 1918, kirkon historian kirjasto.
14. Ks. "Ida Bowman Smith", *Salt Lake Herald-Republican*, 26. syyskuuta 1918, s. 4.
15. Joseph F. Smith, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1918, s. 2.
16. Ks. maininta "kunnioitettu äitimme Eeva monen uskollisen tyttärensä kanssa, jotka olivat – palvelleet todellista ja elävää Jumalaa" (OL 138:39).
17. OL 138:30, 33–34, 50–52.
18. Tämän näyn teksti julkaistiin ensimmäisen kerran *Deseret News* -lehdessä 30. marraskuuta 1918 – 11 päivää presidentti Smithin 19. marraskuuta tapahtuneen kuoleman jälkeen. Se julkaistiin joulukuussa *Improvement Era* -lehdessä ja tammikuussa 1919 seuraavissa lehdissä: *Relief Society Magazine*, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, *Young Women's Journal* ja *Millennial Star*.
19. Vaikka kadotuksen pojat nousevat kuolleista, he eivät kenties osoita rakkautta ja ylistystä taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta kohtaan, kuten tekevät ne, jotka pääsevät johonkin kirkkauden valtakuntaan. Ks. Alma 11:41; OL 88:32–35.

Bonnie H. Cordon

Nuorten Naisten ylijhtaja

Paimeneksi tuleminen

Toivon, että ne, joita palvelette, näkevät teissä ystävän ja ymmärtävät, että teissä heillä on puolustaja ja uskottu.

Vuosi sitten eräs Chilessä tapamani Alkeisyhdistyksen lapsi toi hymyn huulilleni. "Hei", poika sanoi, "minä olen David. Puhutko minusta yleiskonferenssissa?"

Olen hiljaisina hetkinä pohtinut tätä Davidin odottamatonta tervehdystä. Me kaikki haluamme, että meidät huomataan. Me haluamme, että meillä on merkitystä, että meidät muistetaan ja meitä rakastetaan.

Sisaret ja veljet, jokainen teistä on tärkeä. Vaikka teistä ei puhuttaisikaan yleiskonferenssissa, Vapahtaja tuntee teidät ja rakastaa teitä. Jos mietitte, onko se totta, teidän tarvitsee vain ajatella sitä, että Hän on "piirtänyt sinut [kättensä] kämmeniin".¹

Koska tiedämme, että Vapahtaja rakastaa meitä, saatamme silloin miettiä, kuinka voimme parhaiten osoittaa, että me rakastamme Häntä.

Vapahtaja kysyi Pietarilta: "Rakastatko sinä minua?"

"Rakastan, Herra", Pietari vastasi, "sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani."

Kun Pietarille esitettiin toisen ja kolmannenkin kerran tämä kysymys: "Rakastatko minua?", se murehdutti häntä, mutta hän vakuutti rakkauttaan: "Herra, sinä tiedät kaiken. Sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi

hänelle: "Ruoki minun lampaitani."²

Eikö Pietari ollut jo osoittanut olevansa Kristuksen rakastava seuraaja? Heidän ensimmäisen kohtaamisensa jälkeen järven rannalla Pietari jätti "heti" kalaverkkonsa seuratakseen Vapahtajaa.³ Pietarista tuli todellinen ihmisten kalastaja. Hän seurasi Vapahtajaa Vapahtajan palvelutyön ajan ja auttoi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin opettamisessa muille.

Mutta nyt ylösnoussut Herra tiesi, ettei Hän olisi enää Pietarin vierellä näyttämässä Pietarille, kuinka ja milloin tämän tuli palvella. Vapahtajan ollessa poissa Pietarin pitäisi etsiä johdatusta Hengeltä, saada itse ilmoitusta ja sitten osoittaa rohkeutta ja uskoa toimia. Vapahtaja keskittyi lampaisiinsa ja halusi Pietarin tekevän, mitä Hän tekisi, jos Hän olisi paikalla. Hän pyysi Pietaria tulemaan paimeneksi.

Viime huhtikuussa presidentti Russell M. Nelson esitti meille samankaltaisen kutsun ruokkia Isämme lampaita pyhemmällä tavalla ja tehdä niin palvelutyön avulla.⁴

Ottaaksemme tämän kutsun tehokkaasti vastaan meidän täytyy omaksua paimenen sydän ja ymmärtää Herran lampaiden tarpeet. Kuinka meistä siis tulee sellaisia paimenia, jollaisiksi Herra haluaa meidän tulevan?

Kuten kaikissa kysymyksissä, me voimme katsoa Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen – hyvään paimeneen. Vapahtajan lampaat olivat tiedossa ja ne oli laskettu, niistä huolehdittiin ja ne oli koottu Jumalan laumaan.

Tiedossa ja laskettuja

Kun pyrimme noudattamaan Vapahtajan esimerkkiä, meidän täytyy ensiksi tietää ja laskea Hänen lampaansa. Meille on annettu toimeksianto huolehtia tietyistä yksilöistä ja perheistä, jotta olemme varmoja siitä, että kaikki Herran laumaan kuuluvat on laskettu eikä ketään ole unohdettu. Laskemisessa ei kuitenkaan ole todellisuudessa kyse numeroista vaan sen varmistamisesta, että *jokainen* henkilö tuntee Vapahtajan rakkautta jonkun sellaisen välityksellä, joka palvelee Herran *puolesta*. Tällä tavalla kaikki voivat huomata, että rakastava taivaallinen Isä tuntee heidät.

Tapasin hiljattain erään nuoren naisen, joka on saanut toimeksianton palvella lähes viisi kertaa itseään vanhempaa sisarta. Yhdessä he ovat löytäneet yhteisen rakkauden musiikkiin. Kun tämä nuori nainen käy tämän sisaren luona, he laulavat yhdessä lauluja ja he kertovat lempilauluistaan. Näin he luovat ystävyysuhdetta, joka siunaa heidän kummankin elämää.

Toivon, että ne, joita palvelette, näkevät teissä ystävän ja ymmärtävät, että teissä heillä on puolustaja ja uskottu – joku, joka on tietoinen heidän olosuhteistaan ja tukee heitä heidän toiveissaan ja pyrkimyksissään.

Sain jokin aika sitten toimeksianton palvella erästä sisarta, jota toverini ja minä emme tunteneet hyvin. Kun neuvottelin Jessin, 16-vuotiaan palvelutyötoverini kanssa, hän ehdotti viisaasti: ”Meidän pitää tutustua häneen.”

Päätimme heti, että selfie ja esittelytekstiviesti olivat paikallaan. Minä pitelin puhelinta, ja Jess painoi painiketta kuvan ottamiseksi. Ensimmäinen palvelutyötilaisuutemme oli yhteinen ponnistus.

Ensimmäisellä käynnillämme kysyimme sisareltamme, oliko jotakin, mitä voisimme sisällyttää rukouksiimme hänen puolestaan. Hän kertoi

arkaluonteisesta henkilökohtaisesta haasteesta ja sanoi, että hän olisi hyvin iloinen rukouksistamme. Hänen rehellisyytensä ja luottamuksensa meihin muodostivat heti rakkauten siteen. Mikä suloinen etuoikeus minulla onkaan muistaa häntä päivittäisissä rukouksissani.

Kun rukoilette, tunnette Jeesuksen Kristuksen rakkauden niitä ihmisiä kohtaan, joita palvelette. Kertokaa tuosta rakkaudesta heille. Onko olemassa parempaa tapaa ruokkia Hänen lampaitaan kuin auttaa heitä tuntemaan Hänen rakkautensa – *teidän kauttanne?*

Huolenpito

Toinen tapa omaksua paimenen sydän on huolehtia Hänen lampaistaan. Me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet voimme muuttaa, kunnostaa, korjata ja uudistaa lähes mitä tahansa. Olemme nopeita vastaamaan tarpeeseen ojentamalla auttavan käden tai lautasellisen pikkuleipiä. Mutta onko jotakin enemmän?

Tietävätkö lampaamme, että me huolehdimme heistä rakkaudella ja ryhdymme toimeen auttaaksemme?

Luvussa Matt. 25 sanotaan: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten – –.

Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minun oli jano, ja te annoitte

minulle juotavaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. – –’

Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: ’Herra, milloin me *näimme* sinut nälissäsi ja annoimme sinulle ruokaa, tai janoissasi ja annoimme sinulle juotavaa?’

Milloin me *näimme* sinut kodittomana ja otimme sinut luoksemme?’⁵

Veljet ja sisaret, avainsana on *näimme*. Vanhurskaat näkivät apua tarvitsevat, koska he pitivät silmällä ja huomasiivat. Mekin voimme olla silmä tarkkana ja auttaa ja lohduttaa, juhlistaa ja jopa unelmoida. Kun toimimme, mekin voimme saada vahvistukseemme Matteuksen evankeliumin lupauksen: ”Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä – –, sen te olette tehneet minulle.”⁶

Eräs ystävä – kutsumme häntä Johniksi – kertoi, mitä voi tapahtua, kun näemme toisen ihmisen vähemmän näkyvän tarpeen: ”Eräs sisar seurakunnassamme yritti itsemurhaa. Kahden kuukauden kuluttua sain tietää, ettei yksikään koorumissamme ollut puhunut hänen aviomiehensä kanssa tästä traumaattisesta kokemuksesta. Surullista on, etten minäkään ollut toiminut. Viimein pyysin aviomiehen lounaalle. Hän oli ujo mies, usein varautunut. Ja silti kun sanoin: ’Vaimosi yritti itsemurhaa. Se on varmasti ollut sinulle musertavaa. Haluatko puhua siitä?’ hän itki avoimesti. Kävimme tunteikkaan ja

syvällisen keskustelun ja muutamassa minuutissa saavutimme merkittävän läheisyyden ja luottamuksen.”

John lisäsi: ”Taipumuksenamme taitaa olla vain viedä suklaaleivoksia eikä niinkään ottaa selville, kuinka lähestyä tilannetta rehellisesti ja rakastaen.”⁷

Lampaamme saattavat olla tuskissaan, eksoyksissä tai jopa tieteen tahtoen harhateillä. Heidän paimenenaan me voimme olla ensimmäisiä, jotka näkevät heidän tarpeensa. Me voimme kuunnella ja rakastaa arvostelematta sekä tuoda toivoa ja apua Pyhän Hengen ymmärrystä antavan johdatuksen avulla.

Sisaret ja veljet, maailmassa on enemmän toivoa ja iloa niiden innoitetujen, ystävällisten tekojen ansiosta, joita te teette. Kun etsitte Herran johdatusta siihen, kuinka välittää Hänen rakkauttaan ja nähdä niiden tarpeet, joita palvelette, silmänne avautuvat. Pyhä palvelutyötoimeksiantonne antaa teille jumalallisen oikeuden saada innoitusta. Te voitte tavoitella tuota innoitusta luottavaisina.

Koottuina Jumalan laumaan

Kolmanneksi – haluamme, että lampaamme kootaan Jumalan laumaan. Niin tehdäksemme meidän täytyy ottaa

huomioon, missä kohtaa lampaamme ovat liittopolulla, ja olla halukkaita kulkemaan heidän kanssaan heidän uskonmatkallaan. Pyhä etuoikeutemme on oppia tuntemaan heidän sydämensä ja johdattaa heitä heidän Vapahtajansa luo.

Sisar Josivinilla Fidžissä oli vaikeuksia nähdä eteensä liittopolulla – kirjaimellisesti. Josivinin ystävä näki, että tämän oli hankala nähdä pyhien kirjoitusten teksti riittävän hyvin lukeakseen niitä. Hän hankki Josiviniille uudet lukulasit ja kirkkaankeltaisen kynän, jolla korostaa Mormonin kirjasta jokainen maininta Jeesusuksesta Kristuksesta. Se, mikä alkoi yksinkertaisena toiveena palvella ja auttaa pyhien kirjoitusten tutkimisessa, on johtanut siihen, että Josivini kävi tempelissä ensimmäistä kertaa 28 vuotta kasteensa jälkeen.

Ovatpa lampaamme vahvoja tai heikkoja, iloisia tai ahdistuneita, me voimme varmistua siitä, ettei kukaan kulje yksin. Me voimme rakastaa heitä, missä he sitten ovatkin hengellisesti, ja tarjota tukea ja rohkaisua seuraavaan askeleeseen eteenpäin. Kun rukoilemme ja pyrimme ymmärtämään heidän sydäntään, todistan,

että taivaallinen Isä ohjaa meitä ja Hänen Henkensä on kanssamme. Meillä on tilaisuus olla enkeleinä heidän ympärillään, kun Hän käy heidän edellään.⁸

Herra kutsuu meitä ruokkimaan Hänen lampaitaan, hoivaamaan Hänen laumojaan kuten Hän tekisi. Hän kehottaa meitä olemaan paimenia jokaisessa kansassa, jokaisessa maassa. (Ja kyllä, vanhin Uchtdorf, me rakastamme saksalaisia paimenia saksanpaimenkoirineen ja tarvitsemme heitä.) Ja Herra haluaa nuortensa liittyvän mukaan.

Nuoremme voivat olla joitakin vahvimmista paimenista. He ovat, kuten presidentti Russell M. Nelson sanoi, ”parhaita, mitä Herra on *ikinä* lähettänyt tähän maailmaan”. He ovat jaloja henkiä, ”parhaita pelaajiamme”, jotka seuraavat Vapahtajaa.⁹ Voit-teko kuvitella voiman, jonka sellaiset paimenet tuovat pitäessään huolta Hänen lampaistaan? Palvelemalla rinnakkain näiden nuorten kanssa me näemme ihmeitä.

Nuoret naiset ja nuoret miehet, me tarvitsemme teitä! Ellei teillä ole palvelutyötoimeksiantoa, puhukaa Apuyhdistyksen tai vanhinten koorumin johtajanne kanssa. He riemuitsevat halukkuudestanne varmistaa, että Hänen lampaansa ovat tiedossa ja ne lasketaan, että näistä lampaista huolehditaan ja ne kootaan Jumalan laumaan.

Kun päivä tulee, jolloin me polvistumme rakkaan Vapahtajamme jalkojen juureen ravittuamme Hänen laumaansa, niin rukoilen, että voimme vastata kuten Pietari: ”Herra, sinä tiedät, että olet minulle rakas.”¹⁰ Näitä Sinun lampaitasi *rakastetaan*, he ovat *turvassa* ja he ovat *kotona*. Jeesusuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Nefi 21:16.
2. Ks. Joh. 21:15–17, kursivointi lisätty.
3. Ks. Matt. 4:20.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100.
5. Matt. 25:34–35, 37–38, kursivointi lisätty.
6. Matt. 25:40.
7. Henkilökohtainen kirjeenvaihto.
8. Ks. OL 84:88.
9. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
10. Joh. 21:15.

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin koorumista

Sovinnonteon palvelutehtävä

Todistan sielulle koituvasta levollisuudesta, jonka sovinnonteko Jumalan ja toistemme kanssa tuo, jos olemme riittävän sävyisiä ja rohkeita tavoittelemaan sitä.

Viime huhtikuussa, kun presidentti Russell M. Nelson esitteli käsitteen palvelutyö, hän painotti, että se oli keino pitää nämä suuret käskyt rakastaa Jumalaa ja rakastaa toisiamme.¹ Me kirkon virkailijat ilmaisemme avoimen kiitoksemme ja onnitelumme teille siitä, miten upeasti olette alkaneet siihen vastata. Kiitämme teitä siitä, että seuraatte rakasta profeettaamme tässä suurenmoisessa hankkeessa, ja ehdotamme, ettette odota monia lisäohjeita. Hypätkää vain altaaseen ja uikaa. Suunnatkaa niitä kohti, jotka tarvitsevat apua. Älkää jääkö toimettomina miettimään, pitäisikö teidän uida selkää vai koiraa. Jos noudatamme niitä perusperiaatteita, jotka meille on opetettu, jos pysymme sopusoinnussa pappisuuden avainten kanssa ja tavoittelemme Pyhää Henkeä oppaaksemme, niin me emme voi epäonnistua.

Tänä aamuna haluan puhua vieläkin henkilökohtaisemmasta palvelutyön osa-alueesta, josta ei anneta toimeksiantoa, johon ei sisälly kalenteriin merkittyä keskustelua ja jota ei raportoida muualla kuin taivaassa. Saanen kertoa

vain yhden kotikutoisen esimerkin senkaltaisesta palvelemisesta.

Grant Morrell Bowen oli työeläis, uskollinen aviomies ja isä, joka monien muiden maasta elantonsa saavien tavoin koki taloudellisen takaiskun, kun paikallinen perunasato oli surkea. Hän ja hänen vaimonsa Norma hankkivat muuta työtä ja muuttivat viimein toiseen kaupunkiin alkaen kiivetä takaisin taloudellisesti vakaaseen asemaan. Erittäin valitettavassa tilanteessa veli Bowen kuitenkin loukkaantui syvästi, kun

temppeleisuosituspuhutellussa piispa hieman epäili Morrellin ilmoitusta, että hän maksaa täydet kymmenykset.

En tiedä, kummalla näistä miehistä oli sinä päivänä täsmällisemmät tiedot, mutta sen tiedän, että sisar Bowen lähti tuosta puhuttelusta kädessään uusittu temppeleisuositus, kun taas veli Bowen lähti sieltä niin vihoissaan, että se vei hänet pois kirkosta 15 vuodeksi.

Riippumatta siitä, kumpi oli oikeassa kymmenysten suhteen, ilmiselvästi sekä Morrell että piispa olivat unohtaneet Vapahtajan käskyn ”tarjoa vastapuolellesi sovintoa [nopeasti]”² ja Paavalin neuvon ”sopikaa riitanne, ennen kuin aurinko laskee”³. Tosiasia on, että he eivät sopineet ja aurinko ehti laskea veli Bowenin ollessa vihainen päiviä, sitten viikkoja, sitten vuosia. Tämä osoitti oikeaksi sen, mitä yksi viisaimmista muinaisista roomalaisista sanoi: ”Viha, ellei sitä hillitä, on usein [tuhoisampaa] kuin loukkaus, joka sen saa aikaan.”⁴ Mutta sovinnonteon ihme on aina ulottuvillamme, ja rakkaudesta perhettään ja kirkkoa kohtaan, jonka hän tiesi olevan tosi, Morrell Bowen tuli jälleen täysin aktiiviseksi kirkossa. Saanen kertoa lyhyesti, kuinka se tapahtui.

Veli Bowenin poika Brad on perheemme hyvä ystävä ja omistautunut vyöhykeseitsenkymmen, joka palvelee eteläisessä Idahossa. Brad oli 11-vuotias tämän tapauksen aikaan, ja 15 vuoden ajan hän seurasi, kuinka hänen isänsä uskonnollinen omistautuminen hiipui. Hän näki sitä kauheaa satoa, jota korjattiin vihalla ja väärinymmärryksellä kylvetystä maasta. Jotakin oli tehtävä.

Niinpä kiitospäivän lähestyessä vuonna 1977 Brad, tuolloin 26-vuotias Brigham Youngin yliopiston opiskelija, hänen vaimonsa Valerie ja heidän vastasyntynyt poikavauvansa Mic pakkautuivat vaatimattomaan menopeliinsä ja lähtivät matkaan ajaen huonosta säästä huolimatta Billingsiin Montanan osavaltioon. Edes törmääminen lumipenkkaan lähellä Länsi-Yellowstonea ei pystynyt estämään tätä kolmikkoa menemästä palvelutyökäynnille veli Bowen vanhemman luo.

Heidän saavuttuaan perille Brad ja hänen siskonsa Pam pyysivät saada puhua isänsä kanssa kolmisin. ”Sinä olet ollut loistava isä”, Brad aloitti hieman liikuttuneena, ”ja olemme aina tienneet, kuinka paljon sinä rakastat meitä. Mutta jotakin on pielessä ja on ollut pitkän aikaa. Koska sinua satutettiin kerran, tämä koko perhe on kärsinyt vuosien ajan. Me olemme rikki, ja sinä olet ainoa, joka pystyy korjaamaan meidät. Voisitko mitenkään kaikkien näiden vuosien jälkeen löytää sydämes-täsi halun jättää taaksesi sen valitettavan tapauksen sen piispan kanssa ja johtaa jälleen tätä perhettä evankeliumissa kuten aiemmin teit?”

Seurasi kuolemanhijaisuus. Sitten veli Bowen kohotti katseensa näihin kahteen lapseensa, jotka olivat luu hänen luustaan ja liha hänen lihastaan⁵, ja sanoi hyvin hiljaa: ”Kyllä. Kyllä minä voin.”

Innoissaan mutta ällistyneinä odottamattomasta vastauksesta Brad Bowen ja hänen perheensä seurasivat, kuinka tämä aviomies ja isä meni silloisen piispansa luo sovinnonteon hengessä saattaakseen asiat kuntoon elämässään. Täydellisenä vastauksena tähän rohkeaan mutta aivan odottamattomaan käyntiin piispa, joka oli toistuvasti kutsunut veli Bowenian tulemaan takaisin, kietoi kätensä Morrellin ympärille ja vain halasi häntä – halasi häntä hyvin, hyvin pitkään.

Vain muutamassa viikossa – se ei vie pitkään – veli Bowen oli täysin mukana kirkon toiminnassa ja oli tehnyt itseltään kelvollisen palaamaan temppeliin. Pian hän otti vastaan kutsun johtaa vaikeuksissa kamppailevaa pientä 25 jäsenen seurakuntaa ja kasvatti sen kukoistavaksi paljon yli 100 jäsenen seurakunnaksi. Kaikki tämä tapahtui lähes puoli vuosisataa sitten, mutta seuraukset siitä, että poika ja tytär esittivät palvelutyöpyynnön omalle isälleen ja että isä oli halukas antamaan anteeksi ja menemään eteenpäin muiden epätäydellisyydestä huolimatta, ovat tuoneet siunauksia, joita koituu Bowenin perheelle yhä edelleen – ja on koitua väliin.

Veljet ja sisaret, Jeesus on pyytänyt, että me ”[elämme keskenämme] rakkaudessa”⁶ ”eikä [meidän keskuudessamme] pidä olla kiistoja”⁷. ”Se, jossa on kiistelyn henki, ei ole minusta”,

Hän varoitti nefiläisiä.⁸ Todellakin suhteemme Kristukseen määräytyy hyvin suuressa määrin sen perusteella, millainen suhde meillä on toisiimme – tai ainakin se vaikuttaa siihen.

”Jos – – haluat tulla minun luokseni ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan –

mene veljesi luo ja tee ensin sovinto veljesi kanssa ja tule sitten minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, niin minä otan sinut vastaan.”⁹

Varmasti jokainen meistä voisi mainita lukemattoman määrän vanhoja arpia, murheita ja tuskallisia muistoja, jotka yhä tälläkin hetkellä kalvavat rauhaa jonkun sydämessä tai perheessä tai naapurustossa. Olimmepa me aiheuttaneet tuon tuskan tai saaneet tuskaa osaksemme, noiden haavojen pitää parantua, jotta elämä voi olla yhtä palkitsevaa kuin Jumala on tarkoittanut sen olevan. Aivan kuten jääkaapissa oleva ruoka, jonka lapsenlapsenne huolellisesti tarkistavat puolestanne, nuo vanhat vääryydet ovat kauan sitten ylittäneet viimeisen käyttöpäivänsä. Ettehän anna niille kallisarvoista tilaa sielussanne yhtään kauemmin. Kuten Prospero sanoi katuvalle Alonzolle näytelmässä *Myrsky*: ”Ei menneet mielipahat muistojamme saa raskauttaa.”¹⁰

”Antakaa [anteeksi], niin teille annetaan”¹¹, Kristus opetti Uuden testamentin aikoina. Ja meidän aikanamme: ”Minä, Herra, annan anteeksi kenelle

tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille.”¹² Niiden teistä, jotka elävät todellisessa ahdistuksessa, on kuitenkin tärkeää huomata, mitä Herra *ei* sanonut. Hän *ei* sanonut: ”Teillä ei ole lupa tuntea todellista tuskaa tai aitoa surua niistä järkyttävistä kokemuksista, joihin olette joutuneet toisen taholta.” *Eikä* Hän sanonut: ”Antaaksenne täysin anteeksi teidän täytyy palata myrkylliseen suhteeseen tai väkivaltaisiin, repiviin olosuhteisiin.” Mutta huolimatta jopa kauheimmista loukkauksista, mitä saatamme saada osaksemme, me voimme kohota tuskamme yläpuolelle ainoastaan, kun laskemme jalkamme todellisen parantumisen polulle. Se polku on anteeksiannon polku, jota Jeesus Nasaretilainen kulki, Hän, joka kutsuu meitä jokaista: ”Tule – – ja seuraa minua.”¹³

Kun Jeesus esittää tämän kutsun olla Hänen opetuslapsensa ja pyrkiä toimimaan niin kuin Hän toimi, Hän pyytää meitä olemaan Hänen armonsä välikappaleita – olemaan ”Kristuksen lähettiläitä” sovinnonteon virassa, kuten Paavali kuvaili korinttilaisille¹⁴. Jokaisen haavan Parantaja, joka oikaisee kaikki vääryydet, pyytää meitä työskentelemään kanssaan pelottavassa tehtävässä rakentaa rauhaa maailmassa, joka ei löydä sitä millään muulla tavalla.

Niinpä, kuten Phillips Brooks kirjoitti: ”Te, jotka annatte kurjien väärinkäsitysten jatkua vuodesta toiseen

ajatellen selvittäväne ne jonakin päivänä; te, jotka pidätte elossa viheliäisiä riitoja, koska ette saa mielessänne päätettyä, että nyt on oikea hetki uhrata ylpeytenne ja [sopia] ne; te, jotka kuljette yrmeinä ihmisten ohi kadulla puhumatta heille jonkin typerän kaunan vuoksi – –; te, jotka annatte – – [jonkun] sydäntä kivistää hänen odottaessaan arvostuksen tai myötätunnon sanaa, jonka aiotte suoda – – jonakin päivänä, – – menkää heti ja tehkää se, mitä teillä ei kenties koskaan ole toista mahdollisuutta tehdä.”¹⁵

Rakkaat veljeni ja sisareni, todistan, että anteeksi antaminen ja vanhojen tai tuoreiden loukkausten unohtaminen on keskeisellä sijalla Jeesuksen Kristuksen sovituksen suuruudessa. Todistan, että viime kädessä voimme korjaantua sellaisesta hengellisestä vain jumalallisen Lunastajamme kautta, joka kiiruhtaa avuksemme ”parantaminen siivissä”¹⁶. Me kiitämme Häntä ja taivaallista Isäämme, joka Hänet lähetti, siitä, että uudistuminen ja uudestisyntyminen, vanhoista suruista ja menneistä virheistä vapaa tulevaisuus, ovat paitsi mahdollisia, niin ne on myös jo ostettu, maksettu tuskallisella hinnalla, jonka vertauskuvana on Karitsan vuodattama veri.

Maailman Vapahtajan minulle suomalla apostolisella valtuudella todistan sielulle koituvasta levollisuudesta, jonka sovinnonteko Jumalan ja toistemme kanssa tuo, jos olemme riittävän

sävyisiä ja rohkeita tavoittelemaan sitä. ”Lakatkaa kiistelemästä keskenänne”, Vapahtaja pyysi.¹⁷ Jos tiedätte vanhasta loukkauksesta, korjatkaa se. Huolehtikaa toisistanne rakkaudessa.

Rakkaat ystäväni, yhteisessä sovinnonteon palvelutyössämme pyydän teitä olemaan rauhantekijöitä – rakastamaan rauhaa, tavoittelemaan rauhaa, luomaan rauhaa, vaalimaan rauhaa. Esitän tämän vetoituksen Rauhan Ruhtinaan nimessä, Hänen, joka tietää kaiken siitä, mitä on tulla lyödyksi ystäviensä luona¹⁸, mutta joka silti löysi voimaa antaa anteeksi ja unohtaa – ja parantaa – ja olla onnellinen. Sitä rukouksen teille ja minulle Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Matt. 22:36–40; Luuk. 10:25–28.
2. Matt. 5:25.
3. Ef. 4:26.
4. Seneca, julkaisussa *A Dictionary of Thoughts*, toim. Tryon Edwards, 1891, s. 21.
5. Ks. 1. Moos. 2:23.
6. Ks. OL 42:45.
7. 3. Nefi 11:22; ks. myös 3. Nefi 11:28.
8. 3. Nefi 11:29.
9. 3. Nefi 12:23–24, kursivointi lisätty.
10. William Shakespeare, ”Myrsky”, julkaisussa *William Shakespearen kootut draamat*, suom. Paavo Cajander, 1958, osa IX, s. 80.
11. Luuk. 6:38.
12. OL 64:10.
13. Luuk. 18:22.
14. Ks. 2. Kor. 5:18–20.
15. Phillips Brooks, *The Purpose and Use of Comfort*, 1906, s. 329.
16. 2. Nefi 25:13; ks. myös Mal. 3:20; 3. Nefi 25:2.
17. OL 136:23.
18. Ks. Sak. 13:6; ks. myös OL 45:52.

Vanhin Shayne M. Bowen
seitsemänkymmenen koorumista

Mormonin kirjan rooli kääntymyksessä

Me kokoamme Israelia viimeistä kertaa ja teemme sen Mormonin kirjan avulla, joka on yksi vaikuttavimmista kääntymyksen välineistä.

Monet ihmiset nykyään miettivät, onko Jumala olemassa ja mikä on suhteemme Häneen. Monet tietävät vain vähän tai eivät tiedä mitään Hänen suuresta onnensuunnitelmastaan. Yli 30 vuotta sitten presidentti Ezra Taft Benson huomautti, että ”suuri osa [maailmaa] nykyään torjuu Vapahtajan jumalallisuuden. He asettavat kyseenalaiseksi Hänen ihmeellisen syntymänsä, Hänen täydellisen elämänsä ja Hänen suurenmoisen ylönousemuksensa todellisuuden.”¹

Meidän aikanamme kysymykset eivät keskity ainoastaan Vapahtajaamme vaan myös Hänen kirkkoonsa – Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkkoon – jonka Hän on palauttanut profeetta Joseph Smithin välityksellä. Nämä kysymykset keskittyvät usein Vapahtajan kirkon historiaan, opetuksiin tai käytäntöihin.

Mormonin kirja auttaa meitä vahvistamaan todistusta

Oppaassa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan: ”Muista, että ymmärryksemme [taivaallisesta Isästä ja Hänen onnensuunnitelmastaan] on peräisin nykyajan profeetoilta – Joseph

Smithiltä ja hänen seuraajiltaan – jotka saavat suoraa ilmoitusta Jumalalta. Siksi ensimmäinen kysymys, johon tutkijan on saatava vastaus, on se, oliko Joseph Smith profeetta, ja hän voi saada vastauksen tähän kysymykseen lukemalla Mormonin kirjaa ja rukoilemalla sen johdosta.”²

Oma todistukseni profeetta Joseph Smithin jumalallisesta kutsumuksesta on vahvistunut, kun olen rukoillen tutkinut Mormonin kirjaa – toista todistusta Jeesuksesta Kristuksesta. Olen toiminut Moronin kehotuksen mukaan

”[kysyä] Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä” saadakseni tietää, onko Mormonin kirja totta.³ Todistan, että tiedän sen olevan totta. Olen saanut tuon tiedon, kuten te voitte saada sen, ”Pyhän Hengen voimalla”⁴.

Mormonin kirjan johdannossa sanotaan: ”Ne, jotka saavat tämän jumalallisen todistuksen [Mormonin kirjasta] Pyhäältä Hengeltä, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on hänen ilmoituksensa jansa ja profeettansa näinä viimeisinä aikoina ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle valmistautumiseksi Messiaan toista tulemistä varten.”⁵

Kun olin nuorena lähetyssaarnaajana lähdössä Chileen, sain elämää mullistavan opetuksen Mormonin kirjan kääntävästä voimasta. Herra Gonzalez oli palvellut arvostetussa asemassa omassa kirkossaan monta vuotta. Hänellä oli laaja uskonnollinen koulutus, myös tutkinto teologiassa. Hän oli varsin ylpeä Raamatun tuntemuksestaan. Meille oli ilmeistä, että hän oli erityinen uskonnon tuntija.

Hän oli hyvin tietoinen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon lähetyssaarnaajista näiden tehdessä työtään hänen kotikaupungissaan Limassa Perussa. Hän oli halunnut aina tavata heidät, jotta hän voisi kouluttaa heitä Raamatun tuntemuksessa.

Yhtenä päivänä, miltei kuin lahjana taivaasta, tai niin hän ajatteli, kaksi

lähetyssaarnaajaa pysäyttivät hänet kadulla ja kysyivät, voisivatko he tulla hänen kotiinsa keskustelemaan hänen kanssaan pyhistä kirjoituksista. Se merkitsi hänen unelmansa toteutumista! Hänen rukouksiinsa oli vastattu. Viimeinkin hän voisi saattaa nämä harhaan johdetut nuoret pojat oikealle tielle. Hän kertoi heille, että hän ilahduisi, jos he tulisivat hänen kotiinsa keskustelemaan pyhistä kirjoituksista.

Hän saattoi tuskin odottaa heidän tapaamistaan. Hän oli valmis käyttämään Raamattua osoittaakseen vääräksi heidän uskonkäsityksensä. Hän luotti siihen, että Raamattu osoittaisi selkeästi ja ymmärrettävästi heidän teidensä erheellisyyden. Sovittu ilta tuli, ja lähetyssaarnaajat koputtivat oveen. Hän oli aivan innoissaan. Hänen hetkensä oli viimeinkin käsillä.

Hän avasi oven ja kutsui lähetyssaarnaajat sisään. Ensimmäinen lähetyssaarnaajista ojensi hänelle sinisen kirjan ja todisti vilpittömästi tietävänsä, että kirja sisälsi Jumalan sanaa. Toinen lähetyssaarnaaja lisäsi oman voimallisen todistuksensa kirjasta todistaen, että sen oli kääntänyt Jumalan nykyajan profeetta nimeltä

Joseph Smith ja että se opetti Kristuksesta. Lähetyssaarnaajat hyvästelivät ja lähtivät miehen kodista.

Herra Gonzalez oli hyvin pettynyt. Mutta hän avasi kirjan ja alkoi lehteillä sen sivuja. Hän luki ensimmäisen sivun. Hän luki sivun toisensa jälkeen eikä lopettanut ennen kuin myöhään seuraavana iltapäivänä. Hän luki koko kirjan ja tiesi, että se oli totta. Hän tiesi, mitä hänen piti tehdä. Hän soitti lähetyssaarnaajille, otti vastaan opetukset ja luopui aiemmasta elämästään tullakseen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi.

Tuo hyvä mies oli opettajani lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksessa Provossa Utahissa. Veli Gonzalezin kääntymyskertomus ja Mormonin kirjan voima tekivät minuun suuren vaikutuksen.

Kun saavuin Chileen, lähetysohittajani Royden J. Glade kutsui meitä lukemaan joka viikko profeetta Joseph Smithin todistuksen, joka on tallennettu lukuun Joseph Smith – historia. Hän opetti meille, että todistuksella ensimmäisestä näystä olisi suora yhteys omaan todistukseemme evankeliumista ja todistukseemme Mormonin kirjasta.

Minä suhtauduin hänen kutsuunsa vakavasti. Olen lukenut kertomukset ensimmäisestä näystä. Olen lukenut Mormonin kirjan. Olen rukoillut, kuten Moroni opasti, ja kysynyt ”Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä”⁶, onko Mormonin kirja totta. Todistan tänään, että tiedän Mormonin kirjan olevan, kuten profeetta Joseph Smith sanoi, ”virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme laki-kivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla”⁷. Profeetta Joseph julisti myös: ”Poistakaa Mormonin kirja ja ilmoitukset. Missä on silloin uskontomme? Meillä ei ole sitä.”⁸

Henkilökohtainen kääntymys

Kun ymmärrämme paremmin, keitä me olemme ja mitkä ovat Mormonin kirjan tarkoitukset, kääntymyksemme syvenee ja tulee varmemmaksi. Me vahvistumme sitoumuksessamme pitää Jumalan kanssa tekemämme liitot.

Mormonin kirjan ensisijainen tarkoitus on koota hajallaan oleva Israel. Tämä kokoaminen tarjoaa kaikille Jumalan lapsille tilaisuuden astua liittopolulle ja pitämällä nuo liitot kunnia

palata Isän luo. Kun opetamme paranusta ja kastamme käännynnäisiä, me kokoamme hajallaan olevaa Israelia.

Mormonin kirjassa on lukuisia viitauksia Israelin huoneeseen. Mormonin kirjan alussa Nefi opetti: ”Sillä vakaa tarkoitukseni on, että voisin saada ihmiset tulemaan Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan luokse ja pelastumaan.”⁹ Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala on Jeesus Kristus, Vanhan testamentin Jumala. Me pelastumme, kun tulemme Kristuksen luokse elämällä Hänen evankeliuminsa mukaan.

Nefi kirjoitti myöhemmin:

”Aivan niin, isäni puhui paljon paka-noista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin oliivipuuhun, jonka oksat taitetaan pois ja hajotetaan kaikkialle maan päälle. – –

Ja kun Israelin huone hajotetaan, se kootaan jälleen yhteen; eli sanalla sanoen, kun pakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteen, oliivipuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettaisiin paikoilleen eli he tulisivat tuntemaan tosi Messiaan,

Herransa ja Lunastajansa.”¹⁰

Samoin Mormonin kirjan lopussa profeetta Moroni muistuttaa meitä liitoistamme sanoen: ”Ettei sinua enää sekoitettaisi, jotta iankaikkisen Isän liitot, jotka hän on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, toteutuisivat.”¹¹

Iankaikkisen Isän liitot

Mitä ovat Moronin mainitsema ”iankaikkisen Isän liitot”? Abrahamin kirjassa sanotaan:

”Minun nimeni on Jehova, ja minä tunnen lopun alusta asti, sen tähden minun käteni on sinun päälläsi.

Ja minä teen sinusta suuren kansakunnan, ja minä siunaan sinua ylen määrin ja teen sinun nimesi suureksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, ja sinä olet siunaukseksi jälkeläisillesi sinun jälkeesi, niin että he kantavat käsissänsä tämän palvelutyön ja pappeuden kaikille kansakunnille.”¹²

Presidentti Russell M. Nelson opetti äskettäisessä maailmanlaajuisessa lähetyksessä, että ”nämä tosiaankin ovat myöhempiä aikoja, ja Herra

jouduttaa työtään kootakseen Israelin. Tuo kokoaminen on tärkeintä, mitä maan päällä nykyään tapahtuu. Mikään muu ei ole sen vertaista valtavuudessa, mikään muu ei ole sen vertaista tärkeessä, mikään muu ei ole sen vertaista majesteettisuudessa. Ja jos päätätte, jos haluatte, te voitte olla iso osa sitä. Te voitte olla iso osa jotakin isoa – jotakin suurta – jotakin majesteettista!

Kun puhumme *kokoamisesta*, me yksinkertaisesti ilmaisemme tämän perustotuuden: taivaallisen Isämme lapsista aivan jokainen kummallakin puolen verhoa ansaitsee kuulla Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin sanoman. He päättävät itse, haluavatko he tietää lisää.”¹³

Sitä me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet teemme: pyrimme saamaan maailman ymmärtämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ja kääntymään siihen. Me olemme myöhempien aikojen kokoajia.¹⁴ Tehtävämme on selkeä. Veljet ja sisaret, toivon, että meidät tunnetaan ihmisinä, jotka ovat ottaneet Moronin lupauksen sydämenasiakseen, rukoilleet ja saaneet vastauksen tietääkseen, että Mormonin kirja on totta, ja sitten kertoneet tuosta tiedosta muille sanoin ja – mikä tärkeintä – teoin.

Mormonin kirjan rooli kääntymyksessä

Mormonin kirja sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen.¹⁵ Se johtaa meidät Isän liittoihin, jotka varmistavat meille – jos pidämme ne – Hänen suurimman lahjansa, iankaikkisen elämän.¹⁶ Mormonin kirja on kaikkien taivaallisen Isän poikien ja tyttärien kääntymyksen lakikivi.

Lainaan edelleen presidentti Nelsonia: ”Kun – – luette päivittäin Mormonin kirjaa, te opitte kokoamista koskevaa oppia, sellaisia Jeesusta Kristusta, Hänen sovitustaan ja Hänen evankeliuminsa täyteyttä koskevia totuuksia, joita ei ole Raamatussa. Mormonin kirja on keskeinen Israelin kokoamisessa. Itse asiassa ellei Mormonin kirjaa olisi, luvattua Israelin kokoamista ei tapahtuisi.”¹⁷

Saanan päättää Vapahtajan sanoihin, kuten Hän opetti nefiläisille luvatuista

siunauksista: ”Te olette profeettojen lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te kuulutte siihen liittoon, jonka Isä teki teidän isienne kanssa, sanoen Abrahamille: Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.”¹⁸

Todistan, että me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä, Abrahamin jälkeläisiä, Israelin huonetta. Me kokoamme Israelia viimeistä kertaa ja teemme sen Mormonin kirjan avulla – kirjan, joka yhdessä Herran Hengen kanssa on vaikuttavin kääntymyksen väline. Meitä johtaa Jumalan profeetta, presidentti Russell M. Nelson, joka ohjaa Israelin kokoamista meidän aikamme. Mormonin kirja on totta. Se on muuttanut minun elämäni. Lupaan teille, kuten ovat luvanneet Moroni ja monet profetat kautta aikojen, että se voi muuttaa teidän elämänne.¹⁹ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, 2014, s. 137.
2. ”Mikä on Mormonin kirjan tehtävä?”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 111, lds.org/manual/missionary.
3. Moroni 10:4.
4. Moroni 10:4.
5. Mormonin kirjan johdanto.
6. Moroni 10:4.
7. Mormonin kirjan johdanto.
8. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 203.
9. 1. Nefi 6:4.
10. 1. Nefi 10:12, 14.
11. Moroni 10:31.
12. Abr. 2:8–9.
13. Ks. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
14. Ks. MK Jaak. 5:72.
15. Presidentti Ezra Taft Benson on opettanut: ”Herra itse on sanonut, että Mormonin kirja sisältää ’Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen’ (OL 20:9). Se ei tarkoita, että se sisältää jokaisen opetuksen ja kaikki opit, mitä koskaan on ilmoitettu. Se tarkoittaa pikemminkin, että Mormonin kirjasta löytyy niiden oppien täyteys, joita me tarvitsemme pelastuaksemme. Ja niitä opetetaan selkeästi ja yksinkertaisesti, niin että lapsikin voi oppia tien pelastukseen ja korotukseen.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Ezra Taft Benson*, s. 138.)
16. Ks. OL 14:7.
17. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, s. 7.
18. 3. Nefi 20:25.
19. Ks. esim. Henry B. Eyring, ”Mormonin kirja muuttaa elämänne”, *Liahona*, helmikuu 2004, s. 12–18.

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

Haavoittuneet

Maallisten koettelemusten tulikokeessa kulkekaa kärsivällisesti eteenpäin, niin Vapahtajan parantava voima tuo valoa, ymmärrystä, rauhaa ja toivoa.

Maaliskuun 22. päivänä 2016 juuri ennen aamukahdeksaa Brysselin lentoasemalla räjähti kaksi terroristien pommia. Vanhin Richard Norby, vanhin Mason Wells ja vanhin Joseph Empey olivat tuoneet sisar Fanny Clainin lentoasemalle, koska hän oli lentämässä lähetyskentälleen Clevelandiin Ohioon Yhdysvaltoihin. 32 ihmistä menetti henkensä, ja kaikki nämä lähetysaarnajat haavoittuivat.

Vakavimmin haavoittui 66-vuotias vanhin Richard Norby, joka palveli lähetystyössä vaimonsa sisar Pam Norbyn kanssa.

Vanhin Norby muisteli tuota hetkeä:

Richard Norby toipuu sairaalassa.

”Tiesin välittömästi, mitä oli tapahtunut.

Yritin juosta turvaan, mutta kaaduin samassa maahan. – – Näin, että vasempaan sääreeni oli sattunut pahoin. [Huomasin,] että mustaa, miltei hämähäkinseittimäistä nokea roikkui molemmista käsistäni. Vedin sitä varovasti mutta tajusin, ettei se ollut nokea vaan ihoani, joka oli palanut. Valkoinen paitani oli muuttumassa punaiseksi selkäni tulleesta ruhjeesta.

Sitä mukaa kuin tietoisuus tapahtuneesta täytti mieleni, minulle [tuli] tämä hyvin voimakas ajatus: – – Vapahtaja tiesi, missä olin, mitä oli juuri tapahtunut ja [mitä] koin sillä hetkellä.”¹

Richard Norbylla ja hänen vaimolaan Pamilla oli edessä vaikeita päiviä. Vanhin Norby vaivutettiin koomaan, ja sen jälkeen seurasi leikkauksia, tulehduksia ja suurta epävarmuutta.

Richard Norby jäi eloon, mutta hänen elämänsä ei olisi koskaan entisenlaista. Kaksi ja puoli vuotta myöhemmin hänen vammansa tarvitsevat edelleen paranemista, jalkatuki korvaa puuttuvan osan hänen säärestään ja jokainen askel on erilainen kuin ennen sitä hetkeä Brysselin lentoasemalla.

Miksi näin kävi Richard ja Pam Norbylle?² He olivat olleet uskollisia

Richard ja Pam Norby.

liitoilleen, palvelleet aiemmin lähetystyössä Norsunluurannikolla Länsi-Afrikassa ja kasvattaneet hienon perheen. Joku voisi ymmärrettävästi sanoa: ”Se ei ole reilua! Se ei vain ole oikein! He ovat antaneet elämänsä Jeesuksen Kristuksen evankeliumille, joten kuinka näin voisi tapahtua?”

Tätä on kuolevaisuus

Vaikka yksityiskohdat vaihtelevat, niin meidän jokaisen kohdalle tulee murhenäytelmiä, odottamattomia koetuksia ja koettelemuksia – niin fyysisiä kuin hengellisiäkin – koska tätä on kuolevaisuus.

Kun ajattelin tänä aamuna puhujia pelkästään tässä konferenssikokouksessa, tajusin, että kaksi heistä on menettänyt lapsia ja kolme lastenlapsia, jotka ovat äkillisesti palanneet taivaalliseen kotiinsa. Kukaan ei ole säästynyt sairaudelta ja murheelta, ja kuten on mainittu, juuri tällä viikolla eräs maan päällä ollut enkeli, jota me kaikki rakastamme, sisar Barbara Ballard, astui hellävaroen verhon läpi. Presidentti Ballard, emme koskaan unohda tämänaamuista todistustasi.

Me etsimme onnea. Me kaipaamme rauhaa. Me toivomme rakkautta. Ja Herra vuodattaa meille hämmästyttävän runsaasti siunauksia. Mutta iloon ja onneen sekoittuneena yksi asia on varma: tulee hetkiä, tunteja, päiviä ja joskus vuosia, jolloin sielunne on haavoittunut.

Pyhissä kirjoituksissa opetetaan, että me maistamme karvaan ja makean³ ja että ”kaikessa on vastakohtaisuutta”⁴. Jeesus on sanonut: ”[Teidän Isänne] antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle

kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille.”⁵

Sielun haavat eivät koske vain rikkaita tai köyhiä, jotakin yhtä kulttuuria, yhtä kansaa tai yhtä sukupolvea. Niitä tulee kaikille, ja ne kuuluvat siihen oppimiseen, jota saamme tästä kuolevaisuuden kokemuksesta.

Vanhurskaatkin kärsivät

Sanomani tänään on tarkoitettu erityisesti niille, jotka noudattavat Jumalan käskyjä, pitävät lupauksensa Jumalalle ja jotka Norbyjen ja monien muiden tämän maailmanlaajuisen kuulijakunnan miesten, naisten ja lasten tavoin kohtaavat odottamattomia ja tuskallisia koettelemuksia ja haasteita.

Haavamme voivat johtua luonnonkatastrofista tai valitettavasta onnettomuudesta. Ne voivat johtua uskotomasta aviomiehestä tai vaimosta ja kääntää vanhurskaan puolison ja lasten elämän ylösalaisin. Haavat voivat johtua masennuksen synkkyudesta ja lohduttomuudesta, odottamattomasta sairaudesta, rakastamamme ihmisen kärsimyksestä tai ennenaikaisesta kuolemasta, murheesta, kun perheenjäsen hylkää uskonsa, yksinäisyydestä, kun olosuhteet eivät tuo iankaikkista kumppania, tai sadoista muista sydäntä raastavista, tuskallisista, ”yksinäisistä murheista”⁶.

Me jokainen ymmärrämme, että vaikeudet kuuluvat elämään, mutta kun ne osuvat omalle kohdallemme, ne voivat saada meidät pois tolaltamme. Meidän pitää olla valmiita

eikä peloissamme. Apostoli Pietari on sanonut: ”Älkää oudoksuko sitä tulta ja hehkua, jossa teitä koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa.”⁷ Onnen ja ilon kirkkaiden värien lisäksi koettelemusten ja murhenäytelmien tummemman sävyiset langat on kudottu vahvasti Isämme suunnitelman kankaaseen. Nämä kamppailut, vaikka ne ovatkin vaikeita, opettavat meitä usein eniten.⁸

Kertoessamme ihmeellistä kertomusta Helamanin 2 060 nuoresta sotilaasta meille on erityisen mieluinen tämä pyhien kirjoitusten kohta: ”Jumalan hyvyyden mukaisesti ja meidän suureksi hämmästykseksemme sekä koko sotajoukkomme iloksi ainoakaan sielu heistä ei menehtynyt.”

Virke kuitenkin jatkuu näin: ”Eikä heidän joukossaan ollut yhtäkään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja.”⁹ Jokainen näistä 2 060:stä sai monia haavoja, ja jokainen meistä haavoittuu elämän taistelussa joko fyysisesti, hengellisesti tai kummallakin tavalla.

Jeesus Kristus on meidän laupias samarialaisemme

Älkää koskaan antako periksi – olivatpa sielunne haavat kuinka syviä tahansa, johtuivatpa ne mistä tahansa, tulivatpa ne missä ja milloin tahansa ja kestävätpä ne kuinka lyhyen tai pitkän aikaa tahansa, teitä ei ole tarkoitettu menehtymään hengellisesti. Teidät on tarkoitettu selviytymään hengellisesti ja kukoistamaan uskossanne ja luottamuksessanne Jumalaan.

Jumala ei luonut henkeämme riipumattomaksi Hänestä. Sovituksensa mittaamattoman lahjan ansiosta meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus pelastaa meidät kuolemasta ja tarjoaa meille parannuksen tehtyämme anteeksiannon synneistämme. Sen lisäksi Hän on valmis pelastamaan meidät haavoittuneen sielumme murheista ja tuskista.¹⁰

Vapahtaja on laupias samarialaisemme¹¹, joka lähetettiin ”parantamaan ne, joiden mieli on murtunut”¹². Hän tulee luoksemme, kun muut kulkevat ohitsemme. Myötätuntoa tuntien Hän valelee parantavaa balsamia haavoihimme ja sitoo ne. Hän kantaa meitä. Hän huolehtii meistä. Hän pyytää meitä: ”[Tulkaa] minun luokseni – –, ja minä parannan [teidät].”¹³

”Ja [Jeesus kärsii] kaikenlaisia kipuja ja ahdinkoja ja koetuksia – – [jotta hän voisi ottaa] päällensä kansansa kivut ja sairaudet – – [ja] ottaa päällensä [meidän heikkoutemme täytyen] armolla.”¹⁴

*Murheitten painamat, kutsu jo kuuluu; Luo armoistuimen polvistukaa. Mielenne loukattu rauhaan taas taipuu. Lievityksen vaivoihin taivaasta saa.*¹⁵

Herra sanoi profeetta Josephille äärimmäisen kärsimyksen aikaan: ”Kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi.”¹⁶ Kuinka tuskalliset haavat voivat olla meidän hyväksemme? Maallisten koettelemusten tulikokeessa kulkekaa kärsivällisesti eteenpäin, niin Vapahtajan parantava voima tuo valoa, ymmärrystä, rauhaa ja toivoa.¹⁷

Älkää ikinä antako periksi

Rukoilkaa koko sydämestänne. Vahvistakaa uskoanne Jeesukseen Kristukseen, Hänen todellisuuteensa, Hänen armoonsa. Pitäkää kiinni Hänen sanoistaan: ”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.”¹⁸

Muistakaa, että parannus on voimallinen hengellinen lääke.¹⁹ Pitäkää käskyt ja olkaa kelloja tuntemaan Lohduttajan vaikutus muistaen, mitä

Vapahtaja on luvannut: ”En minä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen luoksenne.”²⁰

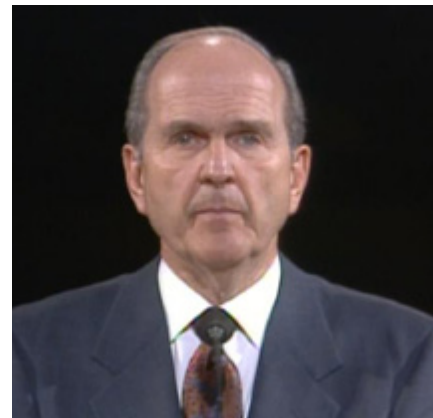
Tempppelin rauha on tyynnyttävää balsamia haavoitetulle sielulle. Palatkaa loukatun mielenne kanssa Herran huoneeseen mahdollisimman usein mukanaan sukulaismieniänne. Temppele heijastaa lyhyeen hetkeemme kuolevaisuudessa iankaikkisuuden laajan näkymän.²¹

Katsokaa taaksepäin muistaen, että te osoitte kelvollisuutenne kuolevaisuutta edeltävässä asemassanne. Te olette Jumalan uskollisia lapsia, ja Hänen avullaan te voitte päästä voitolle tämän langenneen maailman taistoissa. Olette tehneet sen aiemmin ja pystytte siihen uudelleen.

Katsokaa eteenpäin. Vaikeutenne ja surunne ovat hyvin todellisia, mutta ne eivät kestä ikuisesti.²² Synkkä yöne jää taakse, koska Poika on noussut kuolleista ”parantaminen siivissä”²³.

Norbyt sanoivat minulle: ”Pettymys käy toisinaan vierailulla, mutta sen ei anneta koskaan jäädä asumaan.”²⁴ Apostoli Paavali on sanonut: ”Me olemme – – ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja.”²⁵ Saatatte olla uuvuksissa, mutta älkää koskaan antako periksi.²⁶

Vaikka teillä on tuskallisia haavoja, te käännytte vaistomaisesti auttamaan muita luottaen Vapahtajan lupaukseen: ”Joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.”²⁷ Haavoittuneet, jotka hoitavat muiden haavoja, ovat

Puhuessaan huhtikuun 1995 yleiskonferenssissa tyttärensä Emilyn äskettäisestä poimennosta presidentti Russell M. Nelson todisti, että Jeesuksella Kristuksella on ylönousemuksen avaimet.

Jumalan enkeleitä maan päällä.

Vain jonkin hetken päästä kuuntelemme rakasta profeettaamme, presidentti Russell M. Nelsonia – miestä, jolla on lannistumaton usko Jeesukseen Kristukseen, toivon ja rauhan miestä, jota Jumala rakastaa mutta jota ei ole säästetty sielun haavoilta.

Vuonna 1995 hänen tyttärellään Emilyllä, joka odotti lasta, todettiin syöpä. Seurasi toivon ja onnen päiviä, kun Emilyn terve vauva syntyi maailmaan. Mutta syöpä palasi, ja heidän rakas Emilynsä lähti tästä elämästä vain kaksi viikkoa 37. syntymäpäivänsä jälkeen, ja häntä jäivät kaipaamaan rakastava aviomies ja viisi pientä lasta.

Yleiskonferenssissa pian tyttärensä kuoleman jälkeen presidentti Nelson

”Pitämällä Jumalan käskyt”, presidentti Nelson sanoi pyhille Puerto Ricossa, ”me voimme iloita jopa keskellä pahimpia olosuhteitamme.”

sanoi: "Olen vuodattanut surun kyyneleitä toivoen, että olisin voinut tehdä enemmän tyttäremme – – hyväksi. Jos minulla olisi ollut ylönousemuksen voima, olisin tuntenut kiusausta tuoda [hänet] takaisin. – – [Mutta] nuo avaimet ovat Jeesuksella Kristuksella, ja Hän käyttää niitä Emilyn – – ja kaikkien ihmisten hyväksi Herran omana aikana."²⁸

Kun presidentti Nelson kävi viime kuussa pyhien luona Puerto Ricossa ja muisteli viime vuoden tuhoisaa hurrikaania, hän puhui rakkautta ja myötätuntoa osoittaen:

"[Tämä] on osa elämää. Siitä syystä me olemme täällä. Olemme täällä saadaksemme ruumiin ja tullaksemme koetelluiksi ja testatuiksi. Jotkin noista koetuksista ovat fyysisiä, jotkin ovat hengellisiä, ja teidän koettelemuksenne täällä ovat olleet sekä fyysisiä että hengellisiä."²⁹

"Te ette ole antaneet periksi. Olemme [hyvin] ylpeitä teistä. Te uskolliset pyhät olette menettäneet paljon, mutta kaikessa siinä te olette kasvattaneet uskoanne Herraan Jeesukseen Kristukseen."³⁰

"Pitämällä Jumalan käskyt me voimme iloita jopa keskellä pahimpia olosuhteitamme."³¹

Kaikki kyyneleet pyyhitään

Veljeni ja sisareni, lupaan teille, että kun vahvistatte uskoanne Herraan Jeesukseen Kristukseen, saatte lisää voimaa ja enemmän toivoa. Teidän vanhurskaiden kohdalla sielumme Parantaja parantaa omana aikanaan ja omalla tavallaan kaikki teidän haavanne.³² Mikään epäoikeudenmukaisuus, mikään vaino, mikään koettelemus, mikään murhe, mikään suru, mikään kärsimys, mikään haava – kuinka syvä, kuinka laaja, kuinka tuskallinen tahansa – ei jää Hänen lohtunsa, rauhansa ja kestävänsä toivonsa ulottumattomiin, sillä syli avoinna ja haavoitetuin käsin Hän toivottaa meidät tervetulleiksi takaisin luokseen. Apostoli Johannes todistaa, että sinä päivänä vanhurskaat, jotka "ovat päässeet suuresta ahdingosta"³³, seisovat valkoisissa vaatteissa "Jumalan valtaistuimen edessä". Karitsa on meidän joukossamme, ja "Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet".³⁴ Se päivä tulee. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Henkilökohtainen keskustelu, 26. tammi-kuuta 2018.
2. Aiemmin tänä vuonna käydyssä keskustelussa Richard Norby sanoi minulle: "Vastaamme siihen, mitä meille on annettu." Hän luki tämän päiväkirjastaan: "Koetukset ja koettelemukset, jotka tulevat meille jokaiselle, antavat tilaisuuden ja etuoikeuden tuntea Vapahtaja paremmin ja ymmärtää syvemmin Hänen sovitusuhriensa yksityiskohtia. Juuri Häneen me nojaudumme. Juuri Häntä me etsimme. Juuri Häneen me turvaamme. Juuri Häneen me luotamme. Juuri Häntä me rakastamme koko sydämehtämme ja varauksetta. Vapahtajan työ kattaa kaikki fyysiset ja emotionaaliset tuskat, jotka kuuluvat kuolevaisuuteen. Hän ottaa tuskan meiltä. Hän omaksuu meidän surumme."
3. Ks. OL 29:39.
4. 2. Nefi 2:11.
5. Matt. 5:45.
6. Ks. "Sua tahdon seurata", *MAP-lauluja*, 142.
7. 1. Piet. 4:12.
8. "Ja koettelemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskää heidän tehdä" (Abr. 3:25; ks. myös OL 101:4–5).
9. Alma 57:25.
10. Eräs ystävä kirjoitti minulle: "Lähes viisivuotinen kamppailu vaihtelevan emotionaalisen 'synkkyden ja lohduttomuuden' kanssa vie ihmisen aivan kykyjensä,

päättäväisyytensä, uskonsa ja kärsivällisyytensä ääriarajoille. Päivien 'kärsimyksen' jälkeen on väsynyt. Viikkojen 'kärsimyksen' jälkeen on uupunut. Kuuksien 'kärsimyksen' jälkeen alkaa menettää jalansijan. Vuosien 'kärsimyksen' jälkeen alistuu sille mahdollisuudelle, ettei koskaan enää parane. Toivosta tulee lahjoista kallisarvoisin ja hankalin saavuttaa. Lyhyesti sanottuna en ole varma, kuinka selviydyin tästä koettelemuksesta muutoin kuin [Vapahtajan] avulla. Se on ainoa selitys. En pysty selittämään, mistä tiedän sen, paitsi että tiedän. Hänen ansiostaan selviydyin tästä."

11. Ks. Luuk. 10:30–35.
12. Jes. 61:1.
13. 3. Nefi 18:32.
14. Alma 7:11–12. Hän "laskeutui kaiken alapuolelle, niin että hän käsitti kaiken" (OL 88:6).
15. "Murheitten painamat, kutsu jo kuuluu", *MAP-lauluja*, 65.
16. OL 122:7.
17. "Sinä – – tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi" (2. Nefi 2:2). "Minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ylennetään viimeisenä päivänä" (Alma 36:3).
18. 2. Kor. 12:9.
19. Ks. Neil L. Andersen, "The Joy of Becoming Clean", *Ensign*, huhtikuu 1995, s. 50–53.
20. Joh. 14:18.
21. "Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista ihmisistä" (1. Kor. 15:19).
22. Mormonin kirjan ensimmäisessä jakeessa Nefi selitti nähneensä "monia ahdinkoja [elinpäiviensä] aikana" (1. Nefi 1:1). Myöhemmin Nefi sanoi: "Kuitenkin minä turvauduin Jumalaani ja ylistin häntä kaiken päivää, enkä minä nurissut Herraa vastaan ahdinkojeni tähden" (1. Nefi 18:16).
23. 3. Nefi 25:2.
24. Henkilökohtainen keskustelu, 26. kesäkuuta 2018.
25. 2. Kor. 4:8–9.
26. Kun presidentti Hugh B. Brown vieraili Israelissa, häneltä kysyttiin, miksi Abrahamia käskettiin uhraamaan poikansa. Hän vastasi: "Abrahamin piti oppia jotakin Abrahamista" (julkaisussa Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet*, 1989, s. 93).
27. Matt. 16:25.
28. Ks. Russell M. Nelson, "Liiton lapsia", *Valkeus*, heinäkuu 1995, s. 32.
29. Russell M. Nelson, artikkelissa Jason Swensen, "Better Days Are Ahead for the People of Puerto Rico", *Church News*, 9. syyskuuta 2018, s. 4.
30. Russell M. Nelson, artikkelissa Swensen, "Better Days Are Ahead", s. 3.
31. Russell M. Nelson, artikkelissa Swensen, "Better Days Are Ahead", s. 4.
32. Ks. Russell M. Nelson, "Jeesus Kristus, Messiariparantaja", *Liahona*, marraskuu 2005, s. 85–88.
33. Ilm. 7:14.
34. Ks. Ilm. 7:13, 15, 17.

Presidentti Russell M. Nelson

Kirkon oikea nimi

Jeesus Kristus on käsenyt meitä kutsumaan kirkkoa Hänen nimellään, koska tämä on Hänen kirkkonsa täynnä Hänen voimaansa.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tänä kauniina lepopäivänä riemuitsemme yhdessä monista Herralta saamistamme siunauksista. Olemme hyvin kiitollisia todistuksesta, joka teillä on palautetusta Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, niistä uhrauksista, joita olette tehneet pysyäkseen Hänen liittopolullaan tai palatakseen sille, sekä omistautuneesta palvelemisestanne Hänen kirkossaan.

Tänään tunnen pakottavaa tarvetta käsitellä kanssanne erästä hyvin tärkeää asiaa. Joitakin viikkoja sitten julkaisin lausunnon, joka koskee kirkon nimeen liittyvän käyttötavan korjaamista.¹ Tein sen, koska Herra tähdensi mieleeni sen nimen tärkeyttä, jonka Hän on määrännyt kirkolleen – nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko².

Kuten odottaa saattoi, suhtautumistavat tähän lausuntoon sekä tarkistettuun tyylioppaaseen³ ovat olleet erilaisia. Monet jäsenet korjasivat heti kirkon nimen blogeissaan ja sosiaalisen median sivuillaan. Toiset miettivät, miksi kaiken sen rinnalla, mitä maailmassa tapahtuu, oli välttämätöntä tähdentää jotakin niin ”merkityksetöntä”. Ja jotkut sanoivat, ettei se onnistuisi, joten miksi edes yrittää? Saanen selittää, miksi tämä aihe on meille niin

tärkeä. Mutta saanen ensin ilmaista, mitä tämä hanke *ei* ole:

- Se ei ole nimenmuutos.
- Se ei ole uudelleenbrändäämistä.
- Se ei ole kosmeettisuutta.
- Se ei ole oikku.
- Eikä hanke ole merkityksetön.

Sen sijaan se *on* oikaisu. Se *on* Herran käsky. Joseph Smith ei nimennyt kirkkoa, joka palautettiin hänen kauttaan, eikä sitä tehnyt Mormon. Vapahtaja itse sanoi: ”Sillä näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi.”⁴

Jo aiemmin, vuonna 34 jKr., ylönoussut Herramme antoi samankaltaisen ohjeen kirkkonsa jäsenille käydessään heidän luonaan Amerikan mantereella. Tuolloin Hän sanoi:

”Kutsukaa kirkkoa minun nimelläni. – –

Ja kuinka se olisi minun kirkkoni, ellei sitä kutsuta minun nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni.”⁵

Näin ollen kirkon nimi ei ole neuvoteltavissa. Kun Vapahtaja sanoo selkeästi, mikä Hänen kirkkonsa nimen tulee olla, ja jopa sanoo ennen sen julistamista: ”Näin kirkkoani on kutsuttava”, niin Hän on vakavissaan. Ja jos me sallimme lisänimien käytön tai omaksumme tai jopa edistämme itse noita lisänimiä, niin me rikomme Häntä vastaan.

Mitä merkitsee nimi, tai tässä tapauksessa lisänimi? Kun kyseessä ovat kirkon lisänimet, kuten ”MAP-kirkko”, ”mormonikirkko” tai ”myöhempien aikojen pyhien kirkko”, tärkein seikka *niissä* nimissä on, että niistä *puuttuu* Vapahtajan nimi. Se, että poistamme Herran nimen Herran kirkosta, on Saatanalle suuri voitto.

Kun *siuutamme* Vapahtajan nimen, *siuutamme* kaikessa hiljaisuudessa siinä samalla kaiken, mitä Jeesus Kristus on tehnyt hyväksemme – jopa Hänen sovituksensa.

Miettikää tätä Hänen näkökanaltaan: Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Hän oli Jehova, Vanhan testamentin Jumala. Isänsä johdolla Jeesus loi tämän ja muita maailmoja.⁶ Hän päätti alistua Isänsä tahtoon ja tehdä kaikkien Jumalan lasten hyväksi sellaista, mihin kukaan muu ei pystyisi! Kun Hän alentui tulemaan maan päälle Isän ainosyntyisenä lihassa, Häntä raa’asti herjattiin ja pilkattiin, Hänen päälleen syljettiin ja Hänet ruoskittiin. Getsemanen puutarhassa Vapahtajamme otti päälleen *jokaisen* kivun, *jokaisen* synnin ja *kaiken* tuskan ja kärsimyksen, mitä te tai minä tai kukaan, joka on joskus elänyt tai tulee joskus elämään, on *koskaan* kokenut. Tuon kiduttavan kuorman painon alla Hän vuoti verta jokaisesta huokosestaan.⁷ Kaikki tämä kärsimys voimistui, kun Hänet julmasti ristiinnaulittiin Golgatan ristille.

Näiden piinaavien kokemusten kautta ja niitä seuraavalla ylösnousemuksellaan – äärettömällä sovituksellaan – Hän soi kuolemattomuuden kaikille ja lunasti meidät jokaisen synnin vaikutuksista parannuksen tekemme ehdolla.

Vapahtajan ylösnousemuksen ja Hänen apostoliensa kuoleman jälkeen maailma syöksyi vuosisadoiksi pimeyteen. Sitten vuonna 1820 Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus ilmestyivät profeetta Joseph Smithille aloittaakseen Herran kirkon palauttamisen.

Kaiken sen jälkeen, mitä Jeesus Kristus oli kestänyt – ja kaiken sen jälkeen, mitä Hän oli tehnyt ihmiskunnan hyväksi – minä ymmärrän syvälistä katumusta tuntien, että olemme tahattomasti antaneet kutsua Herran palautettua kirkkoa muilla nimillä, joista jokaisesta puuttuu Jeesuksen Kristuksen pyhä nimi!

Joka sunnuntai, kun nautimme kelvollisesti sakramentin, me uudistamme taivaalliselle Isällemme antamamme pyhän lupauksen, että olemme halukkaita ottamaan päällemme Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimen.⁸ Me lupaamme seurata Häntä, tehdä parannuksen, pitää Hänen käskynsä ja muistaa Hänet *aina*.

Kun poistamme Hänen nimensä Hänen kirkostaan, me poistamme tahattomasti *Hänet* paikaltaan elämämme keskipisteenä.

Vapahtajan nimen päällemme ottamiseen sisältyy se, että julistamme ja todistamme muille – teoillamme ja sanoillamme – että Jeesus on Kristus. Olemmeko pelänneet niin paljon

loukkaavamme jotakuta, joka on nimitänyt meitä ”mormoneiksi”, ettemme ole *puolustaneet* Vapahtajaa itseään, emme ole olleet Hänen puolustajinaan edes sen nimen osalta, jolla Hänen kirkkoaan kutsutaan?

Jos me kansana ja yksilöinä haluamme käyttää Jeesuksen Kristuksen sovituksen voimaa – puhdistamaan ja parantamaan meitä, vahvistamaan ja voimistamaan meitä ja lopulta korottamaan meidät – niin meidän täytyy selkeästi tunnustaa Hänet tuon voiman lähteeksi. Me voimme aloittaa sen kutsumalla Hänen kirkkoaan Hänen määräämällään nimellä.

Suurelle osalle maailmaa Herran kirkko näyttätty nykyisin ”mormonikirkon” valemuvussa. Mutta me Herran kirkon jäsenet tiedämme, kuka on sen johdossa, nimittäin Jeesus Kristus. Valitettavasti monet, jotka kuulevat sanan *mormoni*, saattavat ajatella, että me palvelemme Mormonia. Näin ei ole! Me kunnioitamme ja arvostamme tuota suurta muinaista amerikkalaista profeettaa.⁹ Mutta me *emme* ole Mormonin opetuslapsia. Me olemme Herran opetuslapsia.

Palautetun kirkon alkuvaiheissa sellaisia ilmauksia kuin *mormonikirkko* ja *mormonit*¹⁰ käytettiin usein pilkkaniminä – julmina termeinä, herjaavina termeinä – joiden tarkoituksena oli

häivyttää Jumalan käden vaikutus Jeesuksen Kristuksen kirkon palautuksesta näinä myöhempinä aikoina.¹¹

Veljet ja sisaret, on monia maailmallisia perusteluja kirkon oikean nimen palauttamista vastaan. Koska elämme digitaalisessa maailmassa ja hakukoneiden optimointi auttaa meitä kaikkia löytämään tarvitsemaamme tietoa lähes välittömästi – myös tietoa Herran kirkosta – niin kriitikot sanovat, että tuo oikaiseminen tässä vaiheessa ei ole viisasta. Toisista tunnetaan, että koska meidät tunnetaan niin laajalti ”mormoneina” ja ”mormonikirkkona”, meidän pitäisi vain yrittää ottaa siitä kaikki irti.

Jos käsittelemme nyt ihmisen luoman organisaation brändäämistä, nuo perustelut saattaisivat olla omiaan. Mutta tässä ratkaisevan tärkeässä asiassa me katsomme Häneen, jonka kirkko tämä on, ja tunnustamme, että Herran tiet eivät ole eivätkä tule koskaan olemaan ihmisen teitä. Jos olemme kärsivällisiä ja jos haluamme tehdä oman osamme hyvin, Herra johtaa meitä tässä tärkeässä tehtävässä. Tiedämmehän me toki, että Herra auttaa niitä, jotka pyrkivät tekemään Hänen tahtonsa, aivan kuten Hän auttoi Nefiä toteuttamaan tehtävän rakentaa laiva meren ylitykseen.¹²

Me haluamme olla kohteliaita ja kärsivällisiä pyrkimyksissämme oikaista nämä virheet. Vastuullinen media suhtautuu pyyntöömme myönteisesti.

Eräässä edellisessä yleiskonferenssissa vanhin Benjamín De Hoyos puhui yhdestä tällaisesta tapauksesta. Hän sanoi:

”Joitakin vuosia sitten palvellessani kirkon tiedotustoimistossa Meksikossa [toveriani ja minua] pyydettiin osallistumaan erääseen radion puheohjelmaan. – – [Yksi ohjelman juontajista] kysyi [meiltä]: ’Miksi kirkolla on niin pitkä nimi?’ – –”

Toverini ja minä hymyilimme niin loistavalle kysymykselle ja ryhdyimme sitten selittämään, että kirkon nimi ei ollut ihmisen valitsema. Sen oli antanut Vapahtaja – –. Ohjelman juontaja vastasi heti kunnioittavasti: ’Näin ollen olemme sen oikein kernaasti.’¹³

Tuo selonteko tarjoaa mallin. Yksi kerrallaan meiltä yksilöinä edellytetään parhaita ponnistelujamme oikaista virheitä, jotka ovat vuosien kuluessa tulleet vähitellen hyväksytyiksi.¹⁴ Muu maailma saattaa noudattaa tai olla noudattamatta meidän esimerkkiämme kutsua meitä oikealla nimellä. Mutta ei ole uskottavaa turhautua siitä, että suurin osa maailmaa kutsuu kirkkoa ja sen jäseniä väärillä nimillä, jos me teemme samoin.

Oikaistusta tyylioppaastamme on hyötyä. Siinä sanotaan: ”Ensimmäisen kerran mainittaessa on suotavaa käyttää kirkon koko nimeä: ’Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko’. Kun [seuraavan kerran mainittaessa] tarvitaan lyhyempää nimitystä, suosittelemme käyttämään

sanaa ’kirkko’ tai ilmausta ’Jeesuksen Kristuksen kirkko’. Nimitys ’Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko’ on myös täsmällinen ja suositeltava.”¹⁵

Jos joku sattuisi kysymään: ”Oletko mormoni?”, voisitte vastata: ”Jos kysyt, olenko Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen, niin kyllä olen!”

Jos joku kysyy: ”Oletko myöhempien aikojen pyhä?”¹⁶, voisitte vastata: ”Kyllä minä olen. Uskon Jeesukseen Kristukseen ja olen Hänen palautetun kirkkonsa jäsen.”

Rakkaat veljeni ja sisareni, lupaan teille, että jos me teemme parhaamme palauttaaksemme Herran kirkon oikean nimen, niin Hän, jonka kirkko tämä on, vuodattaa voimaansa ja siunauksiaan myöhempien aikojen pyhien päälle¹⁷ toisin kuin olemme koskaan nähneet. Meillä on tieto Jumalasta ja Hänen voimansa auttamassa meitä viemään Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin siunaukset jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle sekä valmistamaan maailmaa Herran toiseen tulemiseen.

Mitä siis merkitsee nimi? Kun kyse on Herran kirkon nimestä, vastaus on: ”Kaikkeaa!” Jeesus Kristus ohjaa meitä kutsumaan kirkkoa Hänen nimellään, koska tämä on Hänen kirkkonsa täynnä Hänen voimaansa.

Tiedän, että Jumala elää. Jeesus on Kristus. Hän johtaa kirkkooaan tänä aikana. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Herra on tähdentänyt mieleeni sen nimen tärkeyttä, jonka Hän on ilmoittanut kirkolleen – nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko. Meillä on työtä tehtävänä, jotta saattaisimme itsemme sopusointuun Hänen tahtonsa kanssa. Viime viikkoina useat eri kirkon johtohenkilöt ja osastot ovat panneet alulle välttämättömiä toimia sen toteuttamiseksi. Lisää tietoa tästä tärkeästä asiasta annetaan tulevana kuukausina.” (Russell M. Nelson, julkaisussa ”Kirkon nimi”, virallinen lausunto, 18. elokuuta 2018, mormonien uutishuone.fi.)
2. Edelliset kirkon presidentit ovat esittäneet samankaltaisia pyyntöjä. Esimerkiksi presidentti George Albert Smith sanoi: ”Älkää pettäkö Herraa kutsumalla tätä mormonikirkoksi. Hän ei kutsunut tätä mormonikirkoksi.” (Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1948, s. 160.)

3. Ks. ”Tyyliopas – kirkon nimi”, mormonien uutishuone.fi.
4. OL 115:4.
5. 3. Nefi 27:7–8.
6. Ks. Moos. 1:33.
7. Ks. OL 19:18.
8. Ks. Moroni 4:3; OL 20:37, 77.
9. Mormon oli yksi neljästä merkittävimmästä Mormonin kirjan kirjoittajasta, joista muut olivat Nefi, Jaakob ja Moroni. Kaikki olivat nähneet Herran, aivan kuten kirjan innoitettu kääntäjä, profeetta Joseph Smith.
10. Myös sana *mormoniittit* oli käytettyjen pilkkanimien joukossa (ks. *History of the Church*, osa 2, s. 62–63, 126).
11. Muita pilkkanimiä näyttää ilmenneen Uuden testamentin aikoina. Apostoli Paavalin oikeudenkäynnin aikana Felixin edessä Paavalin sanottiin olevan ”nasaretilaisten lahkoon johtaja” (Ap. t. 24:5). Puhuessaan ilmauksen ”nasaretilaiset” käytöstä eräs alan tutkija kirjoitti: ”Tämä oli nimi, joka yleensä annettiin kristityille halveksunnan osoitukseksi. Heitä kutsuttiin sillä tavoin, koska Jeesus oli Nasaretista.” (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles*, 1937, s. 313.)
Samoin eräässä toisessa selityksessä sanotaan: ”Kun Herraamme halveksivasti kutsuttiin ’nasaretilaiseksi’ (ks. Matt. 26:71), niin juutalaiset nimittivät Hänen opetuslapsiaan ’nasaretilaisiksi’. He eivät myöntäneet näiden olevan kristittyjä, toisin sanoen Messiaan opetuslapsia.” (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, toim. H. D. M. Spence ja Joseph S. Exell, 1884, osa 2, s. 231.)
Samaan tapaan vanhin Neal A. Maxwell huomautti: ”Kaikkialla pyhien kirjoitusten historiassa näkyy toistuvasti, kuinka profeettoja on yritetty alentaa, jotta heistä päästäisiin, ja leimata, jotta heitä voitaisiin halventaa. Enimmäkseen heidän aikalaisensa ja maallinen historia ovat kuitenkin suhtautuneet heihin välinpitämättömästi. Nimettiin heitä varhaisiin kristittyjäkin vain ’nasaretilaisten lahkoksi’ (ks. Ap. t. 24:5).” (”Ulos synkeydestä”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 154. puolivuotiskonferenssista, s. 8.)
12. Ks. 1. Nefi 18:1–2.
13. Benjamin De Hoyos, ”Pyhiksi kutsuttuja”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 106.
14. Vaikka emme voi valvoa sitä, millä nimellä muut ehkä meitä kutsuvat, voimme täysin valvoa sitä, kuinka itse nimitämme itseämme. Kuinka voimme odottaa muiden kunnioittavan kirkon oikeaa nimeä, jos me sen jäsenet emme tee niin?
15. ”Tyyliopas – kirkon nimi”, mormonien uutishuone.fi.
16. Sanaa *pyhä* käytetään usein Pyhässä Raamatussa. Esimerkiksi kirjeessään efesolaisille Paavali käytti sanaa *pyhä* melkein joka luvussa. Pyhä on ihminen, joka uskoo Jeesukseen Kristukseen ja pyrkii seuraamaan Häntä.
17. Ks. OL 121:33.

Presidentti Henry B. Eyring

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Yritän

Vapahtaja painaa nimensä teidän sydämeenne. Ja te tunnette Kristuksen puhdasta rakkautta muita ja itseänne kohtaan.

Rakkaat veljeni ja sisareni, olen kiitollinen tilaisuudesta puhua teille. Tämä konferenssi on ollut minulle kohottava ja rakentava. Laulettu laulut ja puhutut sanat ovat Pyhän Hengen voimasta kulkeneet sydämeemme. Rukoilen, että se, mitä sanon, välittyy teille tuon saman Hengen vaikutuksesta.

Monia vuosia sitten olin erään piirinjohtajan ensimmäinen neuvonantaja Yhdysvaltain itäosissa. Useammin kuin kerran ajaessamme pieniin lähetysseurakuntiimme hän sanoi minulle: ”Hal, kun tapaat jonkun, kohtele häntä, aivan kuin hän olisi suurissa vaikeuksissa, niin yli puolet ajasta olet

oikeassa.” Hän oli paitsi oikeassa, niin vuosien varrella olen oppinut, että hän oli myös liian myönteinen arviossaan. Tänäkin haluan kannustaa teitä kohtaan vaikeuksissa.

Rakastava Jumala on suunnitellut meidän elämämme kuolevaisuudessa koetuksiksi ja kasvun lähteeksi meille jokaiselle. Muistatte sanat, jotka Jumala lausui lapsistaan maailman luomisen yhteydessä: ”Ja koettelemme heitä näin nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käskee heidän tehdä.”¹

Alusta lähtien koetukset ovat olleet vaikeita. Kohtaamme koettelemuksia, joita tulee sen vuoksi että meillä on kuolevainen ruumis. Me kaikki elämme maailmassa, missä Saatanan sota totuutta ja meidän henkilökohtaista onnellisuuttamme vastaan käy entistä kiivaammaksi. Maailma ja teidän elämänne voivat tuntua olevan kasvavassa määrin levottomuuden vallassa.

Vakuutan teille tämän: rakastava Jumala, joka on sallinut teille nämä koetukset, on myös suunnitellut varman keinon selviytyä niiden läpi. Taivaallinen Isä on rakastanut maailmaa niin paljon, että Hän lähetti rakkaan Poikansa auttamaan meitä.² Hänen Poikansa Jeesus Kristus antoi henkensä meidän tähtemme. Jeesus Kristus

kantoi Getsemanessa ja ristillä kaikkien syntiemme painolastin. Hän koki kaikki murheet, kivut ja syntiemme seuraukset, jotta Hän voisi lohduttaa ja vahvistaa meitä läpi jokaisen koetuksen elämässä.³

Muistatte, että Herra sanoi palvelijoilleen:

”Isä ja minä olemme yhtä. Minä olen Isässä ja Isä minussa; ja koska te olette ottaneet vastaan minut, te olette minussa ja minä teissä.

Ja nyt, minä olen teidän keskellänne, ja minä olen hyvä paimen ja Israelin kallio. Se, joka rakentaa tälle kalliolle, ei sorru milloinkaan.”⁴

Myös profeettamme, presidentti Russell M. Nelson, on vakuuttanut samaa. Sen lisäksi hän on kuvaillut tapaa, jolla voimme rakentaa sille kalliolle ja painaa Herran nimen sydämeemme opastamaan meitä läpi koettelemustemme.

Hän on sanonut: ”Te, jotka ehkä olette hetkeksi menettäneet rohkeutenne, muistakaa, että elämää ei ole tarkoitettu helpoksi. Sen varrella on kestettävä koettelemuksia ja murhetta. Muistakaa, että ’Jumalalle ei mikään ole mahdotonta’ (Luuk. 1:37), ja tietäkää, että Hän on teidän Isänne. Te olette poikia ja tyttäriä, jotka on luotu Hänen kuvakseen ja joilla on kelvollisuutenne kautta oikeus saada ilmoitusta avuksi vanhurskaisuin

pyrkimyksiinne. Te voitte ottaa päälenne Herran pyhän nimen. Te voitte olla kelvollisia puhumaan Jumalan pyhässä nimessä (ks. OL 1:20).”⁵

Presidentti Nelsonin sanat muistuttavat meitä lupauksesta, joka on sakramenttirukouksessa – lupauksesta, jonka meidän taivaallinen Isämme täyttää, kun me puolestamme teemme, mitä itse lupaamme.

Kuunnelkaa näitä sanoja: ”Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän leivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, jotta he söisivät Poikasi ruumiin muistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi nimen päällensä ja muistamaan hänet aina ja pitämään hänen käskynsä, jotka hän on antanut heille, jotta hänen Henkensä olisi aina heidän kanssansa. Aamen.”⁶

Joka kerta kun tämä rukous pidetään meidän puolestamme ja sanomme sanan *aamen*, me vakuutamme, että nauttimalla leivän me olemme halukkaita ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen pyhän nimen, muistamaan Hänet aina ja pitämään Hänen käskynsä. Meille vuorostaan luvataan, että Hänen Henkensä on aina kanssamme.

Näiden lupauksen vuoksi Vapahtaja on se kallio, jolla voimme seisoa jokaisessa kohtaamassamme myrskyssä turvallisesti ja pelkäämättä.

Kun olen pohtinut liiton sanoja ja niissä luvattuja siunauksia, olen miettinyt, mitä tarkoittaa se, että olemme halukkaita ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen.

Presidentti Dallin H. Oaks selittää: ”On merkille pantavaa, että nauttiesamme sakramentin me emme todista, että *otamme* Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme. Me todistamme, että olemme *halukkaat* tekemään niin (ks. OL 20:77). Se tosiasia, että me todistamme vain olevamme halukkaita, viittaa siihen, että täytyy tapahtua jotakin muutakin, ennen kuin me todella otamme tuon pyhän nimen päällemme kaikkein tärkeimmässä mielessä.”⁷

Se ilmaus, että olemme ”halukkaita ottamaan päällemme” Vapahtajan nimen, kertoo meille, että vaikka otimme Hänen nimensä ensimmäisen kerran, kun meidät kastettiin, niin Hänen nimensä ottaminen ei lopu kasteeseen. Meidän täytyy työskennellä jatkuvasti sen eteen, että otamme Hänen nimensä päällemme läpi elämämme, myös silloin kun uudistamme liitot sakramenttipöydän ääressä ja solmimme liittoja Herran pyhissä temppeleissä.

Niinpä kaksi ratkaisevan tärkeää kysymystä kullekin meistä ovat nämä: ”Mitä minun täytyy tehdä ottaakseni päälleni Hänen nimensä?” ja ”Kuinka tiedän, että edistyn?”

Presidentti Nelsonin sanoissa esitetään yksi hyödyllinen vastaus. Hän sanoi, että voisimme ottaa Vapahtajan nimen päällemme ja että voisimme puhua Häntä edustaen. Kun puhumme Häntä edustaen, me palvelemme Häntä. ”Sillä kuinka ihminen tuntee isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?”⁸

Puhuminen Häntä edustaen edellyttää uskon rukousta. Meidän pitää rukoilla palavasti taivaallista Isää, jotta tiedämme, mitä sanoja voimme lausua auttaaksemme Vapahtajaa Hänen työssään. Meidän täytyy olla tämän lupauksen arvoisia: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”⁹

Silti Hänen nimensä päällemme ottaminen tarkoittaa muutakin kuin vain puhumista Häntä edustaen. Sydämessämme täytyy olla tiettyjä tunteita, jotta olisimme kelvollisia toimimaan Hänen palvelijoinaan.

Profeetta Mormon kuvaili tunteita, jotka tekevät meistä kelvollisia ottamaan Hänen nimensä päällemme ja mahdollistavat sen. Näitä tunteita ovat usko, toivo ja rakkaus, joka on Kristuksen puhdasta rakkautta.

Mormon selitti:

”Sillä minä näen, että teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden; sillä ellei teillä ole uskoa häneen, silloin te ette ole arvollisia hänen kirkkonsa kansaan luettaviksi.

Ja vielä, rakkaat veljeni, minä tahtoisin puhua teille toivosta. Kuinka te voisitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole toivoa?

Ja mitä teidän on toivottavaa? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.

Sen vuoksi, jos ihmisellä on uskoa, hänellä täytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.

Ja vielä, katso, minä sanon teille, ettei hänellä voi olla uskoa ja toivoa, ellei hän ole sydämetään sävyisiä ja nöyriä.

Muuten hänen uskonsa ja toivonsa on turhaa, sillä kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sydämetään sävyisät ja nöyriä; ja jos ihminen on sydämetään sävyisiä ja nöyriä ja tunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta.”

Kuvailtuaan rakkautta Mormon jatkaa sanomalla:

”Mutta aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, ja se kestää ikuisesti; ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin.

Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Aamen.”¹⁰

Todistukseni on, että Vapahtaja painaa nimensä teidän sydämeenne. Teidän monien kohdalla uskonne Häneen on kasvamassa. Tunnette enemmän toivoa ja optimismia. Ja te tunnette

Kristuksen puhdasta rakkautta muita ja itseänne kohtaan.

Näen sitä lähetyssaarnaajissa, jotka palvelevat kaikkialla maailmassa. Näen sitä jäsenissä, jotka puhuvat ystävilleen ja sukulaisilleen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Miehet, naiset, nuoret ja jopa lapset palvelevat rakkaudesta Vapahtajaa ja lähimmäisiään kohtaan.

Heti kun katastrofeista eri puolilla maailmaa aletaan raportoida, jäsenet suunnittelevat lähtöä pelastamaan, toisinaan yli valtamerten, ilman että heitä pyydetään. Toisinaan heidän on vaikea odottaa, kunnes tuhoalueilla ollaan valmiita vastaanottamaan heidät.

Ymmärrän, että joistakuista kuuloista tänään saattaa tuntua, että vaikeutenne nujertavat uskonne ja toivonne. Ja saatatte kaivata rakkauden tuntemista.

Veljet ja sisaret, Herra suo lähellenne mahdollisuuksia tuntea ja jakaa Hänen rakkauttaan. Voitte luottavaisina rukoilla Herraa ohjaamaan teitä rakastamaan jotakuta Hänen puolestaan. Hän vastaa teidän kaltaistenne nöyrien vapaaehtoisina toimivien rukouksiin. Te tunnette Jumalan rakkautta itseänne kohtaan ja sitä henkilöä kohtaan, jota palvelette Hänen puolestaan. Kun autatte Jumalan lapsia heidän vaikeuksissaan, teidän omat vaikeutenne alkavat tuntua keveämmiltä. Uskonne ja toivonne vahvistuvat.

Olen nähnyt omin silmin tämän olevan totta. Koko elämänsä ajan vaimoni on puhunut Herran nimissä ja palvellut ihmisiä Häntä edustaen. Kuten olen kertonut aiemmin, yksi piispoistamme sanoi minulle kerran: ”Olen ihmeissäni. Joka kerta kun kuulen, että joku seurakunnastamme on vaikeuksissa, kiiruhdan auttamaan. Ja kuitenkin siinä vaiheessa kun saavun, tuntuu siltä, että sinun vaimosi on aina jo ollut siellä.” Se on pitänyt paikkansa kaikissa niissä paikoissa, missä olemme asuneet 56 vuoden aikana.

Nykyään vaimoni pystyy puhumaan vain muutamia sanoja päivässä. Häntä käyvät katsomassa ihmiset, joita hän on rakastanut Herran puolesta. Joka ilta ja aamu laulan hänen kanssaan kirkon lauluja ja pidämme rukouksen.

Minun on lausuttava ne rukoukset ja laulettava ne laulut. Joskus näen, kuinka hänen huulensa muodostavat laulujen sanoja. Hän pitää eniten lasten lauluista. Se asenne, josta hän tuntuu pitävän eniten, on tiivistettynä laulussa ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”¹¹.

Taannoin laulettuamme kerto-säkeen sanat: ”Jeesuksen lailla suo rakkautta. Kaikkien anna se tuntea”, vaimoni sanoi hiljaa mutta selvästi: ”Yritän.” Luulen, että hän tulee Vapahtajamme nähdessään huomaamaan, että Vapahtaja on painanut nimensä hänen sydämeensä ja että hänestä on tullut Vapahtajan kaltainen. Vapahtaja kantaa häntä nyt läpi hänen vaikeuksiansa, kuten Hän kantaa teitä läpi teidän vaikeuksienne.

Lausun teille todistukseni, että Vapahtaja tuntee teidät ja rakastaa teitä. Hän tietää teidän nimenne, kuten te tiedätte Hänen. Hän tuntee teidän vaikeutenne. Hän on kokenut ne. Sovituksensa ansiosta Hän on voittanut maailman. Olemalla halukkaita ottamaan Hänen nimensä päällemme te nostatte lukemattomien muiden kuormia. Ja aikanaan huomaatte, että tunnette Vapahtajan paremmin ja että rakastatte Häntä enemmän. Hänen nimensä on oleva teidän sydämessänne ja painuneena teidän muistiinne. Sillä nimellä teitä tullaan kutsumaan. Tästä todistan, kiitollisena Hänen rakastavasta hyväntahtoisuudestaan minua, rakkaitani ja teitä kohtaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Abr. 3:25.
2. Ks. Joh. 3:16–17.
3. Ks. Alma 7:11–12.
4. OL 50:43–44.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Jumalalle ei mikään ole mahdotonta”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 32.
6. OL 20:77.
7. Ks. Dallin H. Oaks, ”Mitä merkitsee, että otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme”, *Valkeus*, 1985, konferenssiraportti 155. vuosikonferenssista, s. 74–75.
8. Moosia 5:13.
9. OL 1:38.
10. Moroni 7:39–44, 47–48.
11. Ks. ”Kuin Jeesus mä olla tahdon”, *Lasten laulukirja*, s. 40–41.

Brian K. Ashton

toinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa

Isä

Meillä jokaisella on mahdollisuus tulla Isän kaltaiseksi. Niin tehdäksemme meidän täytyy palvella ja rukoilla Isää Pojan nimessä.

Koko elämänsä ajan vaimoni Melinda on yrittänyt kaikesta sydämestään olla Jeesuksen Kristuksen uskollinen opetuslapsi. Nuoruudesta saakka Melindasta kuitenkin tuntui, ettei hän ollut taivaallisen Isän rakkauden ja siunausten arvoinen, sillä hän ymmärsi väärin taivaallisen Isän luonteen. Onneksi Melinda jatkoi käskyjen pitämistä tuntemastaan murheellisuudesta huolimatta. Muutama vuosi sitten hän sai kokemuksia, jotka auttoivat häntä ymmärtämään paremmin Jumalan luonnetta, myös Hänen rakkauttaan lapsiaan kohtaan ja Hänen kiitollisuuttaan meidän epätäydellisistäkin pyrkimyksistämme tehdä Hänen työtään.

Melinda selittää, kuinka tämä on vaikuttanut häneen: ”Nyt tunnen varmuutta siitä, että Isän suunnitelma toimii, että Hän panostaa henkilökohtaisesti meidän onnistumiseemme ja että Hän antaa meille opetuksia ja kokemuksia, joita tarvitsemme palataksemme Hänen luokseen. Näen itseni ja muut paremmin samalla tavoin kuin Jumala näkee meidät. Kykenen olemaan äiti sekä opettamaan ja palvelemaan osoittaen enemmän rakkautta ja vähemmän pelkoa. Tunnen levottomuuden ja turvattomuuden sijaan rauhaa ja luottamusta. Sen sijaan että tuntisin minua arvosteltavan, tunnen saavani tukea. Uskoni on vahvistunut.

Tunnen taivaallisen Isäni rakkautta useammin ja syväisemmin.¹

Oikea käsitys taivaallisen Isän luonteesta, täydellisyydestä ja ominaisuuksista on välttämätöntä, jotta voi osoittaa riittävästi korotuksen saamiseen tarvittavaa uskoa.² Oikea ymmärrys taivaallisen Isän luonteesta voi muuttaa sen, kuinka näemme itsemme ja muut, ja auttaa meitä ymmärtämään Jumalan valtavaa rakkautta lapsiaan kohtaan ja Hänen suurta haluaan auttaa meitä tulemaan Hänen kaltaiseksi. Virheellinen käsitys Hänen luonteestaan voi jättää meille tunteen, ettemme koskaan kykene pääsemään takaisin Hänen luokseen.

Tavoitteenani tänään on opettaa Isää koskevia keskeisiä opillisiä kohtia, joiden avulla me kaikki – mutta varsinkin ne, jotka miettivät, rakastaako Jumala heitä – voimme ymmärtää paremmin Hänen todellisen luonteensa ja osoittaa suurempaa uskoa Häneen, Hänen Poikaansa ja Hänen suunnitelmaansa meitä varten.

Kuolevaisuutta edeltävä elämä

Kuolevaisuutta edeltävässä maailmassa me synnyimme henkinä taivaallisille vanhemmille ja asuimme Heidän luonaan perheenä.³ He tunsivat meidät, opettivat meitä ja rakastivat meitä.⁴ Halusimme todella kovasti olla

taivaallisen Isämme kaltaisia. Ymmärsimme kuitenkin, että tullaksemme Hänen kaltaisikseen meidän pitäisi

1. saada kirkastettu, kuolematon, fyysinen ruumis⁵
2. solmia avioliitto ja muodostaa perhe pappeuden sinetöimisvoimalla⁶ sekä
3. hankkia kaikki tieto, voima ja jumalalliset ominaisuudet⁷.

Näin ollen Isä laati suunnitelman, joka sallisi meidän tietyin ehdoin⁸ saada fyysisen ruumiin, josta tulisi ylösnousemuksessa kuolematon ja kirkastettu, solmia avioliiton ja muodostaa perheen kuolevaisuudessa – tai niiden uskollisten kohdalla, joilla ei olisi tätä tilaisuutta, kuolevaisuuden jälkeen⁹ – edistyä kohti täydellisyyttä ja lopulta palata taivaallisten vanhempiemme luo ja elää Heidän kanssaan ja perheemme kanssa korotuksen ja iankaikkisen onnen tilassa¹⁰.

Pyhissä kirjoituksissa tätä nimitetään pelastussuunnitelmaksi¹¹. Olimme niin kiitollisia tästä suunnitelmasta, että kun se esiteltiin meille, me huusimme ääneen iloamme.¹² Jokainen meistä hyväksyi suunnitelman ehdot, mukaan lukien kuolevaisuuden kokemukset ja haasteet, jotka auttaisivat meitä kehittämään itsessämme jumalallisia ominaisuuksia.¹³

Elämä kuolevaisuudessa

Kuolevaisuuden aikana taivaallinen Isä suo meille olosuhteet, joita tarvitsemme edistyäksemme Hänen suunnitelmansa mukaisesti. Jeesus Kristus on Isän Poika lihassa¹⁴. Isä antoi Hänelle jumalallista apua Hänen tehtävänsä täyttämiseksi kuolevaisuudessa. Taivaallinen Isä auttaa samalla tavoin meitä jokaista, jos pyrimme pitämään Hänen käskynsä.¹⁵ Isä on antanut meille tahdonvapauden.¹⁶ Elämämme on Hänen käsissään, ja päivämme ovat tiedossa eikä niitä vähennetä.¹⁷ Ja Hän takaa, että lopulta kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Häntä.¹⁸

Nimenomaan taivaallinen Isä antaa meille meidän jokapäiväisen leipämme¹⁹, mihin sisältyy sekä ruoka, jota syömme, että voima, jota tarvitsemme Hänen käskyjensä pitämiseen²⁰. Isä antaa hyviä lahjoja.²¹ Hän kuulee rukouksemme ja vastaa niihin.²² Taivaallinen Isä päästää meidät pahasta, kun annamme Hänen tehdä niin.²³ Hän itkee meidän vuoksemme, kun kärsimme.²⁴ Viime kädessä kaikki saamme siunaukset tulevat Isältä.²⁵

Taivaallinen Isä johdattaa meitä ja antaa meille kokemuksia, joita vahvuuksiemme, heikkouksiemme ja valintojemme pohjalta tarvitsemme, jotta voisimme tuottaa hyvää

hedelmää.²⁶ Tarpeen mukaan Isä kurittaa meitä, koska Hän rakastaa meitä.²⁷ Hän on ”Neuvon Ihminen”²⁸, joka neuvoo meitä, jos pyydämme.²⁹

Juuri taivaallinen Isä lähettää meidän elämäämme sekä Pyhän Hengen vaikutuksen että lahjan.³⁰ Pyhän Hengen lahjan ansiosta Isän kirkkaus – eli äly, valo ja voima – voi asua meissä.³¹ Jos pyrimme kasvamaan valossa ja totuudessa, kunnes silmämääränämme on vain Jumalan kunnia, taivaallinen Isä lähettää lupauksen Pyhän Hengen sine-töimään meidät iankaikkiseen elämään ja paljastaa kasvonsa meille – joko tässä elämässä tai tulevassa.³²

Elämä kuolevaisuuden jälkeen

Kuolevaisuuden jälkeisessä henkimaailmassa taivaallinen Isä jatkaa Pyhän Hengen vuodattamista ja lähettää edelleen lähetysaarnajia niiden luo, jotka tarvitsevat evankeliumia. Hän vastaa rukouksiin ja auttaa niitä, joilta pelastavat toimitukset puuttuvat, saamaan ne sijaistyön avulla.³³

Isä nosti kuolleista Jeesuksen Kristuksen ja antoi Hänelle voiman toteuttaa ylösnousemuksen³⁴, jonka ansiosta me saamme kuolemattoman ruumiin. Vapahtajan aikaansaama lunastus ja ylösnousemus tuovat meidät takaisin Isän eteen, missä Jeesus Kristus tuomitsee meidät.³⁵

Ne, jotka turvautuvat pyhän Messiaan ansioihin, laupeuteen ja armoon³⁶, saavat kirkastetun ruumiin kuten Isällä³⁷ ja asuvat Hänen luonaan ”milloinkaan päättymättömässä onnen tilassa”³⁸. Siellä Isä pyyhkii silmistämme kaikki kyneleet³⁹ ja auttaa meitä jatkamaan pyrkimystämme tulla Hänen kaltaisikseen.

Kuten voitte nähdä, taivaallinen Isä on aina apunamme.⁴⁰

Isän luonne

Jotta meistä tulisi Isän kaltaisia, meidän täytyy kehittää itsessämme Hänen luonteenpiirteitään. Taivaallisen Isän täydellisyyksiä ja ominaisuuksia ovat muun muassa seuraavat:

- Isä on ”Loputon ja Iankaikkinen”.⁴¹
- Hän on täydellisen

oikeudenmukainen, armollinen, hyvä, pitkämielinen ja haluaa vain meidän parastamme.⁴²

- Taivaallinen Isä on rakkaus.⁴³
- Hän pitää tekemänsä liitot.⁴⁴
- Hän ei muutu.⁴⁵
- Hän ei voi valehdella.⁴⁶
- Jumala ei erottele ihmisiä.⁴⁷
- Hän tietää kaiken – menneen, nykyisen ja tulevan – alusta asti.⁴⁸
- Taivaallinen Isä on älykkäämpi⁴⁹ kuin me kaikki.⁵⁰
- Isällä on kaikki voima⁵¹, ja Hän tekee kaiken, minkä Hän sydämensään päättää tehdä.⁵²

Veljet ja sisaret, me voimme luottaa ja turvautua Isään. Koska taivaallisella Isällä on iankaikkisuuden näkökulma, Hän näkee sellaista, mitä me emme pysty näkemään. Hänen ilonaan, työhönään ja kirkkautenaan on toteuttaa meidän kuolemattomuutemme ja korotuksemme.⁵³ Kaikki, mitä Hän tekee, on meidän hyväksemme. Hän tahtoo meidän iankaikkista onneamme jopa enemmän kuin me itse.⁵⁴ Eikä Hän vaatisi meitä kokemaan vaikeutta hetkeäkään kauemmin kuin on tarpeellista meidän tai rakkaidemme parhaaksi⁵⁵. Sen vuoksi Hän ei keskity tuomitsemaan tai arvostelemaan meitä vaan auttamaan meitä edistymään.⁵⁶

Isämme kaltaiseksi tuleminen

Jumalan henkipoikina ja -tyttärinä meillä jokaisella on mahdollisuus tulla Isän kaltaiseksi. Niin tehdäksemme meidän täytyy palvella ja rukoilla

Isää Pojan nimessä.⁵⁷ Me teemme tätä pyrkimällä olemaan kuuliaisia Isän tahdolle, kuten Vapahtaja oli⁵⁸, ja tekemällä jatkuvasti parannusta⁵⁹. Kun teemme näitä asioita, me ”[saamme] armoa armon lisäksi”, kunnes saamme Isän täyteydestä⁶⁰ ja meille suodaan ”Hänen luonteensa, täydellisyytensä ja ominaisuutensa”⁶¹.

Kun ottaa huomioon sen, miten kaukana me kuolevaiset olemme siitä, millaiseksi taivaallinen Isä on tullut, ei ole yllättävää, että joistakuista tuntuu, että Isän kaltaiseksi tuleminen on saavuttamattomissa. Pyhät kirjoitukset ovat kuitenkin selkeitä. Jos turvaudumme uskossa Kristukseen, teemme parannuksen ja etsimme Jumalan armoa olemalla kuuliaisia, niin lopulta meistä tulee Isän kaltaisia. Saan suurta lohtua siitä tosiasista, että ne, jotka pyrkivät olemaan kuuliaisia, *saavat* armoa armon lisäksi ja lopulta *saavat* hänen täyteydestään.⁶² Toisin sanoen, meistä ei tule Isän kaltaisia omin voimin.⁶³ Sen sijaan se tapahtuu armolahjojen avulla, joista jotkin ovat isoja mutta useimmat pieniä ja jotka rakentuvat toinen toisensa päälle, kunnes saamme täyteyden. Mutta veljet ja sisaret, se tapahtuu!

Kutsun teitä luottamaan siihen, että taivaallinen Isä tietää, kuinka suoda teille korotus. Etsikää Hänen päivittäistä, tukea antavaa apuaan ja ponnistelkaa eteenpäin uskoen Kristukseen, silloinkin kun ette voi tuntea Jumalan rakkautta.

On paljon, mitä emme ymmärrä Isän kaltaiseksi tulemisessa.⁶⁴ Mutta voin todistaa varmasti, että pyrkimys tulla Isän kaltaiseksi on kaikkien uhrausten arvoista.⁶⁵ Uhrauksia, joita teemme täällä kuolevaisuudessa, olivatpa ne kuinka suuria tahansa, ei yksinkertaisesti voi verrata siihen mittaamattomaan iloon, onnellisuuteen ja rakkautteen, jota tunnemme Jumalan luona.⁶⁶ Jos teidän on vaikea uskoa, että se on teiltä pyydettyjen uhrausten arvoista, Vapahtaja kutsuu teitä sanoen: ”Te [ette] ole vielä ymmärtäneet, kuinka suuria siunauksia Isällä on – valmistettuna teille; ettekä te voi kestää kaikkea nyt; olkaa kuitenkin rohkealla mielellä, sillä minä johdatan teitä.”⁶⁷

Todistan, että teidän taivaallinen Isänne rakastaa *teidä* ja haluaa *teidän* asuvan Hänen luonaan jälleen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Muistiinpanot kirjoittajan hallussa; ks. myös D. Melinda Ashton, "The Holy Ghost: Direction, Correction, and Warning", Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssi, 28. huhtikuuta 2016, byutv.org.
2. Ks. *Lectures on Faith*, 1985, s. 38.
3. Ks. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145; "Äiti taivaassa", evankeliumiaiheinen tutkielma, lds.org/topics?lang=fin&old=true&path=/topics.
4. Apostoli Paavali antoi ymmärtää, että me tunnemme Isän niin hyvin, että meidän sielumme yhä kaipaa kutsua Häntä hyvin tuttavallisella nimellä *Abba*, joka tarkoittaa 'isä' (ks. Room. 8:15).
5. Ks. OL 130:22.
6. Ks. OL 132:19–20.
7. Ks. Matt. 5:48; ks. myös 2. Piet. 1:3–8.
8. Näihin ehtoihin sisältyy se, että säilyttämme ensimmäisen asemamme (ks. Abr. 3:26) ja sitten kuolevaisuudessa osoitamme uskoa Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa, teemme parannuksen, otamme vastaan upotuskasteen sellaiselta henkilöltä, jolla on Jumalalta saatu pappeuden valtuus, saamme Pyhän Hengen lahjan ja kestämmme loppuun asti (ks. 3. Nefi 27:16–20).
9. Presidentti Dallin H. Oaks on opettanut: "Jotkut tätä puhetta kuuntelevat luultavasti sanovat: 'Mutta entä minä?' Me tiedämme, että monilta kelpoisilta ja suurenmoisilta myöhempinä aikojen pyhiltä tällä hetkellä puuttuvat ihanteelliset mahdollisuudet ja olennaiset edellytykset heidän edistymisensä. Naimattomuus, lapsettomuus, kuolema ja avioero tekevät tyhjäksi ihanteita ja lykkäävät luvattujen siunausten täyttymistä. – – Mutta nämä pettymykset ovat vain väliaikaisia. Herra on luvannut, että iankaikkisuuksissa mitään siunausta ei evätä hänen pojiltaan ja tyttäрилtään, jotka pitävät käskyt, ovat uskollisia liitoilleen ja haluavat sitä, mikä on oikein." ("Suuri autuudensuunnitelma", *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 72.)
10. Ks. Moosia 2:41.
11. Ks. Alma 42:5; sitä nimitetään myös lunastussuunnitelmaksi (ks. esim. MK Jaak. 6:8) ja onnensuunnitelmaksi (ks. Alma 42:8, 16).
12. Ks. Job 38:4–7.
13. Ks. esim. Hepr. 5:8; 12:11; Et. 12:27. Ainakin alussa jotkin haasteet, joita kohtaamme kuolevaisuudessa, saattavat rajallisen ymmärryksemme perusteella näyttää estävän meitä saamasta joitakin eniten toivomiamme luvattuja siunauksia. Näistä näennäisistä ristiriitaisuuksista huolimatta Jumala suo meille jokaisen luvatussiunauksen, jos pysymme uskollisina.
14. Ks. Luuk. 1:31–35; Joh. 1:14; 1. Nefi 11:18–21; PKO "Jeesus Kristus", scriptures.lds.org/fin.
15. Ks. OL 93:4–5, 16–17, 19–20.

16. Ks. Moos. 7:32.
17. Ks. OL 122:9.
18. Ks. Room. 8:28.
19. Ks. Matt. 6:11.
20. Ks. N. Eldon Tanner, "The Importance of Prayer", *Ensign*, toukokuu 1974, s. 50–53.
21. Ks. Luuk. 11:10–13; Jaak. 1:17.
22. Ks. Luuk. 11:5–10; Joseph Smithin raamatunkäännös kohdasta Luuk. 11:5–6 (LDS Bible, Luke 11:5, alaviite a); 3. Nefi 13:6.
23. Ks. Matt. 6:13.
24. Ks. Moos. 7:31–40.
25. Ks. Jaak. 1:17.
26. Ks. Joh. 15:1–2; OL 122:6–7.
27. Ks. Hepr. 12:5–11; OL 95:1.
28. Moos. 7:35.
29. Ks. Alma 37:12, 37.
30. Ks. Joh. 14:26; 2. Nefi 31:12.
31. Ks. Joh. 17:21–23, 26; OL 93:36.
32. Ks. OL 76:53; 88:67–68.
33. Ks. 1. Piet. 4:6. Kun vanhin Melvin J. Ballard puhui siitä, miksi eräs mies, jonka hän oli kastanut, oli liittynyt kirkkoon, hän sanoi: "Minulle tehtiin tietäväksi, että hänen esivanhempansa henkimaailmassa olivat hyväksyneet evankeliumin vuosia sitten ja olivat rukoilleet, että joku heidän suvustaan maan päällä avaisi heille oven, ja että heidän rukouksensa olivat auttaneet ja Herra oli ohjannut lähetyssaarnaajat tämän miehen ovelle" (julkaisussa Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard, Crusader for Righteousness*, 1966, s. 250).
34. Ks. Morm. 7:5–6; ks. myös Joh. 5:21, 26; 1. Kor. 6:14; 2. Nefi 9:11–12; Alma 40:2–3; 3. Nefi 27:14.
35. Ks. Joh. 5:22; MK Jaak. 6:9; Alma 11:44; Hel. 14:15–18. Kristuksen sovitus voittaa kaikki Aadamin lankeemuksen vaikutukset, mukaan lukien sekä fyysisen että hengellisen kuoleman, jotka kumpikin täytyy voittaa, jotta voimme palata taivaallisen Isämme luo. Ne, jotka ovat tehneet parannuksen synneistään, tulevat asumaan Isän ja Pojan luona iankaikkisuudessa. Kuitenkin ne, jotka eivät ole tehneet parannusta, kärsivät toisen kuoleman, joka tulee heidän osakseen heidän omien syntiensä tähden

- (ks. Hel. 14:15–18).
36. 2. Nefi 2:8.
37. Ks. OL 76:56; 88:28–29.
38. Moosia 2:41.
39. Ks. Ilm. 7:17.
40. Ks. Moos. 7:30. Taivaallinen Isä kaitsee edelleen myös niitä ja huolehtii niistä, jotka ovat terrestrisessä valtakunnassa, Jeesuksen Kristuksen ja muiden selestisten olentojen palvelutyön kautta (ks. OL 76:77, 87), sekä niistä, jotka ovat telestisessä valtakunnassa, Pyhän Hengen ja enkelien palvelutyön kautta (ks. OL 76:86, 88).
41. Moos. 7:35; ks. myös Ps. 90:2.
42. Ks. Ps. 103:6–8; Luuk. 6:36; Moos. 7:30.
43. Ks. 1. Joh. 4:16.
44. Ks. OL 84:40.
45. Ks. Jaak. 1:17.
46. Ks. 4. Moos. 23:19.
47. Ks. Ap. t. 10:34–35.
48. Ks. 1. Nefi 9:6; OL 130:7.
49. Sivustolla dictionary.com [englanninkielisen] sanan *intelligence* 'älykkyyden' määritelmänä annetaan nämä: "kyky oppia, järkeillä, ymmärtää ja suorittaa samankaltaista henkistä toimintaa; soveltuvuus totuuksien, suhteiden, tosiasioiden, merkitysten jne. käsittämiseen" ja "tieto".
50. Ks. Abr. 3:19. Jeesus Kristus, joka on kirkastettu, täydelliseksi tehty olento, on myös älykkäämpi kuin me kaikki.
51. Ks. Ilm. 21:22.
52. Ks. Abr. 3:17.
53. Ks. Moos. 1:39.
54. Ks. Richard G. Scott, "Luota Herraan", *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 17.
55. Ks. Richard G. Scott, "Luota Herraan", s. 16.
56. Ks. Joh. 5:22; Moos. 1:39. Saatana tuomitsee ja me itse tuomitsemme meidät (ks. Ilm. 12:10; Alma 12:14).
57. Ks. Joh. 4:23; OL 18:40; 20:29.
58. Ks. 3. Nefi 11:11; OL 93:11–19.
59. Parannus on prosessi, jonka avulla meidän koko olemuksemme muuttuu niin että meistä tulee Jumalan kaltaisia. Meidän tulee siis tehdä parannusta jatkuvasti – ei pelkästään silloin kun "teemme jotakin väärin".
60. Ks. OL 93:19–20.
61. *Lectures on Faith*, s. 38; ks. myös Moroni 7:48; 10:32–33; OL 76:56, 94–95; 84:33–38.
62. Ks. OL 93:20.
63. Ks. Moroni 10:32–33; OL 76:69, 94–95.
64. Miksi Jumala ei voi tai ei halua ilmoittaa enemmän Hänen kaltaisekseen tulemisen prosessista? En tosiaan tiedä kaikkia syitä. Mutta on ainakin kaksi syytä, jotka ymmärrän. Ensimmäinen on se, että jotkin asiat ovat yksinkertaisesti käsittämättömiä kuolevaisuuden olotilassamme (ks. OL 78:17). Se voisi olla samaa kuin yrittäisi selittää internetiä jollekulle, joka eli keskiajalla. Hänellä ei vain olisi tarvittavaa asiayhteyttä ja näkemystä. Ja toinen on se, että armolahjoja tulee meille usein juuri sen vuoksi, että meidän täytyy kokea piinaa ja vaikeuksia, koska meillä ei ole tietoa.
65. Uhraukset, joita meitä pyydetään tekemään, saattavat olla välttämättömiä täydellisyyden saavuttamiseksi.
66. Ks. Room. 8:18.
67. OL 78:17–18.

Vanhin Robert C. Gay
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Jeesuksen Kristuksen nimen ottaminen päällemme

Ottakaamme uskollisesti päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi – näkemällä kuten Hän näkee, palvelemalla kuten Hän palveli ja luottamalla siihen, että Hänen armonsä riittää.

Veljeni ja sisareni, hiljattain kun olin pohdiskelemissa presidentti Russell M. Nelsonin kehoitusta nimittää kirkkoa sen ilmoitetulla nimellä, otin esiin kohdan, jossa Vapahtaja puhui nefiläisille kirkon nimestä.¹ Kun luin Vapahtajan sanoja, minuun teki vaikutuksen se, kuinka Hän myös sanoi ihmisille, että ”teidän täytyy ottaa päällemme Kristuksen nimi”.² Tämä sai minut tutkistelemaan itseäni ja kysymään: ”Otanko minä päälleni Vapahtajan nimen, kuten Hän haluaisi minun ottavan?”³ Tänäpä haluaisin kertoa muutamista vaikutelmista, joita olen saanut vastauksena kysymykseeni.

Ensiksi, Kristuksen nimen ottaminen päällemme tarkoittaa sitä, että pyrimme uskollisesti näkemään kuten Jumala näkee.⁴ Millä tavoin Jumala sitten näkee? Joseph Smith sanoi: ”Samalla kun yksi osa ihmiskuntaa armotta tuomitsee toisen, maailmankaikkeuden suuri Isä valvoo koko ihmiskuntaa isällisellä huolenpidolla”, sillä ”Hänen rakkautensa [on] mittaamatonta”.⁵

Muutama vuosi sitten vanhempi siskoni kuoli. Hänellä oli haasteellinen elämä. Hänellä oli vaikeuksia evankeliumin kanssa, eikä hän ollut koskaan todella aktiivinen. Hänen aviomiehensä

hylkäsi heidän avioliittonsa ja jätti hänet kasvattamaan neljää pientä lasta. Siskoni kuoliniltana huoneessa, jossa olivat paikalla hänen lapsensa, annoin siskolleni siunauksen, jotta hän voisi rauhallisesti palata kotiin. Sinä hetkenä ymmärsin, että olin liian usein määritellyt siskoni elämää hänen koettelemustensa ja epäaktiivisuutensa perusteella. Kun sinä iltana laskin käteni hänen päänsä päälle, sain Hengeltä ankaran nuhtelun. Minut tehtiin hyvin tietoiseksi siskoni hyvydestä ja minun annettiin nähdä hänet, kuten Jumala näkee hänet – ei henkilönä, jolla on ollut vaikeuksia evankeliumin ja elämän kanssa, vaan henkilönä, jonka on pitänyt käsitellä vaikeita ongelmia, joita minulla ei ole ollut. Näin hänet loistavana äitinä, joka suurista vastuista huolimatta oli kasvattanut neljä hienoa, ihmeellistä lasta. Näin hänet äitini ystävänä, joka varasi aikaa huolehtiakseen äidistä ja ollakseen tälle seurana isämme kuoleman jälkeen.

Sinä viimeisenä iltana siskoni luona uskon Jumalan kysyneen minulta: ”Etkö näe, että jokainen ympärilläsi on pyhä olento?”

Brigham Young opetti:

”Haluan kehottaa pyhiä – – ymmärtämään miehiä ja naisia sellaisina kuin nämä ovat eikä ymmärtämään heitä sellaisina kuin te olette.”⁶

Me puhdistamme sydämemme, kun kuulemme Häntä¹⁵, teemme parannuksen synneistämme¹⁶, koemme kääntymyksen¹⁷ ja rakastamme kuten Hän rakastaa¹⁸. Vapahtaja on kysynyt meiltä: ”Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette?”¹⁹

Sain äskettäin tietää eräästä kokeuksesta vanhin James E. Talmagen elämässä. Se sai minut pysähtymään ja miettimään, kuinka itse rakastan ja palvelen lähipiirissäni olevia. Vuonna 1892 kun veli Talmage oli nuori opettaja – ennen kuin hänestä tuli apostoli – ja tappava kurkkumätäepidemia riehui kiivimmillaan, hän sai tietää eräästä hänen lähellään asuvasta hänelle tuntemattomasta perheestä, joka ei kuulunut kirkkoon ja joka oli joutunut sairauden kouriin. Kukaan ei halunnut asettaa itseään vaaralle alttiiksi menemällä sairauden saastuttamaan taloon. Veli Talmage meni kuitenkin heti siihen taloon. Hän löysi neljä lasta: 2½-vuotiaan kuolleen vuoteessa, 5-vuotiaan ja 10-vuotiaan suurissa tuskissa sekä sairauden heikentämän 13-vuotiaan. Vanhemmat kärsivät murheesta ja uupumuksesta.

Veli Talmage huolehti kuolleesta ja elävistä, lakaisi huoneet, kantoi likaiset vaatteet ulos ja poltti sairauden saastuttamat ryysyt. Hän työskenteli koko päivän ja palasi sitten seuraavana aamuna. Kymmenvuotias oli kuollut yön aikana. Hän nosti viisivuotiaan syliinsä. Tyttö yski veristä limaa hänen kasvoilleen ja vaatteilleen. Veli Talmage kirjoitti: ”En voinut laskea häntä käsistäni”, ja hän piteli tyttöä sylissään, kunnes tämä kuoli. Hän auttoi kaikkien kolmen lapsen hautaamisessa ja järjesti ruokaa ja puhtaita vaatteita surevalle perheelle. Palatessaan kotiin veli Talmage hävitti vaatteensa, peseytyi sinkkikylvyssä, pysyi eristyksissä perheestään ja sairasti saman sairauden lievänä.²⁰

Hyvin monien ihmisten elämä ympärillämme on vaarassa. Pyhät ottavat Vapahtajan nimen päällensä tulella pyhiksi ja palvelemalla kaikkia riippumatta siitä, missä tai millaisia he ovat – ihmisten elämä pelastetaan, kun teemme niin.²¹

Lopuksi, uskon, että ottaaksemme Hänen nimensä päällemme meidän

”Kuinka usein sanotaankaan: ’Tuollainen ihminen on tehnyt väärin eikä hän voi olla pyhä.’ – – Kuulemme joidenkuiden kiroilevan tai valehtelevan – – [tai] rikkovan sapattia. – – Älkää tuomitko sellaisia ihmisiä, sillä te ette tunne Herran suunnitelmaa heidän kohdallaan. – – [Sen sijaan] olkaa kärsivällisiä heidän suhteensa.”⁷

Voiko kukaan teistä kuvitella, että Vapahtajamme antaisi teidän tai kuormienne jäädä Häneltä huomaamatta? Vapahtaja suhtautui samarialaiseen, avionrikkojaan, veronkantajaan, spitailiseen, henkisesti sairaaseen ja syntiseen samalla tavoin. Kaikki olivat Hänen Isänsä lapsia. Kaikki olivat lunastettavissa.

Voitteko kuvitella Hänen kääntyvän pois jonkun sellaisen luota, jolla on epäilyksiä omasta paikastaan Jumalan valtakunnassa, tai jonkun sellaisen luota, joka on millään tavalla vaivainen?⁸ Minä en voi. Kristuksen silmin nähtynä jokainen sielu on äärettömän arvokas. Ketään ei ole ennalta määrätty epäonnistumaan. Iankaikkinen elämä

on mahdollinen kaikille.⁹

Hengen antama nuhtelu siskoni vuoteen vierellä antoi minulle suuren opetuksen: kun näemme, kuten Hän näkee, me saavutamme kaksinkertaisen voiton – niiden lunastuksen, joita kosketamme, ja oman lunastuksemme.

Toiseksi, jotta ottaisimme päällemme Kristuksen nimen, niin meidän täytyy paitsi nähdä kuten Jumala näkee, myös tehdä Hänen työtään ja palvella Hänen laillaan. Me elämme kahden suuren käskyn mukaan, alitumme Jumalan tahtoon, kokoamme Israelia ja annamme valomme loistaa ihmisille.¹⁰ Me vastaanotamme Hänen palautetun kirkkonsa liitot ja toimitukset sekä elämme niiden mukaisesti.¹¹ Kun teemme niin, Jumala suo meille voiman siunata itseämme, perhettämme ja muiden elämää.¹² Kysykää itseltänne: ”Tunnenko ketään, joka ei tarvitse taivaan voimia elämäänsä?”

Jumala tekee ihmeitä keskuudessamme, kun pyhittäydymme.¹³ Me pyhittäydymme puhdistamalla sydämemme.¹⁴

täytyy luottaa Häneen. Eräässä kokouksessa, johon osallistuin yhtenä sunnuntaina, eräs nuori nainen kysyi tähän tapaan: ”Hiljattain poikaystäväni ja minä erosimme, ja hän päätti jäädä pois kirkosta. Hän sanoo minulle, ettei ole koskaan ollut onnellisempi. Kuinka se on mahdollista?”

Vapahtaja vastasi tähän kysymykseen, kun Hän sanoi nefiläisille: ”Mutta ellei [elämäännne] ole rakennettu minun evankeliumilleni vaan [se] on rakennettu ihmisten teoille tai Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, [teillä] on iloa [teoistanne] jonkin aikaa, ja pian tulee loppu.”²² Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ulkopuolella ei yksinkertaisesti ole kestäväää iloa.

Siinä kokouksessa ajattelin kuitenkin niitä monia hyviä ihmisiä, jotka tunnen ja jotka kamppailevat suurten kuormien ja käskyjen kanssa, jotka ovat heille hyvin vaikeita. Kysyin itseltäni: ”Mitä muuta Vapahtaja mahtaisi sanoa heille?”²³ Uskon, että Hän kysyisi: ”Luottatko minuun?”²⁴ Naiselle, jota oli värvännyt verenvuoto, Hän sanoi: ”Uskosi on parantanut sinut. Mene rauhassa.”²⁵

Yksi lempikohdistani pyhissä kirjoituksissa on Joh. 4:4, jossa sanotaan: ”Hänen oli kuljettava Samarian kautta.”

Miksi pidän tästä pyhien kirjoitusten kohdasta? Siksi, ettei Jeesuksen olisi tarvinnut kulkea Samarian kautta. Hänen aikansa juutalaiset halveksivat

samarialaisia ja kulkivat tietä, joka kiersi Samarian. Mutta Jeesus päätti mennä sinne julistamaan ensimmäistä kertaa koko maailman edessä, että Hän oli luvattu Messias. Tätä sanomaa varten Hän valitsi paitsi hyljeksityn ryhmän, myös naisen – eikä vain ketä tahansa naista, vaan naisen, joka eli synnissä – henkilön, jota siihen aikaan pidettiin vähäisistä vähäisimpänä. Uskon Jeesuksen tehneen tämän, jotta jokainen meistä voisi aina ymmärtää, että Hänen rakkautensa on suurempaa kuin meidän pelkomme, haavamme, riippuvuutemme, epäilyksemme, kiusauksemme, syntimme, rikkoutuneet perheemme, masennuksemme ja ahdistuksemme, krooninen sairautemme, köyhyttemme, kokemamme pahoinpitely, toivotonmuutemme ja yksinäisyytemme.²⁶ Hän haluaa meidän kaikkien tietävän, ettei ole mitään eikä ketään, jota Hän ei pystyisi parantamaan ja pelastamaan kestäväään iloon.²⁷

Hänen armonsä riittää.²⁸ Hän yksin laskeutui kaiken alapuolelle. Hänen sovituksensa voima on voimaa, joka voittaa minkä tahansa kuorman meidän elämässämme.²⁹ Sanoma naiselle kaivolla on se, että Hän tuntee elämämme tilanteet³⁰ ja että voimme aina kulkea Hänen kanssaan riippumatta siitä, missä olemme. Naiselle kaivolla ja meille jokaiselle Hän sanoo: ”Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole

janoissaan. Siitä – – tulee – – lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä.”³¹

Olivatpa elämän taipaleet millaisia tahansa, miksi koskaan kääntyisitte pois sen ainoan Vapahtajan luota, jolla on kaikki voima parantaa ja pelastaa teidät? Mikä tahansa hinta Häneen turvaamisesta onkaan maksettava, se on sen arvoista. Veljeni ja sisareni, päättäkäämme vahvistaa uskoamme taivaalliseen Isään ja Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen.

Aivan sieluni syvyyksistä todistan, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Vapahtajan kirkko ja sitä johtaa elävä Kristus tosi profetaan välityksellä. Rukoukseni on, että otamme uskollisesti päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen – näkemällä kuten Hän näkee, palvelemalla kuten Hän palveli ja luottamalla siihen, että Hänen armonsä riittää pelastamaan meidät kotiin ja kestäväään iloon. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. 3. Nefi 27:3–8.
2. Ks. 3. Nefi 27:5–6; ks. myös OL 20:77 ja sakramentin liitto.
3. Ks. Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998), jossa tarkastellaan kattavasti Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottamista ja Hänen nimestään todistamista.
4. Ks. Moosia 5:2–3. Voimallinen sydämenmuutos, joka kuningas Benjaminin kansan keskuudessa tapahtui heidän ottaessaan päälleen Kristuksen nimen, oli osaksi sitä, että heidän silmänsä avattiin näkemään ”suuria näkyjä”. Ne, jotka perivät selestisen valtakunnan, ovat niitä, jotka ”näkevät, niin kuin heidät nähdään” (OL 76:94).
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 41.
6. Brigham Young, julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 8, s. 37.
7. *Discourses of Brigham Young*, toim. John A. Widtsoe, 1954, s. 278.
8. Ks. 3. Nefi 17:7.
9. Ks. Joh. 3:14–17; Ap. t. 10:34; 1. Nefi 17:35; 2. Nefi 26:33; OL 50:41–42; Moos. 1:39. Myös vanhin D. Todd Christofferson on opettanut: ”Me todistamme varmuudella, että Jeesuksen Kristuksen sovitus on ennakoitunut ja tulee lopulta hyvittämään kaikki puutteet ja menetykset niille, jotka kääntyvät Hänen puoleensa. Ketään ei ole ennalta määrätty saamaan vähemmän kuin kaikki, mitä Isällä on lapsiaan varten.” (Ks. ”Miksi avioliitto, miksi perhe”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 52.)
10. Ks. Matt. 5:14–16; 22:35–40; Moosia 3:19; OL 50:13–14; 133:5; ks. myös Russell M. Nelson, ”Hajallaan olevan Israelin kokoaminen”, *Liahona*, marraskuu 2006,

- s. 79–82.
11. Ks. 3. Moos. 18:4; 2. Nefi 31:5–12; OL 1:12–16; 136:4; UK 3–4.
12. Ks. OL 84:20–21; 110:9.
13. Ks. Joos. 3:5; OL 43:16; ks. myös Joh. 17:19. Vapahtaja pyhitti itsensä, jotta Hänellä olisi voima siunata meitä.
14. Ks. Hel. 3:35; OL 12:6–9; 88:74.
15. Ks. JS–H 17, Jumalan ensimmäinen profeetta Joseph Smithille näyssä antama käsky; ks. myös 2. Nefi 9:29; 3. Nefi 28:34.
16. Ks. Mark. 1:15; Ap. t. 3:19; Alma 5:33; 42:22–23; OL 19:4–20. Pohtikaa myös näitä kahta pohdiskelua siitä, mitä on synti. Ensiksi Hugh Nibley kirjoittaa: ”Synti on hukkaan heittämistä. Se on sitä, että tekee yhtä, kun pitäisi tehdä toista ja parempaa asiaa, johon pystyisi.” (*Approaching Zion*, toim. Don E. Norton, 1989, s. 66.) John Wesley’n äiti Susanna Wesley kirjoitti pojalleen: ”Ota tämä ohjeeksesi: mikä siis heikentää järkeäsi, vähentää omantuntosi herkkyyttä, hämärtää käsitystäsi Jumalasta tai karkottaa hengellisten asioiden tajusi, eli – – mikä hyvänsä, mikä lisää ruumiin – – valtaa mielen yli, se on sinulle syntiä, olipa se sinänsä kuinka viatonta tahansa” (*Susanna Wesley: The Complete Writings*, toim. Charles Wallace jr., 1997, s. 109).
17. Ks. Luuk. 22:32, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös; 3. Nefi 9:11, 20.
18. Ks. Joh. 13:2–15, 34. Sovitustaan edeltävänä iltana Vapahtaja pesi yhden sellaisen jalat, joka kavalsi Hänet, yhden sellaisen jalat, joka kielsi Hänet, ja vielä muiden sellaisten jalat, jotka nukahtivat hetkenä, jona Hän olisi tarvinnut heitä eniten. Sitten Hän opetti: ”Minä annan teille uuden käskyn:

- rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä.”
19. Matt. 5:46.
20. Ks. John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage – Educator, Scientist, Apostle*, 1972, s. 112–114.
21. Ks. Alma 10:22–23; 62:40.
22. 3. Nefi 27:11.
23. Jakeissa Matt. 11:28, 30 Herra sanoo: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. – – Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” Pohtikaa myös jakeita 2. Kor. 12:7–9: Paavali kuvailee kärsivänsä ruumiissaan hyvin tuskallisesta pistävästä piikistä, jonka poistamista hän on pyytänyt. Kristus sanoi hänelle: ”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.” Ks. myös Et. 12:27.
24. Ks. Moosia 7:33; 29:20; Hel. 12:1; OL 124:87.
25. Ks. Luuk. 8:43–48; Mark. 5:25–34. Nainen, jota vaivasi verenvuoto, tarvitsi epätoivoisesti apua eikä hänellä ollut muita vaihtoehtoja. Hän oli kärsinyt 12 vuotta, oli kuluttanut kaikki varansa lääkäreihin, ja vaiva oli vain pahentunut. Määrätietoisesti tämä kansansa ja perheensä hyljeksimä nainen työntyä ison väkijoukon läpi Vapahtajan luo. Naisella oli täydellinen luottamus ja usko Vapahtajaan, ja Vapahtaja tunsi naisen koskettavan viittansa tupsua. Sen uskon perusteella Vapahtaja paransi naisen välittömästi ja täysin. Sitten Hän kutsui naista ”tyttärekseen”. Nainen ei ollut enää hylkiö vaan Jumalan perheen jäsen. Hänen parantumisenä oli fyysistä, sosiaalista, emotionaalista ja hengellistä.

- Haasteet saattavat kestää vuosia tai koko eliniän, mutta Hänen lupauksensa parantumisesta on varma ja ehdoton.
26. Ks. Luuk. 4:21; Joh. 4:6–26. Luukas – toisin kuin Johannes – kirjoittaa, että varhain palvelutyönsä alussa Jeesus meni omaan synagogaansa Nasaretissa, luki erään kohdan, jossa Jesaja profetoi Messiaasta, ja julisti sitten: ”Tänään, teidän kuultenne, on tämä kirjoitus käynyt toteen.” Tämä on ensimmäinen muistiin merkitty tilanne, jolloin Vapahtaja sanoo olevansa Messias. Johannes kirjoittaa kuitenkin, että Jaakobin kaivolla Jeesus julistaa ensimmäisen kerran Messiaan tehtävänsä julkisesti. Koska samarialaisia pidettiin ei-juutalaisina, Jeesus opetti tässä tilanteessa myös, että Hänen evankeliuminsa oli kaikille, niin juutalaisille kuin pakanoille. Tämä julistus esitetään ”kuudennella tunnilla” eli keskipäivän aikaan, jolloin maahan kohdistuu auringon täydellisin valo. Lisäksi Jaakobin kaivo on laaksossa lähellä sitä nimenomaista paikkaa, jossa muinainen Israel teki juhlallisen liiton Herran kanssa saavuttuaan luvattuun maahan. On kiinnostavaa, että laakson toisella puolella on karu vuori ja toisella puolella vuori, joka on täynnä elämää antavan veden lähteitä.
27. Vanhin Neal A. Maxwell opetti: ”Kun paineen alaisina mietimme, onko meissä jäljellä enää mitään annettavaa, voimme saada lohtua tietäessämme, että Jumala, joka tuntee meidän kykymme täydellisesti, on asettanut meidät tänne onnistumaan. Ketään ei ole ennalta asetettu epäonnistumaan tai olemaan paha. – – Kun tunnemme musertuvamme, muistakaamme se lupaus, että Jumala ei ylioahjelmoi meitä.” (”Meeting the Challenges of Today”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 10. lokakuuta 1978, s. 9, speeches.byu.edu.)
28. Presidentti Russell M. Nelson on opettanut: ”Jonakin päivänä esittäydyste Vapahtajan edessä. Tulette liikkuttamaan kyyneliini saadessanne olla Hänen pyhässä seurassaan. Kamppaillette löytääksenne sanat kiittäaksenne Häntä siitä, että Hän maksoi syntienne hinnan, että Hän antoi teille anteeksi mahdollisen epäystävällisyytenne muita kohtaan, että Hän paransi teidät tämän elämän vaurioista ja epäoikeudenmukaisuuksista. Kiittäte Häntä siitä, että Hän vahvisti teitä niin, että suoriudutte mahdottomasta, että Hän käänsi heikkoutenne vahvuudeksi ja teki teille mahdolliseksi sen, että saatte elää Hänen ja perheenne kanssa ikuisesti. Te saatte henkilökohtaisen ja todellisen tiedon Hänen sovituksestaan, Hänen ominaisuuksistaan ja siitä, kuka Hän on.” (Ks. ”Profeetat, johtajuus ja jumalallinen laki”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 8. tammikuuta 2017, broadcasts.lds.org.)
29. Ks. Jes. 53:3–5; Alma 7:11–13; OL 122:5–9.
30. Ks. JS–H 17; Elaine S. Dalton, ”Hän tuntee teidät nimeltä”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 109–111.
31. Joh. 4:14.

Vanhin Matthew L. Carpenter
seitsemänkymmenen koorumista

Tahdotko tulla terveeksi?

Jos päätämme tehdä parannuksen ja kääntää sydämemme täysin Vapahtajan puoleen, niin sovituksensa ansiosta Jeesus Kristus parantaa meidät hengellisesti.

Muutama kuukausi lähetystyönsä alkamisen jälkeen nuorin poikamme ja hänen lähetystyötoverinsa olivat lopettelemassa opiskeluhetkeään, kun poikamme tunsi päässään pientä kipua. Hänestä tuntui hyvin oudolta. Ensin hän menetti vasemman käsivartensa hallinnan. Sitten hänen kielensä kävi tunnottomaksi. Hänen kasvojensa vasen puoli alkoi roikkua. Hänen oli vaikea puhua. Hän tiesi, että jotakin oli vialla. Hän tosin ei tiennyt, että hänen aivojensa kolmessa lohossa oli käynnissä iso aivoinfarkti. Pelko alkoi täyttää mielen, kun hän alkoi osittain halvaantua. Sillä, kuinka nopeasti aivohalvauspotilas saa hoitoa, voi olla merkittävä vaikutus siihen, miten hyvin hän toipuu. Hänen uskollinen lähetystyötoverinsa toimi päättäväisesti. Soitettuaan hätänumeroon hän antoi pojallamme siunauksen. Mikä ihmeellistä, ambulanssi tuli jo viidessä minuutissa.

Kun poikamme oli kiidätetty sairaalaan, lääkintähenkilöstö arvioi nopeasti tilanteen ja päätteli, että heidän pitäisi antaa pojallemme läikehoitoa, joka voisi mahdollisesti ajan mittaan kumota infarktin halvaannuttavat vaikutukset.¹

Mikäli pojallamme ei kuitenkaan olisi infarktia, läikehoidolla voisi olla vakavia seurauksia, kuten aivoverenvuoto. Poikamme piti tehdä valinta. Hän päätti suostua läikekitykseen. Vaikka täydellinen toipuminen vaatikin lisää toimenpiteitä ja monia kuukausia, niin lopulta poikamme palasi lähetystyöhön ja suoritti sen loppuun, kun infarktin vaikutukset olivat merkittävässä määrin hävinneet.

Taivaallinen Isämme on kaikkivoipaa ja kaikkietävä. Hän tuntee meidän

fyysiset kamppailumme. Hän on tietoinen meidän fyysisistä kivuistamme, jotka johtuvat sairauksista, taudeista, ikääntymisestä, onnettomuuksista tai synnynnäisistä häiriöistä. Hän on tietoinen emotionaalista kamppailusta, jotka liittyvät ahdistukseen, yksinäisyyteen, masennukseen tai mielenterveyden häiriöön. Hän tuntee jokaisen ihmisen, joka on kärsinyt vääryyttä tai jota on pahoinpidelty. Hän tuntee meidän heikkoutemme, alttiutemme ja kiusauksemme, joiden kanssa kamppailamme.

Kuolevaisuuden aikana meitä koetellaan, jotta nähtäisiin, valitsemeko me pahan sijaan hyvän. Ne, jotka pitävät Hänen käskynsä, asuvat Hänen luonaan ”milloinkaan päättymättömässä onnen tilassa”². Auttaakseen meitä pyrkisämme edistymään Hänen kaltaisikseen taivaallinen Isä on antanut kaiken voiman ja tiedon Pojalleen Jeesukselle Kristukselle. Ei ole mitään fyysistä, emotionaalista tai hengellistä vaivaa, jota Kristus ei voisi parantaa.³

Pyhissä kirjoituksissa kerrotaan monista ihmeellisistä tapahtumista Vapahtajan palvelutyön aikana kuolevaisuudessa, jolloin Jeesus Kristus käytti jumalallista voimaansa parantaakseen ne, jotka kärsivät fyysisesti.

Johanneksen evankeliumissa kerrotaan eräästä miehestä, joka oli kärsinyt heikentävästä sairaudesta 38 vuotta.

”Jeesus näki hänet siellä makaa-massa vuodematolla ja tiesi, että hän oli jo pitkään ollut sairas. Jeesus kysyi: ”Tahdotko tulla terveeksi?”

Sairauden heikentämä mies vastasi, ettei hänellä ollut ketään, joka auttaisi häntä, kun hän tarvitsi sitä eniten.

”Jeesus sanoi hänelle: ’Nouse, ota vuoteesi ja käveli.’

Mies tuli *heti* terveeksi, otti vuoteensa ja käveli.”⁴

Huomaattehan vastakkainasettelun sen välillä, kuinka pitkään tämä mies oli kärsinyt yksin – 38 vuotta – ja sen välillä, kuinka nopeasti parantuminen tapahtui, kun Vapahtaja tuli mukaan. Parantuminen tapahtui *”heti”*.

Eräessä toisessa tilanteessa erästä naista oli 12 vuotta vaivannut verenvuoto. ”Hän oli kuluttanut kaikki varansa lääkäreihin – – [Nainen] tuli Jeesuksen taakse ja kosketti hänen viittansa tupsua, ja verenvuoto *lakkasi heti*. – –

Mutta Jeesus sanoi: ’Joku koski minuun. Minä tunsin, että minusta lähti voimaa.’

Kun nainen huomasi, ettei hän voinut pysyä salassa, – – kaiken kansan kuullen hän kertoi, – – miten hän *heti* oli tullut terveeksi.”⁵

Koko palvelutyönsä ajan Kristus opetti, että Hänellä oli valta fyysiseen ruumiiseen. Me emme voi vaikuttaa siihen, milloin Kristus parantaa meidän fyysiset vaivamme. Parantuminen tapahtuu Hänen tahtonsa ja viisautensa mukaisesti. Pyhissä kirjoituksissa jotkut kärsivät vuosikymmeniä, toiset koko kuolevaisen elämänsä ajan. Kuolevaisuuden heikkoudet voivat hioa meitä ja syventää turvaamistamme Jumalaan. Mutta kun annamme Kristuksen tulla mukaan, Hän aina vahvistaa meitä

hengellisesti, jotta meillä voisi olla suurempi kyky kantaa kuormiamme.

Tiedämme, että lopulta jokainen fyysinen vaiva, sairaus tai puutteellisuus parannetaan ylösnousemuksessa. Se on Jeesuksen Kristuksen sovituksen suoma lahja koko ihmiskunnalle.⁶

Jeesus Kristus voi parantaa muutakin kuin vain fyysisen ruumiimme. Hän voi parantaa myös henkemme. Kaikkialla pyhissä kirjoituksissa kerrotaan, kuinka Kristus auttoi niitä, joiden henki oli heikko, ja paransi heidät.⁷ Kun pohdimme näitä kokemuksia, niin meidän toivomme ja uskomme Vapahtajan voimaan siunata elämäämme lisääntyy. Jeesus Kristus voi muuttaa sydämemme, parantaa meidät mahdollisesti kokemamme vääryyden tai pahoinpitelyn vaikutuksista ja vahvistaa kykyämme kestää menetystä ja sydämen murhetta tuoden meille rauhan, mikä auttaa meitä kestävään elämämme koettelemukset ja parantaa meidät emotionaalisesti.

Kristus voi parantaa meidät myös silloin, kun teemme syntiä. Me teemme syntiä, kun tietoisesti rikomme jotakin Jumalan lakia.⁸ Kun teemme syntiä, sielumme tulee epäpuhtaaksi. Mikään epäpuhdas ei voi asua Jumalan luona.⁹ ”Puhdistuminen synnistä tarkoittaa hengellistä parantumista.”¹⁰

Isä Jumala tietää, että me teemme syntiä, mutta Hän on valmistanut meille keinon tulla lunastetuksi. Vanhin Lynn G. Robbins on opettanut: ”Parannus ei ole Hänen [Jumalan] varasuunnitelmansa, jos sattuisimme

epäonnistumaan. Parannus on Hänen suunnitelmansa Hänen tietäessään meidän epäonnistuvan.”¹¹ Kun teemme syntiä, meillä on mahdollisuus valita pahan sijaan hyvä. Me valitsemme hyvän, kun syntiä tehtyämme teemme parannuksen. Jos teemme parannuksen, niin Jeesuksen Kristuksen ja Hänen sovitusuhrinsa ansiosta meidät voidaan lunastaa synneistämme ja tuoda takaisin Isän Jumalan luo. Hengellinen parantuminen ei ole yksipuolista – se edellyttää Vapahtajan lunastavaa voimaa ja synnintekijän osalta vilpittömää parannusta. Ne, jotka päättävät olla tekemättä parannusta, hylkäävät Kristuksen tarjoaman parantumisen. Heidän kohdallaan on aivan kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu.¹²

Neuvoessani ihmisiä, jotka pyrkivät tekemään parannuksen, olen ihmetelty, kuinka vaikea ihmisten, jotka ovat eläneet synnissä, on tehdä oikeita päätöksiä. Pyhä Henki jättää heidät, ja heidän on usein vaikea tehdä valintoja, jotka toisivat heitä lähemmäksi Jumalaa. He painiskelevat kuukausia tai jopa vuosia tuntien häpeää tai pelkoa syntiensä seurausten vuoksi. Usein heistä tuntuu, etteivät he voisi koskaan muuttua tai saada anteeksi. Olen monesti kuullut, kuinka he kertovat tuntevansa pelkoa siitä, että jos heidän rakkaansa tietäisivät, mitä he ovat tehneet, nämä lakkaisivat rakastamasta heitä tai jättäisivät heidät. Kun he ovat jatkaneet tällaista ajattelutapaa, he ovat päättäneet vain pysyä vaiti ja viivyttää parannuksentehtävää. He ovat virheellisesti ajatelleet, että on parempi olla tekemättä parannusta nyt, jotta he eivät enää enempää loukkaaisi rakkaitaan. Heidän mielestään olisi parempi kärsiä tämän elämän jälkeen kuin käydä läpi parannusprosessi nyt. Veljet ja sisaret, ei ole *koskaan* hyvä ajatus lykätä parannuksen tekemistä. Vastustaja hyödyntää usein pelkoa estääkseen meitä toimimasta heti uskossamme Jeesukseen Kristukseen.

Kun omaiset saavat tietää totuuden syntisestä käyttäytymisestä, niin vaikka he saattavat tuntea haavoittuvansa syvästi, he haluavat usein auttaa vilpittömän parannuksen tekemään henkilöä muuttumaan ja tekemään

sovinnon Jumalan kanssa. Hengellinen parantuminen tosiaan nopeutuu, kun synnintekijä tunnustaa ja kun hänen ympärillään on niitä, jotka rakastavat häntä ja auttavat häntä hylkäämään syntinsä. Muistakaa, että Jeesus Kristus on voimallinen siinä, kuinka Hän parantaa myös viattomat synnin uhrit, jotka kääntyvät Hänen puoleensa.¹³

Presidentti Boyd K. Packer on sanonut: ”Henkemme vaurioituu, kun me teemme virheitä ja syntii. Mutta toisin kuin kuolevaisessa ruumiissamme, kun parannusprosessi on täydellinen, Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta ei jää mitään arpia. Lupaus kuuluu: ’Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää’ [OL 58:42].”¹⁴

Kun teemme parannuksen ”täysin vilpittömin sydämin”¹⁵, ”suuri lunastussuunnitelma toteutuu *heti*” meidän kohdallamme¹⁶. Vapahtaja parantaa meidät.

Lähetystyötoveri sekä lääkärit ja hoitajat, jotka auttoivat infarktiin saanutta poikaamme lähetyskentällä, toimivat nopeasti. Poikamme valitsi sen, että hänelle annettiin infarktiin tehoavaa lääkehoitoa. Hänen saamansa infarktiin halvaannuttavat vaikutukset, jotka olisivat voineet jäädä pysyviksi koko hänen loppuelämänsä ajaksi kuolevaisuudessa, kumottiin. Samalla tavoin mitä ripeämmin teemme parannuksen ja annamme Jeesuksen Kristuksen sovituksen tulla elämäämme, sitä pikemmin voimme parantua synnin vaikutuksista.

Presidentti Russell M. Nelson on esittänyt tämän kutsun: ”Mikäli olette astuneet pois polulta, saanen kutsua teitä – tulemaan takaisin. Olivatpa huolenaiheenne millaisia tahansa, olivatpa haasteenne millaisia tahansa, teille on paikka tässä Herran kirkossa. Kun nyt palaatte liittopolulle, teidän tekonne siunaavat teitä ja vielä synty-mättömiä sukupolvia.”¹⁷

Hengellinen parantumisemme edellyttää sitä, että alistumme Vapahtajamme esittämiin ehtoihin. Emme saa viivytellä! Meidän täytyy toimia tänään! Toimikaa heti, jotta hengellinen halvaus ei estä iankaikkista edistymistänne. Jos olette puheeni aikana tunteneet tarvetta pyytää anteeksi joltakulta, jolle olette

tehneet vääryyttä, kehotan teitä toimimaan. Kertokaa hänelle, mitä olette tehneet. Pyytäkää häneltä anteeksi. Jos olette syyllistyneet syntiin, joka vaikuttaa tempelikelpoisuuteenne, kehotan teitä pyytämään neuvoa piispaltanne – tänään. Älkää viivytelkö.

Veljeni ja sisareni, Jumala on meidän rakastava Isämme taivaassa. Hän on antanut kaiken voiman ja tiedon rakkaalle Pojalleen Jeesukselle Kristukselle. Hänen ansiostaan koko ihmiskunta kokee jonakin päivänä parantumisen jokaisesta fyysisestä vaivasta ikiajoiksi. Jos päätämme tehdä parannuksen ja kääntää sydämemme täysin Vapahtajan puoleen, niin sovituksensa ansiosta Jeesus Kristus parantaa meidät hengellisesti. Parantuminen voi alkaa heti. Valinta on meidän. *Tahdommeko tulla terveiksi?*

Todistan, että Jeesus Kristus on maksanut hinnan, jotta meidät voidaan tehdä terveiksi. Mutta meidän täytyy tehdä valinta ja ottaa sitä parantavaa lääkettä, jota Hän tarjoaa. Ottakaa sitä tänään. Älkää viivytelkö. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Lääkkeen nimi on tPA (kudosplasminogeenin aktivaattori).
2. Moosia 2:41.
3. Ks. Matt. 4:24. Kristus kulki parantaen kaikki sairaat, myös ”erilaisista taudeista kärsivät ihmiset”, ”pahojen henkien vaivaamat” ja ”kuunvaihetautiset”.
4. Ks. Joh. 5:5–9, kursivointi lisätty.
5. Ks. Luuk. 8:43–47, kursivointi lisätty.
6. Ks. Alma 40:23; Hel. 14:17.

7. Ks. Luuk. 5:20, 23–25; ks. myös Joseph Smithin raamatunkäännös kohdasta Luuk. 5:23 (LDS Bible, Luke 5:23, alaviite a): ”Vaaditaanko syntien anteeksi antamiseen enemmän voimaa kuin siihen, että saadaan sairas nousemaan ja kävelemään?”
8. Ks. 1. Joh. 3:4.
9. Ks. 3. Nefi 27:19.
10. ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumi”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 60, lds.org/manual/missionary.
11. Lynn G. Robbins, ”Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 22.
12. Ks. Moosia 16:5.
13. Monissa tilanteissa olen nähnyt omin silmin, kuinka yksilöiden parantuminen nopeutuu, kun perheenjäsenet ovat auttaneet ja tukeneet sitä, joka on rikkonut uskollisuuden ja luottamuksen valat, auttaen häntä kääntymään täydellisemmin Vapahtajan puoleen saadakseen elämänsä. Hänen parantavaa voimaansa. Jos todellista parannusta tekevä sielu pyrkii vilpittömästi muuttamaan, perheenjäsenet, jotka auttavat häntä tutkimaan evankeliumia, rukoilemaan vilpittömästi ja palvelemaan Kristuksen kaltaisella tavalla, paitsi auttavat synnintekijää muuttamaan, myös mahdollistavat omaan elämäänsä entistä suuremman parantumisen Vapahtajan avulla. Viattomat uhrit voivat tilanteen mukaan auttaa harhateille joutunutta synnintekijää pyytämällä taivaallista johdatusta siihen, mitä tutkia yhdessä, kuinka palvella ja kuinka saada perheenjäsenet mukaan tukemaan ja vahvistamaan parannusta tekevää sielua, niin että hän voi muuttua ja hyötyä Jeesuksen Kristuksen lunastavasta voimasta.
14. Boyd K. Packer, ”Onnensuunnitelma”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 28.
15. 3. Nefi 18:32.
16. Alma 34:31, kursivointi lisätty.
17. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

Valitkaa tänä päivänä

lankaikkisen onnellisuutemme laajuus riippuu siitä, valitsemme me elävän Jumalan ja liitymmekö Häneen Hänen työssään.

Kuvitteellinen hahmo Maija Poppanen on tyypillinen englantilainen lastenhoitaja – jolla sattuu olemaan taikavoimia.¹ Hän tuulahtaa itätuulen mukana auttamaan vaikeuksissa olevaa Banksin perhettä, joka asuu Kirsikkatie 17:ssä Lontoossa 1900-luvun alkupuolella. Hän saa hoidettavakseen perheen lapset Janen ja Michaelin. Lujalla mutta ystävällisellä kädellä hän alkaa lumoavin ottein opettaa heille arvokkaita asioita.

Janessa ja Michaelissa tapahtuu huomattavaa edistymistä, mutta Maija päättää, että hänen on aika siirtyä eteenpäin. Näytelmäversiossa Maijan nuohoojaystävä Bert yrittää saada hänet luopumaan ajatuksesta lähteä. Bert puolustelee: ”Mutta he ovat hyviä lapsia, Maija.”

Maija vastaa: ”Näkisinkö minä vaivaa heidän hyväkseen, elleivät he olisi? Mutta en voi auttaa heitä, elleivät he anna minun tehdä sitä, eikä kukaan ole niin kovapäinen oppimaan kuin lapsi, joka tietää kaiken.”

Bert kysyy: ”Entä sitten?”

Maija vastaa: ”Sitten heidän pitää hoitaa seuraava osuus itsekseen.”²

Veljet ja sisaret, Jane ja Michael Banksin tavoin me olemme ”hyviä lapsia”, jotka ovat vaivannäön arvoisia. Taivaallinen Isämme haluaa auttaa ja

siunata meitä, mutta me emme aina anna Hänen tehdä sitä. Toisinaan me toimimme jopa aivan kuin jo tietäisimme kaiken. Ja meidänkin pitää hoitaa ”seuraava osuus” itseksemme. Siksi tulimme kuolevaisuutta edeltävästä taivaallisesta kodista maan päälle. Meidän ”osuuteemme” kuuluu valintojen tekeminen.

Taivaallisen Isämme tavoitteena vanhemmuudessa ei ole saada lapsiaan *tekemään* sitä, mikä on oikein. Hänen

tavoitteenaan on saada lapsensa *valitsemaan* sen tekeminen, mikä on oikein, ja lopulta tulemaan Hänen kaltaisikseen. Jos Hän haluaisi meidän vain olevan kuuliaisia, Hän käyttäisi välittömiä palkintoja ja rangaistuksia vaikuttaakseen meidän käyttäytymiseemme.

Mutta Jumala ei ole kiinnostunut siitä, että hänen lapsistaan tulee vain koulutettuja ja tottelevaisia ”lemmikkejä”, jotka eivät pureskele Hänen toiveitaan selestisessä olohuoneessa.³ Ei, Jumala haluaa lastensa varttuvan hengellisesti ja ryhtyvän työskentelemään Hänen kanssaan Hänen perheyhteyksessään.

Jumala laati suunnitelman, jonka avulla meistä voi tulla perillisiä Hänen valtakunnassaan, liittopolun, joka johtaa meidät tulemaan Hänen kaltaisikseen, elämään samanlaista elämää kuin Hän ja elämään ikuisesti perheinä Hänen luonaan.⁴ Henkilökohtainen valitseminen oli – ja on – keskeistä tässä suunnitelmassa, josta saimme tietää kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossamme. Me hyväksyimme suunnitelman ja päätimme tulla maan päälle.

Sen varmistamiseksi, että osoitamme uskoa ja opimme käyttämään tahdonvapauttamme asianmukaisesti, mieleemme eteen vedettiin unohduksen verho, niin että emme muistaisi Jumalan suunnitelmaa. Ilman sitä verhoa Jumalan tarkoitukset eivät toteutuisi, koska emme voisi edistyä ja tulla niiksi luotetuiksi perillisiksi, jollaisia Hän haluaa meidän olevan.

Profeetta Lehi sanoi: ”Sen vuoksi Herra Jumala salli ihmisen toimia omasta puolestaan. Ja nyt, ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä houkuttelisi.”⁵ Pohjimmiltaan yhtä vaihtoehtoa edustaa Jeesus Kristus, Isän Esikoinen. Toista vaihtoehtoa edustaa Saatana, Lusifer, joka haluaa tuhota tahdonvapauden ja anastaa vallan.⁶

”Meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus.”⁷ Täytettyään sovitusrinsin Jeesus nousi ”taivaaseen – – anoakseen Isältä oikeuttansa osoittaa armoa, jota hänellä on ihmislapsiin nähden”. Ja saatuaan oikeuden osoittaa armoa ”hän puolustaa ihmislasten asiaa”.⁸

Se, kuinka Kristus puolustaa meidän asiaamme Isän luona, ei ole ristiriitaista. Jeesus Kristus, joka antoi tahtonsa sulautua Isän tahtoon⁹, ei puolustaisi mitään muuta kuin sitä, mitä Isä on alusta alkaen halunnut. Taivaallinen Isä epäilemättä kannustaa meitä ja ylistää meidän onnistumisiämme.

Puolustaessaan meidän asiaamme Kristus ainakin jossakin määrin muistuttaa meille, että Hän on maksanut meidän syntiemme hinnan ja että ketään ei jätetä Jumalan armon ulottumattomiin.¹⁰ Niiden osalta, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen, tekevät parannuksen, saavat kasteen ja kestävät loppuun asti – prosessi, joka johtaa sovintoon¹¹ – Vapahtaja antaa anteeksi, parantaa ja puolustaa. Hän on meidän auttajamme, lohduttajamme ja välittäjäamme – todistaen meidän Jumalan kanssa tehtävän sovintomme puolesta ja menen siitä takuuseen.¹²

Jyrkkänä vastakohtana Lusifer on syyttäjä eli vastustaja. Johannes Ilmestyksensaaaja kuvaili Lusiferin lopullista tappiota: ”Minä kuulin, kuinka taivaassa sanottiin kovalla äänellä: – Nyt on pelastus tullut, meidän Jumalallamme on kuninkuus ja mahti ja hänen Voidellullaan valta.” Miksi? Koska ”nyt on Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin. He voittivat hänet, Karitsan veri ja heidän todistuksensa toivat heille voiton.”¹³

Lusifer on tämä syyttäjä. Hän puhui meitä vastaan kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa, ja hän jatkaa

meidän tuomitsemistamme tässä elämässä. Hän pyrkii vetämään meidät alas. Hän haluaa meidän kokevan loputonta murhetta. Juuri hän sanoo meille, että me emme riitä, juuri hän sanoo meille, ettemme ole kyllin hyviä, juuri hän sanoo meille, ettei virheitä voi korjata. Hän on perimmäinen kiusaaja, se, joka potkii meitä, kun olemme maahan lyötyjä.

Jos Lusifer olisi opettamassa lasta kävelemään ja lapsi kaatuisi, hän huutaisi lapselle, rankaisisi tätä ja kieltäisi tätä enää yrittämästä. Lusiferin tiet tuovat lannistumisen ja epätoivon – lopulta ja aina. Tämä valheiden isä on perimmäinen valheellisuuden suosija¹⁴ ja toimii kavalasti pettääkseen ja häiritäkseen meitä, ”sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä kurjia kuin hän itse”¹⁵.

Jos Kristus olisi opettamassa lasta kävelemään ja lapsi kaatuisi, Hän auttaisi lapsen ylös ja kannustaisi tämän seuraavia askelia.¹⁶ Kristus on auttaja ja lohduttaja. Hänen tiensä tuo ilon ja toivon – lopulta ja aina.

Jumalan suunnitelmaan sisältyy meille ohjeita, joista pyhissä kirjoituksissa käytetään nimitystä käskyt. Nämä käskyt eivät ole oikukas säännöstö eivätkä mielivaltainen kokoelma rasittavia määräyksiä, joiden ainoana tarkoituksena on kouluttaa meitä tottelevaisiksi. Ne liittyvät siihen, että me omaksumme itsellemme jumalisuuden ominaisuuksia, palaamme taivaallisen Isämme luo ja saamme kestäväää iloa. Kuuliaisuus Hänen käskyilleen ei ole sokeaa. Me valitsemme

tietoisesti Jumalan ja Hänen tiensä kotiin. Meille annettu malli on sama kuin se oli Aadamille ja Eevalle, kun ”ilmaistuaan heille lunastussuunnitelman Jumala antoi heille käskyjä”¹⁷. Vaikka Jumala haluaa meidän olevan liittopolulla, Hän arvostaa meitä niin että antaa meidän valita.

Tosiaankin, Jumala haluaa, odottaa ja määrää, että Hänen lapsistaan jokainen valitsee omasta puolestaan. Hän ei pakota meitä. Tahdonvapauden ansiosta Jumala sallii lastensa ”[toimia] omasta puolestaan eikä [olla] toiminnan kohteita”¹⁸. Tahdonvapaus sallii meidän valita, astummeko polulle vai emme. Se sallii meidän kulkea pois polulta tai jäädä sille. Aivan kuten meitä ei voi pakottaa olemaan kuuliaisia, samoin meitä ei voi pakottaa olemaan tottelemattomia. Kukaan ei voi ilman meidän osallisuuttamme viedä meitä pois polulta. (Tätä ei pidä sekoittaa niihin, joiden tahdonvapautta rikotaan. He eivät ole joutuneet pois polulta. He ovat uhreja. He saavat osakseen Jumalan ymmärtämyksen, rakkauden ja myötätunnon.)

Mutta kun kuljemme pois polulta, Jumala on murheellinen, koska Hän tietää, että se johtaa lopulta – poikkeuksesta – onnellisuuden vähenemiseen ja siunausten menettämiseen. Pyhissä kirjoituksissa polulta pois kulkemista nimitetään synniksi, ja siitä koituvaa onnellisuuden vähenemistä ja menetettyjä siunauksia nimitetään rangaistukseksi. Tässä mielessä Jumala ei rankaise meitä. Rangaistus on seurausta meidän omista valinnoistamme, ei Hänen.

Kun huomaamme kulkeneemme pois polulta, voimme pysyä poissa tai Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta voimme tehdä valinnan vaihtaa suuntaamme ja tulla takaisin polulle. Pyhissä kirjoituksissa sitä prosessia, kun päätämme muuttua ja palata polulle, nimitetään parannukseksi. Se, että jätämme parannuksen tekemättä, tarkoittaa sitä, että päätämme tehdä itsemme kelpaamattomiksi siunauksiin, joita Jumala haluaa antaa. Mikäli emme ole halukkaita nauttimaan siitä, mitä olisimme voineet saada, me palaamme omalle paikallamme iloitsemaan siitä, mitä olemme halukkaita ottamaan vastaan¹⁹ – meidän valintamme, ei Jumalan.

Riippumatta siitä, kuinka pitkään olemme olleet pois polulta tai kuinka kauaksi olemme harhailleet, niin sinä hetkenä, jolloin päätämme muuttua, Jumala auttaa meitä palaamaan.²⁰ Kun teemme vilpittömän parannuksen ja ponnistelemme eteenpäin lujina Kristuksessa, niin Jumalan näkökulmasta katsottuna ollessamme jälleen polulla on aivan kuin emme olisi koskaan olleetkaan poissa siltä.²¹ Vapahtaja maksaa meidän syntimme ja vapauttaa meidät meitä uhkaavalta onnellisuuden ja siunausten vähenemiseltä. Tästä

käytetään pyhissä kirjoituksissa nimitystä anteeksianto. Kasteen jälkeen kaikki jäsenet luiskahtelevat sivuun polulta – jotkut meistä jopa syöksyvät pois siltä. Sen vuoksi uskon osoittaminen Jeesukseen Kristukseen, parannuksen tekeminen, avun vastaanottaminen Häneltä ja anteeksi saaminen eivät ole kertaluonteisia tapahtumia vaan elinikäisiä prosesseja – prosesseja, jotka kertautuvat ja toistuvat. Tällä tavoin me ”[kestämme] loppuun asti”²².

Meidän pitää valita, ketä palvelemme.²³ Iankaikkisen onnellisuutemme laajuus riippuu siitä, valitsemeko me elävän Jumalan ja liittymekö Häneen Hänen työssään. Kun pyrimme suorittamaan ”seuraavan osuuden” itseksemme, me harjoitellamme tahdonvapautemme käyttämistä oikein. Kuten kaksi aikaisempaa Apuyhdistyksen ylijohtajaa on sanonut, meidän ei pitäisi olla ”pieniä lapsia, jotka tarvitsevat kaiken aikaa tunnustusta ja ojennusta”²⁴. Ei. Jumala haluaa, että meistä tulee kypsiä aikuisia ja että hallitsemme itsemme.

Se, että päätämme noudattaa Isän suunnitelmaa, on ainoa keino, jonka avulla meistä voi tulla perillisiä Hänen valtakunnassaan. Vain silloin Hän voi

luottaa siihen, ettemme edes pyydä sellaista, mikä on vastoin Hänen tahtoaan.²⁵ Mutta meidän pitää muistaa, että ”kukaan [ei] ole niin kovapäinen oppimaan kuin lapsi, joka tietää kaiken”. Niinpä meidän pitää olla halukkaita saamaan opetusta Herran tavoilla Herralta ja Hänen palvelijoiltaan. Voimme luottaa siihen, että olemme taivaallisten vanhempien²⁶ rakkaita lapsia ja vaivannäön arvoisia, sekä olla varmoja siitä, että ”itseksemme” ei koskaan tarkoita ”yksin”.

Kuten Mormonin kirjan profeetta Jaakob sanoi, minäkin sanon hänen kanssaan:

”Rohkaiskaa sen tähden sydämenne ja muistakaa, että te olette vapaita toimimaan omasta puolestanne – valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien.

Ja nyt, rakkaat veljeni [ja sisareni], tehkää sovinto Jumalan tahdon kanssa älkääkään Perkeleen – – tahdon kanssa; ja muistakaa tehtyänne sovinnon Jumalan kanssa, että te pelastutte ainoastaan Jumalan armosta ja sen kautta.”²⁷

Siispä valitkaa usko Kristukseen, valitkaa parannuksen tekeminen, valitkaa se, että saatte kasteen ja otatte vastaan Pyhän Hengen, valitkaa se, että tietoisesti valmistaudutte ja kelvollisina nautitte sakramentin, valitkaa se, että teette liittoja temppelissä, ja valitkaa se, että palvelette elävää Jumalaa ja Hänen lapsiaan. Meidän valintamme määräävät sen, millaisia me olemme ja millaisia meistä tulee.

Päätän puheeni Jaakobin siunauksen loppuosaan: ”Ja nyt, herättäköön Jumala teidät – – ikuisesta kuolemasta sovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan.”²⁸ Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

1. Kuvitteellinen hahmo Maija Poppanen tuli meille tutuksi P. L. Traversin kirjoituksissa. Hänen kirjansa ovat olleet pohjana vuonna 1964 valmistuneelle Walt Disneyn tuottamalle musikaalifantasiaelokuvalla ja myöhemmin elokuvasta tehdyille teatterisovitukselle.
2. Kuvailtu kohta sisältyy teatterissa esitettävään näytelmään. Ks. *Libretto to Mary Poppins: The Broadway Musical*, s. 70.

3. Ks. Spencer W. Kimball, julkaisussa Conference Report, Brisbane Australia Area Conference 1976, s. 19. Presidentti Kimball otaksui: "Aivan ensimmäisenä ennen meidän maailmamme alkamista täällä Herra sanoi: 'Aion antaa teille teidän tahdonvapautenne. Haluan miehiä ja naisia, jotka ovat vahvoja, koska on oikein olla vahva. En halua pelkureita, jotka ovat vanhurskaita vain koska heidän pitää olla vanhurskaita.'"
  4. Ks. esim. Russell M. Nelson, "Kulkiessamme yhdessä eteenpäin", *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7. Liittopolusta käytetään myös nimityksiä onnensuunnitelma (ks. Alma 42:8, 16) ja lunastussuunnitelma (ks. Alma 12:25–35).
  5. 2. Nefi 2:16.
  6. Ks. Moos. 4:3.
  7. 1. Joh. 2:1; ks. myös JSR 1. Joh. 2:1 (kolmoissidoksessa).
  8. Moroni 7:27–28.
  9. Ks. Moosia 15:7.
  10. Ks. 1. Joh. 2:2.
  11. Ks. 2. Kor. 5:16–21; Kol. 1:19–23; 2. Nefi 10:24.
  12. Kreikankielinen sana *paraklētōs*, joka on käännetty sanalla puolustaja, tarkoittaa välittäjää, auttajaa tai lohduttajaa (ks. 1. Joh. 2:1; *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible*, 1984, kreikankielinen sanasto-osio, s. 55; 2. Nefi 10:23–25; OL 45:3–5).
  13. Ilm. 12:10–11.
  14. Ks. Et. 8:25.
  15. 2. Nefi 2:27; ks. myös 2. Nefi 2:6–8, 16, 26.
  16. Ks. Fiona ja Terryl Givens, *The Christ Who Heals*, 2017, s. 29, 124. Alkuperäinen lainaus, ks. Anthony Zimmerman, *Evolution and the Sin in Eden*, 1998, s. 160, lainaten julkaisua Denis Minns, *Irenaeus*, 2010, s. 61.
  17. Alma 12:32.
  18. 2. Nefi 2:26; ks. myös 2. Nefi 2:16.
  19. Ks. OL 88:32.
  20. Ks. Alma 34:31.
  21. Ks. 2. Nefi 31:20; Moosia 26:29–30; OL 58:42–43; Boyd K. Packer, "Onnensuunnitelma", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 28. Presidentti Packer sanoi: "Kun parannusprosessi on täydellinen, Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta ei jää mitään arpia."
  22. 2. Nefi 31:20.
  23. Ks. Joos. 24:15.
  24. Julie B. Beck, "Ja myös – – palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni", *Liahona*, toukokuu 2010, s. 12. Sisar Beck lainasi Eliza R. Snow'n sanoja tämän puheesta Lehin seurakunnan Apuyhdistykselle, 27. lokakuuta 1869, Lehin seurakunta, Alpinen vaarna, Utah, julkaisussa Relief Society, Minute Book, 1868–1879, kirkon historian kirjasto, s. 26–27.
  25. Ks. 2. Nefi 4:35; Hel. 10:5.
  26. Ks. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
  27. 2. Nefi 10:23–24.
  28. 2. Nefi 10:25.

Vanhin Jack N. Gerard
seitsemänkymmenen koorumista

Nyt on oikea hetki

Onko elämässänne jotakin sellaista, mikä teidän on tarpeen ottaa huomioon – nyt on oikea hetki.

Muutamia vuosia sitten valmistuessani erälle liikematkalle aloin tuntea rintakipua. Huolestuneena vaimoni päätti lähteä mukaan matkalle. Lentomatkamme ensimmäisellä osuudella kipu voimistui siinä määrin, että minun oli vaikea hengittää. Kun olimme laskeutuneet lentokentälle, poistuimme lentoasemalta ja menimme paikalliseen sairaalaan, missä useiden kokeiden jälkeen hoitava lääkäri totesi, että meidän oli turvallista jatkaa matkaamme.

Palasimme lentoasemalle ja nousimme lentokoneeseen, joka veisi meidät määränpäähämme. Kun kone oli laskeutumassa, lentäjä kuulutti ja pyysi minua ilmoittautumaan. Lentoemäntä tuli luokseni ja sanoi, että he olivat juuri saaneet hätäpuhelun, ja kertoi minulle, että lentokentällä olisi odottamassa ambulanssi, joka veisi minut sairaalaan.

Nousimme ambulanssiin, ja meidät kiidätettiin paikallisen sairaalan ensiaputiloihin. Siellä luoksemme tuli kaksi huolestunutta lääkäriä, jotka selittivät,

viihdyttäviä, niin useimmilla niistä on tuskin mitään tekemistä iankaikkisen edistymisemme kanssa, ja kuitenkin ne muovaavat tapaa, jolla suhtaudumme kokemukseemme kuolevaisuudessa.

Näitä maailmallisia häiriötekijöitä voisi verrata Lehin unessa mainittuihin. Kun etenemme pitkin liittopolkua käsi lujasti kiinni rautakaiteessa, me kuulemme ja näemme niitä, jotka ovat suuressa ja avarassa rakennuksessa ja pilkkaavat ja osoittelevat sormellaan (ks. 1. Nefi 8:27). Toisinaan pysähdymme ja siirrämme katsettamme nähdäksemme, mitä kaikki hälinä on – vaikka emme ehkä tietoisesti aikoisikaan tehdä sitä. Jotkut meistä saattavat jopa päästää irti rautakaiteesta ja siirtyä lähemmäksi nähdäkseen paremmin. Toiset saattavat langeta kokonaan pois ”niiden tähden, jotka ivasivat heitä” (1. Nefi 8:28).

Vapahtaja kehotti meitä pitämään varamme, etteivät jokapäiväisen elämän huolet turruta meitä (ks. Luuk. 21:34). Nykyajan ilmoituksessa meille muistutetaan, että monet ovat kutsuttuja, mutta harvat ovat valittuja. He eivät ole valittuja, ”koska heidän sydämensä on kiinnittynyt – – siihen, mikä on tästä maailmasta, ja pyrkii saamaan ihmisten kunnianosoituksia” (OL 121:35; ks. myös jae 34). Elämämme arvioiminen antaa meille tilaisuuden ottaa etäisyyttä maailmaan, pohdiskella, missä kohtaa olemme liittopolulla, ja tarvittaessa tehdä muutoksia varmistaaksemme, että otteemme on luja ja katseemme eteenpäin.

Hiljattain maailmanlaajuisessa hartaustilaisuudessa nuorille presidentti Russell M. Nelson kehotti nuoria ottamaan etäisyyttä maailmaan siten, että nämä irrottautuvat sosiaalisesta mediasta pitämällä seitsemän päivän paaston. Ja nyt eilisiltana hän esitti samanlaisen kutsun sisarille konferenssin naisten kokouksessa. Sitten hän pyysi nuoria panemaan merkille, huomaavatko he mitään eroa siihen, miltä heistä tuntuu, mitä he ajattelevat ja jopa kuinka he ajattelevat. Sitten hän kutsui heitä ”[arvioimaan] elämää perusteellisesti Herran kanssa – – varmistaaksenne, että jalkanne ovat lujasti liittopolulla”. Hän kannusti heitä siihen,

että minulle oli tehty väärä diagnoosi ja että itse asiassa minulla oli vakava keuhkoveritulppa, joka vaati välitöntä hoitoa. Lääkärit kertoivat meille, että monet potilaat eivät selviydy tällaisesta tilanteesta. Koska lääkärit tiesivät meidän olevan kaukana kotoa eivätkä olleet varmoja, olimmeko valmiita selaisiin elämää mullistaviin tapahtumiin, he sanoivat, että jos elämässämme olisi jotakin, mitä meidän pitäisi ottaa huomioon, nyt olisi oikea hetki.

Muistan hyvin, kuinka miltei saman tien sinä huolestuttavana hetkenä koko näkemykseni muuttui. Se, mikä vain hetkiä aiemmin oli vaikuttanut niin tärkeältä, oli nyt vähäpätöistä. Ajatukseni kiisivät tämän elämän mukavuudesta ja huolista iankaikkiseen näkökulmaan – ajatuksiin perheestä, lapsista ja vaimostani sekä lopulta arviointiin omasta elämästäni.

Kuinka pärjäsimme perheenä ja yksilöinä? Elimmekö elämäämme tekemiemme liittojen ja Herran odotusten mukaisesti vai olimmeko kenties tahattomasti sallineet maailman huolien kääntää huomiomme pois niistä

asioista, joilla on eniten merkitystä?

Kehottaisin teitä miettimään tämän kokemuksen opettamaa tärkeää asiaa: ottamaan etäisyyttä maailmaan ja arvioimaan elämäämme. Tai lääkärin sanoin, onko elämässänne jotakin sellaista, mikä teidän on tarpeen ottaa huomioon – nyt on oikea hetki.

Oman elämämme arvioiminen

Elämme informaation ylikuormittamassa maailmassa, jota hallitsevat yhä vain useammat häiriötekijät, joiden vuoksi on entistä vaikeampaa kulkea tämän elämän hälinän läpi ja keskittyä iankaikkisesti tärkeisiin asioihin. Päivittäistä elämäämme pommittavat huomiota herättävät otsikot, joita meille syytävät nopeasti muuttuvat tekniikat.

Ellemme käytä aikaa pohdiskeluun, emme ehkä käsitä, millainen vaikutus tällä kiivastahteisella ympäristöllä on päivittäiseen elämäämme ja tekemiimme valintoihin. Saatamme huomata, että elämämme täyttyy informaatioryöpyistä, jotka koostuvat meemeistä, videoista ja räikeistä otsikoista.

Vaikka ne ovatkin mielenkiintoisia ja

että jos heidän elämässään on asioita, jotka kaipaavat muutosta, ”tänään on erinomainen aika muuttua”¹.

Arvioidessamme sitä, mitä asioita meidän tulee elämässämme muuttaa, voisimme esittää itsellemme käytännön kysymyksen: kuinka nousemme tämän maailman häiriötekijöiden yläpuolelle ja pysymme kiinnittyneinä näkemykseen edessämme olevasta iankaikkisuudesta?

Vuonna 2007 pitämässään konferenssipuheessa nimeltä ”Hyvä, parempi, paras” presidentti Dallin H. Oaks opetti, kuinka asettaa valintoja oikeaan tärkeysjärjestykseen maailman monien meihin kohdistuvien ristiriitaisten vaatimusten keskellä. Hän neuvoi: ”Meidän on jätettävä väliin joitakin hyviä asioita voidaksemme valita toisia, jotka ovat parempia tai parhaita, koska ne kehittävät uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen ja vahvistavat perheitämme.”²

Saanan esittää, että parhaat asiat tässä elämässä keskittyvät Jeesukseen Kristukseen ja niiden iankaikkisten totuuksien ymmärtämiseen, kuka Hän on ja mitä me olemme suhteessamme Häneen.

Etsikää totuutta

Kun pyrimme tuntemaan Vapahtajan, meidän ei pidä sivuuttaa sitä perustotuutta, mitä me olemme ja miksi olemme täällä. Amulek muistuttaa meille, että ”tämä elämä on – – aika valmistautua kohtaamaan Jumala”, aika, ”joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen” (Alma 34:32–33). Kuten tunnettu perusoleetus muistuttaa meille: ”Me emme ole ihmisolentoja, jotka ovat saamassa hengellistä kokemusta. Me olemme hengellisiä olentoja, jotka ovat kokemassa ihmisenä olemista.”³

Jumalallisen alkuperämme ymmärtäminen on välttämätöntä iankaikkiselle edistymisellemme ja voi vapauttaa meidät tämän elämän häiriötekijöistä. Vapahtaja on opettanut:

”Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani.

Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita.” (Joh. 8:31–32.)

Presidentti Joseph F. Smith julisti: ”Suurin saavutus, mikä ihmiskunnalle

on mahdollinen tässä maailmassa, on se, että ihmiset perehtyvät jumalalliseen totuuteen niin läpikotaisin, niin täydellisesti, että yhdenkään maan päällä olevan olennon esimerkki tai käytös ei voi koskaan käännäyttää heitä pois heidän hankkimastaan tiedosta.”⁴

Nykymaailmassa totuutta koskeva väittely kuohuu kiihkeänä, ja kaikki osapuolet väittävät, että heillä on totuus, ikään kuin se olisi suhteellinen käsite ja avoin yksilölliselle tulkinnalle. Nuori poika Joseph Smith huomasi, että ”niin suuri oli sekasorto ja kiista” hänen elämässään, että ”oli mahdotonta päästä mihinkään varmaan tulokseen siitä, kuka oli oikeassa, kuka väärässä” (JS–H 8). ”Tämän sanasodan ja mielipidemellyksen keskellä” hän etsi jumalallista johdatusta etsimällä totuutta (JS–H 10).

Huhtikuun konferenssissa presidentti Nelson opetti: ”Jos haluamme, että meillä on minkäänlaista toivoa seuloa niitä lukemattomia ääniä ja ihmisfilosofioita, jotka hyökkäävät totuutta vastaan, meidän täytyy oppia vastaanottamaan ilmoitusta.”⁵ Meidän täytyy oppia luottamaan Totuuden Henkeen, jota ”maailma ei voi – – saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä” (Joh. 14:17).

Kun tämä maailma siirtyy nopeasti vaihtoehtoiisiin todellisuuksiin, meidän täytyy muistaa Jaakobin sanat siitä,

että ”Henki puhuu totta eikä valehtele. Sen vuoksi se puhuu asioista, niin kuin ne todella ovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan; sen vuoksi nämä asiat on ilmoitettu meille selkeästi, sielumme pelastukseksi.” (MK Jaak. 4:13.)

Kun otamme etäisyyttä maailmaan ja arvioimme elämäämme, niin nyt on oikea hetki ottaa huomioon, mitä muutoksia meidän pitää tehdä. Voimme saada suurta toivoa siitä tiedosta, että esikuvamme Jeesus Kristus on jälleen kerran näyttänyt tien. Ennen kuolemaansa ja ylösnousemistaan, kun Hän teki työtä auttaakseen lähipiirissään olevia ymmärtämään Hänen jumalallisen roolinsa, Hän muistutti heille, että ”teillä olisi minussa rauha. Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman.” (Joh. 16:33.) Hänestä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Toivo Israelin”, *Liahona*, syyskuu 2018, liite.
2. Dallin H. Oaks, ”Hyvä, parempi, paras”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 107.
3. Pidetään usein Pierre Teilhard de Chardinin esittämänä.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 42.
5. Russell M. Nelson ”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 96.

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Sielujen kaitseminen

Me autamme muita rakkautta osoittaen, koska niin Vapahtajamme on käskennyt meidän tehdä.

Keskustellessani äskettäin erään ystäväni kanssa hän kertoi minulle, että kun hän oli nuori, vasta kastettu kirkon jäsen, niin yhtäkkiä hänestä tuntui, että jollakin tavoin hän ei enää löytänyt paikkaa seurakunnassaan. Lähetysaarnajat, jotka olivat opettaneet häntä, oli siirretty pois, ja hänestä tuntui, että hän oli jäänyt syrjään. Koska hänellä ei ollut ystäviä seurakunnassa, hän hakeutui vanhojen ystäviensä pariin ja meni heidän kanssaan mukaan toimintoihin, joiden vuoksi hän ei enää osallistunut kirkon toimintaan – siinä määrin, että hän alkoi harhautua laumasta. Kyynelisin hän kuvaili, kuinka syvästi kiitollinen hän oli, kun eräs seurakunnan jäsen ojensi hänelle palvelevan käden ja lämpimällä ja mukaan ottavalla tavalla kutsui häntä palaamaan. Kuukausien kuluessa hän oli jälleen turvallisesti laumassa vahvistamassa muita samoin kuin itseään. Emmekö olekin kiitollisia siitä Brasiliassa asuneesta paimenesta, joka etsi tämän nuoren miehen, vanhin Carlos A. Godoyn, joka nyt istuu takanani seitsemänkymmenen koorumien johtokunnan jäsenenä?

Eikö ole merkittävää, kuinka tällaisilla pienillä ponnisteluilla voi olla iankaikkisia seurauksia? Tämä totuus on kirkon palvelutyöpyrkimysten

ytimessä. Taivaallinen Isä voi ottaa meidän yksinkertaiset, päivittäiset pyrkimyksemme ja muuttaa ne ihmeellisiksi. Vain puoli vuotta sitten presidentti Russell M. Nelson ilmoitti, että ”Herra on tehnyt tärkeitä muutoksia tapaan, jolla huolehdimme toisistamme”¹, selittäen: ”Otamme käyttöön uudemman, pyhemmän tavan pitää huolta muista ja palvella heitä. Sanomme näitä pyrkimyksiä yksinkertaisesti ’palvelutyöksi’.”²

Presidentti Nelson selitti myös: ”Yhtenä Herran toden ja elävän kirkon tunnusmerkkinä tulee aina olemaan järjestäytyneet, ohjattu pyrkimys palvella Jumalan yksittäisiä lapsia ja heidän perheitään. Koska tämä on

Hänen kirkkonsa, me Hänen palvelijoinaan palvelemme yksilöitä, kuten Hän palveli. Me palvelemme Hänen nimessään, Hänen voimallaan ja valtuudellaan sekä Hänen rakastavalla ystävällisyydellään.”³

Ilmoituksen antamisesta asti te olette vastanneet siihen upeasti! Olemme saaneet raportteja suuresta menestyksestä miltei joka vaarnassa maailmassa, kun näitä muutoksia on otettu käyttöön elävän profeettamme ohjeiden mukaisesti. Esimerkiksi palvelutyöveljille ja -sisarille on osoitettu perheitä, on järjestetty toveripareja, joissa on mukana myös nuoria miehiä ja nuoria naisia, ja palvelutyökeskusteluja käydään.

En usko olevan sattumaa, että puoli vuotta ennen eilen esitettyä ilmoitusasiaa – ”uudesta tasapainosta ja yhteydestä evankeliumin opetuksessa kotona ja kirkossa”⁴ – esitettiin ilmoituksena saatu tiedonanto palvelutyöstä. Kun tammikuusta alkaen vietämme yhden tunnin vähemmän kirkkomme jumalanpalveluksissa, niin kaikki, mitä olemme oppineet palvelutyössä, auttaa meitä tasapainottamaan uudelleen sen vapaaksi jäävän ajan korkeammalla ja pyhemällä kotiin keskittyvällä lepopäiväkokemuksella perheemme ja rakkaidemme parissa.

Kun tämä organisaatorakenne on paikallaan, voisimme kysyä: ”Kuinka tiedämme palvelevamme Herran tavalla? Autammeko me hyvää paimenta Hänen tarkoittamallaan tavalla?”

Eräässä äskettäisessä keskustelussa presidentti Henry B. Eyring kiitteli pyhiä näihin huomattaviin muutoksiin sopeutumista, mutta hän myös ilmaisi vilpittömän toiveensa, että jäsenet ymmärtäisivät palvelutyön olevan enemmän kuin että ”on vain ystävällinen”. Tämä ei tarkoita sitä, että ystävällisyys olisi merkityksetöntä, mutta ne, jotka ymmärtävät palvelutyön todellisen hengen, käsittävät, että se ulottuu paljon pidemmälle kuin vain ystävällisenä olemiseen. Kun palvelemme Herran tavalla, palvelutyöllä voi olla kauaskantoinen vaikutus hyvään, joka heijastuu kautta koko iankaikkisuuden, kuten vanhin Godoyn kohdalla.

”Vapahtaja osoitti esimerkillään, mitä palvelutyön tekeminen tarkoittaa, kun Hän palveli rakkaudesta. – – Hän – – opetti, lohdutti ja siunasi lähellään olevia sekä rukoili heidän puolestaan kutsuen kaikkia seuraamaan Häntä. – – Kun kirkon jäsenet tekevät palvelutyötä [korkeammalla ja pyhemmällä tavalla], he pyrkivät rukoillen palvelemaan niin kuin Kristus palvelisi – – [valvomaan] aina seurakuntaa ja [olemaan] sen kanssa ja [vahvistamaan] sitä, [käymään] jokaisen jäsenen kodissa’ ja auttamaan jokaista tulemaan Jeesuksen Kristuksen todelliseksi opetuslapsiksi.”⁵

Ymmärrämme, että todellinen paimen rakastaa lampaitaan, tuntee jokaisen nimeltä ja ”tuntee henkilökohtaista kiinnostusta” niitä kohtaan.⁶

Eräs ystäväni monien vuosien takaa on ollut koko ikänsä karjatilallinen ja tehnyt uutterasti työtä kasvattaen karjaa ja lampaita karuilla Kalliovuorilla.

Kerran hän kertoi minulle lampaiden kasvattamiseen liittyvistä haasteista ja vaaroista. Hän kuvaili, että varhain keväällä, kun lumi laajassa vuoristossa on miltei sulanut, hän vie kesäksi vuorille perheen lauman, jossa on suunnilleen 2 000 lammasta. Siellä hän vartioi lampaita myöhäiseen syksyyn, jolloin ne siirretään kesälaitumilta talvilaitumille erämaahan. Hän kuvaili, kuinka suuresta lammaskoiraudesta huolehtiminen varhaisesta aamusta myöhäiseen iltaan on vaikeaa – pitää herätä kauan ennen auringonnousua ja lopettaa kauan pimeän tulon jälkeen. Hän ei mitenkään pysty siihen yksin.

Muut auttavat laumasta huolehtimisessa. Auttajina on sekä kokeneita karjatilatyöntekijöitä että nuorempia, jotka hyötyvät toveriensa viisaudesta. Hän turvautuu myös kahteen vanhaan hevoseen, kahteen koulutettavaan orivarsaan, kahteen vanhaan lammaskoiraan ja kahteen tai kolmeen lammaskoiraanpentuun. Kesän mittaan ystäväni ja hänen lampaansa kohtaavat tuulta ja rankkasateita, sairautta, loukkaantumisia, kuivuutta ja miltei kaikkia muitakin kuviteltavissa olevia vaikeuksia. Joinakin vuosina heidän pitää kuljettaa vettä lampaille koko

kesä vain pitääkseen ne hengissä. Sitten joka vuosi myöhään syksyllä, kun sää on muuttumassa talviseksi ja kun lampaat viedään pois vuorilta ja lasketaan, niin tavallisesti niistä yli 200 on kadonnut.

Varhain keväällä vuorille viety 2 000 lampaan lauma on vähentynyt vajaaseen 1 800 lampaaseen. Useimmat puuttuvat lampaat *eivät* ole menehtyneet sairauden tai luonnollisen kuoleman vuoksi vaan joutuneet petoeläinten kuten puuman tai kojoottien saaliiksi. Tavallisesti nämä saalistajat löytävät karitsat, jotka ovat harhautuneet lauman turvasta joutuen siten kauas paimenensa antamasta suojelusta. Pohtisitteko hetkisen tätä, mitä olen juuri kuvaillut, hengellisessä asiayhteydessä? Kuka on tuo paimen? Keitä ovat tuo lauma? Keitä ovat ne, jotka auttavat paimenta?

Itse Herra Jeesus Kristus on sanonut: ”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani – –. Minä panen henkeni alttiiksi lampaiden puolesta.”⁷

Profeetta Nefi opetti samoin, että Jeesus ”ruokkii lampaitaan, ja hänessä he löytävät laitumen”⁸. Tunnen kestävää rauhaa tietäessäni, että ”Herra on *minun* paimeneni”⁹ ja että jokainen meistä on Hänen tiedossaan ja Hänen hoivassaan. Kun kohtaamme elämän tuulia ja rankkasateita, sairautta, loukkaantumisia ja kuivuutta, Herra – meidän paimenemme – palvelee meitä. Hän elvyttää sielumme.

Samalla tavoin kuin ystäväni huolehti lampaistaan nuorten ja vanhempien työntekijöiden, hevosten ja lammaskoirien avulla, Herrakin tarvitsee apua haasteellisessa työssä huolehtia *Hänen* laumassaan olevista lampaista.

Rakastavan taivaallisen Isän lapsina ja Hänen laumansa lampaana me nautimme siunauksesta saada yksilöllistä apua Jeesukselta Kristukselta. Samanaikaisesti meillä on vastuu olla itse paimenia sekä palvella ja auttaa muita ympärillämme. Me otamme varteen Herran kehotuksen ”palvella minua ja lähteä minun nimessäni ja koota yhteen minun lampaani”¹⁰.

Kuka on paimen? Jokainen mies, nainen ja lapsi Jumalan valtakunnassa on paimen. Mitään tehtävää ei edellytetä. Siitä hetkestä lähtien, jolloin nousemme kasteen vesistä, meille on annettu tehtäväksi tämä työ. Me autamme muita rakkautta osoittaen, koska niin Vapahtajamme on käskennyt meidän tehdä. Alma tähdensi: ”Sillä kukapa – – paimen, jolla on paljon lampaita, ei vartioisi niitä, jotta sudet eivät tulisi ja söisi hänen katrastaan? – – Eikö hän aja sitä pois?”¹¹ Aina kun lähimmäisemme ovat ahdingossa ajallisesti tai hengellisesti, me kiiruhdamme heidän avukseen. Kannamme toistemme kuormia, jotta ne olisivat keveitä. Suremme surevien kanssa. Lohdutamme niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa.¹² Rakastaen Herra odottaa tätä meiltä. Ja päivä on tuleva, jolloin

Päättäväinen lammaskoira johtaa kadoksissa olleet lampaat takaisin paimenensa ja laumansa tarjoamaan turvaan.

meitä pidetään vastuullisina siitä, millä tavoin osoitimme huolenpitoa palveluslammastamme Hänen laumaansa.¹³

Paimenystäväni kertoi minulle vielä yhden tärkeän asian, mitä tulee lampaista huolehtimiseen maatilalla. Hän kuvailee, että kadoksiin joutuneet lampaat olivat erityisen alttiita saalistajien aiheuttamille vaaroille. Itse asiassa jopa 15 prosenttia hänen ja hänen työjoukkonsa koko ajasta kuluu kadoksiin joutuneiden lampaiden etsimiseen. Mitä pikemmin he löytävät kadonneet lampaat, ennen kuin lampaat kulkeutuvat liian kauas laumasta, sitä todennäköisemmin lampaille ei käy kehnosti. Kadonneiden lampaiden takaisin saaminen vaatii paljon kärsivällisyyttä ja kurinalaisuutta.

Joitakin vuosia sitten löysin erään paikallislehden artikkelin, joka oli niin kiehtova, että säästin sen. Etusivun otsikossa luki: ”Päättäväinen koira ei hylkää kadonneita lampaita.”¹⁴ Tässä artikkelissa kuvataan pientä lampaiden joukkoa, joka kuului erälle toimijalle varsin lähellä ystäväni maatilaa ja joka jotenkin jäi kesälaitumillaan muusta laumasta

jälkeen. Kaksi tai kolme kuukautta myöhemmin nämä lampaat jäivät erilleen vuorille ja lumen saartamiksi. Kun lampaat jäivät muista jälkeen, lammaskoira pysyi niiden luona, sillä sen velvollisuutena oli huolehtia lampaista ja suojella niitä. Se ei lakannut huolehtimasta! Sinne se jäi – kiertelemään kadonneiden lampaiden ympärillä kuukausia lumisissa pakkassäässä suojaten lampaita koojoteilta, puumilta tai muilta saalistajilta, jotka vahingoittaisivat niitä. Se jäi niiden luokse, kunnes se pystyi ohjaamaan eli paimentamaan lampaat takaisin paimenen ja lauman tarjoamaan turvaan. Tämän artikkelin etusivun kuvaan on vangittu tämän lammaskoiran silmistä ja olemuksesta kuvastuva luonne.

Uudessa testamentissa on Vapautajan esittämä vertaus ja opetus, jotka antavat lisänäkemystä liittyen vastuuseemme kadonneiden lampaiden paimenina, palvelutyösisarina ja -veljinä:

”Jos jollakin teistä on sata lammasta ja yksi niistä katoaa autiomaahan, niin totta kai hän jättää ne yhdeksänkymmentäyhdeksän, lähtee sen kadonneen

perään ja etsii, kunnes löytää sen.

Kun hän löytää lampaansa, hän nostaa sen iloiten hartioilleen, ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: ’Iloitkaa kanssani! Minä löysin lampaani, joka oli kadoksissa.’”¹⁵

Kun teemme tiivistelmän vertauksen opetuksesta, huomaamme nämä arvokkaat neuvot:

1. Meidän tulee havaita kadonneet lampaat.
2. Me etsimme niitä, kunnes ne löytyvät.
3. Kun ne löytyvät, meidän pitää ehkä nostaa ne hartioillemme ja tuoda ne kotiin.
4. Niiden palattua me ympäröimme ne ystävillä.

Veljet ja sisaret, saatamme kokea suurimmat haasteemme ja saada suurimmat palkintomme, kun autamme ja palvelemme kadonneita lampaita. Mormonin kirjassa kirkon jäsenet ”valvoivat kansaansa ja ravitsivat sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen”¹⁶. Voimme noudattaa heidän esimerkkiään ja muistaa, että ”[Hengen tulee] johtaa palvelutyön tekemistä, [sen tulee olla] joustavaa ja mukautettu kunkin jäsenen tarpeisiin”. On myös ratkaisevan tärkeää, että pyrimme ”auttamaan yksilöitä ja perheitä valmistautumaan seuraavan toimituksen vastaanottamiseen, pitämään [solmimansa] liitot ja tulemaan omavaraisiksi”.¹⁷

Jokainen sielu on kallisarvoinen meidän taivaalliselle Isällemme. Hänen henkilökohtainen kutsunsa palvella on Hänelle mitä arvokkainta ja tärkeintä, sillä tämä on Hänen työtään ja kirkkauttaan. Se on varsin kirjaimellisesti iankaikkisuuden työtä. Jokaisella Hänen lapsistaan on Hänen silmissään mittaamattomat mahdollisuudet. Hän rakastaa *teitä* rakkautella, jota ette kykene alkuunkaan ymmärtämään. Omistautuneen lammaskoiran tavoin Herra jää vuorelle suojaamaan *teitä* tuulilta, rankkasateilta, lumelta ja *muultakin*.

Presidentti Russell M. Nelson opetti meille viime konferenssissa:

”Sanomamme maailmalle [ja saanen lisätä, ’palvelutyötä tekeväle laumallemme] on yksinkertainen ja vilpitön: me kutsumme kaikkia Jumalan lapsia *verhon kummallakin puolen* tulemaan Vapahtajansa luokse, ottamaan vastaan pyhän temppelein siunaukset, kokemaan kestäväää iloa ja tulemaan kelpoilliseksi iankaikkiseen elämään.”¹⁸

Kohottakaamme katseemme tähän profeetalliseen näkemykseen, jotta voimme kaitsea sieluja kohti temppeleä ja lopulta Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen luo. Hän ei odota meidän tekevän ihmeitä. Hän pyytää vain, että tuomme veljiämme ja sisariamme Hänen luokseen, sillä *Hänellä* on voima lunastaa sieluja. Niin tehdessämme me voimme varmistaa ja varmistammekin tämän lupauksen: ”Silloin te ylimmän paimenen ilmestyessä saatte kirkkauden seppeleen, joka ei kuihdu.”¹⁹ Tästä – ja Jeesuksesta Kristuksesta, joka on meidän Vapahtajamme ja meidän Lunastajamme – minä todistan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Herran työhön käyn”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 118.
2. Russell M. Nelson, ”Palvelutyötä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 100.
3. Russell M. Nelson, ”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69.
4. Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, *Liahona*, marraskuu 2018, s. 8.
5. ”Vahvistuneiden Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apyhdistysten tekemä palvelutyö”, liite ensimmäisen presidenttikunnan 2. huhtikuuta 2018 päivättyyn kirjeeseen, s. 3, ministering.lds.org/fin; Moosia 18:9; OL 20:51, 53; ks. myös Joh. 13:35.
6. Ks. James E. Talmage, *Jeesus Kristus*, 1986, s. 291.
7. Joh. 10:14–15.
8. 1. Nefi 22:25.
9. Ps. 23:1, kursivointi lisätty.
10. Moosia 26:20.
11. Alma 5:59.
12. Ks. Moosia 18:8–9.
13. Ks. Matt. 25:31–46.
14. Ks. John Wright, ”Safe or Stranded? Determined Dog Won’t Abandon Lost Sheep”, *Logan Herald Journal*, 10. tammikuuta 2004, hjnews.com.
15. Luuk. 15:4–6.
16. Moosia 23:18.
17. ”Vahvistuneiden Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apyhdistysten tekemä palvelutyö”, s. 4–5, ministering.lds.org/fin.
18. Russell M. Nelson, ”Herran työhön käyn”, s. 118–119, kursivointi lisätty.
19. 1. Piet. 5:4.

Presidentti Russell M. Nelson

Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi

Jätän teille rakkauteni ja siunaukseni, että voitte kestitä itseänne Herran sanalla ja soveltaa Hänen opetuksiaan henkilökohtaiseen elämäänne.

Tämä on ollut innoittava ja historiallinen konferenssi. Katsomme innokkaina kohti tulevaisuutta.

Meitä on kannustettu *toimimaan* paremmin ja *olemaan* parempia. Johtavien auktoriteettiemme ja johtavien virkailijoidemme tältä puhujakorokkeelta esittämät suurenmoiset sanomat sekä musiikki ovat olleet yleviä! Kehotan teitä tutkimaan näitä sanomia tästä viikosta alkaen.¹ Ne ilmaisevat Herran mielen ja

tahdon kansaansa varten tänä päivänä.

Uudella kotiin keskittyvällä ja kirkon tukemalla yhtenäisellä opetusohjelmalla on mahdollisuus hyödyntää perheiden voimaa, kun jokainen perhe noudattaa sitä tunnollisesti ja huolellisesti muuttaakseen kotinsa uskon pyhäköksi. Lupaan, että kun uutterasti työskentelette muovataksenne kotinne evankeliumin oppimisen keskuksiksi, niin ajan mittaan *teidän* lepopäivistänne tulee

todella ilon päiviä. *Teidän* lapsenne tulevat olemaan innokkaita oppimaan Vapahtajan opetuksia ja elämään niiden mukaan, ja vastustajan vaikutus *teidän* elämässänne ja *teidän* kodissanne vähe- nee. Muutokset perheessänne tulevat olemaan huomattavia ja vahvistavia.

Tämän konferenssin aikana olemme vahvistaneet päätöstämme pyrkiä kes- keisellä tavalla kunnioittamaan Her- raan Jeesta Kristusta *joka* kerta, kun viittaamme Hänen kirkkoonsa. Lupa- an teille, että täsmällinen pyrkimyksemme käyttää oikein Vapahtajan kirkon ja sen jäsenten nimeä johtaa siihen, että Hänen kirkkonsa jäsenten usko vah- vistuu ja he pääsevät osallisiksi entistä suuremmasta hengellisestä voimasta.

Siirtykäämme nyt puhumaan temppeleistä. Tiedämme, että meidän temppeleissä viettämämme aika on rat- kaisevan tärkeää niin omalle kuin per- heemme pelastukselle ja korotukselle.

Kun olemme saaneet omat temp- pelitoimituksemme ja tehneet pyhiä liittoja Jumalan kanssa, meistä jokainen tarvitsee sitä jatkuvaa hengellistä vah- vistusta ja opetusta, joka on mahdollista *ainoastaan* Herran huoneessa. Ja esi- vanhempamme tarvitsevat meitä palve- lemaan sijaisina heidän puolestaan.

Ajatelkaa sitä suurta laupeutta ja oikeudenmukaisuutta, jota Jumala on osoittanut järjestäessään jo ennen maailman perustamista keinon suoda temppelesiunaukset niille, jotka kuolisivat vailla tietoa evankeliumista. Nämä pyhät temppeleitoimitukset ovat ikivanhoja. Minusta niiden muinaisuus on kiehtovaa

ja jälleen yksi todiste niiden aitoudesta.²

Rakkaat veljeni ja sisareni, vastus- tajan hyökkäykset lisääntyvät räjä- hdyksmäisesti, sekä voimakkuudeltaan että monimuotoisuudeltaan.³ Meidän tarpeemme olla temppeleissä säännöl- lisesti ei ole koskaan ollut suurempi. Pyydän teitä rukoillen tarkastelemaan sitä, kuinka käytätte aikaanne. Sijoitta- kaa aikaa omaan ja perheenne tule- vaisuuteen. Jos temppele on kohtuul- lisen matkan päässä, kehotan teitä löytämään keinon sopia säännöllisestä tapaamisesta Herran kanssa – olla Hänen pyhässä huoneessaan – ja sitten pitää kiinni siitä sopimuksesta täsmälli- sesti ja iloiten. Lupaamme teille, että Herra suo niitä ihmeitä, joita Hän tietää teidän tarvitsevan, kun teette uhrauksia palvel- laksenne Hänen temppeleissään.

Tällä hetkellä meillä on 159 vihittyä temppeleitä. Näiden temppeleiden asian- mukainen huolto ja ylläpito ovat meille erittäin tärkeitä. Ajan kuluessa temp- pelit tarvitsevat väistämättä virkistävää remonttia ja uudistamista. Sen vuoksi tällä hetkellä on suunnitteilla Suola- järven temppeleiden ja muiden pioneeri- sukupolvien rakentamien temppeleiden uudistaminen ja päivittäminen. Näitä hankkeita koskevasta yksityiskohdista kerrotaan suunnitelmien edetessä.

Tänään meillä on ilo ilmoittaa suunnitelmista rakentaa 12 temppeleitä lisää. Nämä temppeleitetullaan rakenta- maan seuraaviin paikkoihin: Mendoza Argentiina, Salvador Brasilia, Yuba City Kalifornia Yhdysvallat, Phnom Penh Kambodža, Praia Kap Verde, Yigo

Guam, Puebla Meksiko, Auckland Uusi- Seelanti, Lagos Nigeria, Davao Filippiinit, San Juan Puerto Rico ja Washingtonin piirikunta Utah Yhdysvallat.

Temppeleiden rakentaminen ja ylläpito eivät ehkä muuta elämää, mutta sen varmasti muuttaa se, että vietätte aikaa temppeleissä. Te, jotka ette ole pitkään aikaan olleet temppeleissä – kehotan teitä valmistautumaan ja palaamaan mahdollisimman pian. Sitten kut- sun teitä palvelemaan temppeleissä ja rukoilemaan tunteaksenne syvällisesti Vapahtajan äärettömän rakkauden teitä kohtaan, niin että jokainen teistä voi saada oman todistuksen siitä, että Hän johtaa tätä pyhää ja ajatonta työtä.⁴

Veljet ja sisaret, kiitän teitä uskos- tanne ja jatkuvista ponnisteluistanne. Jätän teille rakkauteni ja siunaukseni, että voitte kestitä itseänne Herran sanalla ja soveltaa Hänen opetuksiaan henkilökohtaiseen elämäänne. Vakuu- tan teille, että ilmoitus kirkossa jatkuu ja tuleekin jatkumaan, kunnes ”Jumalan tarkoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty”⁵.

Siunaan teitä entistä suuremmalla uskolla Häneen ja Hänen pyhään työhönsä, uskolla ja kärsivällisyydellä kestä henkilökohtaiset haasteenne elämässä. Siunaan teitä niin että teistä tulee esimerkillisiä myöhempien aikojen pyhiä. Siunaan teitä siten ja todistan, että Jumala elää! Jeesus on Kristus! Tämä on Hänen kirkkonsa. Me olemme Hänen kansaansa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. yleiskonferenssipuheet verkossa sivustolla lds.org ja Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa. Puheet julkaistaan *Ensign-* ja *Liahona-*lehdissä. Kirkon lehdet, mukaan lukien *New Era* ja *Friend*, joko postitse tuotuna tai ladattuina verkossa, ovat tärkeä osa teidän kotiin keskittyvää evankeliumin opetusohjelmaa.
2. Ks. esim. 2. Moos. 28; 29; 3. Moos. 8.
3. Ks. Moosia 4:29.
4. Ks. Wilford Woodruff, ”The Law of Adoption”, kirkon yleiskonferenssissa esitetty saarna, 8. huhtikuuta 1894. Presidentti Woodruff sanoi: ”Saamamme ilmoitukset eivät ole päättyneet. Emme ole vielä tehneet kaikkea Jumalan työtä. – – Tälle työlle ei ole loppua, ennen kuin se on tehty täydelliseksi.” (*Deseret Evening News*, 14. huhtikuuta 1894, s. 9.)
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 147.

Seuraavassa on luettelo valituista yleiskonferenssissa kerrotuista kokemuksista, joita voi käyttää henkilökohtaisessa tutkimisessa, koti-illoissa ja muussa opetuksessa. Numero viittaa puheen ensimmäiseen sivuun.

Puhuja	Kertomus
Neil L. Andersen	(83) Koska eräs uskollinen lähetyssaarnaaja käsittää, että Vapahtaja tuntee hänen kärsimyksensä, hän pääsee yli pettymyksestä toipuessaan terroristien pommituksessa saamistaan vammoista. Tyttärensä kuoleman jälkeen Russell M. Nelson luottaa siihen, että Jeesus Kristus käyttää ylösnousemuksen avaimia kaikkien niiden hyväksi, jotka kuolevat. Russell M. Nelson todistaa puertoricolaisille jäsenille, että "me voimme iloita jopa keskellä pahimpia olosuhteitamme".
Brian K. Ashton	(93) Brian K. Ashtonin vaimo oppii ymmärtämään paremmin Jumalan luonnetta sekä Hänen rakkauttaan ja kiittolisuuttaan lapsistaan.
M. Russell Ballard	(71) Koettuaan syvää surua sukulaistensa kuoleman ja niiden miljoonien vuoksi, jotka kuolivat sotaan ja tauteihin, Joseph F. Smith saa näyn kuolleiden lunastuksesta.
Steven R. Bangerter	(15) Steven R. Bangerterin lastenlapset hautaavat maahan kiviä, jotka edustavat Jeesusta Kristusta onnellisen elämän perustuksena. Presidentti Russell M. Nelson muistuttaa vanhempia heidän vastuustaan opettaa lapsiaan. Steven R. Bangerterin poika tarjoutuu auttamaan vanhempiaan valmistautumaan palvelemaan lähetystyössä. Pyhä Henki johdattaa iäkkään miehen takaisin kirkkoon ja tämän lapsuuden hengelliseen turvaan.
Shayne M. Bowen	(80) Shayne M. Bowenin tekee suuren vaikutuksen erään miehen Mormonin kirjan voimalla tapahtunut kääntymys kirkkoon.
M. Joseph Brough	(12) Eräällä seikkailulla Alaskassa Yhdysvalloissa M. Joseph Brough oppii, että Jumalalle mikään ei ole mahdotonta. Eräs vaaranjohtaja oppii, että rauha tulee anteeksiantamisesta Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Päättyessään palvelulla lähetystyössä M. Joseph Broughin tytär opettaa isäänsä tekemään vaikeita asioita.
Matthew L. Carpenter	(101) Matthew L. Carpenterin poika palvelee kokoikäisen lähetystyönsä loppuun toivuttuaan halvauksesta.
D. Todd Christofferson	(30) Koettelemuksista huolimatta neljä kirkon jäsentä pysyvät lujina uskossaan Kristukseen ja saavat Hänen vahvistavaa tukeaan.
Quentin L. Cook	(8) Aineisto <i>Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi</i> vahvistaa erään brasilialaisen perheen uskoa, todistusta ja ymmärrystä evankeliumista.
Bonnie H. Cordon	(74) Eräs nuori nainen ja iäkäs sisar ystävytyvät, ja se siunaa heidän elämänsä. Bonnie H. Cordon ja hänen palvelutyötoverinsa luovat välittömän rakkauden siteen sisareen, jonka luona he käyvät. Eräs palvelutyöveli rakentaa läheisyyttä ja luottamusta veljeen, jonka vaimo yritti itsemurhaa.
Michelle D. Craig	(52) Camilla Kimball opettaa eräälle seurakunnan jäsenelle, ettei anteliasta ajatusta saa koskaan vaihtaa.
Dean M. Davies	(34) Presidentti Gordon B. Hinckley näkee mieleensä, minne Vancouverin temppeli Brittiläisessä Kolumbiassa Kanadassa tulee rakentaa.
Henry B. Eyring	(58) Henry B. Eyring ihmettelee, kuinka hänen äitinsä löysi aikaa ja tarmoa tehdä kartan apostoli Paavalin matkoista. (90) Henry B. Eyring oppii kohtelemaan ihmisiä aivan kuin he olisivat "suurissa vaikeuksissa". Vapahtaja kantaa Henry B. Eyringin vaimoa hänen vaikeuksissaan.
Cristina B. Franco	(55) Cristina B. Franco oppii, että rakkaus ja uhraaminen ovat salaisia aineksia hänen Alkeisyhdistyksen opettajansa suklaakakussa.
Robert C. Gay	(97) Pyhä Henki auttaa Robert C. Gayta näkemään vanhemman siskonsa siten kuin Jumala tämän näkee. James E. Talmage palvelee perhettä, joka on sairastunut kurkkumätään.
Jack N. Gerard	(107) Sen jälkeen kun Jack N. Gerardilla diagnosoidaan vakava sairauskohtaus, hän näkee elämän iankaikkisesta näkökulmasta.
Gerrit W. Gong	(40) Vanhin Richard G. Scott ja Gerrit W. Gong keskustelevat uskosta maalattessaan leirituliahetta vesiväreillä. Eräs pappeudenhaltija auttaa vähemmän aktiivista avioparia palaamaan kirkkoon.
Jeffrey R. Holland	(77) Pyyntö, jonka palvelutyötä tekevät lapset esittävät isälleen, auttaa isää antamaan anteeksi ja palaamaan kirkkoon, mikä tuo siunauksia hänen perheelleen.
Joy D. Jones	(50) Joy D. Jones ja hänen aviomiehensä muodostavat pitkän ystävyysuhteen vähemmän aktiiviseen perheeseen opittuaan palvelemaan rakkaudesta Herraan.
Russell M. Nelson	(6) Eräs äiti on mielissään kirkon kokousten pitämisestä kodissaan, koska sakramentin siunaaminen kotona joka sunnuntai saa hänen aviomiehensä käyttämään parempaa kieltä. (68) Russell M. Nelson puhuu vahingossa itsestään äitinä. Eräs poika kiittää äitiään, kun Pyhä Henki ohjaa äitiä vaihtamaan pojan älypuhelimien tavalliseen puhelimeen. (87) Benjamin De Hoyos selittää radio-ohjelman juontajalle, että kirkon pitkä nimi on Vapahtajan valitsema.
Dallin H. Oaks	(61) Eräs nuori pakolaismies joutuu vankilaan kostettuaan nuorille, jotka vainosivat häntä.
Paul B. Pieper	(43) Eräs kasteelle valmistautuva nuori tyttö sanoo, että Jeesuksen Kristuksen nimen päälle ottaminen tarkoittaa: "Minulla voi olla Pyhä Henki."
Ronald A. Rasband	(18) Ronald A. Rasbandin tytär ja vävy voittavat pelkonsa lasten saattamisesta maailmaan.
Gary E. Stevenson	(110) Eräs seurakunnan jäsen ohjauttaa palvelevan kätensä harhaan kulkeneelle Carlos A. Godoylle. Erään karjatilallisen lampaista 200 joutuu petoeläinten uhriksi. Eräs lammaskoira johtaa kadonneita lampaita turvaan.

Temppeliuutisia

Presidentti Russell M. Nelson ilmoitti yleiskonferenssin päätöspuheessaan, että kirkko aikoo rakentaa 12 uutta temppeleä (ks. s. 113). Hän ilmoitti myös suunnitelmista remontoida Suolajärven temppeleitä ja muita ”pioneerisukupolven” temppeleitä lisäten, että yksityiskohdista kerrotaan myöhemmin.

Temppeleitä tullaan rakentamaan seuraaviin paikkoihin: Mendoza Argentiina, Salvador Brasilia, Yuba City Kalifornia Yhdysvallat, Phnom Penh Kambodža, Praia Kap Verde, Yigo Guam, Puebla Meksiko, Auckland Uusi-Seelanti, Lagos Nigeria, Davao Filippiinit, San Juan Puerto Rico ja Washingtonin piirikunta Utah Yhdysvallat.

Neljä temppeleä on joko vihitty tai tullaan pian vihkimään: Concepciónin temppeleä Chilessä 28. lokakuuta, Barranquillan temppeleä Kolumbiassa 9. joulukuuta, Rooman temppeleä Italiassa viikolla 10.–17. maaliskuuta 2019 ja Kinshasan temppeleä Kongon demokraattisessa tasavallassa 14. huhtikuuta 2019.

Ja kaksi temppeleä vihittiin äskettäin uudelleen Yhdysvalloissa: Houstonin temppeleä Texasissa 22. huhtikuuta 2018 ja Jordan Riverin temppeleä Utahissa 20. toukokuuta 2018. ■

Opi lisää osoitteesta temples.lds.org.

Presidentti Nelson näyttää tietä

Presidentti Russell M. Nelson on neuvonut meitä jokaista olemaan ystävällisempiä, enemmän Kristuksen kaltaisia ja hengellisempiä, kun palvelemme muita, ja hän on näyttänyt esimerkkiä siitä, mitä se tarkoittaa, sillä miten hän on palvellut viime yleiskonferenssin jälkeen.

Pian huhtikuun 2018 yleiskonferenssin jälkeen presidentti Nelson lähti kiertomatkalle, joka vei hänet ja hänen vaimonsa Wendyn sekä vanhin Jeffrey R. Hollandin kahdentoista apostolin koorumista ja tämän vaimon Patrician Englantiin, Israeliin, Keniaan, Zimbabween, Intiaan, Thaimaahan, Kiinaan ja Havaijiin Yhdysvalloissa.

Seuraavilla matkoillaan presidentti Nelson tapasi kirkon jäseniä, lähetyssaarnaajia, johtohenkilöitä ja ystäviä Kanadan länsi-, keski- ja itäosissa, Seattlessa Washingtonissa Yhdysvalloissa ja Dominikaanisessa tasavallassa – missä hän puhui pitkään espanjan kielellä. Se oli ensimmäinen kerta, kun kirkon presidentti on pitänyt laajan saarnan muulla kuin englannin kielellä.

Kokouksissa ja takkavalkeailloissa presidentti Nelson opetti kirkon oikean nimen käytöstä, evankeliumista kertomisesta muille, Mormonin kirjan vaalimisesta, siitä kuinka evankeliumin mukaan eläminen tekee

elämästä parempaa, siitä kuinka Kristuksen tie on ilon ja onnen tie nyt ja iankaikkisuuksissa, sekä rukouksesta. Hän opetti myös siitä, kuinka kodista tehdään pyhäkkö lapsille, tahdonvapauden käyttämisestä kiusausten voittamiseksi ja Vapahtajan seuraamiseksi, kuinka pidetään huolta muista sekä valmistautumisesta temppeleistä saataviin siunauksiin ja niiden vastaanottamisesta.

Presidentti ja sisar Nelson puhuivat myös 3. kesäkuuta 2018 maailmanlaajuisessa nuorille tarkoitettussa hartaustilaisuudessa, jolloin presidentti Nelson sanoi, että nuoret, jotka ”väräytyvät Herran nuorisopataljoonaan” ja auttavat Israelin kokoamisessa, saavat tilaisuuden olla osa ”jotakin isoa – jotakin suurta – jotakin majesteettista”. Hän kannusti nuoria irrottautumaan jatkuvasta riippuvuudesta sosiaaliseen mediaan, uhraamaan aikaa Herralle, arvioimaan elämäänsä perusteellisesti Herran kanssa, rukoilemaan päivittäin, että kaikki Jumalan lapset voisivat vastaanottaa evankeliumin, ja olemaan valona maailmalle. ■

Lisää tietoa presidentti Russell M. Nelsonin palvelutyöstä on sivustolla prophets.lds.org. Katso koko nuorille tarkoitettu lähetysoite hopeofisrael.lds.org tai lue se syyskuun Liahonan liitteestä.

Muutokset tasapainottavat evankeliumin opetusta kotona ja kirkossa

Osana jatkuvia pyrkimyksiä auttaa myöhempien aikojen pyhiä saamaan opetusta opista, vahvistamaan uskoa ja edistämään suurempaa henkilökohtaista jumalanpalvelusta presidentti Russell M. Nelson ilmoitti muutoksista tasapainottamaan ja yhdistämään niitä ainutlaatuisia ja välttämättömiä tapoja, joilla jäsenet palvelevat Jumalaa ja oppivat Vapahtajan evankeliumia niin kirkossa kuin kotona sekä elävät sen mukaan.

Kirkon johtohenkilöt ovat ilmoittaneet muutoksista sunnuntaikokousten aikatauluun alkaen tammikuussa 2019

ja sen yhteydessä käyttöön otettavasta uudesta kotiin keskittyvästä ja kirkon tukemasta opetusohjelmasta. Nämä ja muut muutokset rakentuvat useille aiemmille hankkeille, jotka kirkko on käynnistänyt viime vuosina ja joiden tarkoituksena on auttaa jäseniä keskittämään elämänsä täydemmin taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen sekä syventämään uskoaan Heihin. Näihin hankkeisiin sisältyvät keskittyminen mielekkäämpään evankeliumin opiskeluun kotona, Herran kunnioittaminen pyhittämällä lepopäivä sekä toinen toisestamme huolehtiminen siten kuin

Vapahtaja tekisi ja Hengen johdatuksen mukaan.

Näiden muutosten tarkoituksena on valmistaa Herran kansaa Hänen paluuseensa, ja ne tähtäävät syvenevään henkilökohtaiseen kääntymykseen, selitti vanhin Quentin L. Cook kahden-toista apostolin koorumista esittäessään muutokset yleiskonferenssin lauantain aamukokouksessa.

”Tiedämme, millainen hengellinen vaikutus sekä syvä ja kestävä kääntymys voidaan saavuttaa kotiympäristössä”, hän sanoi. ”Päämääränämme on tasapainottaa kirkossa ja kotona saatuja kokemuksia tavalla, joka lisää suuresti uskoa ja hengellisyyttä sekä syventää kääntymystä taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen.”

Muutokset kotona

Kirkon johtohenkilöt kehottavat keskittymään aiempaa enemmän siihen, että lisääntyvässä määrin osallistutaan henkilökohtaiseen ja perheen yhteiseen uskonnon harjoittamiseen kotona, mukaan lukien evankeliumin opiskeleminen kotona sunnuntaisin ja koko viikon ajan sekä muutosten tekeminen perheiltään.

Koska koti on sekä luokkahuone että laboratorio, se on evankeliumin oppimisen ja sen mukaan elämisen välttämätön keskus. Henkilökohtainen ja perheen yhteinen evankeliumin opiskeleminen kotona sunnuntaisin ja läpi koko viikon tarjoaa tilaisuuksia saada hengellistä voimaa päivittäin sekä sallii enemmän joustavuutta henkilökohtaiseen opiskeluun ja ilmoitukseen. Jos lasketaan pelkästään sen varaan, että evankeliumia opetetaan kirkossa vietettynä rajallisena aikana, niin syntyy epätasapaino, jolla ei todennäköisesti saavuteta tarvittavaa syvää ja kestävä kääntymystä.

”Me jokainen olemme vastuussa henkilökohtaisesta hengellisestä

kasvustamme”, presidentti Nelson sanoi. ”Ja pyhissä kirjoituksissa tehdään selväksi, että vanhemmilla on ensisijainen vastuu opettaa oppi lapsilleen.”

Muutoksiin sisältyy yksilöille ja perheille tarkoitettujen uuden evankeliumin kotiopiskeluaineiston käyttöönotto. Yksilöt ja perheet voivat halutessaan käyttää uutta *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* -aineistoa ohjaamaan evankeliumin opiskeluun muualla kuin kirkossa. Uusi aineisto toimii yhdessä pyhäkoulun ja Alkeisyhdistyksen opettajille tarkoitettujen aineistojen kanssa, jotta sunnuntain oppiaineet sopivat yhteen kotona tapahtuvan pyhien kirjoitusten tutkimisen ja koti-iltaan tarkoitettujen ehdotusten kanssa.

Sen lisäksi, että kirkon johtohenkilöt kannustavat opiskelemaan evankeliumia, he uudistavat kutsunsa kaikille osallistua lepopäivänä – ja läpi koko viikon – perheneuvostoihin, koti-iltaan, sukututkimus- ja tempelityöhön, palvelemiseen, henkilökohtaiseen hartaudenharjoitukseen ja iloiseen perheen yhteiseen aikaan.

Jäsenille ja johtohenkilöille lähetettävissä aineistoissa selitetään, että kirkon johtohenkilöt kannustavat jäseniä pitämään koti-illan ja tutkimaan evankeliumia lepopäivänä – tai muina aikoina siten kuin yksilöt ja perheet päättävät. Perheen toimintailta voidaan pitää maanantaina tai muuna aikana. Tästä syystä johtohenkilöiden tulee edelleenkin pitää maanantai-illat vapaina kirkon kokouksista ja toiminnoista. Yksilöt ja perheet voivat kuitenkin sopia yksilöllisten olosuhteidensa mukaan ajan, jonka he käyttävät evankeliumin opiskeluun kotona ja toimintoihin.

Jumalan palveleminen kirkossa, osallistuminen siellä pyhiin toimituksiin ja kokoontuminen yhteen opettamaan toinen toista sekä vahvistamaan ja palvelemaan toinen toista ovat välttämättömiä

osatekijöitä syvenevässä uskossa ja henkilökohtaisessa kääntymyksessä. Kirkossa vietetyn ajan väheneminen voi olla haitallista, elleivät yksilöt ja perheet todella aio suunnitelmallisesti vahvistua kodeissaan.

Presidentti Nelson opetti: ”Me myöhempien aikojen pyhät olemme tottuneet ajattelemaan, että ’kirkko’ on jotakin sellaista, mitä tapahtuu seurakuntakeskuksissamme, ja että sitä tukee se, mitä tapahtuu kotona. Me tarvitsemme muutosta tähän malliin. Nyt on aika *kotiin keskittyvä kirkolle*, jota tukee se, mitä tapahtuu seurakuntiemme ja vaarnejemme rakennuksissa.”

Muutokset kirkossa

Kirkkokokemukseen vaikuttavien muutosten tarkoituksena on tukea lisääntyneitä evankeliumin oppimista ja sen mukaan elämistä kotona. Näihin muutoksiin sisältyy viikoittaisen sunnuntaiaikataulun muuttuminen seuraavasti:

- 60 minuutin sakramenttikokous
- 10 minuutin siirtymäaika
- 50 minuutin luokkaopetus-aika, kuten alla olevassa esimerkkiaikataulussa:

SUNNUNTAIN AIKATAULU TAMMIKUUSTA 2019 ALKAEN	
60 minuuttia	Sakramenttikokous
10 minuuttia	Siirtyminen luokkiin
50 minuuttia	Luokat aikuisille, luokat nuorille, Alkeisyhdistys

50 minuutin luokkaopetusajaksi sisältyy viikoittainen Alkeisyhdistys lapsille, ja nuorille ja aikuisille tarkoitetut luokat vuorottelevat viikoittain seuraavasti:

- ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina: pyhäkoulu

- toisena ja neljäntenä sunnuntaina: pappeuskoorumi, Apuyhdistys ja Nuoret Naiset
- viidentenä sunnuntaina: nuorten ja aikuisten kokoukset piispan johdolla.

Jos Alkeisyhdistys on niin suuri, että se jaetaan nuorempiin ja vanhempiin lapsiin, johtohenkilöiden tulee vaihtaa aikataulu toisin päin puolelle lapsista ja mukauttaa sitä tarpeen mukaan.

ALKEISYHDISTYKSEN AIKATAULU TAMMIKUUSTA 2019 ALKAEN	
25 minuuttia	Rukous, pyhien kirjoitusten kohta tai uskonkappale, puhe (5 minuuttia) Lauluuokio: lauluja, jotka tukevat luokassa opiskeltavia pyhien kirjoitusten kohtia (20 minuuttia)
5 minuuttia	Siirtyminen luokkiin
20 minuuttia	Luokat: oppiaine aineistosta <i>Tule ja seuraa minua – Alkeisyhdistys</i>

Muutoksia opetusohjelmaan

Tämä muutos kokousaikatauluihin toimii käsi kädessä uusimman lisäyksen kanssa kirkon *Tule ja seuraa minua* -opetusohjelmaan. Tammi-kuusta alkaen tämä kotiin keskittyvä ja kirkon tukema opetusohjelma yhdenäistä sen, mitä aikuiset, nuoret ja lapset oppivat pyhäkoulussa ja Alkeisyhdistyksen luokissa, jolloin perheiden on helpompaa opiskella yhdessä kotona viikon aikana.

Ohjeita, oppiaineita ja aineistoa löydetty seuraavasti:

- *Tule ja seuraa minua – vanhinten koorumi ja Apuyhdistys* (marraskuun

2018 *Ensign-* ja *Liahona*-lehtien numerot)

- *Tule ja seuraa minua – Aaronin pappeuden koorumit*
- *Tule ja seuraa minua – Nuoret Naiset*
- *Tule ja seuraa minua – pyhäkoulu*
- *Tule ja seuraa minua – Alkeisyhdistys.*

Lisätietoja on sivustolla tulejaseuraaminua.lds.org.

Muita tärkeitä muutoksia ovat mm. seuraavat:

- Opettajaneuvoston kokoukset pidetään neljännesvuosittain eikä kuukausittain.
- Vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen oppiainehien aikatauluun ei sisälly enää ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokousta eikä neljännen sunnuntain erityisaihetta. Oppiaineet keskittyvät viimeisimmän yleiskonferenssin puheisiin.
- Laulutuokio korvaa yhteisen tuokion. *Yhteisen tuokion ohjelma* jää pois käytöstä.
- Evankeliumin periaatteet -kurssi lakkautetaan. Kaikki jäsenet ja kiinnostuneet ystävät kutsutaan osallistumaan asianomaiseen aikuisten tai nuorten pyhäkoululuokkaan.
- Valinnaisia kursseja – kuten avioliiton ja perheen vahvistaminen, temppeleihin valmistautuminen, lähetystyöhön valmistautuminen ja sukututkimus – ei pidetä sunnuntain luokkaopetusajankana. Näitä kursseja voidaan opettaa muina aikoina yksilöille, perheille tai ryhmille paikallisten tarpeiden ja piispan harkinnan mukaan.

Näiden muutosten päämäärät

Kirkon johtohenkilöt pyrkivät luomaan uuden tasapainon ja suuremman yhteyden kodin ja kirkon kokemusten

ainutlaatuisien vahvuuksien välillä mielessään erityiset päämäärät.

”Tähän muutokseen sisältyy hyvin paljon muutakin kuin vain sunnuntain kokousaikataulun lyhentäminen”, vanhin Cook sanoi. ”Tähän ja muihin äskettäisiin muutoksiin liittyviä päämääriä ja siunauksia ovat muun muassa seuraavat:

- syvenevä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen sekä uskon vahvistuminen Heihin
- yksilöiden ja perheiden vahvistuminen kotiin keskittyvän ja kirkon tukeman opetusohjelman avulla, joka edistää iloista evankeliumin mukaista elämää
- lepopäivän kunnioittaminen ja sen keskittyminen sakramenttitoimitukseen

- taivaallisen Isän kaikkien lasten auttaminen kummallakin puolen verhoa lähetystyön avulla sekä vastaanottamalla temppelein toimituksia, liittoja ja siunauksia.”

Ilmoitus näistä muutoksista on tämän lehden artikkeleissa Russell M. Nelson, ”Avaussanat”, s. 6, ja Quentin L. Cook, ”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”, s. 8. Lisää tietoa näistä muutoksista on sivustolla **lepopäivä.lds.org**, jossa on ensimmäisen presidenttikunnan kirje, vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin sekä lisäaineistoa, joka voi auttaa yksilöitä ja perheitä kunnioittamaan lepopäivää. ■

Vaikuta uuteen kirkon laulukirjaan ja lasten laulukirjaan

Kirkko valmisteele uusia lauluja sekä *MAP-lauluja*-kirjaan että *Lasten laulukirjaan* ja pyytää ehdotuksia sekä uusia sävellyksiä ja sanoituksia kirkon jäseniltä kaikkialla.

Sivustolla uusimusiikki.lds.org sinä voit:

Antaa ehdotuksia - lempilauluistasi kirkon tai lasten lauluista, kirkon jäsenten tai kirkkoon kuulumattomien säveltämistä lauluista tai lasten lauluista, joita haluat otettavan mukaan, nykyisistä kirkon tai lasten lauluista, jotka haluat jätettävän pois, ongelmista nykyisten laulukirjojen kanssa sekä muuta palautetta.

Lähetää alkuperäistä aineistoa - kirkon lauluja ja/tai niiden sanoituksia, lasten lauluja ja/tai niiden sanoituksia. Laulujen tulee olla sopivia jumalanpalvelukseen. Kaikki otetaan harkintaan kielestä ja kulttuuriryylistä riippumatta. Alle 18-vuotiaat voivat lähettää ehdotuksia, jos he liittyvät mukaan vanhemman tai huoltajan luvan. Ehdotusten tulee olla perillä viimeistään 1. heinäkuuta 2019. ■

Vanhin Brook P. Hales

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Kun vanhin Brook P. Hales oli 8- tai 9-vuotias, hän oli paasto- ja todistuskokouksessa, jota hänen isänsä johti piispan tehtävässään. Hänen isänsä kehotti seurakuntalaisia lausumaan todistuksensa, ja lähes jokainen läsnä ollut todistikin. ”Se oli ehkä ensimmäinen kerta, jolloin tunsin Hengen todistavan minulle evankeliumin totuudesta”, vanhin Hales muistelee.

Hän on tuntenut sen jälkeen tuon todistuksen monta kertaa, etenkin palvellessaan ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä vuodesta 2008 lähtien. Kun presidentti Thomas S. Monson hyväksyttiin profeetaksi ja kirkon presidentiksi ja jälleen kun presidentti Russell M. Nelson hyväksyttiin, hän näki, kuinka ”profeetan viitta laskeutui näiden kummankin miehen päälle, ja tiesin epäilyksettä, että heidät oli valittu ja kutsuttu olemaan kirkon presidentti omiana aikanaan”.

Vanhin Hales kutsuttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 17. toukokuuta 2018 ja hyväksyttiin 6. lokakuuta 2018. Hän jatkaa ensimmäisen presidenttikunnan sihteerinä.

Vanhin Hales syntyi Ogdenissa Utahissa Yhdysvalloissa 7. huhtikuuta 1956 Klea ja Glenn Phillip Halesin perheeseen. Hän suoritti pankki- ja talousalan tutkinnon Weber State Collegessa (nykyään Weberin osavaltioinninen yliopisto) vuonna 1980. Valmistuttuaan hän työskenteli liikepankki-alalla sekä kirkon talous- ja aikakirjajaostossa. Hän solmi avioliiton Denise Imlay Halesin kanssa vuonna 1981, ja heillä on neljä lasta. Vanhin Hales on palvellut kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Pariisin lähetyskentällä Ranskassa, neuvonantajana piisapakunnassa, ylipappien ryhmän johtajana, piispana, vaarnanjohtajana, pappeuskokouksen säestäjänä, pyhäkoulunopettajana ja temppelisinetoijänä.

Sinä päivänä ollessaan nuori poika vanhin Hales ei lausunut todistustaan. Mutta se on kasvanut yhä lujemmaksi siitä lähtien. ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on palautettu profeetta Joseph Smithin välityksellä, Mormonin kirja on totta, Jumala rakastaa meitä täydellisesti ja on innokas siunaamaan meitä, Jeesus on Vapahtajamme ja meitä siunataan Pyhän Hengen jatkuvalla kumppanuudella, kun olemme siihen kelvollisia”, hän sanoo. ■

TULE JA SEURAA MINUA

vanhinten koorumi
ja Apuyhdistys

Lokakuu 2018

*Tämä aineisto on Evankeliumiaiheinen
kirjasto -sovelluksessa sekä sivustolla
tulejaseuraaminua.lds.org.*

Miksi meillä on koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksia?

Näinä myöhempinä aikoina Jumala on palauttanut pappeuden sekä järjestänyt pappeuskoorunit ja Apuyhdistyksen auttamaan Hänen pelastuksen työnsä toteuttamisessa. Tämän vuoksi kokoontuksamme joka sunnuntai vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksiin me keskustelemme siitä, kuinka aiomme olla avuksi Jumalan työn toteuttamisessa, ja teemme suunnitelmia sitä varten. Jotta nämä kokoukset olisivat tehokkaita, niiden tulee olla enemmän kuin oppiluokkia. Ne ovat tilaisuuksia neuvotella pelastuksen työstä, oppia yhdessä tähän työhön liittyviä asioita kirkon johtajien opetuksista sekä suunnitella työn toteuttamista ja järjestäytyä sen tekemiseen.

Aikataulu ajalle lokakuu–joulukuu 2018

Vuonna 2018 vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksissa noudatetaan sunnuntaisin oheista kuukausittaista aikataulua:

Ensimmäinen sunnuntai: Neuvotelkaa yhdessä paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista sekä laatikaa suunnitelmia toimia.

Toinen ja kolmas sunnuntai: Tutkikaa johtokunnan jäsenten tai joskus piispan tai vaarnanjohtajan valitsemia viimeaikaisia yleiskonferenssipuheita.

Neljäs sunnuntai: Keskustelkaa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin valitsemasta erityisestä aiheesta. Lokakuusta 2018 joulukuun loppuun aiheena on henkilökohtainen ja perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkiminen.

Viides sunnuntai: Piispakunnan johdolla.

"Me luotamme siihen, että te neuvottelette yhdessä ja tavoittelette ilmoitusta näiden muutosten toimeenpääntämiseksi. – – [Uusi sunnuntaikokousten aikataulu johtaa] syvällisiin siunauksiin niille, jotka ottavat innokkaasti [sen] vastaan ja tavoittelevat Pyhän Hengen johdatusta. Me pääsemme lähemmäksi taivaallista Isäämme sekä Herraamme ja Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta."

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumi

Uusi aikataulu vuodelle 2019

Tammikuusta 2019 alkaen vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokoukset pidetään ainoastaan kunkin kuukauden toisena ja neljäntenä sunnuntaina. Näissä kokouksissa keskitytään viimeisimmän yleiskonferenssin puheisiin. Opetusehdotuksia näitä kokouksia varten on *Liahona*-lehden toukokuun ja marraskuun konferenssinumeroissa sekä Evankeliumiaiheinen kirjasto -sovelluksessa.

Muita vuonna 2019 alkavia muutoksia ovat muun muassa seuraavat:

- Ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokoukset lopetetaan. Vanhinten koorumit ja Apuyhdistykset voivat kuitenkin tarvittaessa käyttää osan toisen tai neljännen sunnuntain kokouksesta neuvonpitoon jostakin tärkeästä aiheesta.
- Alkuohjelmaa, jossa Aaronin ja Melkisedekin pappeuden koorumit tapaavat yhdessä tai Apuyhdistyksen sisaret ja nuoret naiset tapaavat yhdessä, ei pidetä.
- Vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksia ei aloiteta laululla ja rukouksella mutta ne päätetään loppurukouksella.

Yleiskonferenssipuheista oppiminen (2018 ja 2019)

Elävien profettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien opetukset voivat tarjota innoitettua johdatusta vanhinten koorumien ja Apuyhdistysten työlle. Niinä viikkoina, jolloin tutkitaan konferenssipuheita, vanhinten koorumin tai Apuyhdistyksen johtokunta valitsee käytettävän konferenssipuheen jäsenten tarpeisiin perustuen. Toisinaan myös piispa tai vaarnanjohtaja saattaa ehdottaa jotakin puhetta. Johtohenkilöiden tulee painottaa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenten sanomia. Johtokunnan jäsenet voivat kuitenkin valita minkä tahansa puheen viimeisimmästä konferenssista perustuen paikallisten pyhien tarpeisiin ja Hengen antamaan innoitukseen.

Johtajien ja opettajien tulee etsiä tapoja kannustaa jäseniä lukemaan valitut sanomat etukäteen. Heidän tulee kannustaa jäseniä tulemaan kokouksiin valmistautuneina kertomaan oppimistaan evankeliumin totuuksista ja ajatuksistaan siitä, kuinka noiden totuuk-sien pohjalta tulee toimia. Alla ehdotetut oppimistoiminnat, jotka pohjautuvat julkaisussa *Opettaminen Vapahtajan tavalla* opetettaviin periaatteisiin, voivat auttaa jäseniä oppimaan yleiskonferenssipuheiden pohjalta.

Quentin L. Cook, *”Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen Kristukseen”*

Jäseniä saattaisi kiinnostaa kuulla toistensa kokemuksia siitä, miten he reagoivat vanhin Cookin puheessa kuvailtuihin muutoksiin. Mitä he sanoisivat, jos joku toiseen uskontokuntaan kuuluva ystävä kysyisi heiltä, miksi kirkko tekee näitä muutoksia? Kannusta heitä etsimään mahdollista vastauksia vanhin Cookin puheesta. Mitä me voimme tehdä yksilöinä ja perheinä sekä koorumina tai Apuyhdistyksenä varmistaaksemme sen, että näillä muutoksilla saavutetaan niitä asioita, joita Herra haluaa niillä saavutettavan? Tämän keskustelun yhteydessä voisit myös kertoa presidentti Nelsonin avaussanoista oivalluksia, jotka

innoittavat jäseniä omaksumaan innokkaasti nämä muutokset.

Ronald A. Rasband, *”Älkää olko huolissanne”*

Vanhin Rasbandin puheessa korostetaan useita pyhien kirjoitusten kohtia, jotka voivat auttaa meitä karkottamaan pelkoja, joita meillä saattaa olla näinä vaarallisina aikoina, joita elämme. Pyydä jäseniä etsimään näistä pyhien kirjoitusten kohdista neuvoja, joita he voisivat antaa jollekulle, jota tulevaisuus pelottaa. Mitä muuta he voisivat kertoa muille vanhin Rasbandin puheesta? Kuinka pelko voi ”[rajoittaa] Jumalan lasten näkökulmaa”? Kehota jäseniä kertomaan, kuinka he ovat oppineet voittamaan pelkonsa ja elämään uskoen.

David A. Bednar, *”Yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken”*

Voit halutessasi tuoda näytille köyden ja jonkin tarkistuslistan. Kehota jäseniä keskustelemaan siitä, mitä eroa on sillä, että pitää evankeliumin totuuksia ja kirkon ohjelmia kuin köytenä, ja sillä, että pitää niitä yksittäisten aiheiden ja tehtävien tarkistuslistana. Kannusta jäseniä etsimään oivalluksia vanhin Bednarin puheessa olevista esimerkeistä. Mitä tarkoittaa ”yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken” (ks. Ef. 1:10)? Mitä me voimme tehdä saadaksemme vanhin Bednarin puheen lopussa mainitun lupauksen?

Dallin H. Oaks, *”Totuus ja suunnitelma”*

Kuinka palautetun evankeliumin totuuksien ymmärtäminen auttaa meitä, kun kohtaamme uskonkäsityksiimme ja käytäntöihimme kohdistuvaa vastustusta? Vastataksseen tähän kysymykseen jäsenet voisivat käydä läpi esimerkkejä perustavanlaatuisista totuuksista, joita on presidentti Oaksin puheen osassa II. He voisivat myös käydä läpi esimerkkejä siitä, kuinka näitä totuuksia sovelletaan käytäntöön (ks. osa III). Jäsenille voisi olla hyödyksi esittää roolileikkinä, kuinka he käyttäisivät joitakin näistä perustavanlaatuisista totuuksista vastataksseen johonkin kirkon opetukseen tai käytäntöön kohdistuvaan kritiikkiin.

D. Todd Christofferson, "Vahva ja lujja uskossa Kristukseen"

Voisit aloittaa keskustelun tästä puheesta piirtämällä taululle janan, jonka yhdessä päässä lukee *sosiaalisesti motivoitunut osallistuminen* ja toisessa päässä *Kristuksen kaltainen sitoutuminen*. Kehota jäseniä lukemaan kappale, joka alkaa: "Useimmat meistä ovat tällä hetkellä jossakin kohtaa jatkumoa ..." ja pohtimaan, missä kohdassa he tuntevat olevansa tällä jatkumolla. Mitä sellaista voimme oppia vanhin Christoffersonin puheen esimerkeistä, mikä innoittaa meitä olemaan vahvoja ja lujia ahdingoissa? (Ks. myös Alma 36:27–28.) Kannusta oppilaita kertomaan esimerkkejä tuntemistaan ihmisistä, jotka ovat osoittaneet Kristuksen kaltaista sitoutumista evankeliumiin silloinkin, kun he ovat kokeneet ahdingoja.

Ulisses Soares, "Yhtä Kristuksessa"

Millä tavalla Amazonjoki vanhin Soaresin mukaan edustaa palautetun Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä? Mitä tämä vertaus opettaa meille siitä, millainen vaikutus uusilla jäsenillä voi olla kirkkoon? Kuinka me voimme koorumina tai Apuyhdistyksenä noudattaa vanhin Soaresin neuvoa kannustaa, tukea ja rakastaa uusia käännynnäisiä? (Ks. Moroni 6:4–5.) Ehkä muutamat jäsenet voisivat kertoa joistakin haasteista, joita heillä oli uusina kirkon jäseninä, ja kuinka muut jäsenet auttoivat heitä. Voisitte myös keskustella tavoista, joilla uudet jäsenet ovat vahvistaneet seurakuntaanne.

Gerrit W. Gong, "Uskon leiritulemme"

Voit halutessasi asettaa esiin kuvan leirinuotiosta ja pyytää jotakuta kertomaan kokemuksesta, jolloin hän oli kiitollinen nuotiosta. Pyydä jäseniä keskustelemaan siitä, mitä vanhin Gong tarkoitti puhuessaan "uskon leiritulesta". Voisit sitten jakaa jäsenet ryhmiin ja kehottaa kutakin ryhmää tutkimaan yhtä niistä viidestä tavasta, joilla vanhin Gong ehdottaa "leiritulen" voivan kannustaa meitä. Pyydä heitä sitten kertomaan löytämästään muille. Anna jäsenille aikaa pohtia, kuinka he voisivat vahvistaa omaa uskoaan tai jonkun tuntemansa henkilön uskoa.

Dieter F. Uchtdorf, "Uskoka, rakastakaa, toimikaa"

Voisit aloittaa keskustelun tästä puheesta kirjoittamalla taululle sanat *Toivottomuus* ja *Onnellisuus*. Kehota jäseniä etsimään sanomasta asenteita ja uskonkäsityksiä, jotka johtavat toivottomuuteen tai onnellisuuteen, ja tee niistä luettelo taululle. Kehota jäseniä kertomaan tavoista, joilla he ovat kokeneet onnellisuutta, joka tulee uskomisesta, rakastamisesta ja toimimisesta, kuten vanhin Uchtdorf opettaa. Kannusta jäseniä etsimään sanomasta jokin kannustava lainaus, jonka he voivat laittaa esiin kotonaan tai josta he voivat kertoa jollekulle ystävälleen.

Joy D. Jones, "Hänelle"

Voit halutessasi esittää sisar Jonesin puheen alussa olevan kertomuksen ja pyytää jäseniä miettimään, milloin heidän ponnistelunsa

muiden palvelemiseksi ovat saattaneet jäädä "vaille huomiota tai – – niitä ei arvoitettu tai edes kaivattu". Keskusteltuanne tästä kertomuksesta voisit kirjoittaa tauluun *Miksi meidän tulee palvella?* Kehota jäseniä vastaamaan tähän kysymykseen käymällä läpi loput sisar Jonesin puheesta etsien oivalluksia (ks. myös OL 59:5). Kuinka sisar Jonesin neuvot voivat muuttaa tapaa, jolla huolehdimme toisistamme ja palvelemme toisiamme?

Michelle D. Craig, "Jumalallinen tyytymättömyys"

Sisar Craig puhuu "[kuilusta] sen välillä, missä ja keitä me olemme, ja sen välillä, mihin haluamme mennä ja millaisiksi haluamme tulla". Mitä Jumala haluaa meidän ajattelevan tästä kuilusta? Mitä Saatana haluaa meidän ajattelevan siitä? Jokainen jäsen voisi tutkia yhtä sisar Craigin puheen kolmesta osiosta ja etsiä vastauksia näihin kysymyksiin. Mitä me voimme tehdä varmistaaksemme, ettei meidän "jumalallinen tyytymättömyytemme" muutu "halvaannuttavaksi lannistukseksi"?

Cristina B. Franco, "Iloa epäitsekästä palvelemisesta"

Opettaakseen, että "rakkauden tekee pyhäksi uhrautuminen", sisar Franco esittää kaksi kertomusta – yhden Victoriasta ja toisen erästä leskestä. Voisit pyytää kahta jäsentä valmistautumaan etukäteen kertomaan, mitä he oppivat rakkaudesta ja uhrauksesta näiden kertomusten pohjalta. Mistä muista kokemuksista voimme kertoa, jotka opettavat samaa periaatetta? Sellaisen videon esittäminen, jossa kuvataan Vapahtajaa palvelemissa muita (esimerkiksi "Light the World – Follow the Example of Jesus Christ" sivustolla lds.org), voisi johtaa keskusteluun siitä, kuinka me voimme noudattaa Hänen esimerkkiään palvella rakastaen ja uhraten.

Henry B. Eyring, "Naiset ja evankeliumin oppiminen kotona"

Presidentti Eyringin puheessaan käyttämät pyhien kirjoitusten kohdat ja lainaukset julkaisusta "Perhe – julistus maailmalle" tarjoavat oivalluksia naisten vaikutuksen merkityksestä kotona. Jäsenet voisivat työskennellä

yhdessä etsiessään näitä kohtia ja lainauksia ja keskustella oppimastaan. Mitä kehotuksia presidentti Eyring esittää? Mitä lupauksia hän antaa? Mieti, millä tavoin jonkin kodista kertovan laulun laulaminen tai sen sanojen lukeminen, esimerkiksi ”Rakkaus luo kodistamme taivaan” (*MAP-lauluja*, 186), voisi rikastaa keskustelua.

Dallin H. Oaks, *”Vanhemmat ja lapset”*
Kun valmistaudut opettamaan, mieti, mikä osa presidentti Oaksin sanomasta sopii parhaiten teidän kooruminne tai Apuyhdistyksenne ihmisille. Tässä on mahdollisia kysymyksiä, joita voisit esittää herättääksesi keskustelua hänen sanomastaan: Millä tavoin presidentti Oaksin puheen osassa I mainitut nykyajan suuntaukset toimivat taivaallisen Isän suunnitelmaa vastaan? Mitä sellaisia esimerkkejä uskollisista naisista voisimme mainita, jotka ilmentävät osassa II olevia lausumia naisista? Kuinka voimme kannustaa tuntemiamme nuoria naisia noudattamaan presidentti Oaksin osassa III antamia erityisiä neuvoja heitä varten?

Russell M. Nelson, *”Sisarten osallistuminen Israelin kokoamiseen”*
Jos opetat Apuyhdistyksessä, voisit jakaa sisaret neljään ryhmään ja pyytää kutakin ryhmää lukemaan yhdestä presidentti Nelsonin puheen neljästä kutsusta. Ryhmät voisivat keskustella siitä, mikä siinä kutsussa

tekee heihin vaikutuksen, mitä kokemuksia heillä on ollut sen mukaan toimimisesta ja mitä he suunnittelevat tekevänsä sen suhteen tulevaisuudessa. Sen jälkeen kukin ryhmä voisi kertoa käymästään keskustelusta kaikille. Jos opetat pappeudenhaltijoita, voisit pyytää heitä etsimään presidentti Nelsonin sanomasta lausumia, jotka ilmaisevat, mitä taivaallinen Isä tuntee tyttäriään kohtaan. Mitä me voimme tehdä tukeaksemme sisaria Israelin kokoamiseen osallistumisessa ja kannustaaksemme heitä siihen?

M. Russell Ballard, *”Näky kuolleiden lunastuksesta”*
Voisit kehottaa jäseniä ottamaan vastaan presidentti Ballardin kutsun lukea luku OL 138 ennen kuin aloitate keskustelun. Pyydä jäseniä kertomaan kokouksen aikana tähän lukuun liittyvistä kokemuksistaan ja oivalluksistaan. Seuraavanlaiset kysymykset voisivat auttaa jäseniä ymmärtämään tämän ilmoituksen tärkeyden: Kuinka tämä ilmoitus tuo meille lohtua? Mitä sellaisia totuuksia tämä ilmoitus sisältää, jotka voivat vaikuttaa tapaan, jolla elämme elämäämme joka päivä?

Bonnie H. Cordon, *”Paimeneksi tuleminen”*
Auttaaksesi jäseniä miettimään, kuinka he voisivat pyrkiä parantamaan tekemäänsä palvelutyötä, voisit jakaa heidät kolmeen

ryhmään ja pyytää kutakin ryhmää lukemaan yhden sisar Cordonin puheen kolmesta otsikoidusta osiosta. Kehota heitä kertomaan selville saamistaan palvelutyön periaatteista. Kuinka pyrkimys noudattaa näitä periaatteita auttaa meitä tulemaan sellaisiksi paimeniksi, jollaisiksi Herra haluaa meidän tulevan? Kehota jäseniä kertomaan kokemuksia siitä, kun jonkun toisen palvelutyö on auttanut heitä tuntemaan, että Vapahtaja tuntee heidät ja rakastaa heitä.

Jeffrey R. Holland, *”Sovinnonteon palvelutehtävä”*
Voisit virittää keskustelun vanhin Hollandin sanomasta pyytämällä jäseniä ajattelemaan elämässään jotakin sellaista ihmissuhdetta, joka tarvitsee parantumista tai sovintoa. Sen jälkeen he voisivat tutkia vanhin Hollandin sanomaa ja panna merkille, kuinka Brad ja Pam Bowen kykenivät auttamaan isänsä parantumisessa. Mitä siunauksia tästä ponnistelusta koitui? Mitä sellaisia oivalluksia jäsenet saavat, jotka voivat auttaa heitä parantamaan omia ihmissuhteitaan?

Neil L. Andersen, *”Haavoittuneet”*
Esitelläksesi vanhin Andersenin sanoman voititte lukea yhdessä jakee Luuk. 10:30–35 tai katsoa videon ”Vertaus laupiaasta samarialaisesta” (lds.org). Millä tavoin olemme kaikki kuin se mies, jonka rosvojoukko yllätti? Millä tavalla Jeesus Kristus on vanhin Andersenin mukaan ”laupias samarialaisemme”? Kuinka me voimme ottaa vastaan Hänen suomansa parantamisen? Voisit ehkä kehottaa jäseniä kertomaan tavoista, joilla Vapahtaja on parantanut heidän haavojaan tai jonkun heidän läheisensä haavoja. He voisivat myös tutkia vanhin Andersenin sanoja ja etsiä jonkin kannustavan sanoman, josta he voisivat kertoa jollekulle haavoittuneelle.

Russell M. Nelson, *”Kirkon oikea nimi”*
Jeesus Kristus on antanut käskyn, että kirkkoa tulee kutsua Hänen nimellään. Voit auttaa jäseniä vahvistamaan haluaan seurata tätä ohjetta kehottamalla heitä tutkimaan presidentti Nelsonin puhetta ja etsimään syytä sille, miksi ”kirkon nimi ei ole neuvoteltavissa”. Kehota heitä sitten etsimään

presidentti Nelsonin puheen loppuosasta lupauksia, joiden hän sanoi täytyvän, kun työskentelemme "palauttaaksemme Herran kirkon oikean nimen". Mitä me voimme tehdä ollaksemme apuna tässä pyrkimyksessä?

Henry B. Eyring, "Yritän"

Presidentti Eyring esittää "kaksi ratkaisevan tärkeää kysymystä": "Mitä minun täytyy tehdä ottaakseni päälleni Hänen nimensä?" ja "Kuinka tiedän, että edistyn?" Voisit ehkä kirjoittaa nämä kysymykset tauluun ja kehoittaa jäseniä kertomaan oivalluksista, joita he saavat näistä presidentti Eyringin puheesta olevista kysymyksistä ja sisar Eyringin esimerkistä. Presidentti Eyring viittaa myös lauluun "Kuin Jeesus mä olla tahdon" (*Lasten laulukirja*, s. 40–41). Miten tämän laulun sanat rikastavat keskustelua?

Dale G. Renlund, "Valitkaa tänä päivänä"

Jäsenet voisivat ajatella jotakuta, jota he haluaisivat kannustaa noudattamaan taivaallisen Isän suunnitelmaa, esimerkiksi perheenjäsentään tai palvelemaansa henkilöä. Sen jälkeen he voisivat käydä läpi vanhin Renlundin puhetta ja ottaa selvälle, mitä taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus tuntevat meitä kohtaan. Kuinka He auttavat meitä valitsemaan kuuliaisuuden? Mitä Heidän esimerkkinsä kertoo siitä, kuinka me voimme parantaa pyrkimyksiämme perheessämme ja palvelutyössämme?

Gary E. Stevenson, "Sielujen kaitseminen"

Ne, joita opetat, ovat saattaneet esittää samanlaisen kysymyksen kuin tämä vanhin Stevensonin puheesta oleva: "Kuinka tiedämme palvelevamme Herran tavalla?" Heille voisi olla hyödyksi keskustella mahdollisista vastauksista, joita he löytävät tästä puheesta tähän kysymykseen. Tai voisit tuoda kuvan Vapahtajasta paimenena (ks. *Evankeliumiaiheinen kuvakirja*, 2009, nro 64) ja kehottaa jäseniä kertomaan vanhin Stevensonin puheesta löytyvästä totuudesta, jota tämä kuva edustaa. Sen jälkeen jäsenet voisivat kertoa, mitä asioita he ovat tunteneet innoitusta tehdä keskustelun johdosta.

Neljännän sunnuntain kokoukset (lokakuu–joulukuu 2018) HENKILÖKOHTAINEN JA PERHEEN YHTEINEN PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMINEN

Neljänsinä sunnuntaina vuonna 2018 vanhinten koorumit ja Apuyhdistykset keskustelevat henkilökohtaisesta ja perheen yhteisestä pyhien kirjoitusten tutkimisesta. Johtohenkilöt ja opettajat voivat halutessaan johtaa keskustelua mistä tahansa seuraavista periaatteista.

Henkilökohtainen pyhien kirjoitusten tutkiminen

Innoittaaksesi jäseniä tutkimaan pyhiä kirjoituksia säännöllisesti voit pyytää kutakin jäsentä valitsemaan luettavakseen jonkin seuraavista pyhien kirjoitusten kohdista: Joos. 1:8; 2. Tim. 3:15–17; 1. Nefi 15:23–25; 2. Nefi 32:3; OL 11:22–23; 33:16–18. Kun heillä on ollut aikaa lukea ja pohtia, he voisivat kertoa jollekulle toiselle paikallaolevalle, mitä heidän valitsemansa kohta opettaa heille pyhien kirjoitusten tutkimisesta.

Voisit myös pyytää jäseniä todistamaan siunauksista, joita he saavat tutkiessaan pyhiä kirjoituksia. Jäsenille voi myös olla hyödyksi kuulla toistensa kertovan, mitä sellaista he tekevät, mikä tekee heidän

henkilökohtaisesta pyhien kirjoitusten tutkimisestaan merkityksellistä (ks. esimerkkejä julkaisun *Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi* osiossa "Ideoita siihen, kuinka edistää pyhien kirjoitusten henkilökohtaista tutkimista"). Voit myös kertoa jäsenille, mitä vanhin Quentin L. Cook on opettanut sunnuntain kokousaikataulun muutokseen ja muihin viimeaikaisiin muutoksiin liittyvistä tarkoituksista ja siunauksista (ks. "Syvä ja kestävä kääntymys taivaalliseen Isään ja Herraan Jeesukseen", *Liahona*, marraskuu 2018). Jäsenet voisivat keskustella siitä, kuinka meidän pyrkimyksemme parantaa pyhien kirjoitusten tutkimistamme voivat auttaa näiden tarkoitusten saavuttamisessa.

Jäseniä saattavat innoittaa myös seuraavat videot sivustolla lds.org: ”Pyhien kirjoitusten siunaukset”, ”Jokapäiväinen leipä: malli”, ”Words with Friends” [Sanoja ystävien kesken] ja ”What Scriptures Mean to Me” [Mitä pyhät kirjoitukset merkitsevät minulle].

Johdonmukainen evankeliumin tutkiminen

Vanhin David A. Bednar on verrannut perheen johdonmukaista pyhien kirjoitusten tutkimista ja muita vanhurskaita tapoja pieniin siveltimenvetoihin, joista kaunis maalaus koostuu. Auttaaksesi jäseniä ymmärtämään vanhin Bednarin opetusta, voisit ehkä asettaa esiin maalauksen, jossa taiteilijan siveltimenvedot näkyvät selvästi. Jäsenet voisivat sen jälkeen lukea vanhin Bednarin vertauksen puheesta ”Uutterampi ja huolehtivampi kotona” (*Liahona*, marraskuu 2009, s. 19–20), ja keskustella siitä, kuinka tämän maalauksen siveltimenvedot muistuttavat pyhien kirjoitusten tutkimista. Mikä on auttanut meitä voittamaan esteitä johdonmukaiselle pyhien kirjoitusten tutkimiselle, tutkimmepa me evankeliumia yksin tai perheemme kanssa? Mitä presidentti Russell M. Nelson lupasi niille, jotka työskentelevät uutterasti muovataksaan kotinsa evankeliumin oppimisen keskuksiksi? (Ks. ”Tulkaamme esimerkillisiksi myöhempien aikojen pyhiksi”, *Liahona*, marraskuu 2018.) Anna jäsenille aikaa pohtia ja kertoa, mitä he tuntevat innoitusta tehdä sen ansiosta, mitä he ovat tänään oppineet.

Evankeliumiaiheisia keskusteluja kotona ja kirkossa

Yksi tapa auttaa jäseniä ymmärtämään evankeliumiaiheisten keskustelujen tärkeyttä kotona ja kirkossa voisi olla se, että pyydät jotakuta lasta laulamaan äitinsä tai isänsä kanssa laulun ”Neuvo mua valossa taivaltamaan” (*MAP-lauluja*, 193). Mitä tämän laulun sanoituksessa oleva lapsen ja aikuisen vuoropuhelu opettaa meille evankeliumin oppimisesta? Ehkä jotkut jäsenet haluaisivat kertoa ajatuksiaan siitä, kuinka saada evankeliumiaiheiset keskustelut luonnolliseksi ja säännölliseksi osaksi perhe-elämää. Seuraavista pyhien kirjoitusten kohdista voi saada oivalluksia: 5. Moos. 11:18–20; 1. Piet. 3:15; Moosia 18:9; Moroni 6:4–5, 9; OL 88:122. Kuinka meidän keskustelumme kotona ja kirkossa voivat tuoda meidät lähemmäksi taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta?

IDEOITA KOTONA TAPAHTUVAN PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEN TUEKSI VUONNA 2019

Vuonna 2019 kaikki seurakunnan jäsenet tutkivat Uutta testamenttia – kotona sekä pyhäkoulussa ja Alkeisyhdistyksessä. Koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksissa johtohenkilöiden ja opettajien tulee muistuttaa jäseniä tulevalla viikolla kotona tutkittavista pyhien kirjoitusten kohdista julkaisussa Tule ja seuraa minua – sinä ja perheesi olevan aikataulun mukaan. Tämä yksinkertainen muistutus voidaan tehdä kirjallisesti, suullisesti tai kummallakin tavalla.

Vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtohenkilöt ja opettajat voivat kannustaa tätä pyhien kirjoitusten tutkimista etsimällä tilaisuuksia tuoda Uuden testamentin oivalluksia vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksiin. Esimerkiksi vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtohenkilöt voisivat

- panna merkille, kuinka heidän pyhistä kirjoituksista tutkimansa kertomukset tai oppi soveltuvat vanhinten koorumin tai Apuyhdistyksen oppiaiheeseen. Johtohenkilöt ja opettajat voisivat kertoa näistä oivalluksista sunnuntaikokouksessa.
- kertoa jäsenille, kuinka Uuden testamentin kertomukset tai oppi liittyvät heidän tehtäviinsä vanhinten koorumissa tai Apuyhdistyksessä
- kertoa jäsenille myönteisiä kokemuksia, joita heillä on ollut heidän tutkiessaan Uutta testamenttia kotona, ja kannustaa myös jäseniä kertomaan kokemuksistaan.

”Sovituksensa mittaamattoman lahjan ansiosta meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesus Kristus pelastaa meidät kuolemasta ja tarjoaa meille parannuksen tehtyämme anteeksiannon synneistämme. Sen lisäksi Hän on valmis pelastamaan meidät haavoittuneen sielumme murheista ja tuskista.

Vapahtaja on laupias samarialaisemme, joka lähetettiin ‘parantamaan ne, joiden mieli on murtunut’ [Jes. 61:1]. Hän tulee luoksemme, kun muut kulkevat ohitsemme. Myöätuntoa tuntien Hän valelee parantavaa balsamia haavoihimme ja sitoo ne. Hän kantaa meitä. Hän huolehtii meistä. Hän pyytää meitä: ‘[Tulkaa] minun luokseni – , ja minä parannan [teidät]’ [3. Nefi 18:32].”

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, ”Haavoittuneet”, s. 84–85.

Laupias samarialainen,
Annie Henrie Nader

”Uudella kotiin keskittyvällä ja kirkon tukemalla yhtenäisellä opetusohjelmalla on mahdollisuus hyödyntää perheiden voimaa, kun jokainen perhe noudattaa sitä tunnollisesti ja huolellisesti muuttaakseen kotinsa uskon pyhäköksi”, presidentti Russell M. Nelson sanoi kirkon 188. puolivuotiskonferenssin viimeisessä kokouksessa. ”Lupaan, että kun utterasti työskentelette muovataksenne kotinne evankeliumin oppimisen keskuksesi, niin ajan mittaan *teidän* lepöpäivistänne tulee ilon päiviä. *Teidän* lapsenne tulevat olemaan innokkaita oppimaan Vapahtajan opetuksia ja elämään niiden mukaan, ja vastustajan vaikutus *teidän* elämässänne ja kodissanne vähenee. Muutokset perheessänne tulevat olemaan huomattavia ja vahvistavia.”

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

4 0214853130 7

FINNISH